

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MERCENARY ABDUCTION

BOOKS BY EVE LANGLAIS

EVE LANGLAIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Paralı Asker Kaçırma

Tarafından

Eve Langlais

(Uzaylılar Tarafından Kaçırılma, Kitap #4)

Telif Hakkı ve Sorumluluk Reddi

Telif Hakkı © Ocak 2013, Eve Langlais Kapak

Resmi Amanda Kelsey© Ocak 2013

Düzenleyen Brandi Buckwine

Redaksiyon: Brienna Roberston

Kanada'da üretilmiştir

Eve Langlais tarafından

yayınlanmıştır 1606 Main

Street, PO Box 151

Stittsville, Ontario, Kanada, K2S1A3

<http://www.EveLanglais.com>

ISBN: 978 - 1 - 927459 - 29 - 4

Paralı Asker Kaçırma bir kurgu eseridir ve karakterler, olaylar ve Hikâyede yer alan diyaloglar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan ya da vefat etmiş gerçek olay ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla, elektronik veya elektronik olmayan yollarla çoğaltılamaz veya paylaşamaz.

Yazarın yazılı izni olmaksızın dijital kopyalama, dosya paylaşımı, ses kaydı, e-posta ve baskı dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere mekanik.

Açıklama

Makl, evrenin tanıdığı en büyük paralı asker olmak istiyor. Gerçek aile geleneğinde,

Gittiği her yerde kargaşa ve ceset izleri bırakıyor, en paha biçilmez eşyaları çalıyor, sağda solda kadınların ırzına geçiyor. Ancak ortalığı kasıp kavurduğu günler, en büyük ödül olan insan bir barbarla karşılaştığında sona erer.

Onun paha biçilmez bir bakire olduğunu düşünerek kandırılmış ve soluk tenli, iki göğüslü

Çerçeve, onu kaçırmak ya da en azından kaçırmak . Planı biraz ters gider. Pek de masum olmayan insan

tutsağı yerine suç ortağı olur ve birlikte durdurulamaz bir ikili oluştururlar. Yaptıkları kötülüklerin ve filizlenen tutkularının hikâyeleri evrensel bir sansasyon haline gelir, ancak bir paralı askerin hayatında bir eşe yer yoktur. Yoksa var mıdır?

Hayatında ilk kez, *Paralı Askerin Refah Rehberi*

Makl'ın sorularına bir cevabı yok ve öldürmesi görünürde bir tehdit de yok. Zavallı, mor bir paralı asker ne yapsın?

Aşık olduğunu kabul etmek mi, yoksa nefis insanı terk etmek mi?

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Önsöz

A Mercenary's Guide to Prosperity kitabının yırtık pırtık bir kopyasından bir alıntı.

("Bir Dini mi Yoksa Tanrı'yı mı Takip Etmeliyim?" başlıklı Yedinci Bölüm)

Öncelikle anlamanız gereken, tanrılar vardır. Gülmeyi ve alay etmeyi bırakın, çünkü yapıyorlar. Bazıları

Bazıları küçük, bazıları büyük, her biri farklı güçlere ve etki alanlarına sahip. Bazıları bir galaksiye veya güneş sistemine bağlı kalmayı tercih ederken, diğerleri evreni dolaşıyor. Seyahatleriniz sırasında onlarla karşılaşacaksınız. Bu

Ancak kaçınılmaz olarak, herhangi birini takip edip etmeyeceğine ve hangisini takip edeceğine karar vermek bireysel paralı askere kalmıştır.

Bir tanrıya tapınmaya karar verdiğinizde daha fazla güç veya

Dokunulmazlık, ancak her şeyin bir bedeli olduğunu unutmayın. Kendinizi bir tanrının dinine dahil etmeniz sizi başka bir tanrının ilkeleriyle karşı karşıya getirebilir. Bazı durumlarda, bu savaş anlamına gelebilir, bu nedenle paralı askerlik hizmetlerinizin kiralananması gerektiğinde talep edilecek ücretlerin uygun bir listesi için Ek Otuz Dokuz'a bakın.

Tanrılar konusuna dönecek olursak - bir dine katılıp katılmamak size kalmış. Seçeneklerinizi iyi inceleyin,

Çünkü bir kez seçiminizi yaptığınızda, bu genellikle ömür boyu sürecektir. Çeşitli markaların tam listesi için

Belgelenmiş tanrılar için lütfen Sualc Atnas'ın *Evrenin Tanrıları* (alfabetik sırayla) adlı kitabını okuyun; bu kitap evren çapında alkol, pornografi ve kitle imha silahlarının satıldığı her yerde bulunabilir. Kopyası bulunmayan yerler, paralı asker tarikatından bir üyenin dükkânı gösterebilmesi için bildirilmelidir

sahipleri böyle değerli bir el kitabını taşımanın avantajını yaşarlar.

Evrenin Tanrıları rehberinin satın alınmasını şiddetle tavsiye ederken (şu adresten temin edilebilir

elektronik indirme, bilinçaltı besleme, bir palet taş tablet ve hatta yasaklanmış basılı kağıt), özellikle bir tanrının, en çok izlenen bir tanrının varlığını not etmenin önemli olduğunu düşünüyoruz. Birçok isimle anılır; Llokii, Puuka, Murphy ve diğerleri. Daha sinir bozucu bir karakterle asla karşılaşamazsınız.

Bu özel tanrı erkek özellikleri taşıyor gibi görünse de, bilinen bir ırka ait değildir.

Aslına bakılırsa, kimse onun doğal şekli konusunda hemfikir değil. İsteddiği zaman değişebilen, her kılığa girebilen ve aynı anda birçok yerde görünebilen bir şekil değiştirici. Güç ya da egemenlik için çabalıyor ya da zenginlik için can atıyor gibi görünmüyor. İyi mi yoksa kötü mü? Yine, gerçekten umursuyor gibi görünmüyor, ancak mizah buluyor gibi görünüyor bazen maskaralıklarında.

Murphy'nin ezoterik gücünü ölçmek zordur, çünkü fiziksel olarak yok etmese de

Bazen tek bir anlamsız hareket ya da sözle imparatorlukları devirir. Hiçbir yerde yokmuş gibi görünür ama yine de etkisi her yerde ortaya çıkabilir. Birçok kişinin en içteki düşüncelerimizin bile güvende olmadığına yemin ettiğini duydum.

Hayalet mi yoksa gerçek bir varlık mı? Kime sorduğunuza ve neye inandığınıza bağlı, ama herkes onun hayalet olduğu konusunda hemfikir

Kurnaz. Tahmin edilemez. Kibirli. Güçlü. Zekice. Apaçık. Hepsinden önemlisi, o asla

küçümsendi.

Dostluk kurduğu birkaç kişi için paha biçilmez bir varlık ve müttefiktir. Ona kötülük yapanlar içinse...

Murphy için beklenmedik olan tek bir kural, tek bir ilke, her şeyden önce tek bir yasadır ve şöyle özetlenebilir

basitçe: eğer yanlış gidebilecekse, gidecektir.

Ondan kaçınmak için, asla, ama asla, bir an bile, yüksek sesle söylemeyin ya da söylediğinizi düşünmeyin

her şey . Asla mükemmel bir planınız ya da kusursuz bir fikriniz var diye övünmeyin. Ukalalık onun dikkatini çekecektir ve sonra... bir B planınız olduğunu umsanız iyi olur, ancak C veya D planına hazırlanın, çünkü Murphy ile asla kesin bir sonucu tahmin edemezsiniz.

Ama bir şeyi garanti edebiliriz. Eğer gözünü size dikmişse, o zaman kesinlikle çıldırmışsınız demektir!

OceanofPDF.com

Birinci Bölüm

Obsidyen galaksisinde, çok çok .

Gözünün üzerindeki holografik monokl hedefini yakınlaştırdı. Bir masanın üzerinde yüzüstü yatıyordu.

hafif eğimli, hafif taşlı, yüzeyli çatıda Makl hareketlerini minimumda tuttu. Geçerli çalışma iznine sahip olanlar dışındakilerin bulunduğu yere girmesini yasaklayan çeşitli bildirimler göz önüne alındığında, gözlerden uzak kalmak için elinden geleni yaptı, bu ilgi olmayı tercih eden bir savaşçı için kolay bir iş değildi. Birkaç galaktik birim boyunca midesindeki gurultuyu, böğründeki kaşıntıyı ve kalçasına batan sinir bozucu bir taşı görmezden geldi. Sıkıcı bir gözetlemenin bir erkeği cezbeden tüm rahatsızlıklarını ve dikkat dağıtıcı unsurlarını göz ardı etmişti.

Yine de, gizlilik ihtiyacı olsun ya da olmasın, Muna Teyze'sini görmezden gelemeyeceğini çok iyi biliyordu.

iletim, kulağında ısrarlı uğultu devam ediyordu.

"Teyzeciğim, bu zevki neye borçluyum?" diye mırıldandı, bir yandan da titizlikle yerlerini not ediyordu.

ve işletmenin dışındaki kameraların rotasyonunu belgelemiştir. Notlarında ayrıca kaç güvenlik görevlisinin hangi aralıklarla devriye gezdiği de belgelenmiştir.

"İyi bir asker olduğuna ve ailenin onurunu koruduğuna inanıyorum." Muna Teyze zaman kaybetmedi

"Merhaba" ve "Nasılsınız?" gibi önemsiz şeylere takılıp kalmayın.

"Büyüklerin izinden ," diye yanıtladı bulgularını not ederken.

holografik defter. Bu ve gözünün üzerindeki alet, şimdiye kadar karşılaştığı en iyi teknolojiydi.

ve alındı.

"Başka bir deyişle, zina yapıyor, hırsızlık yapıyor ve cinayet işliyorsunuz."

Onun açık sözlü özet i karşısında gülümsemekten kendini alamadı. "Elimden geldiğince sık."

"Mükemmel. İyi çalışmaya devam et. Annen gurur duyardı. Eğ er yapabilseydin,

Kargaşa ve yıkım arasında benim için bir iş yapmanı istiyorum."

"şu anda biraz meşgulüm." Bir sonraki hamlesini planlamakla ve hedefini araştırmakla meşgul.

soygun onu birkaç arananlar listesinin tepesine yerleştirecekti. Ünlü fotoğ rafı Notromus'tan başkası tarafından profesyonelce çekilmiş vesikalık fotoğ raflarının arananlar listesinde yer alması için sabırsızlanıyordu.

Posterler. Ünlü sanatçıyla haftalar süren çalışmanın ardından, nihayet gurur duyacakları bir portföy ortaya çıkardılar.

Kayıtsızlıkla karışık doğru tehdit görünümünü elde etmek zaman ve beceri gerektiriyordu. Hiçbir şey

Tarihe adını kazırken doğru imajı .

"ok mu meşgulsün?" Uh oh. Makl teyzesinin ses tonunu tanıdı. Bu pek hayra alamet değildi. "Özür dilerim.

Seçme şansın olduğunu söylediğimi duydun mu, yoksa Tren'e yardım edemeyecek kadar meşgul olduğunu söylememi mi tercih edersin?

Aile mi?" ok tatlı söyledi. Çok yumuşak.

Büyük bir uh oh. Makl sertçe yutkundu. "Belki de çok aceleci konuştum. Bunu söylediğ ini mi duydum?

Tren?" Aileden olsun ya da olmasın, kimse o erkeği kızdırmak istemezdi. Makl'ın büyük kuzeni önce öldürüp sonra umursamama eğilimindeydi. Tren bir efsaneydi- soruların belirsizler için olduğunu söylerdi. On üç numaralı paralı asker kuralı.

Muna Teyze boğazını temizledi. "Tren şu anda bazı önemli işlerle meşgul, yoksa

kendisi ilgilenir. Bu görevde size güvenmek istemesinin büyük bir onur olduğunu düşünüyorum."

Yüksek ve kudretli, kötü şöhretli eski paralı asker, şimdi acımasız bir politikacıya dönüştü.

Yardım mı? Makl'ın göğsü birkaç birim genişledi. "Elbette ona yardım etmeye hazırım. Aile her şeyden önce gelir."

"Mükemmel cevap."

"Peki benden ne ?" Suikast mı? Adam kaçırma mı? Rehine durumu mu? Ooh, umarım bir

çok gizli bir bilimsel buluşun son derece zor bir şekilde ele geçirilmesi. Makl meydan okumayı ve bu tür çabaların getirdiği araçları severdi.

"Bu son derece önemli ve hassas bir görev." Makl not

alırken durakladı, ilgisini çekmişti.

"Muhtemelen tehlikeli."

Kulağa umut verici geliyor.

"Bu başkasından isteyebileceğimiz bir şey değil."

Daha iyi ve daha iyi. Makl onun konuya beklerken neredeyse nefesini tutacaktı.

"Bir dadı getirmeni istiyoruz."

Makl kulaklığını çıkararak üfledi, gömleğine sürdü, kulağında bir parmağını oynattı ve sonra

işitme cihazını kulağına geri taktı. "Affedersiniz, teyze? Sanırım yanlış anladım. Görevi tekrar edebilir misiniz?"

"Bize bir dadı bulmalısın."

Bir an onun sözlerini düşündü ve gizli bir anlam aradı. Hiçbir şey bulamadı.

"Dadı, yani bir bebeğe bakan kişi mi?"

"Elbette. Başka bir tür biliyor musun?" Teyzesinin kızgınlığı yüksek sesle ortaya çıktı ve

Temiz.

Kusura bakmasın ama bu görev hâlâ anlamsızdı. "Neden bir dadı tutmamı istiyorsun ki? I

piç yok." En azından onun bildiği kadarıyla yoktu. "Senin

için değil, aptal. Tren için."

"Arkasında piçler bırakacak kadar dikkatsiz miydi? Bahse girerim arkadaşı bu durumdan memnun değildir." O da

Kuzeniyle evlenecek kadar deli olan tiz sesli insan Megan'la tanıştı ve soluk tenli barbarın cazibesini göremediğini itiraf etmek zorunda kaldı. Yaşamak istiyorsa bunu kuzeninin yüzüne söyleyecek değildi.

"Kimsenin piçleri için bir dadıya ihtiyacımız yok. Bu pozisyon onun en güçlü varisi için.

ciğerleri ve öfkesi var. Büyüdüğünde gelmiş geçmiş en büyük savaşçı olacak." Muna Teyze

Pratik olarak fişkırdı ve Makl bir hırıltıyı ısırdı.

Adımı ve yüzümü sonra en büyük savaşçı ben olacağım. Onun kararlılığı

Başarılı olması onu teyzesine karşı normalden biraz daha küstah yapmış olabilir, bu ve onları ayıran birkaç yıldız sistemi. "Tren'in yavrusuna dadı bulmak için her şeyi bırakmamı mı istiyorsun? Sen hâlâ

Aklın başında mı teyze? Amcamla konuşmam gerekiyor mu?

İlaç tedavisi mi?" Dudaklarından çıkar çıkmaz verdiği umursamaz cevaptan pişmanlık duydu.

"Sana büyüklerine nasıl cevap vermeyeceğini göstermemi ister misin?" tatlı bir şekilde cevap verdi. "Yine."

Hayır. Tekrar olmaz. Bir kez yeterliydi, teşekkürler. Bu olaydan kalan yara izlerinden kurtulmayı asla başaramadı.

Ona son kez görgü kurallarını öğrettiğinde. Muna Teyze, annesi öldükten sonra kadın vasi rolünü çok ciddiye . O konuştuğunda herkes koşardı. Bu onları formda tutardı.

Pes etti ama nazıkçe değil. "Peki ben ne ? Bir sürü kolu olan bir şey.

ve normalden daha fazla sabır?"

"Bunu denedik. Sekiz kollu bir Gunilian hummer'ımız var. Sesi kısıldı. Beş kollu ve

Sağır Answuya gözyaşları içinde kaçtı. Bundan daha ciddi bir şeye ihtiyacımız var, bu yüzden sizin hizmetinize ihtiyacımız var. Bize insan bir dadı getirmelisin."

İnsan mı? Fruksing'in diğer tarafında yaşayan bazı güçlü varlıklar tarafından yasaklanmış gibi.

evren, barbar statüsü insan? Yıldızlar adına, ne kadar büyüleyici. Ve tehlikeli. "İnsanlar sınır dışıdır.

Korsan olarak yakalanmanın cezasının ölüm olduğunu biliyorsunuz."

"değersiz bir cezadan mı korkuyorsun? Tren'in altı binden fazla suçu olduğunu biliyorsun.

emekli olduğunda ona karşı yığılmıştı. Emekli olduktan sonra evrak işlerini sonsuza kadar sürdü.

galaktik konseydeki pozisyonuna yükseldi."

Tren'in ürkütücü başarısını yüzüne vurmanın yolu. Makl hâlâ ilk bini üzerinde çalışıyor. Yap

ilk beş yüz. Görünüşe göre, öldürdüklerinden bazıları dikkat çekecek kadar gösterişli değildi. "Bir insan istiyorsan, sana bir insan getiririm. Ödeme ne kadar?"

"Teşekkür ederim."

Ondan bedavaya çalışmasını mı bekliyordu? Keskin dişlerini gıcırdattı. "Cömert bir hediye. Ve

Tren?"

Muna Teyze homurdandı.

Evet, Tren ona asla teşekkür etmezdi, ne kelimelerle ne de kredilerle. Bu onun tarzı değildi, ama

Makl yanlışlıkla onun kötü tarafına geçerse onu öldürmeyi erteleyebilirdi - ki bunu yanlışlıkla sık sık yapma eğilimindeydi. *Görünüşe göre bir barbar getireceğim.* Sanki Makl'ın başka seçeneği varmış gibi. Bedava bir iş olsun ya da olmasın, teyzesinin istediğini yapacaktı çünkü onu seviyor -ve ondan korkuyordu-.

İçini çekti. "Ne zaman ihtiyacın var?"

"Onu mu kastediyorsun? Dün."

"Bilmem gereken başka bir şey var mı? Aramam gereken nitelikler?"

"Ben nereden bileyim? Sadece çocuğa bakacak bir dişi insan bul. Megan yapıyor.

elinden geleni yapıyor, ama o sadece bir kişi ve bu çocuğun içine şeytan girmiş, Tanrı onun güçlü kalbini korusun."

Makl görevden kaçmak için son bir çaba daha gösterdi. "O galaksinin yakınında bile olmadığımın farkındasın değil mi?"

"O zaman harekete geseniz iyi olur. Bu iş son derece önemli." Muna Teyze son kısmı bağırarak söyledi

bir bebeğin çığlıklarını duydu. Kulaklığı kafasından çıkarıyor, Makl ulumayla irkildi

kafatasının içinde zıpladı. Gerçekten iyi ciğerler.

Kulaklığını cebine koyarak dikkatini tüm gün boyunca incelediği binaya geri çevirdi.

son birkaç gündür. Artık burada işi bitmişti. Işi bitirmek için daha sonra geri dönmesi gerekecekken, daha fazla gözlem bir anlamı yoktu. Ve tüm bunlar aptalca bir ayak işi yüzünden - bedava, şansız, kredisiz bir ayak işi - reddedemezdi.

Aletlerini cebine koyarak binadan indi, insanlar bir şey söylemeye cesaret edemiyordu.

Açıkça iyi bir şey yapmamasına rağmen. Korkaklar. Kötü niyetli bir kişinin

fark edilmek mi? Dudaklarında bir hırıltıyla sokak seviyesine doğru ilerledi ve pazar yerinde sinsice ilerlerken nefesinin altından homurdandı.

Gerçekten de bir ayak işine gönderilmiş. Muna teyzesi onun daha önemli işleri olduğunu fark etmemiş miydi?

Aptal kuzenine dadı mı getirecekti? Büyük işler yapmak için yaratılmıştı. Alaka işler, ayak işlerini yapan ocuk rolü değil. Bu kadar zor olan neydi?

bir ilan vermek ve birileri bulunana kadar görüşmeler yapmak

Egoist kuzeni Tren ve onun barbar dişisi tarafından yaratılan yavruya bakmak için mi bulundu? Bildiği bir sonraki şey, ondan oyuncak almasını ya da çocuğa isteyeceklerdi. Ne kadar aşağılayıcı.

Tren kendi insanını bulmalıydı. Zaten yanlışlıkla birini, eşi Megan'ı kaçırmıştı. Yanlışlıkla bir insan kaçırmak onun için ne kadar zor olabilirdi ki? İkinci mi?

Yine de, yasaları çiğneyip barbar gezegenine yüz­süzce giderek bir dişi çalma fikri

kulağa eğlenceli geliyordu. Dünya'nın yasak bölge olduğu düşün­lüy­ordu, ancak herkes bu özel emre uymuyordu.

Sıkı bir şekilde uygulanan yasayı göz ardı etmesi, kulaktan kulağa yayılırsa biraz tanınmasını sağlayabilirdi.

Bir dövüşçü olarak ünü artarken, Makl'in ortaya çıkmadan önce hala kat etmesi gereken bir yol vardı

sayısız kuzeninin gölgesinin altından. Lanet olası pislikler. Bir köyde doğmakla ilgili sorun

Evren çapında kötülükleriyle tanınan ünlü bir aile çarpıyordu. Ailesinin ve yetkililerin ona hatırlatmaktan hoşlandığı gibi, yaptığı her şey daha önce ve çoğu durumda daha gösterişli bir şekilde yapılmıştı.

Ama uzun sürmeyecek. Yakında öyle çılgınca, öyle zekice bir şey yapacağım , ne kadar güçlü bir paralı asker olduğumu görmekten başka çareleri kalmayacak. Bunu başarmak için ölümcül bir saldırıya geçmesi gerekse bile.

O kalabalığın arasına karıştığında çarşı tüm hızıyla devam ediyordu. Gölge­li gri bir pelerin giymişti.

gövdesinin etrafında dönüyor, ucu botlarının üstüne ulaşıyordu, yoluna çıkanlara ters ters baktı. Çoğu yolundan çekildi. Çekilmeyenler? Akıllıca davranarak daha büyük, daha kaba görünenleri yalnız bıraktı. Sert ve arayış içinde

Kendine bir isim yapmak Makl'ın aptalca savaşlara girmesi anlamına gelmiyordu - tabii birisi ona doğru fiyatı teklif etmediği sürece. Bir numaralı paralı asker kuralı:

Para almadığınız sürece dövüşmeyin. Eğer size kredi vermiyorsa, o zaman neden çaba harcayıp sakatlanma riskini göze alasınız ki? Elbette bu kuralın istisnaları da vardı. Sekiz numaralı kural hakaret ve aşağılamalara tolerans gösterilmeyeceğini belirtiyordu. Kişisel olarak sekiz numaranın bir alt maddesi olması gerektiğini düşündüğü on beş numara ise her ne pahasına olursa olsun intikamı savunuyordu.

Bazıları paralı askerlik kurallarıyla alay edebilirdi, ama Makl onları dini bir şekilde çalışarak ezberledi.

El Kitabı - *Bir Paralı Askerin Refah Rehberi*. Buruşuk ve yıpranmış olan bu paralı askerlik kural kitabı, Makl'ın Tren'i nasıl idolleştirdiğini gören babasının hediyesiydi. Hangi erkek yapmadı ki? Çocukken ve gençken,

büyük kuzeninin kahramanlıklarını duyardı. İri ve kaba erkek evlerine büyük miktarda onur ve zenginlik getirmişti ama Makl'ın asıl imrendiğı şey herkesin gözlerinde parlayan hayranlıktı

ne zaman yaptıklarını anlatsa.

Makl o zaferi, ailesinin yüzüne o gurur gülümsemesini getirmek istiyordu. Bu yüzden çok çalıştı.

şeytani başarıya ulaşmanın zorluğunu ve neden paralı askerlik kurallarına göre yaşadığını anlattı. Yaşadığı mantralarla

Adımlarını ve servetini yönlendirerek kötü bir şöhret kazandı. Ayrıca bir gün daha savaşmak için yaşadı ve kredi hesabı büyüdü. Şimdi sadece büyük bir skor elde edebilseydi. Onu gerçekten evrenin bir numaralı aranan erkeğı yapacak bir şey.

Bunu burada başarmayı umuyordu. Hâlâ da öyle, ama görünüşe göre bugün değil. Aptal frukxing

Aile.

Biraz daha homurdanan Makl, sikini rahatlatmaya kararlı bir şekilde en sevdiği geneleve doğru yöneldi

Dünya gezegenine aptalca uzun bir yolculuğa çıkmadan önce. Beş numaralı kural - sikini tut

Şehvetin muhakemenizi gölgelemesine izin vermeyin. Makl bu sözü çok ciddiye alırdı, tanıdığı çoğu erkek de öyle yapardı.

Genellikle tek başlarına ya da bir avuç başka erkekle birlikte uzun uzay yolculuklarına çıkmaya eğilimli olan tüm iyi paralı askerler, kenetlendiklerinde zamanlarının ve servetlerinin büyük bir kısmını aletlerini boşaltarak geçirirlerdi. Makl her boşaldığında

Kendini daha açık fikirli ve daha zeki hissettiğine yemin ederek, eğitiminin bu kısmını hiç ihmal etmemesine şaşmalı mıydı?

Bu *berraklık* durumuna ulaşma niyetiyle, mal stantlarını görmezden gelmek elinden geleni yaptı. Kolay bir iş değildi bu. Püsküllü ve parlak renklerle boyanmış, evrenin dört bir yanından gelen zenginlikleri ve nadir şeyleri sergileyen her şey dikkatini dağıtmaya ve seğiren parmaklarını cezbetmeye yarıyordu. Baharatlar, aromaları bazı durumlarda ruh halini yükseltirken, bazı durumlarda da ruhunu köreltiyordu. Bazıları en açgözlü metresleri bile memnun edecek kaya büyüklüğünde taşlara sahip mücevherler ve takılar parıldıyordu. Gözleri acıtacak kadar parlak, evrenin tasarladığından daha fazla renkte kumaşların sergilendiği tezgahları gözlük koruması olmadan görmek zordu. Ama en kötüsü gürültü idi. Her şey bir araya gelerek hoş olmayan bir ses gürültüsü yaratıyor gibiydi.

Bazı narin süslemeler bile kakofoniye katkıda bulundu. Nasıl diye mi soruyorsunuz? Obsidian galaksisinde, yasal olsun ya da olmasın, gerçek yaşayan, nefes alan ipek çileleri. Doğru duydunuz. Canlı kumaş vardı, çok nadir bulunurdu, yasaktı ve pahalıydı ama gülünç derecede rahattı ya da o öyle duymuştu. En azından terziler yasadışı kumaşı dikip keserek bir giysiye dönüştürdükten sonra doku çılgılık atmayı kesiyordu.

Yine de Makl dişleriyle daha hassas bir parçayı çıkardığında ara sıra inilti duyuyordu.

Ama konuyu saptırdı. Yüzlerce sesin yükseldiği pazarın çılgınlığı arasında iyi bir fikir değildi.

Dinlemek için yalvardı, hareket izlemekten sıkıldı ve tehlike muhtemelen ona gizlice yaklaştı. Öyle umuyordu. Böyle bir yerde her zaman yeni gelenleri kurban etmek isteyen yırtıcılar olurdu. Zayıfları.

Makl bu kategoriye girmiyordu. Kendi ağırlık sınıfı için mevcut herhangi bir uzaylı kadar güçlüydü.

galip gelebileceğinden şüpheliyim. Yine de açlığını kontrol altında tutmak? Karnı kokularla gurulduyordu...

Mmm, kendini tıka basa doyurma isteğı neredeyse adımlarını yavaşlatıyordu. Etrafta bol miktarda yiyecek vardı, taze yapılmış

ve her damak zevkine hitap edecek şekilde geliştirilmişti. Bazıları ön taraftaki büfelerde buharda pişirilmiş ya da tütülenmiş

yemekler. Bazı durumlarda, tıka basa dolu binalardaki restoranlardan yayılan çökmekte olan kokular, menünün bir parçası olma şansını da beraberinde getiriyordu. Hiç kimse pazar yerinde açlıktan ölmedi.

yasal olsun ya da olmasın her *açlık* doyurulabilirdi.

Tüm bu kaos koridorlarının, trafiğı yönlendirmek için kasıtlı olarak inşa edilmiş dolambaçlı sokakların ortasında açık bir alan vardı ama şu anda kalabalıktı. Belli ki bir müzayede devam ediyordu ve bu da

Diğer tarafa hızlıca geçebilmek için. Aptalca bir tasarım. Ya bekleyecekti ya da geri dönüp daha dolambaçlı bir yol izleyecekti ki bu da zina yapma süresini tamamen kısaltacaktı.

Makl ilk kez Kılılı Çift Yarık'tan bu tarafa atılmamış olmayı

plazanın. Ne yazık ki, işlerini birleştirerek - karısı onu yakalayan bir uzay kaptanının

Hile yapmak - ve onun zevki - geriye dönüp baktığında muhtemelen ödemesi gereken hoş bir kız - artık cinsel ihtiyaçlarını gidermek için biraz daha uzağa gitmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Evli olmayan bir erkeğin ziyaret ettiği şehirlerde iki seçeneği vardı: şansını bir kadın savaşçıyla denemek,

ya da bir fahişe bulmak. Onun türüne en uygun ırkların dişileri nedense her zaman erkeklerden daha azdı. Garip ama doğrudu, tabii vahşi bir kadın sınıfının hüküm sürdüğü Zonian gezegenini saymazsanız. Ama akli başında hiçbir erkek oradan canlı çıkmayı umarak oraya gitmezdi.

Horoza olan çok sayıda varlık, dişileri en azından yabancılardan korumak için yasaların var olduğu anlamına geliyordu.

Bekâr kadınlar ölüm cezası altında rahatsız edilmemeliydi. Babalar şaperon rolünü üstlenirlerdi.

ama anneler fanatikti. Bekaretin bedeli yüksekti ve her zaman kendi oğullarını doğurmak için eş arayan erkekler olduğu için, bir aile doğru evlilik ya da satışla oldukça iyi para kazanabilirdi.

Sadece aptal bir savaşçı değerli bir bakireye bulaşabilirdi. Makl'ın kıcını ovmasına gerek yoktu.

hatalarını . Karşılaştığı kadın savaşçılara bakılırsa .

çoğu zaman erkek yerine geçebiliyordu - *ürperti*. Ve Kılılı Çift Yarık fiyaskosundan beri,

Makl cinsel partnerlerine ödeme yapmayı ve bahşış vermeyi bile hatırladı - sadece orgazm yerine kredilerle.

Kalabalığın kenarında durup bekleyip beklememeyi ya da kargaşanın dolaşp dolaşmamayı tartışırken, sonunda

sahnedeki manzarayı not aldı.

"Çıldıracağım," diye mırıldandı.

Kimsenin hatırlayamadığı kayıp bir galaksiden gelen küçük Karma tanrıçası

Gülümsüyordu çünkü yükseltilmiş kürsüde duran, yere kadar uzanan bir pelerin giymiş, başı eğik, elleri kenetli bir insandı ya da spiker onun birçok erdemini överken öyle olduğunu iddia ediyordu. Ne kadar uzun bir nitelikler listesi - eğitilmiş dansçı, başarılı aşçı, dokuz enstrüman çalan ağırbaşlı insan geldi

kızlığına kefil olan bir sertifikayla birlikte, ki bu onu yüksek bir fiyata getirecektir.

Makl'ın onun için ödeme yapmayı planladığından değil.

Galaktik İntikamcı olarak, onu yeni sahibinin burnunun dibinden alacaktı. Ve belki de

Bunu yaparken gülüyordu. Tren ya da Jaro'nun bunu yaptığını hiç sanmıyordu. Tren genellikle ters ters bakardı. Jaro insanlara dişlek bir sırıtma verirdi. Makl tehditkâr bir şekilde kıkırdardı. Yoksa sadece soğuk bir şekilde gülümsemeli miydi? Buna gerçekten ihtiyacı vardı.

Böylece insanlar onun cesur eylemlerini anlatırken konuşacak bir şeyleri .

Ama kendini aştı. Önce belli bir insanı ele geçirmesi gerekiyordu.

Sıkılmış bir ilgisizlik ifadesi takınarak kalabalığın kenarından süzüldü ve kimlerin

en çok teklif vermeye, rekabeti ölçüp biçmeye niyetli görünüyordu. Muna Teyzesi'nin erotik sanatların en iyilerinde eğitim almış bir bakireyi işe almasını muhtemelen onaylamayacağı belli belirsiz aklına geldi ama yine de ona pek bir liste vermemişti. *Ayrıca, zor erkeklerle başa çıkmak için eğitilmiş bir kadının bir bebeği idare etmekte sorun yaşamayacağı kesindi.*

Ve bu onu dış bölgelere seyahat masrafından kurtaracaktı.

Bakire meselesi bir sorunsa, Makl bundan bir yolunu biliyordu. Ve zor kurtarmak

Bu süreçte kredi kazandı.

Şansı daha iyi olabilir miydi?

Olabilirdi. Sahnedeki kadın başını kaldırdığında Makl'ın nefesi kesildi, saçlarının üzerindeki kumaşın narin örtüsü mükemmel oval bir yüzü çerçevesliyordu. İki gözü, bir burnu ve kendisi gibi pembemsi bir tonda dudakları olan bu kadın büyüleyiciydi. Saf. Mükemmeldi. Teni... ooh teni soluk, buz gibi bir beyaz parlıyordu.

Koyu renk, narin kemerli kaşları ve dolgun, öpülesi dudaklarıyla güzel bir tezat oluşturuyordu. Ne kadar kolay

Onun tenini, koyu mor tonu için hafif bir folyo olarak hayal etti. Bu düşünce sikini kıpırdatmaya yetti.

Yine de onu çeken tek şey narin güzelliği değildi. Kadifemsi çikolatadan gözler - bir

Bir ya da iki kez rastladığı çökmekte olan tatlı ikram - büyük ve ürkmüş, ona baktı ve o da ona baktı. Belki de bu dadılık işi o kadar da angarya olmayacaktı. İnsanı sahneye kaçırarak programından günler eksiltebilirdi. Hatta yakıttan tasarruf etmek için acele etmeyebilir ve Muna Teyze'ye dönüş yolculuğuna birkaç galaktik devir ekleyebilirdi. Bakirenin kızlığını bozmak ve onu diğer tüm erkekler için mahvetmek için bolca zaman. Megan muhtemelen ona teşekkür edecekti.

Kahrolası bir kahraman olacağım. Birden fazla şekilde.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İkinci Bölüm

Olivia kirpiklerini kırpıştırdı, kalabalığın içindeki erkekler - ve

çok fazla kolu, gözü ve durmak istemediği uzantıları şeyler - onu çok ileri düşünün. Velinimeti için iyi huylu, nazik ve yumuşak sözlü görünmesi önemliydi. Mükemmel dişi.

Mümkün olan en yüksek fiyatı almak; plan buydu. Tüm zamanını eğitim alarak, sonra da güzellik uzmanının sayılamayacak kadar çok dokunacı tarafından tüyleri yolunarak, tıraş edilerek, cildi zımparalanarak ve nemlendirilerek geçirmemişti.

- Başarılı olamamak. Sadece yüksek bir fiyat kazanmayı umuyordu.

O, yani onlar, onu buraya, meşhur Obsidian Galaxy pazarına getirmek için çok çalışmışlardı,

En cesur, en zeki ve en zenginler dışında herkesin kaçındığı bir yer. Hırsızlar tarafından yönetilen kanunsuz bir dünya.

katiller, çarpık onur anlayışları günden güne değişen, her şeyin satın alınabildiği ve

satıldı, öldürüldü ya da el konuldu. Günahın olmadığı, sadece doğru fiyatın bir yer. Kendisi gibi yasaklı bir barbar insanı, evrendeki en zengin - en sefiş - varlıklardan oluşan bir kalabalığa açık artırmayla satmak için mükemmel bir yer.

Kendisine yönelen düzinelerce açgözlü ve şehvet dolu bakış, tüylerini diken diken ediyordu.

Suzzule solucanlarıyla acı çektiği banyo. küçük yaratıklar, ölü hücre katmanlarını parçalayarak cildine taze ve nemli bir görünüm kazandırdı. Banyo sonrası solgun bir hayalete benzediğini düşünüyordu.

İğrenç bir deneyimdi ama sunumdan sorumlu uzman bunun çok moda olduğunu iddia etti. Şahsen kendisi bunun zaman ve para kaybı olduğunu düşünüyordu, çünkü zevkli bir şekilde yapılmış birkaç resim dışında

Ona ayak bileğinden boynuna kadar uzanan bir elbise giydirdiler ve bunu saf kumaştan hacimli bir pelerinle örttüler.

Beyaz. Tüy gibi hafif bir kumaştan dikilmiş olan bu elbise onu tepeden tırnağa örtüyor, uzun ve ince bedenine bir anlık bir bakış sağlarken şeklini gözlerden saklıyordu. Görünüşe bakılırsa açık seçik teşhirden kaynaklanan şaşkınlık, hepsi de şehvetli türden olmayan iştahları azaltmak alevlendirmeye meyilliydi. Kalabalıktaki daha tuhaf görünümlü tiplerden bazılarının terli avuçlarında çatal ve bıçak tuttuğunu hayal edebiliyordu - ve emilmiş dokunaçlar.

Lanet olası uzaylılar. Uzayda geçirdiği yıllar onu hâlâ yaşamın aldığı çeşitli biçimlere alıştıramamıştı.

Çocukken izlediği dizilerden hayal meyal hatırladığı sevimli E.T.'leri ve yeşil Marshlıları unutun.

Gerçek şu ki, evrende pek çok çirkin yaratık vardı ve bunların çoğu düşünmek istemediği sınırlar sızdırıyor ya da tuhaf kokuyordu.

Bu kadar çok yabancının ilgi odağı olan Olivia engelleyemiyordu. Çok fazla şey

olabilir. Tanrım, gidebilecek şeyler. Şans kurallarını biliyordu - onları ilk elden öğrenmişti. Beklenmeyeni bekle.

Bugün olmaz, lütfen. Murphy ve oyunları uzak dursun.

Nefes alarak kararsız bir nefes aldı ve titrek bir telaşla verdi. Kalabalığın ön tarafındaki birkaç E.T. gergin hareketini ve arenayı çevreleyen ekranlarda kayan numarayı yakaladı

kırmızı neonla parladı. On milyon. Yirmi...

Yabancıların sertifikalı bir bakire için ödeyecekleri kredi miktarı, bir insan bakire - barbar ve

yasak - aklını başından almıştı. Bugünün sonunda, önünde teklif veren yaratıklardan biri ona sahip olacak, iyi ya da kötü onunla istediğini yapabilecekti, ama sadece parayı ödeyip sözleşmeyi imzaladıktan sonra.

Kulağındaki kulaklık çatırdayarak ve emirler geldi. "Onlara iştah açacak bir şeyler ver

iştahlarını açar. Onlara biraz korku gösterin."

Zor değildi. Olivia ellerini sıktı, cübbesinin uzun kolları solgun yüzünü tamamen gizlemiyordu,

ince parmaklar. Titreme numarası yapmasına gerek yoktu. Rakamlar sürekli yukarı doğru kaymaya devam etti. Bakışlarını kaldırdı ve seyircileri tararken alt dudağını ısırды, bakışlarının herhangi bir yabancıda çok uzun süre kalmasına izin vermedi. Odadaki yaşam çeşitliliği onu şaşırtmıştı. Bir su birikintisi sayılmazsa gerçek bir bedeni olmayan suda yaşayan bir ırk olan Pkl onunla ne yapabilirdi ki?

İrkların adil bir paydan daha fazlası izlemek ve teklif vermek için toplanmış görünüyordu. Dişlek, uzun, kısa, şişman ve

Obsidian Galaksisi'nde, özellikle de Varolmayan Gezegen'deki karaborsada, ırklar bir araya gelir ve bu korsan dünyanın kurallarına saygı gösterir ya da sonuçlarına katlanırdı. Görünüşe göre, ölümden daha kötü bazı cezalar vardı. Bunlardan biri, saatlerini unutanlar için çeyrek galaktik dakikayı haykırıyordu.

Onu kazanmak için kimin daha çok mücadele ettiğini anlayamayan kadın, bakışlarını yere çevirmek üzereydi ki

Buz mavisi, neredeyse berrak gözleri onunkilere takıldı. İlk düşüncesi şuydu, *Yakışıklı bir adamın böyle bir yerde et satın almak için ne işi var?*

Koyu leylak rengi teni, düz bir burnu, gamzeli bir çenesi ve şaşırtıcı derecede beyaz

dalgalar halinde omuzlarına kadar sarkan saçlarını görünce, E.T.'nin Yakışıklı yüz hatları. Peki hangi sırrı saklıyordu? Yoksa sadece

burada muhafız olarak mı? Gümüşi bir pelerin giyen adamın göğsünde ne bir amblem görebiliyor ne de normalliğinin nereye kadar uzandığını söyleyebiliyordu. Boynundan yukarısı mor olsa da aşağı yukarı ona benziyordu. Boynundan aşağısı ise sekiz bacaklı ve kıllı bir göbekli olabilirdi.

Kimin umurundaydı ki? Bakışları kilitlenmeye devam ederken dudaklarındaki eğlendirici tınıya rağmen, teklif vermeye geldiği izlenimini edinmedi. Onunla bakışarak zamanını boşa harcıyordu ve bu durum Kalabalıktaki diğerleri kızar ya da ilgisini kaybeder. Gözlerini kaçırdı ama yine de teni gıdıklandı,

Hala izlediğini biliyordu. Tabii ki , tüm bu kanlı olayın odak noktası oydu.

Kıpırdandı, başının mor adamın olduğu yöne doğru hareket ettiğini fark etti ve durdurdu. Neden

Merak mı? Onun burada ne yaptığı umurunda değildi. Teklif verse de de. Onun ilgisini ya hayal etmişti ya da etmemişti. Hâlâ bakıyor muydu? İçgüdülerini evet diyordu. Ama bakmadan nasıl bilebilirdi ki?

İradesiz bir şekilde ona baktı. Sezgileri yanılttı. Adam artık orada durmuyordu, yine de

Sanki hâlâ onu izliyormuş gibi derisi karıncalandı. Sanki başka birinin kontrolündeymiş gibi, gözleri sola kaydı ve işte oradaydı, neredeyse kalabalığın başında duruyordu, pelerininin kapüşonu yukarı çekilmişti, ama gözlerini görebiliyordu, o gözleri berrak, etkileyici gözbebekleri. Siyah dudakları bir sırtışıla kıvrıldı ve kızın sırtıştığını fark ettiğinde genişledi.

onu yakaladı. Göz kırptı.

Neredeyse başını savuracaktı ama onu tedirgin ettiğini bilmenin tatminini ona yaşatmak istemedi.

onu. Göz temasını kesti ama yeni açısıyla onu inceledi. Pelerini baldırlarının ortasında bitiyordu ve

bir çift siyah çizme gördü -sadece iki ayak, ne kadar nadir, derisi aşınmış ama temizdi. Adamın boyunu kestiremiyordu ama en az kendisi kadar, belki biraz daha uzun olduğunu tahmin etti. ilginç de neydi? Elinde bir açık artırma kutusu yoktu. Teklif vermek için küçük bir ekrana sahip bir verici yoktu, bu da onun bir müşteri olmadığı anlamına geliyordu.

Ve dikkatimi çekmeye değmez.

Kulağına bir ses fısıldadı. "Dikkatini dağıtan ne? Hiçbir şey söyleme. Sadece benim

Sana söylemiştim. Gözler aşağı. Eller kenetli. Neredeyse bitti. Çok da iyi yakaladın."

Ama Olivia son teklifi kaçırdı, çünkü mor yabancı bir başka yaramaz kırpışıyla eridi

Kalabalığın arasına karıştı ve neredeyse sihirli bir şekilde gözden kayboldu. Yine de, sanki geri döneceğine söz vermiş gibi, son şakacı bakışında bir tedirginlik hissetmekten kendini alamadı. İmkânsızdı. Yeni sahibine gittiğinde onu bir daha asla görmeyecekti. Umarım bu kalabalıktan kimseyi bir daha görmezdi.

Yabancıyı aklından çıkardı ve elindeki işe odaklandı. Açık artırma bittiğinde sahneden iner ve kendini mülkiyet değişimine hazırlamak için ayrılır.

Hazırlık alanına girer girmez personel etrafını sardı, seslerinin uğultusu sadece kısmen duyuluyordu.

nüfuz etti.

"Hiç bu kadar yüksek bir fiyat

görmemiştim..." "Sence onu yemeyi

mi planlıyor?"

"Şanslı köle. Yeni sahibi çok zengin. Bir kraliçe gibi yaşayacak."

Eğer kraliçeler sürtük olsaydı. Aptallar. Uzaylılar arasında ne kadar yaşamış olursa olsun.

Kadınların bu uçsuz bucaksız galakside, dünyadaki evleriyle aynı haklara sahip olmadıklarını bilmek, dünyadaki eski hayatını hatırlatıyordu. *Bir de bize barbar diyorlar.* İleri teknoloji, yıldızlarda seyahat edebilme yeteneği olsun ya da olmasın, Olivia evrenin cinsiyetler arası eşitlik konusunda öğreneceği çok şey olduğunu düşünüyordu. Erkeklerin bir kadının kalçaları arasındaki ödül için hemen her şeyi ödeyecek olması onu şaşırtıyordu. Yine de o kimdi ki açgözlü uzaylıları yargılayabilsin? Acımasızca mı? En onu bu hayata satan kendi annesiydi. Şimdi unutmak istediği bir anısı vardı.

Bir sandalyeye itilerek, güzellik uzmanının ve stilistlerin onunla uğraşmasına izin verdi. Saçını düzelttiler,

rengine dokunarak, sahnenin parlak ışıkları için tasarlanan mevcut gelişmiş halinden daha uygun bir hale getirdi. samimi bir ortam. Parfüm onu kokulu bir bulutla sardı ve burnu kıpırdadı.

Kulaklığındaki ses "Sakın hapşırayım " diye uyardı.

aynı odada bile değildi.

"Bunu nasıl yapıyorsunuz?" Yüksek sesle konuştu, personel onunla tek taraflı konuşmalarına alışkındı

Hayırsever.

"Her zaman izliyorum."

"Bunun güven verici olmaktan ziyade ürkütücü olduğunu biliyorsun."

Tanıdık kıkırdama gözlerini devirmesine neden oldu ve onu yeniden kaplayan sanatçıdan bir çimdik aldı.

Kirpikler.

"Peki, bir sonraki adım konusunda net misiniz?"

Olivia çekti. "Sadece milyonlarca kez pratik yaptık. Başa .
Beni bunun için

yetiştirdin."

"Beni hayal

kırıklığına uğratma."

"Hayal kırıklığına

uğratmayacağım."

Umut etti.

Bağlantı kesildi ve Olivia sarktı. Görünüşe göre bir ömür boyu aldığı derslerin
hepsi

Bu an, geleceğinin gidişatını değiştirecek olan an. Bu düşüncenin ona buz
mavisi gözleri düşündürmesi tuhaftı.

*

Makl pelerininin görünmezlik kapattı, bu nadir ve pahalı bir teknoloji
parçasıydı.

Ödünç alınmıştı - aşağı yukarı. Önceki sahibinin artık ona ihtiyacı yok gibiydi.
Adamın düşük olması onun suçu değildi, Makl ona ekstra sert Quergon birası
ısmarladıktan sonra çenesini tutamamıştı. Bir palavracı içkisini nasıl tutacağını
bilmeliydi, bağıcıklı olanını bile.

Sahibi bir pelerinin sivri ucuyla karşılaştığında lüks pelerinin boşa gitmesine
izin vermek utanç verici görünüyordu.

Hançer - tabii ki onunki - özellikle de görünmezlik pelerini türünün sadece iki
örneğinden biri olduğu için. Ya da Makl mucidin izini ondan öyle öğrenmişti.
Mucit, yaratılışının sırrını kafasında saklıyordu. Parlak bir bilim insanı olan
pelerin yapımcısı, nanoteknolojideki neredeyse sihirli yeteneğini kullanarak
çok zengin bir patronun onu hapsettiği hapisaneden kaçtı - Makl'ın da biraz
yardımıyla.

Sonra Makl daha fazlasını nasıl yapacağını sırrını açıklayamadan pislik kaçtı.
O gerçekten

bu kadar olmayı bırakmalıydı. Şu itibaren, işeme isteği olsun ya da olmasın
kelepçeler takılı kalacaktı.

Ooh, kesinlikle insan için kelepçe almalı. Ve sadece onu uslu tutmak için
değil. Bu şeyler

Makl'ın merhametine kalmışken ona neler yapabileceğini.

Ama önce onu ele geçirmesi gerekiyordu. Müzayede sırasında, hızlı bir şekilde

onu herkesin burnunun dibinden çalma ihtimali vardı ama bunun çok tehlikeli
olduğunu düşündü. Utanç verici. Halka açık bir

Böyle bir başarı kesinlikle haber olurdu ama onu bir ceset olarak bıraktı.
Cesedinin bozulmadan kalmasını tercih ederek, bunun yerine sonrası için
planlar yaptı. Yeni sahibi ödülünü ödeyip aldıktan sonra, Makl

söz konusu ödül kirlenmeden önce onu çalmayı amaçlıyordu. Travma geçirmiş
bir insanın ona hiçbir faydası dokunmazdı ama son anda kurtarılan bir insan,
onu kurtaran erkeğe minnettarlığını kanıtlayacaktı. Bu çok

yakışıklı, nazik ve günün cesur kahramanı. Yıldızların fatihi. Aşık...

Evet, yakalama çizgisi üzerinde gerçekten çalışması gerekiyordu. En iyisini
çaldıkları için kuzenlerine lanet olsun.

sloganlar. İz bırakmak ve dünyaya kendi ışığını düşürmek kolay değildi.
Şanlı ailesinin bıraktığı gölgeler. Tren, galaksinin şimdiye kadar tanıdığı en
büyük suikastçı. Jaro, evrenin belası -bir gün
Makl ile kıyaslandığında sönük kalıyor - bir şekilde

vahşi bir Zonian dişisini evcilleştirdi. Evet, Makl bu başarının en iyisini nasıl
yapacağından henüz emin değildi. En çok cinsel partner

Bir Zonian'dan daha şiddetli olan erkeklik organlarına zarar vermektir. Belki de bu ayrımın Jaro'da kalmasına izin verirdi. Geriye Brax ve Xarn kalıyordu, kimsenin olmak istemediği beceriksiz aptallar.

Yine de, sadece Tren ve Jaro'yu saymış olsa bile, bu türden bir üne sahip olan Makl

fark edilmek için iki kat daha fazla çalışmak zorundaydı. Bu yüzden Obsidian Galaksisi'ni ziyaret etti. En sıkı güvenliğe, en yozlaşmış korsan zevklerine ve anlaşmalarına sahip olmakla övünen bu kötülük yuvasını alt etme mücadelesi onun adını haykırıyordu.

Eğer değerli, büyük bir şey çalabilirsem, mesela gerçek bir köle gibi, ve onu

Burada canlı mı? Ha, kuzenleri bile bu kadar tehlikeli ve aptalca bir şeyi asla başaramazdı, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses. Bu ne saçmalık? Ne zamandan beri kendinden şüphe ediyordu?

Haklısın. Şüphayle uğraşma. Sadece . İzlemesi eğlenceli olacak.

Vicdanı onunla konuşmak için tuhaf bir zaman seçmişti. Sanki Makl dinlemeye başlayacakmış gibi. *Kapa çeneni,*

Vicdan, senden yardım almadan istediğimi yaparım. Tanrıça Karma benim tarafımda.

Şu işe yaramaz kadın mı?

Makl'ın aklı şaşkına dönmüş gibiydi. Tuhaftı. Karma'nın onu hayal kırıklığına uğratmayacağını biliyordu. Diğerleri gibi değil

özenti tanrıları duymuştu.

Kibirli küçük... Bir an için Makl akıl sağlığından şüphe etti, çünkü zihni öfkesini kaybetmek üzereydi - ona! Anında içindeki ruh sakinleşti. Kızgın mıydı? Hayır, ama hayal kırıklığına uğradım. Zaten bir insan bulmuşsun. İlk plana uymak daha ne kadar zor olabilir ki? İki kat tahribata neden olur. Saf delilik.

Bir köle çalmak yeterince tehlikeliydi, ama aynı zamanda ilk soygununu gerçekleştirmek?

Bu fikir bir kez yerleşti mi, onu tüketti. Neden hamlesini daha da cesur yapmıyor? Bu sadece

biraz daha ince ayar yapmak gerekiyor.

Zaten her şeyi değildi. Mücevher butiğini araştırmıştı - ki

sadece randevuyla müşteri kabul ediyordu - ikinci çeyrekte. Götüreceği paha biçilmez mücevheri biliyordu - türünün tek örneği bir güneş elması. kaplanmış kara delik. Sahibinin onu nereye sakladığını ve nasıl güvende tuttuğunu fark etmişti. Sadece Makl'dan ve onun çevik parmaklarından yeterince güvende değildi.

Bunu yapabilirim. Eğer bunun ihtişamı... Neredeyse manşetleri . Tanınmayı.

Muna Teyze arayıp da ona, "Şu anda ne yapıyorsun?" diye sorduğunda, ilk sinsiyi eylemini unutmak zorunda kalacağını düşünmüştü.

Bir insan dadı getir. O barbar sistemine gidip bir insan kaçırmak mı? Elbette bu yasalara aykırı ve sert bir hareketti ama çoktan yapılmıştı. Aslına bakarsanız kuzeni Tren tarafından.

Tam da teyzesinin istediği şeyi bulmuşken neden yakıtı boşa harcasındı ki? Bir insan kız. O mu

Kimlik bilgilerini önemsiyor musun? O bir kadındı. Dişiler çocuklarla ilgilenir. Bir erkeği nasıl memnun edeceğini bilmek gibi doğal bir içgüdü değil miydi bu?

Bu kadar yüksek fiyat etiketi olan bir insan bulmak mı? Eğer hem onu kaçırp hem de elması alabiliyorsa, neden

Sonunda kötü şöhretli olacaktı. Makl, güçlü hırsız. Hmmm, bu onu önemsiz biri gibi gösterdi. Belki de Makl

Yenilmez.

Ya da kibirli Makl. Oyalanmayı bırak ve harekete geç. Müzayede bitti.

Krediler artık banka değiştiriyordu. Mallar transfer ediliyordu. Harekete geçme ve Karma için dua etme zamanı

izliyordu.

O küçük tanrıçayı unut. Ben varım. Kafasındaki yeni ses Makl'ı endişelendirmiş olmalıydı.

Tamam, biraz öyleydi ama belki de yeni keşfettiği çılgınlığı sonunda her zaman istediği büyüklüğe ulaşmasını sağlayacaktı.

Ya da göğsünde kalıcı bir delik.

OceanofPDF.com

Üçüncü Bölüm

Olivia, endişeli hayırseverinin son dakika talimatlarını fısıldamasını yarım kulakla dinledi.

onun gömülü iletişim cihazı.

"Gözlerinin içine bakma. Herhangi . Bunu bir saldırganlık işareti olarak alırlar ve sizi

tersine çevrilmesi acı verici olan taş. Sol dokunaçlara dikkat edin, uçlarında uyuşturucu bir madde var."

"Sağdakilerin içinde ne var?"

"Dudaklar."

Olivia ürperdi. "Yani parmaklarıyla mı yiyor?"

"Hayır, onlar sadece yalamak ve yudumlamak için. Asıl ağzı göğsünün içinde. Jilet gibi keskin

dişler. Ona yaklaşmamalısın."

"Dişlerden uzak durun. Kontrol et. Bilmem gereken başka bir şey var mı?"

"Hayır, bu her şeyi . İyi iş çıkardın. Sadece sana söylediklerimi hatırla ve her şey yoluna girecek."

Olivia bu iyimserliği paylaşmayı diliyordu ama yine de içini kemiren bir his rahatlamasına izin vermiyordu. O

Yıllar içinde içgüdülerine güvenmeyi öğrenmişti. Onu asla yanlış yönlendirmedi ve ona dikkat etmesini söyledi, aslında ona bağlıydı. Belki hayal görüyordu ama havada büyük bir şey olduğu hissine neredeyse dokunabiliyordu.

Değişim geliyordu. Bunu sadece birkaç kez hissettiği bir kesinlikle biliyordu.

Hayatında daha önce de defalarca. Umarım bu değişiklik sağlığına zarar vermez.

ve baştan çıkarmaya hazır olan Olivia, yeni sahibi tarafından gönderilen muhafızlara ayak uydurdu. Bir yüzük

Kurşun geçirmez zırhlar giyen ve kendisinden bir metre ya da daha fazla yüksek olan yaratıklar

ama insanlar onların geldiğini duyabiliyordu. *Clomp. Clomp. Clomp.*

Adımların monotonluğu onu uyuşturmıştu, bu yüzden aniden durduklarında tökezleyerek

Bir gardiyan.

"Oops. bakma koca adam." Özür dileyerek gülümsedi, ama adam kımıldamadı. Zorlu bir kalabalık.

Birisi kısık bir fısıltıyla konuştu ve bir kapının açılma sesini duydu, tamirci

Kendine özgü bir vınlama. Etrafındaki muhafız halkası ayrılarak ona bir açıklık bıraktı. Küçük, ölçülü adımlarla ilerledi ve çöküşün içine girdi. Terlikli ayakları pelüş bir halıya battı. Sessiz ışık gözlerini rahatlattı. Popüler bir galaktik melodinin tınları, kısmen kas gevşetici, kısmen afrodizyak olan hoha yapraklarının sakinleştirici kokusuyla birlikte havaya yayılıyordu. Nadir bulunurdu, dolayısıyla pahalıydı ve yeni sahibi onu yakmıştı. En iyi haliyle zenginlik.

Yakında onun serveti. İşlem tamamlandığında, bu tür bir çöküş ona ait olacaktı.

Harika.

Başını öne eğerek, arkasında yeni sahibinin oturduğu odadaki masaya yöneldi. Çirkin adam.

Gri siğilli deri, en olmadık yerlerinden dökülen sarı saç tutamları ve dikkat dağıtıcı miktarda kırmızı damarlı, soğanlı gözler. Üzerinden en az altı dokunaç çıkan bol bir cübbe giymişti. Uzunluğuna dikkat etti ve ulaşamayacağı bir yerde durdu.

Onun için bu kadar yüksek bir bedel ödeyen adamın arkasında bir çift koruma duruyordu.

Onu getirenler kadar acımasız ve tehditkâr. *Ama büyük olmak daha iyi olmak anlamına gelmez.* Tanıdığı en iyi dövüşçü cüsseden yoksundu ama iş Daha büyük düşmanları etkisiz hale getirirken, daha önce hiç bu kadar hayranlık uyandırıcı bir şey görmemişti. Bu tür bir beceriye asla ulaşamamış olması ne yazık ki. Ama Olivia diğer alanlarda çok başarılıydı.

Hatırladığına , ahşaptan oyulmuş devasa masanın önünde durdu

Dünyada geçirdiği yıllar boyunca iyi bir köle gibi emirleri bekledi.

"Peçeni kaldır." Emir yumuşak bir ses tonuyla söylenmişti, düzgün bir çeviri başarısıydı

kulak kanalına gömülü verici tarafından. Ayrıca uzaylı varlığın alışılmadık derecede yüksek desibel seviyesinin kulak zarlarını patlatmaması için işitsel koruma da sağlıyordu. Bunun olduğunu bir kez görmüştü. Hiç hoş değildi.

Elleri hafifçe titreyerek, başını örten dantelli başlığı geri katlamak için zaman harcadı,

Yüzü yavaş yavaş ortaya çıkıyordu, her santiminde masum bir genç kız vardı. Görünüşe göre

Saatlerce süren pratik yaramıştı. Dokunaçlı erkek tatmin olmuş bir homurtu çıkardı. Uzuvarlarını etrafta salladı. "Yaklaş da tenine dokunayım ve maske olmadığından emin olayım."

Anlaşma yapılmadan önce dokunmak mı? Öğretmeni onu bu konuda uyarmıştı. Başını salladı ve

tsked. "Tarayıcılarınız içeri girdiğimde silah ya da büyü tespit ederdi. İkimiz de senin ne yaptığını biliyoruz.

Ne görürsen onu alırsın." Azarlamasını bir gülümsemeyle yumuşattı.

Bir kıkırdama olduğunu düşündüğü şey, soğanlı gövdeyi sarstı. "Birazcık ruh. Ben beğendim. Bu

mallar söz verildiği gibi görünüyor. Parayı transfer edin."

Yeni sahibi ekranı eğdi ve büyük miktarda kredinin sahibinin hesabından geçmesini izlemesine izin verdi.

başka bir hesaba. Her şeyin yolunda olduğunu bildirmek için ezberlediği kod sözcüğüyle bir mesaj yanıp söndü.

Karşısındaki yaratık artık ona sahipti. *Beni satana ya da ölüm bizi ayırana kadar.*

Gerginliğinin bir kısmı azaldı. Olivia gülümsedi.

"Efendim." "Kıyafetlerini çıkar."

Ani adam. Bakışlarını kaldırdı ve iki muhafıza bir bakış fırlattı. "Ama yalnız değiliz,

Lordum."

"Ben nereye gidersem

muhafızlarım da oraya gider."

"Efendim cömert o zaman."

Kadının sözleri onu şaşırttı. "Cömert mi? Böyle bir saçmalığı sana kim söyledi?"

"Neden hiç kimse, yüce lordum. Ben sadece ilk karşılaşmanızı

Ben, hayatım boyunca inzivada beklediğim bir an, uğruna çok bedel ödediğiniz bir zevk. Senin gibi cömert bir erkekten başka kim bu eşsiz anı, sadece görsel olarak bile olsa paylaşabilir. En hayırsever efendilerden başka kim bana üstün hünelerlerini gösterirken birlikte elde edeceğimiz zaferden başkalarının da nasiplenmesine izin verir?"

Uzaylının gözlerinin en azından yarısı buğulanırken diğey yarısı kurnazca kısıldı. Söylemiş miydi

Çok mu fazla? "Haklısınız. Bir servet ödedim. Başkaları bunun farkındaysa senin nadirliğine nasıl övünebilirim?"

Muhafızlar. Bizi yalnız bırakın."

Sağdaki eğilerek bir şeyler , muhtemelen "Sen

Fındık mı?" Kötü bir hamle. Zenginler ve güçlüler, kendilerinin Kendi iyilikleri için bile olsa, köleler onlara ne yapmaları gerektiğini söyler. Bu da farklı olmadığını kanıtladı. Erkekler her zaman aynı kibirden muzdaripti. Galaksideki şekli ya da yeri. Yeni efendisinin yüzü karardı. uğursuz yeşil. "Bu silahsız kızın bana zarar verebileceğini mi sanıyorsun? Beni zayıf biri olarak mı görüyorsun?"

Hayır, ama alayının ona aptalca bir şey yaptırmasına izin verecek kadar testosteron sahibi olmasını umuyordu,

Korumalarını göndermek gibi. Bundan sonra ne olduğunu kimsenin görmesini istemiyordu. Midesi

olduğu gibi çalkalandı. Seyirciye ihtiyacı yoktu.

Dersleri hatırla. Kendine hatırlatması kolaydı ama şimdi hayatının en zor göreviyle karşı karşıyaydı.

umuyordu. Başarısızlık bir seçenek değildi. Derin bir nefes alarak bundan sonra ne olacağını görmek için bekledi.

*

Makl, insan bakirenin kendisini satın alan uzaylıyı ne kadar iyi idare ettiğini alkışlamak istedi. Aranıyor

Şahsının muhteşemliği karşısında onu tebrik etmek istedi ama konumunu belli etmemek için yapmadı. İki muhafızı da nasıl alt edeceğini merak ediyordu,

Zengin uzaylıya boyun eğdirmek ve kızı susturmak, böylece o ortadan kaybolana kadar kimse bir şey duymayacak ya da şüphelenmeyecekti. Şanslıydı ki köle onun yerine sorunu halletmişti.

Muhafızlar gittiğine göre, tek endişelenmesi gereken Makl'ın insan bakiresiyle ilişkiye girmek için bekleyen koca uzaylıydı.

Benim bakirem. Evet, pozisyonunu aldıktan sonra sayısız kez kızlığını bozduğunu hayal etmişti bile, odanın perdelerine karışarak pelerininin altında, illüzyonu bozmamak için kıpırdamadan duruyordu. Kolay değildi, özellikle de soluk tenli barbarla ilgili fantezilerinde ona her zaman cinsel yollarla teşekkür ettiği için. Yıldızlara yemin olsun ki, onu kaç kez zihinsel olarak baştan çıkarmış, adını haykırmasını, hıçkırmasını, sırtını tırmıklamasını sağlamıştı... *Belki de evrenin en büyük aşığını hedeflemeliyim?* Lanet olsun onun

kıs kıs güldüğün için bilinçaltına.

Yine oyunun önüne geçiyorum. Önce kızı kurtarmalıyım.

Druella'nın çiçekli gezegeninde bir fahişeyi becermek kadar kolay - çok az kişinin bir kez terk ettiği bir dünya

narkotik ve cinsel etkisini soludular. Çimlenme mevsiminde, havadan feromon damlıyordu. Hastalanan cinsel iştahlar için harikaydı, eğer ne aldırıyorsanız. Ancak Makl, kendininkinden daha büyük aleti olan şeylere sınır koyardı. Yine de şimdilik Druella'yı unutmaması gerekiyordu. Harekete geçme zamanı yaklaşıyordu.

Muhafızlar, aldıkları emirden memnun olmayarak, tepinerek dışarı çıktılar. Kapı kayarak kapandı. İnsan dişi döndü

Kendisini satın alan ve ömür boyu cinsel kölesi yapan erkeğe bu kadar parlak bir şekilde gülümsemek istememişti herhalde?

"Efendimi bir ziyafet bekliyor," diye mırıldandı gizemli bir gülümsemeyle.

Hasta kız. Kaderini bu kadar uysalca kabul etmesi için ona ne yaptılar?
Tanrılar adına, o yapmadı.

inanmak - *sen bile Murphy*, paralı askerlik el kitabında ne yazarsa yazsın - neşelenmek istiyordu. Eğer bu uzaylı sümüklüböceklerle olan kaderini bu kadar sakın ve istekli bir şekilde kabul ettiyse, ona daha lezzetli bir seçenek sunana kadar bekleyin. Yoksa yenilebilir miydi? En dolgun dudaklara sahipti, şekli ve büyüklüğü mükemmeldi...

Daha sonra. Kullanımlarını daha sonra düşünecekti. Şu anda konsantre olması gerekiyordu. Bunun gibi zengin bir uzaylı

Biri yedekleri olmadan korumalarını görevden , alarmları muhtemelen sadece bir düşünceyle etkinleştirebilirdi. Makl'ın hazır olması gerekiyordu. Zamanı geldiğinde yıldırım hızıyla hareket edecekti. Ama acele

etmesine gerek yoktu, hâlâ *gözlemlemesi* gereken o kadar çok şey varken.

Kadının kalan peçesini de çıkardı. Koyu renk saçları başının üzerinde dolgun lüleler halinde, birkaç

yüzünü çerçevelemek için kaçıyordu. Ağır kütleyi daha sonra indirip onu arkadan sürerken çekmekten zevk alacaktı. İpekli pelerin bir sonraki adımında bir kumaş havuzunun içinde yere düştü,

Uzun, söğüt gibi gövdesini yeni sahibine yaklaştırdı ama dokunaçların tam olarak ulaşabileceği bir yere değil. Neredeyse transparan bir elbise giymişti. ayak bileği ilişkisi, metalik gümüş rengi ince ve kamufle edici iken Aynı zamanda insansı şeklini mükemmel bir şekilde ortaya çıkarıyordu.

Topuklarının üzerinde dönüyor,
Giysi etrafında akıyor, iki yüksek göğsünü -genellikle sipariş ettiğinden bir tane daha az- alay ediyor ve kucaklıyor, iki kalçasını -üç yerine tercih ettiği- ortaya çıkarıyor ve saklıyor ve kuzeni Jaro'nun şakasını duyduğu gibi seksinin dişleri olup olmadığını gizliyordu.

Elbette kuzeni bile erkekliğini ısırabilecek bir kadınla yatacak kadar deli değildi.

Kapalı mı? Belki de insan fizyolojisini biraz daha araştırmalıydı. Ama yine de, eğer Jaro ve Tren bir çift insan kalçasının arasına girecek kadar cesursa, o da öyleydi!

"Cüppeni çıkar," diye gürledi şişman uzaylı.

Emir olsun ya da olmasın, itaat etmedi. Onun yerine döndü, ince elbisesinin içinde dans başladı.

Her dönüşünde stratejik noktalardaki muhafazaları açtıkça etini ortaya çıkaran büyüleyici bir rutin, eğer gördüyse profesyonel bir striptiz gösterisi.

Baştan çıkarma dersleri alan bir bakire, hem de herhangi bir öğretmenden değil. Makl, Khiuya dansının desenini tanıdı, sadece seçilmiş birkaç kişiye öğretilen nadir, erotik bir sanat. Bu kadar yüksek bir fiyata gitmesine şaşmamalı.

Galakside onun türüne pek sık rastlanmadığı gibi, bu solgun insan gerçek bir fahişe olmak için nadir bir eğitimden geçmiş gibi görünüyordu. Bu görev gittikçe daha iyi bir hal alıyordu.

Daha hızlı ve daha hızlı, bakiresi dönüyordu. Kumaş sallanan kavisler çizerken daha fazla fildişi ten ortaya çıktı.

Kolları ve vücudu dönerken. Uzaylı homurdandı, dokunaçları bir çiftleşme dansını taklit ederken heyecanla sallanıyordu, bu dans sessiz, izleyen Makl'ı etkiledi. Sertçe zonklasa da başka tarafa bakamıyor ya da yükselen şehvetine engel olamıyordu. Deri pantolonunun içindeki sikini sessizce düzeltti ve kendini hazırladı. *Dişiyi unut ve hedefin icabına bak.*

Tam dönerken, sırtı uzaylıya dönüktü ve kalçaları görünüyordu, Makl vurdu. İki hızlı

sola doğru keser, sağa doğru geçer ve ceset yerde parçalara ayrılır.

En asil suikastlarından biri değildi, ama kapının bir yayılım ateşinde parçalanmadığı göz önüne alındığında

Lazer ateşi ona doğru mu yöneldi? Doğru seçim.

Köle geri dönmeden önce saklanmadı. Hareketleri tökezleyerek durdu. Köleye baktı

şok içinde yere düştü ve kısa süre önce ölen sahibinin sızan balçığından geri adım attı. Yutkundu

Sert.

Makl bir ses çıkarmış olmalıydı çünkü başını kaldırdı. Kahverengi çikolata gözleri - nadir bir

birkaç kez tadına baktığı bir lezzet - şok içinde ona baktı. Bıçağını silerek dişinin çığlık atmasını bekledi - muhtemelen muhafızların beklediğı bir sestir bu. Bir nefes aldı. Sonra sarılmasını ya da gözyaşları içinde teşekkür etmesini bekledi.

Onun yerine, "Seni lanet olası aptal. Ne halt sen?"

Kılıçlarını kınına sokan Makl, kendisine kaşlarını çatarak bakan güzele şaşkın bakışlar fırlattı. Elleri kalçasındaydı,

Bacaklarını iki yana açmış, gözleri hançer gibi parlarken, olayların bu şekilde gelişmesinden hiç memnun görünmüyordu. Çok uysal ve masum da görünmüyordu. Ona özgürlüğünü verdiğini anlamıyor muydu? En azından bu canavardan. Şimdi,
Bulan bulur, kız ona aitti.

"Onu ben öldürdüm." Yavaş, baştan çıkarıcı bir

sırıtişla parladı. Kadın etkilenmiş gibi

görünmüyordu. "Anlıyorum. Neden?"

"Birden fazla işle uğraşıyordum," diye cevap verdi, müthiş gülümsemesi onu geri almak için acele

sert sorgusu ve ona düzgün bir şekilde teşekkür etmek için dizlerinin üzerine çökmesi.

"Çoklu ne?" Verdiği cevap onu şaşkına çevirdi. "Sanırım bir saniye geri gitmemiz gerekiyor. Sen kimsin?"

Makl göğsünü şişirdi, çenesini eğdi ve insanların - öhöm, tamam, onun

büyükannesi - ona güvence verdi, onu olumlu bir şekilde gibi gösterdi. "Ben Makl, birinci sınıf savaşçı

Aressotle gezegeni. Galaktik İntikamcı olarak bilinen ben, sizi ölümden daha kötü bir kaderden kurtarmak için buradayım."

"Adınızı hiç duymadım." Elini umursamaz bir şekilde

salladı. "Elbette duymuşsundur."

"Hayır."

"Artık bu onura sahipsiniz. En büyük kazanım uzmanı ve en ölümcül savaşçıya merhaba deyin

evrende bilinen." Mükemmel bir selam verdi ve sonunda hak ettiği takdiri göstermesini bekledi.

Sırıttı. Ona. "Bir hırsız ve bir katil. Ne kadar çekici."

Neden huşu içinde görünmüyordu? "O kadar sıradan bir şey değil. Ben sadece yüksek kaliteli ürünler ve

işler."

"Çalmak çalmaktır. Ve öldürmeye gelince, bunu herkes yapabilir. Sadece bir yaratığın ne olduğunu bilmek gerekir.

zayıflık."

"Aynen öyle." Başını yerdeki sızıntı yığınının doğru eğdi. "Onunki sikinin dikte etmesine izin veriyordu

sağduyu."

"Bu konuda hemfikiriz. Senin zayıf noktan ne?" Sorusunda bir meydan okuma vardı.

Göğsünü şişirdi. "Benim yok."

"Tabii ki ," diye kabul etti, başını hafifçe sallayarak bir meme ucunun bir kısmını gösterdi, bu da adamın dikkatini çekti

bir mıknatıs gibi.

Lanet olsun, onun tuzağına düştü. Ne olduğunu anlamadan önce, köle gibi davranmayan köle

kadın - çenesinin altında soğuk metalik ağızlı bir şey tutmalıydı.
Nasıl oldu da bir

Silah mı? Perdelerin arasına saklanırken, pelerini onu diğerlerinin arasına karıştırırken onların kendisini taradıklarını görmüştü.

arka plan.

"Erkekler. Hepsi aynı. Küçük bir ısırıkla tüm sağduyularını kaybederler.
Şimdi biz neydik

zayıf bir noktan olmadığını mı söylüyorsun? İtiraf etmek ister
misin?" "Bunu yapacağını sanmıyorum."

"Evet, isterim."

Bir ceset gördüğünde bayılacakmış gibi baktığı düşünülürse, hayır. "Hayır.
Bence sen

blöf yapıyorsun."

"Gerçekten mi? Tek yapmam gereken bu tetiğe basmak," diye fısıldadı, silahı
adamın kafasına dayayarak

deri. "Ve bam, öldün."

Makl iç çekti. Gerçekten mi? Onun bu kadar vasıfsız olduğunu mu düşünüyordun? Sonra tekrar, onun kendi

atıflar. "Bakire olmadığını düşünmeye başlıyorum."

"Bunu ne ele verdi?"

"Bir , seni kurtardığım için minnettarlıkla sikimi emmiyorsun." Kadın homurdandı. "Tanıdığın kadınlar gerçekten o kadar sürtük mü?" "Evet. Ve onlara sürtük deme. Minnettar terimini tercih ediyorlar." "Eminim birkaç dakika için öyledirler."

Hakareti anlaması bir anını aldı. "Erkekliğime dil mi uzatıyorsun?"

"Hayır, dayanıklılığın. Erkek olduğuna hiç yok. Ukala. Kendini beğenmiş..." Serbest eli uzandı

bacaklarının arasına girdi ve sıkı. "Oh, ama sürpriz, en azından övünecek kadar sahipsin. Sanırım biraz kredin var."

Ne yazık ki . Onun etkileyici yarı yumuşak olduğunu düşündüyse, onu tamamen kavrayana kadar

Sert. "Eğer bakire değilsen ve bunu öldürmemden memnun değilsen Bir varlık için acınası bir bahane, o zaman nesin sen? Tanrıça Karma adına, lütfen bana birincil amacı suçla savaşmak olan galaksiler arası bir saldırı ekibinin parçası olmadığını söyle?" Dehşete düşmüş ses tonuna engel olamadı.

"Ben mi? Kolluk kuvvetleri mi?" Kahkahası yüksek sesle ve bulaşıcı bir şekilde yükseldi.

Makl sırtıtmaktan kendini alamadı, özellikle de çenesinin altındaki tabanca sallandığı için. "Sanırım değil. O zaman

Neden buradasın?"

"Sanırım seninle aynı sebepten. Para."

"Köleler mal sahibi olamaz." Onun sadece bir köle olmadığından şüphelendiği için aptalca bir gözlem.

chattel ya.

"Yine varsayımlar." Dilini şaklattı. "En büyük aptalın sen olmadığına emin misin?"

galaksinin bildiği?"

Hakarete uğradım. Yine. Hem de bir kadın tarafından. Yirmi iki numaralı paralı asker kuralı; bir kadının

Kadın, söz savaşında bile sizi yenemez. Mümkün olan her yolla hakimiyet kurun.

Bir. İki. Bir kalp atışı içinde, silahın olduğu kolu arkasına büktü ve diğerini

vücutlarının arasına sıkışmış. Birbirlerine dokunan bedenleri. Yakına eğildi. "Kimse sana senden büyük adamlarla alay etmemen gerektiğini öğretmedi mi?"

"Aslında amcam bana küçük yaştan itibaren senin gibi erkekleri nasıl kızdıracağımı gösterdi. Ama onun kız kardeşi

Bana nasıl kaçacağımı öğreten kişi."

Kaçmak mı? Sanki gitmesine izin verecekmiş gibi. Tabii ki teyzesinin hilesini hesaba katmamıştı. İnsan denemedi

Geri çekilmek ya da mücadele etmek için. Bunun yerine, bir dişinin olması gerekenden daha uzun boyuyla biraz daha gerindi ve düz kenarlı beyaz dişleriyle adamın alt dudağını yakaladı, ardından alt bedenini onunkine sürtünerek emdi.

Kutsal frukx! Sonunda açıkça hissettiği arzuya boyun eğdiğinde anlık sıcaklık ve şehvet çiçek açtı.

zapt edemiyordu. İşlerin planladığı gibi gelişmeye başlamasının zamanı gelmişti. Kadının ıslak dili adamın sivri dişleri arasında gezindi ve adam onu içeri almak için iyice açıldı. Tadı çok mükemmeldi. Şekerli, tatlıydı ve onu nasıl kullanacağını biliyordu.

dilini onunkinin gezdiriyor, emiyordu. Ağzının içinde inliyordu. Yoksa o mu onunkine inliyordu? Fark eder miydi? Kız nefesini verirken o da içine çekti, tatlı nefesi adamın içine doldu. Dizleri titredi. Yere çöktü. Yere doğru battı. Kemiksiz. Göz kırptı. Onu görmek için sadece bir dakikası vardı.

Yüzüstü düşmeden önce muzaffer bir gülümseme, uyuşturulmuş.

Ben tam bir aptalım.

OceanofPDF.com

Dördüncü Bölüm

Olivia yere yığılmış mor erkeğe baktı. Ona ilaç verdiği için kendini kötü hissetmiyordu.

Ne de olsa bir katil ve hırsız olduğunu itiraf etmişti ama yine de onunla farklı koşullar altında tanışmış olmayı dilerdi. Adam öpüşebiliyordu ve görüşleri kendini beğenmişlik ve şovenizm sınırında olsa da, kızın oldukça hoşuna giden eğlenceli bir yönü vardı. Kendisinininkine benzer bir şekle sahip sert bir vücudu olduğunu hissetti ve sadece ne kadar eğlenebileceklerini hayal edin.

Ancak, bu oyun zamanı değildi. Yapacak bir işi kalmıştı, de berbat bir iş. kurtarmak ve kaçmak için sınırlı zamanı vardı.

Altındaki küçük bir çizik dışında diğerlerinden ayırt edilemeyen bir duvar paneline doğru ilerledi.

gizli mandala vurdu. Bir kapı sürgüyle açıldı ve içeri ortağı girdi. İnsan boyunda bir köpek gibi görünen -

Tasması ve ağız kokusu hariç - ona çocukken kısa bir süreliğine sahip köpeği hatırlattı, eğer o köpek pantolon ve gömlek giyiyor, konuşuyor ve patilerinin ucunda güdük, tüylü parmaklar olsaydı.

"Yeterince uzun sürdü..." Ifruum onun etrafından dolaştı ve durdu. "Ne oldu burada? Neden

Yeni sahibinizin daha önce sahip olduğundan daha fazla yerinden yeşil kan sızıyor ve mor bir merc çıktı

yerde soğuk mu?"

Gözlerini soğumakta olan su birikintisinden kaçırdı. Ölü bedenler ona göre değildi, uzaylılar bile.

"Mor adamı görmezden gel. O kahraman olmak isteyen biri. Hedefimizi öldürerek bana iyilik yaptığını sandı. Benimle yakınlaşınca gazı onun üzerinde kullandım."

"Taze derken...?"

"Seni ilgilendirmez. Ne yapacağız?"

"Bu berbat bir şey." Ifruum kaşlarını , tüylü burnunu buruşturdu. "Bu işareti saklamayı umuyordum

Çok saf ve zengin olduğu için yaşıyor. Neyse. En azından suikastçı onu öldürmeden önce kredilerimizi aldık. Seni daha önce buradan çıkarmalıyız. Biri sizi cinayetten tutuklamaya çalışırsa."

Obsidyen Galaksisi'nde cinayetten mi tutuklanmış? Bu saçmalığa neredeyse kıkırdayacaktı.

"Kodları yazdığını gördün mü?" Ifruum bir cihazı parmak uçlarında gezsordu

Düşen uzaylıyı, kendine özgü kıvrımlarını ve desenlerini yakalayarak.

"Her biri. Çok sayıda dokunacı olabilir ama benim ezberci hafızama güvenmedi."

"Mükemmel. İhtiyacım olanı aldım o zaman. Hadi

gidelim." Ifruum duvardaki açıklığa yöneldi.

"Peki ya o?" diye sordu, yerdeki gevşek mor bedeni göstererek. Kendine rağmen, o

inanılmaz dudakları ve öpüşme tekniği olan uzaylıyı görmezden gelemiyordu.

Onun sorusunu yanlış anladı. "Ne kadar da . Haklısınız. Sanırım üstünü aramalıyız. Sen hiç

ne bulabileceğimizi bilemeyiz." Kalçalarının üzerine çöken Ifruum'un pençeleri adamı yokladı ve holografik bir tablet çıkardı, başka da bir şey yoktu. Olivia gümüşü pelerine bakmaya devam etti, pelerinin çok güzel bir vücudu sardığını fark etti.

Düşen kendi giysisini yeşil yapışkan bir su birikintisine tekmeledi. "Pelerinini almama yardım eder misin?

Benimkinin üzerinde uzaylı bağırsakları var." Ifruum parıltılı kumaşı çekip çıkararak ona uzatırken dönüp bakmadı bile. Kumaşı omuzlarına dolayan Olivia kokuyu içine çekmekten kendini alamadı. Mmm. Temiz ve sabunlu, biraz da kolonyalı, misk gibi bir koku içini ürperti.

"Silahlar dışında, adam hafif seyahat ediyor." Ifruum ayağa kalktı. "Acaba birileri onu bu iş için kiraladı mı?

Öldürmek mi? Vur emri verildiğini duymamıştım."

"Gerçekten önemli mi?" diye sordu, gitmek için sabırsızlanıyordu.

"Ben sadece krediler üzerinde hak iddia edebilir miyiz diye merak ediyordum. Ama, sonra tekrar, o yapar

mükemmel bir mazeret. Sanırım fazla açgözlü olmak aptallık olur."

"Sence ona ne yapacaklar?" diye sordu, daha girdikleri gizli girişe geri dönerlerken.

öğrenmek için bir servet ödedi.

Ifruum omuz silkti. "Öldürün onu. Hapse . O güzel bir çocuk. Onu bir geneleve bile satabilirler.

biraz para kazanmak."

Bir fahişe mi? Her nasılsa Olivia, ukala erkeğin buna izin verdiğini göremiyordu. Ama onun kaderi onun kaderi değildi.

Endiše. geldikleri şeyi almışlardı. Biri dolandırıcılıklarını fark etmeden önce gitme vakti gelmişti.

geldi. Mor adamın suçu üstlenmesine gelince, teknik olarak suçu o işlemiştir.

Olivia anlaşmanın kendisine düşen kısmını yerine getirdi. Uzaylının ölmesi onun suçu değildi, ona zengin bir kadın bıraktı.

Bu soygunla, o ve Ifruum emekliliklerini garantilediler. *Boş zaman hayatı işte geliyorum.* Artık pis işler yok, hazırlık yok, sadece rahatlama ve eğlence.

Murphy'yi baştan çıkarmaması gerektiğini bilmeliydi. Aptal evlatlık amca her zaman

Hoşuna gitse de de.

*

Bir dişi tarafından yenildi, hem de bir insan tarafından. Neredeyse iki gün sonra bile hâlâ acısını çekiyordu. Makl'ı ölümünün suçunu üstlenmek zorunda bırakmasını bir kenara bırakalım - tek bir iyilik onu affettirmezdi - pelerinini alması ve alçakça planını uygulamadan önce onu taciz bile etmemesi? Affedilemez!

Öpücüğüme nasıl karşı koydu? Hoşuna gitmişti. Hoşuna gittiğini biliyordu. Salyaları ve inlemeleriyle numara yapıyordu, bir de tepkisi vardı - kısa pantolonlar, ateşli sıcak ten, gerçek mutluluk homurtuları. Bir de uyarılmışlığının misk gibi kokusu. Önündeki zevki düşünmeliydi, onun ölümünü planlamamalıydı.

En azından Makl'dan yerel haberlerde bahsedildi. Keşke onun adını ansalardı.

ondan mor katil diye bahsediyordu. Ayrıntıları daha sonra kendisi arayacak ve haber kanallarının doğru bilgi verdiğinden emin olacaktı. Bu sayede Nihai kaçışını ve mücevherlerin soygununu taçlandıran dokunuşu daha da tatlı hale getiriyor.

Sonra da onu kandıran insanın izini sürecekti. *Onu bulduğumda.*
Onu atardı.

omzunun üzerinden geçirecek ve onu paralı asker tarzında kaçıracaktı. Her şeyi planlamıştı - tutuklanması ve kısa süren mahkemesi arasında
Üç göğüslü, su derili bir kadın yargıcın onu izinsiz cinayetten yargıladığı duruşma. Ezbere, insandan alacağı intikamı hayal ederken, yüksek podyumun tepesine tünemiş yaşlı, iri yarı başkadınla flört etti. Onu yatağına bağlayacaktı. Onu yavaşça soyacak, sonra...

Yargıç kararını bir düzine göz kapağını kırıpıştırarak ve adamın belden aşağısına bir bakış atarak verdi.

Makl tüm dişlerini göstererek gülümsedi. Oyun henüz kaybedilmemişti. Elbette, sikiinin aklını yönetmesine izin vermişti ve bu neredeyse hayatına mal oluyordu. Şansına, güzel yüzü bir kez daha günü kurtarmıştı. Yargıç, onu yerel bir geneleve satarak suçlarının bedelini ödetmeye karar verdi. Ancak yeni evine gönderilmeden önce, evrak işlerinin tamamlanmasını beklemesi gerekiyordu.

Bu arada, bekleme süresini pek de görkemli olmayan bir hapisanede geçirdi. Yalnız. Bu konudaki kanunlar

gezegen adaleti hızlı ve kalıcı bir şekilde yerine getirme eğilimindeydi. Bu yüzden
Anahtarın kilidinde şingirdediğini duyunca şaşırdı. Bir gün kadar daha transfer olmaması gerekiyordu, bu da misafiri olacağı anlamına geliyordu.

Makl, hüccresinin kapısı sürgüyle açılıp bir başka şanssız mahkûmun yanına gönderildiği sırada tembel bir göz kapağı açtı.

"Bir avukat talep ediyorum," diye homurdandı tanıdık bir barbar sesi. "Bu bir duruşma değildi. Bir duruşma bile değildi.

kendimi savunmak için."

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, fantezilerinin nesnesini odaya taşıyan domuzlar cevap vermedi. Gözlerini dikip baktı.

ağır metal kapıyı kilitleyip dışarı çıkarken onlara baktı.

Pekala. Evet. Hapishanesinde ilk uyandığında, kendisine lanet .

paralı askerlik kuralı. Neyse ki, Tanrıça Karma onu çok sevmiş. O kadar çok sevmiş ki, ona bir

şu an.

Kaçmanın sadece birkaç galaktik birim uzakta olduğunu bilerek hücrede zamanını beklediği için şimdi ,

Makl sevinçle ellerini ovuşturmak istedi. Yaşıyor. şöhret kemerinin altında. Kaçış elinin altındaydı ve şimdi de tatlı bir intikam.

Yeni hücre arkadaşını, yani insan olmayan bir dişiği tespit etmesi sadece bir an sürdü.

Bakire, kahretsin! - Soğuk metal duvara yaslanmıştı. Farklı görünüyordu, eskiden sarmal olan uzun bukleleri gitmiş, yerine kısa, çivili bir sa modeli gelmişti. Ama yeni sa kesimi olsun ya da olmasın, onu tanıdı. O kadar da bakire olmayan insanını.

Yüzünü yaklaştırdı, yumuşak, iekli yüzünü görünce neredeyse zevkten gözlerini kapatacaktı.

Koku onu sardı. "Yine karşılaştık, o kadar da masum olmayan."

"Bu mor şakacı değil mi, yoksa mıydı?" Başını eğdi ve sırttı.

"Bu Galaktik İntikamcı."

"Neyin intikamcısı?"

Kadının dudaklarına bakarken, sorusu karşısında dikkati dağıldı. "Ne demek istiyorsun?"

"Neyin intikamını alıyorsun?"

"Hiçbir şey."

"O zaman bu ismi nasıl seçtiniz?"

Adam kaşlarını çattı. "Ne fark eder ki?"

"Boş . Eğer insanların kim olduğunu bilmesini istiyorsan, gerçekten bir üniforma ya da

bir şey."

"Benimle alay mı ediyorsun?"

"Süper uzay korsanı gibi olmaya çalışan adama soruyor."

"Beni bir korsana mı benzetiyorsun?" Kaşlarını kaldırdı. "Atılman olduğum için mi? Cesur? Yakışıklı?

Rakish ortaya mı çıkıyor?"

"Ben daha çok bakımsız, yıkanmamış ve kendisine ait olmayan şeyleri çalan birini düşünüyordum."

"Kadınları yağmalamayı unuttun."

"Parasını ödediğinizde büyüleyici sayılır mı bilmiyorum." Tatlı gülümsemesi nedense onu rahatsız etti.

"Senin çok sinir bozucu olduğundan bahseden oldu mu hiç?"

Rus dudakları daha da aralandı. "Teşekkür . En iyisi tarafından eğitildim. Size numarasını verebilirim.

ister misin? Bilirsiniz, becerilerinizi geliştirmek için."

O...? Buna cesaret edemezdi! Her şeye rağmen, yapmıştı. Ona hakaret etmişti. Onu suçladı

onun kadar iyi olmak. Daha da kötüsü, onu alt edene kadar .

"Seni öldürmeliyim," diye homurdandı skoru eşitlemek için. "Suçu üstlenmem için beni orada bıraktın."

"O zavallı, savunmasız uzaylıyı öldürdün."

Yapmıştı ve bundan zerre kadar pişmanlık duymuyordu. Görünüşe göre, yine de, onun şövalyece davranışını

aynı ışık. Bu yüzden ona davranışları için iyi bir neden göstermesi gerekiyordu. Dişiler kahramanlara bayılırdı ve yaşadıklarını göz önüne alırsak - uykusunu alamamıştı, son seferinde kazandığı birkaç meteorik birimi kaybetmesine neden olan berbat yemekler uzay yolculuğu - ona yaptığı muamele için kendini suçlu hissetmeliydi. Sebeplerine rağmen onu kurtarmıştı. Kadının kendi planı varmış gibi görünmesine aldırmayın. Önce o harekete geçmişti. "Seni kurtarmak için yaptığım şeye gerçekten cinayet diyebilir misin?"

Boğuldu. "Ha. Beni kurtarmak mı? Ne . Büyük ihtimalle beni çalmak için yaptın."

Omuz silkti ve kız onun içini anladığında dudağının kıvrılmasına izin verdi. "O da var. Yaptığım şey . Edinmek

değerli eşyalar."

"Neden?"

"Ne demek neden?"

Başını eğdi ve ona ciddiyetle baktı. "Neden ben? Yani, neden bu kadar zahmete gireyim?"

Köle tüccarı tipine benzemiyorsun."

"Bir erkek zor durumdaki bir dişiyi kurtaramaz mı?" Kaşlarını kaldırdı ve salladı.

Kız buna kanmadı ama yine de aynı bakış ona evde ikinci porsiyon tatlılar yedirdi.

zaman. "Bana fedakâr bir tip gibi gelmiyorsun."

"Ben . Fedakarlık zayıflar içindir." Paralı askerlik kuralı mı? Tabii ki. Kural numarasının genişletilmesi

Bir.

"Peki neden peşimden geldin?"

"Çünkü her zaman barbar bir bakireyle yatmak istemişimdir." Şimdi ertelemek zorunda olduğu bir rüya, lanet olsun.

Onu.

Kadından çok tuhaf bir homurtu geldi. "Bu şimdiye kadar söylediğin en aptalca şey olmalı."

"Hayır, değil." Onu içine hapsettiği çemberi yakaladığında kaşlarını çatı. "Eminim söyledim

daha aptal." Az gibi. Bu kadının nesi onu beceriksiz bir aptala ? Her zamanki yumuşaklığını yeniden yakalamaya çalıştı. "Seni gördüm. I azgındım. Geldim ve seni aldım. Özgeçmişinde yalan söylediğini nereden bilebilirdim? Seni yanlış reklam yapmaktan dava etmeliyim. 'Hey bana bakın, ben nadir bulunan, sertifikalı bir bakireyim' demeseydiniz bu hücreye asla düşmezdim. "

Çenesi düştü, içeri sokulabilecek kadar genişti... Çılgılık attı. "Sen ciddi misin? Aman Tanrım. Sen

vardır. İnanılır gibi değil. Ve sadece...hayır, hala inanılmaz. Daha fazlası . Daha iyi bir sebep.

Eminim o kadar sığ ya da aptal değildir. Sadece seks için olamaz. Belli ki yatacak bir kadın bulacak kadar yakışıklıdır. Ya da en azından numara için birine para verecek kadar zenginsin. Kirazımı patlatmak için mi peşimden geliyorsun? Bu delilik."

"Tek sebep bu değildi." Ama izlemek için daha iyi oldu. Makl kameraya baktı onların kavgasını kaydetmiş.

"Aha! Başka bir nedeni olduğunu biliyordum. Zengin adamın sakladığı hazine neydi?"

"Sadece tek bir şey. Sen."

"Beni çalmak için onca zahmete girdiğine beni inandıramazsın."

"Ama ben yaptım. Seni gördüğüm andan itibaren sana ihtiyacım olduğunu biliyordum."

Bu dürüst iddianın gözbebeklerinin büyümesine ve dudaklarının neden olması ne tuhaftı. Anlık bir yumuşaklık

çabucak ortadan kayboldu. "Bana ne için ihtiyacın var? Sakın seks deme."

Tamam, söylemiyordu ama düşünüyordu çünkü bakire olmamasına rağmen yine de kalçalarının arasına girip adını haykırmak istiyordu. "Bana bir insanı geri getirme görevi verildi.

Teyze."

"Bunun cevaptan çok soru doğurduğunu biliyorsunuz, çünkü siz, tabii ki, kasıtlı olarak

"Ne için?" "Sürprizi

mahvetmek için mi?"

"Sürprizlerden nefret

ederim."

"Komik, çünkü daha birkaç gün önce bana bir tane vermiştiniz. Neden birkaç soruya cevap vermiyorsun?"

Daha fazla bilgi edinmek için bu kadar hevesliyseniz önce kendinize sorular sorun, örneğin maskeleme yaparken ne yapıyordunuz?

bakire köle mi?" "Maske

olduğunu kim söyledi?"

Homurdandı.

Dudakları eğildi. "Tamam, belki köle değildim ama doktoru duydunuz. Ben bakireyim, yoksa sen

kirazımı şüpheye mi düşürüyorsun?" Kız ona güzel bir dudak büküşü yaptı.

Bu sefer kanmadı. "Eğer sen bir bakireysen, benim de taşaklarım sarkar."

Zarifçe kıvrılmış kaşlarını kaldırdı. "Sikinin altında taşakların yok mu?"

Bu şok niye? Kaşlarını çattı. "Tabii ki hayır. Hiçbir savaşçı ırkta böyle bir şey olmaz.

hasara karşı savunmasız."

"İlginç."

Ve hayır, bakışları bel kemerinin güneyine kaydığı için şişmedi. "Sen hâlâ

bana cevap verdi. Neden köle rolü oynuyorsun?" diye hatırlattı küçük bir sarsıntıyla.

"Senin de benim de bir işimiz vardı. En yüksek teklifi verene satıldım. ödedi ve ben kaçtım.

harekete geçmeden önce, eskisinden daha

zengin." "Bu dolandırıcılığı daha önce de

yaptın mı?"

Dudaklarını büzdü ve üfledi. ", tabii. Tabii ki daha önce hiç bu kadar büyük ölçekte olmamıştı. Genellikle,

daha küçük uğraşıyoruz. Bu bizim ilk büyük . İtiraf etmeliyim ki siz gelene kadar her şey mükemmel gidiyordu."

"Seni yakalayana kadar mükemmeldi."

"Hayır, mükemmel bir aldatmacaydı. Temiz ıktık. Ama ortağım bir hata yaptı.

Sizden çaldığımız notlar."

Makl onun iması karşısında doğruldu. "Hedefimin peşinden mi gittin?" Peki kimdi bu gizemli

Ortak mı? ldrmesi gereken bir erkek mi yoksa ona katılmak isteyen bir kadın, biseksüel bir kadın mı?

"Evet. Aptal elmasın peşinden gittik ve başarısız olduk. Teselli olacaksa, planın işe yaramadı.

İş. Kuyumcunun kimsenin ekstra bir güvenlik katmanı vardı. Yakalandım." Dudakları destansı bir surat ifadesiyle aşağıya doğru kıvrıldı.

Adamdan bir kıkırdama yükseldi, onu uzaklaştığını gören bir kahkaha. "O zaman sanırım

Size teşekkür borçluyum."

Ona temkinli bir bakış fırlatırken boynunu ovuşturdu. "O zaman şimdi deştik mi?"

"Pek sayılmaz, ama intikamımı daha uygun bir zamana saklayacağım. Biz

tam olarak yalnız, eğer ne demek istediğimi anlıyorsanız." Kameranaya doğru baktı. İnsan kaşlarını çattı.

"Kanunsuz bir galaksi için son derece katılar," diye yakındı. "Polisler. Yargıçlar. Hücreler. Ben olsam

Polza'da daha fazla yolsuzluk bulduk."

Polza, milyonlarca fermanı uygulama işinin başlı başına bir endüstri olduğu kurallar gezegeni

kendisi. Neyse ki rüşvet orada yaygın bir para birimiydi. "Ama Polza'da zenginlik ve şöhret yok. Neden bu kadar üzüldüğünüzü anlamıyorum. Artık kötü şöhretli olacaksın."

"Anonim kalmayı tercih ederdim. Seni anlamıyorum. Ölmek üzere olan bir adam için çok neşelisin.

bir Tanrı olup olmadığını keşfedin."

"Tanrıların var olduğunu biliyorum. kalçaları ağrıyor. Ama ölmem planlanmadı. Kadın

Yargıç beni en sevdiği geneleve sattı. Sanırım ilk müşterim o olacak."

İnsan dişi gözlerini kırptırdı, sonra ürperdi. "Oh, işte şimdi ihtiyacım olmayan bir zihinsel imge."

Makl bunu hayal etmekten daha iyisini biliyordu. Ayrıca, zihni başka bir şeye odaklanamıyordu.

Solgun, iki bacaklı güzel hücrede volta atıyor, pelerininin kıvrımları bacaklarına dolanıyordu. Yüzsüz herif. Sadece suçu ona kalmamış, giysilerini de çalmıştı. "Dişleri geçtikten sonra fena değil.

Ve balçık yıkanınca çıkar." Kadının yüz hatları iğrenme ifadesine bürünürken gülmekten kendini alamadı.

"Bu konuda nasıl şaka yaparsın?"

"Bilmek istiyorsan buraya gel." Bir parmağını çarpıttı.

Kollarını kavuşturdu. "Hiç sanmıyorum."

"Sen bilirsin o zaman." Sırtını duvara yaslayarak oturdu, gözlerini kapattı ve şöyle devam etti

Onu görmezden gel.

Sabrını kaybetmesi uzun sürmedi. "Orada öylece nasıl oturabiliyorsun? Denemeyecek misin bile?

ve kaçmak mı?"

"Kaçmak mı? Bu en güvenli hücreden mi? İmkânsız." Kameraya bakmadı bile.

iddiada bulundu.

Bir nefes verdi. "cevap bu değildi. Umarım yeni kariyerinden keyif alırsın.

fahişe."

Onu kızdırmaya ve düşüncesizce bir şey yapmasını sağlamaya çalıştı. Güzel numara, aynı zamanda paralı askerlik kuralı.

biliyordum. "Oh, orada uzun süre kalacağımı sanmıyorum."

"Genelev güvenliğı bu hücrelerdekinden bile daha sıkıdır." "Bu

bir görüş meselesi."

"Yani buradan kaçmaya bile çalışmayacak mısın?" Odalarını işaret .

"Neden zahmet ediyorsun?"

"O zaman seninle konuşarak zamanımı boşa harcıyorum," diye ondan uzaklaştı. Yürümeye başladı

Hücrenin her bakıyordu. Ne yazık ki bunu yaparken pelerinini düşürmemişti. Gösteriyi kullanabilirdi. Ama onun gibi giyindiği için canlı hayal gücüyle yetindi. Elbette, kadının neden başını inanılmaz derecede dar parmaklıklar arasına sıkıştırmaya çalıştığını ya da neden sürekli kaşıklar hakkında mırıldandığını göremiyordu.

Çıkış yolunu yemekle mi bulmayı planlıyordu? Eğer öyleyse, ona yardım edebilirdi, yani onu yiyebilirdi.

"Ne yaptığınızı sorabilir miyim?" diye sordu, kadın burnunu taşa dayayarak yerde debelenirken.

"Kaçmak için bir yol arıyordum. Senin aksine, kadın yargıç benden hoşlanmadı ve beni

ölüm. Sadece sahneye çıkabilmek ve bilet satabilmek için bir yer açılmasını bekliyorlar."

Ölüm mü? Hak etmişti. Etrafta sadece insan olsun ya da olmasın, dişi bir tehditti. Yaşadığı kanunlar

Yaptığı şey için ölmesi gerektiğini söyledi. İntikam bunun adalet olduğunu haykırıyordu. Kuralları onun ölmesinin daha iyi olacağını söylüyordu. Ama kendisiyle ve beynini besleyen kanın çoğuyla fazlasıyla dolu olan siki ve pratik tarafı aynı fikirde değildi. *Onu hâlâ kullanabilirim.* İç çekti. Her şeyden bıkmıştı. Sinir bozucu bir insan olsun ya da olmasın, yapılacak tek bir şey vardı.

"Buraya gel." Bir parmağını çarpıttı.

"Neden?"

"Her zaman sorgulamak

zorunda mısın?" "Evet."

"Bunu bir soru olarak ifade etmeyi unuttunuz."

Dudakları seğirdi. "Beni boğazlayabilmek için yaklaşmamı mı istiyorsun?"

Hayır, ama iyi bir boğazlamaya ya da boğulmaya ihtiyacı olan bir vücut parçasına sahipti. İkisi de olur. "Tekrar

sorularla. Bıktım artık kadın, bıktım." Yataktan fırladı. Kısa bir süre içinde onu bir kez daha duvara yasladı. "Neden bir erkek konuştuğunda onu dinleyemiyorsun?"

Kadın konuşmaya başladığında, adam ona doğru eğildi ve kulağına fısıldadı. "Konuşmayı bırakma,

ama dinle. Kaçmana yardım edeceğim." O,

tabii ki, sustu.

"Aptal barbar. Sana bir kadının yerini öğretmeliyim. İyi olduğun tek şey bu."

"Peki bu ne olabilir?" diye tersledi.

"Herkes bilir ki, bir kadın erkeğin yanında dizlerinin üzerinde durmalıdır!"

zaferle bağırdı. "Cezanı çekerken boğulmaya hazır ol, insan."

Bu kez anlayış ışığı yandı ve Muna Teyzesi gibi bir söylenmeye başladı

alkışlardı. Bunu kendi sözlerini örtmek için kullandı. "Bizi izliyorlar, bu yüzden

çıkışımızı planlıyoruz."

"Ama beni nasıl yapacaksın, seni alçak? Ağzımı tıkarsan ısırıp koparırım. Sana meydan okuyorum

zorla. Yoksa sadece gürültü mü yapıyorsunuz?"

Başka bir şey kisvesi altında sorularını sordu ve o da aynı şekilde cevap verdi.

"Yüksek ses mi? Sana göstereceğim. Her şeyi fethedebilirim. Kapının kilidi bile. Bende

güç ve yolumu zorlamak için bir araç."

"Güç kullanacağın anlaşılıyor." Başını savurdu. "Savaşacağım. Elimden gelen her şeyi yaparım."

Kavga mı? Silahlı korumalara karşı. Deneyebilirdi ama konuda eğitim almadığı çok açıktı.

ölümcül bir şekilde. Dolambaçlı konuşmasını sürdürdü ve onun da kendisini takip etmesini umdu. "Belki bir şartla benden kaçabilirsin."

"da ne?" Kadın ona şüpheyle baktı.

"Bana *işimde* yardım et. " Kaşlarını salladı.

Karakterinin dışına çıkmıştı, ancak konuşmalarını izleyenler için hala

plan . "Ne tür bir ayak işi? Çünkü yemek ya da bilim için herhangi bir vücut parçası bağışlamıyorum."

"Vücudun sağlam kalacak." O düşündü. "Ben

de seni becermeyeceğim."

O da şöyle düşündü. "Kadın, ben ağırbaşlı bir bakireyle seks yapmak istiyordum, kendine ne diyorsan onunla değil."

"Benim adım Olivia."

Garip bir isim. Ama yine de nereden geldiğine bir bakın. "Ben Makl."

"Galaktik korsan, biliyorum. Yani seks yok, vücut parçalarını bağışlamak yok, acı yok.

Planladığınız şeyden sağ

çıkabilecek miyim?"

"Ben de öyle anlıyorum." "O

zaman katılıyorum."

"Öyle mi? Bana işin ne sormayacak mısın?" Omuz silkti.

"Hoşuma gitmezse giderim."

"Bu düşündüğünüz kadar kolay olmayabilir."

"Bir yolunu bulacağıma eminim. Peki şimdi ne olacak, ey büyük galaktik

Barney." "Kim?"

Gülümsemesini gizledi. "Hiç kimse. Peki Makl, sırada ne var?"

"Şimdi ödeyeceksin!" Kameranın görüş alanından göz kırptı. Neredeyse ele veriyordu.

"Ooh, çok korkuyorum."

"Öyle olmalısın. Bedenimin neredeyse canavar gibi olduğu söylendi.

"Yıkımına hazırlan

hayat. Ama önce, daha az

kıyafet." "Hiç

sanmıyorum."

"Pelerini , insan." Her fırsatta ona karşı gelmek zorunda mıydı? Evet.

Bu onun

büyüleyici özellikler. Dudaklarını büzerek pelerini omuzlarından adamın uzattığı eline doğru savurdu. Bir hareketle pelerini paletin üzerine fırlattı.

"Çabuk öğreniyorsun. Sadece ben konuşurken dinle, yakında yerini öğreneceksin," diye öğüt verdi.

"Ne yapıyorsun?"

Kız daha fazla saçma sapan soru sormadan ağzını kızın ağzına yapıştırdı ve planından vazgeçti. Onu rahatlatan şey, dilini ısırıp koparmamış olmasıydı. Ve bu sefer dik durdu.

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Şaşırın Olivia'nın düşünecek zamanı yoktu ama Makl onu öptüğünde kesinlikle hissetti

ani bir tutkuyla. Dışinde saklı kapsülle ona gaz verebilmek için gardını indirmesini sağlamaya odaklandığı önceki günlerin aksine, bu sefer onunla savaştık hiçbir şeyi yoktu. Dilinden başka ve bu da onu durdurmak için etkili olmaktan çok zevkli olduğunu kanıtladı. lezzetli bir öpücük.

Lanet olsun, uzaylı, gerçek bir erkek gibi, onu cezbetmişti. Duygularına hitap ediyordu.
Heykelinden

Onun şakalarına bedenini kaptırmış olsa da, kendisini hayata döndürdüğünü ve tüm doğru noktalarda onu uyardığını inkâr edemezdi. *Ve hepsini* kastediyordu. Öpücüğün dibine vurduğu kesindi! Olivia kesinlikle masum değildi. Seks konusundaki merakını yıllar önce test etmiş ve çoğunlukla etkilenmemişti ama

Belki de tek bir kucaklamayla Makl'ın kan sıcaklığını kaynama noktasına getiren bu tavrını gözden geçirmelidir.

- iyi bir şekilde. Ama hormonlar mırıldansın ya da , Fransız öpücüğü kaçmalarına yardımcı olmazdı.

Pantolonunun arasından fısıldadı. "Planın ne?"

"Sadece beni takip etmeye devam et," diye mırıldandı ve onu yeniden ve öptü.

konuşmayı olanaksız bıraktı.

Onun liderliği sayesinde dilinin onunkiyle düğümlenmesi ne tuhaftı. Göğüslerinin uçları, ezilmiş

göğsüne yaslandı, zirve yaptı. Cinsel organı nemlendi. Kendini ona doğru sallanırken, sürtünürken ve bastırırken, daha da yakınlaşmaya çalışırken buldu. Adamın iri elleri sırtında geziniyor, sert parmaklarıyla omurgasına masaj yapıyor, sonra da kalçalarını avuçlamak için gövdesinden aşağıya doğru iniyordu. Adam onu kaldırıp cinsel organını kasıklarındaki sert çıkıntıya sıkıca oturttuğunda nefesi kesildi. Arzusunun kanıtı, tümseğinin önü boyunca çökmüş bir şekilde sürtündü.

İnledi. Çılgınca. Çılgın. Umursamak zordu. Daha önce hiç böyle bir anda kendini kaybetmemişti.

Sadece hissetmesine izin verdi... Zevkini seslendirdi.

"İşte böyle. Biraz daha yüksek sesle inle," diye ikna etti.

Mırıldandığı sözler büyüü biraz bozdu, gözlerini açtığında adamın uzandığını gördü.

pelerinini tutup fırlatmak için arkasına geçti. Köşedeki kamerayı hedef aldı. İpeksi kumaş casusluk cihazının ucunu yakaladı ve yere kayd. Harika. Biri ona günün aptal ödülünü versin. Pantolonuna girebilmesi için ona lens kılıfı olarak kullanması için güzel ve sıcak bir pelerin vermişti. *Mükemmel bir yabancı dilini pantolonumun içine soktu diye tutuklanmamı, bekleyen cezamı ve diğer her şeyi bir anlığına nasıl unutabilirdim? Boğaz mı?*

Onun öpücüğüne verdiği aptalca tepkiden daha berbat olan neydi? Hala onu öpmeyi tercih ediyordu.

kendini içinde bulunduğu kasvetli durumla uğraşmaktansa. Biraz huzur ve sessizlik istemek çok mu fazlaydı? Neden hazinenin peşinden gitmek yerine emekliliği kabul etmemişti? Neden onun boğazını dişleyerek kendisini eritmesine izin veriyordu? Bu duruma o sebep olmuştu. Onu buradan çıkaracağına söz vermişti. Bu da artık öpüşmek yok demektir.

Bir tirada başlamak üzereyken, adamın dudakları boynundan boynuna doğru hareket edince neredeyse dilini ısıracaktı.

kulağının memesini ısırdı, ılık nefesi kabuğun içinde dalgalanırken yumuşak eti ısırdı.

"Bundan zevk alıyormuş gibi davran," diye tısladı. "Kaçma fikrini tabii?"

Nefes alıyormuş gibi yaptı ve adamın saçlarını kavradı - çoğu erkeği irkiltecek kadar sıkı - ve adamın

Başını eğdi, böylece kulağına da aynı erotik muameleyi yapıyormuş gibi davranabilecekti. "Hiçbir şey hissetmediğimde rol yapmak zor."

"Yalancı." Sıcak kelimeyi kulağına üfledi. İçini kaplayan ürpertiye kontrol etmeyi unuttu.

Tamam, iyi hissettirdi. Hiçbir şeyi değiştirmede. "Seks o parmaklıkları eritmeyecek.

sıcak."

Adamın alçak sesle kıkırdaması kadının tüylerini diken diken etti. "En azından sıcak olacağını kabul ediyorsun. Ama ne yazık ki, bu

sadece kaçış planının bir parçası."

Homurdandı ama derisini kemirmeyi bırakmadı - tadı oldukça lezzetliydi. Numara yapmak onun için o kadar da zor değildi.

"Ah, benim tatlı barbarım," diye inledi, bir adım geri çekilerek. Daha yüksek sesle, "Asla korkma. Sana izin vermeyeceğim

bakire olarak öl."

"Affedersiniz?" Çenesinin ne kadar düşük olduğunu düşünürsek pek çok şey yakalayabilirdi.

"Kızlığınızın bozulması gibi tatlı bir şey yumuşak çarşafların üzerinde gerçekleşmeli. Sadece sen ve ben,

Çıplak. Ten tene. Benim güçlü aletim senin en hassas yerlerini yarıyor."

Bir kıkırdama onu terk etti. Sonra bir . Onunla alay etmek üzereyken, başını hafifçe salladığını fark etti. Kadın

sözlerini düzeltti. "Ne kadar romantik?" Sorgulayıcı tınısına engel olamadı.

"Romantik mi? Ne yazık ki, zamanımız , elimizdekilerle yetinmek zorundayız. Keşke

daha fazla mahremiyetimiz vardı." Odayı, daha doğrusu ayaklarının dibindeki pelerini işaret ederken ona göz kırptı.

Sonunda kafasını amından çıkardı ve anladı. "Oh, benim mor damızlık çöreğim. Diyorsun ki

en ateşli şeyler." Tişörtünü yırtarak çıkardı ve sadece göğüslerini saran ince bir bandanayla kaldı.

Görünüşte ihmalkâr bir hareketle üstünü savurdu; yaka kısmının etekleri ve daha açık renkli kumaş kameranın kenarına takıldı ve sarktı. Artık izleyen muhafızlar sadece sese güvenmek zorunda kalacaklardı.

Makl'ın çirkin konuşmasını açıklıyordu. Ya da en azından sevgilileriyle böyle konuşmadığını umuyordu. Bunu öğrenmeye de niyetli değildi. Harika öpüşen biri olsun ya da olmasın, onu sadece planının bir parçası olarak kucaklamıştı. O da sahip olduğunu fark ettiğinden daha büyük bir rol yapma becerisiyle ona uymuştu. Islak külot ve kızarmış ten hoş bir dokunuştı. Belki de oyuncu olarak sahneye çıkmayı düşünmeliydi?

Bununla birlikte, Makl'ın konuşması herhangi bir gösterge değilse, gösteri bitmemişti. "Evet, seni yozlaşmış

barbar. Vücudunun meyvesini tadabilmem için kendini benim için çıplak bırak."

"Beni bir bonbon gibi yala," diye bağırdı. Eylemlerini örtbas etme ihtiyaçlarını kavrayarak o da . O da

hâlâ ne planladığını anlamamıştı. Pelerininin kıvrımlarını karıştırırken bir yandan da yorum yapmaya devam ediyordu.

"Dizlerinin üzerinde ne yapıyorsun, insan? Ben senin tatlı, kıymetli dizlerin için çok büyük ve kalınım.

Ağız. Ah. Ah. Evet, seni kötü baştan çıkarıcı." Son kelimeyle birlikte onun bakışlarını yakaladı.

Adamın geniş sırtışı karşısında gözlerini devirdi, ama pelerininin içinden bir şey çıkarırken ona eşlik etti.

tek bir cebi olmadığına yemin edebilirdi. "Sen." Dudaklarını bükerek höpürdeten bir ses çıkardı. "Hiçbir şey görmedim." Emme sesi. "Henüz. Vajinam ağzımdan bile daha sıkı. Daha ıslak. Ve seni bekliyor."

Gözleri şaşı mıydı? Makl mırıldanarak copunu bırakırken kesin bir şey söyleyemedi.

Lanet olsun. "Ooh, dişlerine dikkat et, güzelim. Benim büyük mor canavarım belki de senin küçük

ağız."

Oh, bu onu gerçekten boğdu. "Oh, bırak denemeye devam edeyim. Tadin çok lezzetli, ama tanrım,

çooooook büyüksün." Olivia bir parmağını ağzına soktu ve öğürüyormuş gibi yaptı. Makl çubuğu kaptı ve buz gibi gözlerinin kenarları kırışarak sessiz kahkahalarla sallandı.

"Büyük ve sert, sadece senin için, benim görkemli barbarım. Şimdi eğil seni benim güçlü kılıcım."

Saban mı? Kadın burnunu kırıştırarak bu kelimeyi ona doğru mırıldandı ve adam kısa sabanı uzatırken sırttı

ubuğu bir sopaya dönüştürdü, metalin yerine otururken tıkırtı ıslak zevk sesleriyle örtüldü.

"Oh. Oh. Oh. Oh. Evet. Al onu, insan. Güçlü sikimin tamamını al."

Olivia da aynı Şekilde cevap verirken gülmemek için kendini zor tuttu. "Daha sert. Evet. Evet. Evet.

Daha sert. Bu hissi seviyorum

vururken. Çok büyüksün. Evet! Evet! Evet!"

Rol yapmaları sonuç vermiş gibi görünüyordu. Muhafızlar gelirken sessiz kalmaya bile çalıŐmadılar.

koridorda koŐuŐturuyorlar, ayakları gm güm atıyor. Hevesli piçler. Olayı ilk elden görmek için duydukları tahmin edilebilir ihtiyaç karşısında dudağını büktü.

Makl gümüşi pelerinini omuzlarında döndürdü ve onu çağırdı. Kadın tereddüt etti.

Ve ortadan kayboldu. Kelimenin tam anlamıyla.

Ne oluyor lan? Sahte orgazmının tam ortasında kekeleyerek durdu. *Nereye gitmişti?*

Sakın bana o lanet pelerinin bir ıŐınlayıcı olduğunu ve bunu hiç söyleme. Ama eğer o gittiyse, neden hl numara yaptığını duyabiliyordu? Birdenbire bedensiz bir elin ortaya çıkıp onu çekmesiyle irkildi.

onu geniş bir göğse yasladı.

"ığlık atmaya devam et," diye uyardı kendi mutluluk çığlıkları arasında. Artık o kadar kolay değildi.

Onun kokusu - onun hissi - duyularını doldurdu. İnemeleri soluk soluğa bir hal aldı ve önceki sıcaklığı tüm gücüyle geri dönerek kalçalarının arasındaki sinir demetine odaklandı. Ona karşı sıkıca bastırılmış olan bedenlerinin her hafif sürtünmesi ona srtnyor ve içinden küçük Şok dalgaları gönderiyor gibiydi. Kızın nefesi kesilip sustuğunda, "Geliyorum" diye bağırdı. Sonra bir kez daha ağzını onunkiyle birleŐtirdi,

Hapishanelerinin kapısı açıldığında çıkarabileceği her türlü sesi emdi. Gardiyanlar şaşkın bir ifadeyle hücreye girerken kısa bir kucaklaşma onu sessiz tutmaya yetti.

Onlar mı?"

Kadını kendisinden uzağa döndüren Makl harekete geçti. Bacağını fırlattı, ayağı arkaya doğru süpürdü.

bir gardiyanın bacağını kırdı. Üniformalı diğer hayduda savurduğu sopa tabancasını yere düşürdü - donmuş bir hayranlıkla izleyen Olivia'nın tam tersi yöne. Yetiştirilme tarzına rağmen, gerçek şiddetle ilk elden nadiren karşılaşmıştı. Hem büyülüyor hem de itiyordu. Makl'ın sergilediği güç Her yumruğun arkasındaki güç... Döndüğünde, yumruğu muhafızın etli gıdısına sert bir gümbürtüyle çarptı. Uzaylı bilinçsiz bir yığın halinde yere yığıldı. Bununla başa çıkabilirdi ama boynunun kırılmasıyla sendeleyerek geri döndü.

Onu öldürdü!

Şiddet karşısında şoke olmuş, tehlikeyi hiç fark etmemişti. Bir kol onu sardığında çılgılık attı.

arkadan. Kalın uzantıyı örten kaba kumaşı pençeledi ama boşuna. Kurtarılmaya ihtiyacı vardı ama Makl kendi savaşını veriyordu.

Ifruum'un ona aldırıldığı - daha doğrusu surat asmasına rağmen zorla aldırıldığı - dersler onu ele geçirdi. Aşağı

ayağı, esnek ayakkabıları sert, tungsten burunlu botlara karşı gitti. Evet, adam irkilmedi bile. Kafasını geriye atmadan önce bile irkildi, kafasıyla çarpışan daha yoğun kafatasını bekliyordu.

Kendini savunmak teoride harikaydı, ama genel olarak bakıldığında, kırılğan derili insanların daha iyi zırhlı ırklara karşı hiç şansı yoktu.

Gerçi Makl bu kuralın bir istisnası gibi görünüyordu. Görünüşe göre dış görünüşü de bir o kadar ince deriliydi.

Mor Katil çılgın bir zarafetle dönüyordu. Zıplıyor, dönüyor, vücudu inanca ve yerçekimine meydan okuyan şekillerde bükülüyordu. Başka bir muhafız, koca bir canavar, yere düştü.

Bunların hiçbiri Olivia'ya yardımcı olmadı. Açık hücre kapısı aralıktı, önünde zorlukla nefes alan bir Makl vardı.

Olivia ise hâlâ ayakta olan tek muhafızın pençesinde yerden sarkıyordu. Makl'ın yerinde olsaydı neyi seçeceğini biliyordu.

Yine de onu şaşırttı. Makl arkasını döndü. Dudakları vahşi bir sırıtışla yarılmıştı, gözleri vahşice parlıyordu.

Parlak, sivri dişlerini gösterdi - keskin, köpekbalığı benzeri . "Kızı bırak, ben de sana bir avans vereyim."

Boynuna dolanan kol sıkılaştınca nefes alma yetisi kayboldu. "Dişi kalıyor."

Başını sallayan Makl dramatik bir iç çekiş yaptı. "Neden hiç kimse önden başlamıyor?" Daha hızlı

Makl'ın takip edebileceğinden daha hızlı bir şekilde onlara doğru atıldı. Makl ince çubuğunu savurdu ve onu tutan pis kokulu uzaylının parmak eklemlerine çarptı. Bir haykırıyla adam bıraktı. Kadın yere düştü ve hırıltılı bir nefes almak için mücadele etti.

Uzun, zayıf bacaklar ona sarılmıştı, Makl son muhafızın icabına bakarken onun üzerinde duruyordu. Kadın

botlar çiğnemesin diye başını örttü ama bir şekilde ona dokunulmadı. Bir gümbürtü ve gözlerini dikti

parmaklarının arasından son muhafızın görmeyen bakışlarını gördü.

Şiddet Makl'a çok kolay geliyordu. Yükselmekle tehdit eden safrayı yuttu. "Öldürmek zorunda mıydın

Hepsi mi?"

"Dört numaralı paralı asker kuralı. Arkanda asla canlı düşman bırakma ki geri gelmesinler.

seni öldürmek için."

"Paralı askerlik kuralları mı var?"

"Evet ama şimdi onları öğrenmenin zamanı değil. İstersen kitabı sana daha sonra ödünç verebilirim."

Bir kitabı mı vardı? "Okuyabiliyor musun?" Alaycı bir şekilde karşılık vermekten kendini alamadı.

etrafındaki travmayla başa çıkmaya çalışıyor.

"Ve yaz. Şimdi gerçekten de kapsamlı başarılarımı listelemem için uygun bir zaman mı?"

"Ne biliyorsun, sadece güzel değilsin." Onun yanağını okşadı.

Hırladı. "Seni nasıl masum bir bakire sandım bilmiyorum. Gel. Bizde yok

"Kaçışımızın fark edilmesine daha çok zaman var."

Adam elini uzattı ve kadın ona baktı, bir kez daha başının üzerinde bir alametin asılı olduğunu hissetti.

Değişimin eşiğinde olduğunu gösteren devasa bir işaret yanıp sönüyordu. *Eğer onunla gidersem...* Kendini onun yatağında bulabilir ve başladıkları işi bitirebilirdi - *kesin bir katille yatıyor olacaktım*. Eğer gitmezse, bir felaket durumunda Ifruum'la önceden kararlaştırdıkları buluşma noktasında buluşacak ve kazancıyla emekli olacaktı.

Ne kadar sıkıcı. Makl'la tanıştığından beri yaşadığı nabız atışları gibi bir şey değildi. Öyle mi?

kendini huzurlu bir hayata atması mı gerekiyor? *Ne de olsa kaçarsak ona bir konuda yardım edeceğime söz vermiştim*. Bir hırsızın dostları olarak

Sort, onların kanunlarında onurla ilgili bir kural yok muydu...?

Kaderini sessizce kabullenerek elini onunkinin içine sokmak üzereyken bir siren sesi duyuldu. "Frukx it all.

Muhafızların ölümünü bu kadar çabuk fark etmelerini beklemiyordum. Senin kadınsı oyunlarını bekleyecek vaktim yok

Şimdi gidiyoruz." Gerçek mağara adamı tarzıyla, "Sakın ha!" diye ciyaklamasına rağmen onu omzunun üzerinden havaya kaldırdı.

"Oh, boş . Anlaşma anlaşmadır. Sana yardımına ihtiyacım olduğunu söyledim. Kaçtığımız sürece kabul ettin.

Tebrikler. Kaçıyoruz. Şimdi, kameralar için iyi bir şey yap, olur mu? Yaratmam gereken bir ün var."

"Mahkum arkadaşlarını taciz etmek ve kaçırmak üzerine kurulu bir itibar mı?" diye homurdandı.

Kıvranıyordu, bunu ona söylediği için değil, bir çuval gibi oradan oraya taşınmaktan hoşlanmadığı için.

Patates. Ayrıca kıvranıyordu çünkü daha önce hiç kimse onu omzunun üzerinden böyle

zahmetsizce ve omuzları oldukça güzeldi.

"Taciz" mi? Ha. Keşke. Herkes eğlendiğini söyleyebilir." "Numara yapıyordum."

"Sadece bir kısmını. Yoksa seni bir duvara dayayıp ne kadar sahte değil miydi?"

Lütfen yap. "Sakın buna cüret etme."

"Meydan okumak mı? Meydan okumayı severim." Adamın eli kadının kalçasında geziniyordu, tam da onu hızlı bir galibiyete taşıyacaktı ki

İddia.

"Delirdin mi sen? Şimdi zamanı değil. Yakalanacağız." "O

zaman doğruyu söyle. Hoşuna gitti."

Ne önemi vardı ki? Eli bir santim yukarı kalktı. Kalbi daha hızlı çarpıyordu. Eğer söylemezse

herhangi bir şey, bu tehdidi yerine getirecek miydi? Parmakları yaklaştı ve kızın yarığı nemlendi. Lanet olsun ona.

"Belki biraz hoşuma

gitmiştir." "Çok."

"Zorlama."

"Sen yalvarana kadar . Ve yapacaksın da." Son cümleyi şehvetli bir bakışla söyledi.

ayakları.

"Sen ."

"Biliyorum. Şimdi şu kamerayı çıkarır mısın?" Ona bir silah uzattı ve silahı

Pelerinin cebinde, var olmadığına yemin edebileceği bir silah vardı. O kumaşın her santimini hissetmişti. Metal dedektörlerinden geçmişti. Bütün bunları nereden buluyordu?

Silahı alarak emniyetini ve tamamen dolu olduğunu gösteren gösterge seviyesini kontrol etti.

"Ateş edebildiğimi nereden biliyorsun?"

"Sizin gibi bir dolandırıcı kendini bir şekilde nasıl koruyacağını bilmek zorundadır.

El ele tutuşmak

silahlar olduğunu varsayıyorum. Ya da bıçaklar. Ama nasırların olmadığı ve biraz kan gördüğünde miden bulandığı için ateşli silahlar olduğunu tahmin ediyorum."

Ne kadar şaşırtıcı bir zekâyâ sahipti - belki de sandığından biraz daha zekiydi. Nişan alırken

ve koridorun bu kısmında görev yapan cihazlara ateş açtı, eğildi ve ona kışının çok güzel bir görüntüsünü verdi. "Şimdi ne halt ediyorsun?" diye sormadan edemedi.

"Onları kör ettikten sonra, takipçilerimizi engellemenin ve bize biraz zaman kazandırmanın zamanı geldi elbette." Yukarıdan bir

kafasındaki kilidi kesmek için kullandığı bir bıçakla birlikte.

"Hey!"

"Tekrar uzar." Saçı ızgara ile zemin arasına sıkıştırarak belirgin bir iz bıraktı. Sonra da

elini tuttu ve onu kendine yaklaştırdı. "Senin

kişisel alanla derdin ne?"

"Pelerinin yaraması için altında olmamız gerekiyor." "Bu

elinin neden göğsümde olduğunu açıklamıyor." Sıktı.

"Çünkü orayı seviyorum."

O da öyle, ama bu dışındaydı. "Sırada ne var?" "Şimdi

geldiğimiz yöne geri dönüyoruz."

"Ne?"

"Kameraları çıkardığımız yerden ayrılışınlar ve zamanlarını yanlış yere bakarak harcasınlar.

yerler. Pelerinin yeteneklerini bilmiyorlar ve o yöne dönmemizi ."

"Ya da öyle umuyorsun. Bu çılgınlık."

"Şşşt. Kamera menzilindegiz. Yakın dur." Lanet olsun ona. Dudaklarını sıkıca kenetledi ve ona güvendi.

ne yaptığını biliyordu. Ama eline geçen ilk fırsatta kaçacaktı. Söz versin ya da vermesin, adam manyağın tekiydi.

Sevimli bir kaçtı ama yine de, ikinci bir ortağa bulaşmadan bir deli ortakla yeterince uğraşmıştı.

Pelerinin görünmezliğine güvenerek, uyanık kameralar hilelerini yakalamasın diye sessiz kalarak koridorda geri geri yürüdüler. Ne zaman ki Botlar onlara doğru gelirken kaçma dürtüsü onu neredeyse pelerinin altından . Makl sanki onun kaçma ihtiyacını hissetmiş gibi onları bir oyuğa sıkıştırdı, kaslı gövdesi onunkini duvara sıkıştırdı, dudakları kulağına değdi. Duruma rağmen, sıcak ve havalandıran nefesi kan basıncına kötü şeyler yapıyordu.

Kiralık muhafızlar yanlarından koşarak geçti, vericileri ciyaklıyordu. *"Kanalizasyondalar. Kraken'i serbest bırakın."* Ya da çevirmeni bu gezegende her ne varsa ona öyle diyordu.

Cidden mi? Kendime zihinsel not: Bu gezegende asla kanalizasyonları ziyaret etme.

Sahil tekrar temizlendi, ilerlediler, hücrelerini ve ölü gardiyanları geçtiler, uçuşları engellendi

tek kişilik bir pelerinin altında görünmemeleri . Neyse ki gidecekleri fazla yol yoktu. Boş nöbetçi istasyonunu geçtikten sonra, kilitli bir kapıyla son bulan merdivenlere ulaştılar.

Bununla başa çıkabilirdi. "Ceplerinizde hiç kazma var mı?"

"Bunun için vaktimiz yok," dedi onu iş başında hiç görmemiş olan erkek. Olivia'dan önce

Kilit açma becerilerini göstermek için Makl bir lazer tabancası çıkardı ve kontrol panelini . Kapı

vınlı olarak açıldı ve yeni bir alarm çalmaya başladı.

"Bunu yaparsan buraya kadar saklanmanın ne anlamı vardı?" diye yakındı.

onu geçide doğru sürükledi.

"Başlangıç olarak kazandığımız fazladan birkaç galaktik birime daha sonra ihtiyacımız olabilir. Şimdi, takip edin

yakından. Gemime ulaşmak için savaşmak zorunda kalabileceğimiz için önümüzdeki kısa süre boyunca ellerimin serbest olması gerekecek."

"Bu asla geçemeyecek. Bekaret kemerimden daha sıkı bağlayacaklar.

giymek için."

Tökezledi. "Bunu görmek isterdim." "Eminim isterdin."

"Daha sonra hikayelerle dikkatimi dağıtın. Takip edin ve ben tek başıma kurtarıken şaşırmaya hazır olun.

ve bu lanetli gezegenden kaç."

"Gördüğüm zaman inanırım." Ama o bile itiraf etmek zorundaydı, Makl'ı gördükçe - ve

onun flörtöz tavrını gördükçe, kurnaz bir zekâyâ sahip olduğunu daha iyi anladı. Ancak, onları buradan çıkarmak için yeterli beceriye sahip miydi?

Onları bu durumdan kurtarabilecek biri varsa o da arkadaşı ve öğretmeni olan Ifruum'dur.

Mentor onu kendi bırakmış gibi görünüyordu, mor katiliyle idare etmek zorundaydı.

Murphy Amca ikisini de kurtardı.

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

Buradan uzaklaşıp gezegen dışına çıkmalıyım. Söylemesi yapmaktan daha kolay, ve eğer tek başınaysa, Makl

bunu canlı olarak başarma olasılığı yüzde elli civarındadır.
Bir insanı sürüklemek, kim

Korumak için öldürdüğünde irkildi mi? Ya vurulup parçalara ayrılacak ya da şöhrete kavuşacaktı.

Görünüşe göre güzel barbar, keşif yaptığı ve planladığı durumlarda soğukkanlı ve

Çünkü çok fazla baskı -ve şiddet- ile karşılaştığında pek de başarılı olamıyordu. Ya öyle ya da müthiş öpücüğü hâlâ aklını başından almıştı. İkincisini düşünmeyi tercih etti çünkü birkaç dakikalığına düşünce sürecini karıştırdığı kesindi. Ah, onun ırzına geçmenin cazibesi, seyirci, tehlike ya da değil. Bir dahaki sefere belki de durmayacaktı.

Yeter. Şu anda seksi -özellikle de düşünmemeliydi.
Muhtemelen kendisine doğru gelen muhafız ve paralı asker ağını aşmak için kafasının rahat olması gerekiyordu. Tek başına

Muhtemelen eriyip gitmiş ve kalabalığın arasına karışmıştır, ama yanında kendine özgü bir insan varken

biraz yardıma minnettardı. Keşke böyle durumlarda dışarıdan destek sağlayacak bir yol arkadaşı, bir tür yardımcı aramak için daha fazla zaman harcasaydı. Bir ortak...

Bir hava aracı tanımlanmış hava caddesinden inerken tepede ılık bir esinti dalgalandı ve

havada asılı kaldı. Bir flaş ışığının yandığını ve güvenlik güçlerinin emirlerini bildirdiğini görmeyi bekleyerek yukarı baktı.

Bunun yerine, aracın yan tarafındaki açık kapıdan bir merdiven çözüldü, metal uzuvları açıldı ve yerine oturdu.

Evrende ne var?

"!" diye bağırdı bir ses. Yüzen arabanın açıklığından tüylü bir yüz fırladı ve bir pençe

El salladı.

Onu kenara iten Olivia, tutunmak ve yukarı tırmanmak için çabaladı.

Onu zapt etmek için bacağını tuttu. "Ne yapıyorsun?"

Serbest tekme atarak ona doğru döndü ve gözlerini devirdi. "Çok açık olduğunu söyleyebilirim. Kaçıyorum. I

Beni kurtarabilecek biri varsa o da Ifruum'dur. Yine de iyi denemişsin, mor. Sen

Geliyor musun?"

Geliyor musun? Umarım yakında gelirim, diye düşündü adam kadının sallanan kalçalarına bakarken, dar pantolonu asılı merdivenden yukarı tırmanırken şeklini güzelce şekillendiriyordu. Keşke iç çamaşırı giymeden etek giyseydi. Bir göz atmak hoşuna giderdi.

Siren sesleri tizleşti ve salyalarının aktığı durumdan sıyrıldı - zihinsel bir hatırlatma ile

ona bir an önce bir elbise giydirmek istiyordu. Basamaklara tutunarak merdivenden yukarıya, ona doğru ilerledi.

Gemi onları içine çekmeye başladığında tırmanmaları için fazla zamanları kalmamıştı. Çok geçmeden hapishaneyi ve kornaları geride bırakıp pelüş koltuklara oturdular. Şehrin üzerinde zum yaparak ilerliyorlardı, sadece bir başka trafik lekesi. Makl rahatlamadı, onun yerine Olivia'nın kaçıışlarının ciddi şekilde düzenlenmiş versiyonunu dinleyen tüylü erkeğe baktı.

Bu da ne böyle? Makl, Olivia'nın arkadaşının hangi ırktan olduğunu bildiğini söyleyemezdi.

. Sarkık kulaklı, burnu siyah ve nemli, çok uzun boylu, karmakarışık bir halıya sahipti.

İnsansı bir şekli var, saçla kaplı. Hem de çok. Yer yer düz, yer yer bukleli ve

benek benekti. Bu tuhaf yaratık sanki kahverengi renkte başlamış, sonra birisi eğlence olsun diye ona bir boya fırçası fırlatmış ve gri, beyaz ve siyah lekeler vermiş gibi görünüyordu. Görünüşü biraz komik olan bu yaratık Yeni doğmuş bir bebeğin ilk tahta sopasını kullanması kadar tehlikeli.

"Kimsin ve nesen sen?" diye sordu Olivia nihayet anlatısına bir nefes almak için ara verdiğinde.

Duygulu kahverengi gözler ona bakmak için döndü. "Bu yüce Galaktik İntikamcı'nın kendisi değil mi? Ben

Sizinle tanışmaktan büyük onur duydum." Down hayranlık duyuyormuş gibi tüylü başını eğdi.

Makl bu numaraya bir an bile kanmadı - her ne kadar istese de. "Benim kim olduğumu biliyorsun?"

"Tüm evren öyle değil mi?" İçinde bir parça neşe barındıran gözler onunkilerle buluşmak için yükseldi.

Alay. Aile toplantılarında bu tür alaylara maruz kalan Makl, bunu gördüğünde nasıl anlayacağını biliyordu.

Daha önce hiç karşılaşmadığı bir yaratıktan bunu anlamamıştı. Konuşan lintball'a sertçe baktı. Büyük, masum küreler göz kırptı.

"Ifruum pek çok şey biliyor," dedi Olivia, parmaklarını aralarında şıklatarak bakışmayı kesti

- bir bakışma yarışmasını Makl kazanırdı. "O her zaman ne yapılacağını ve insanların kim olduğunu bilir. Bu onun

hediye."

Her nasılsa, Makl bunun bir hediyeden çok, insanların görünüşte bir hediye hafife almalarından kaynaklandığına bahse girerdi.

masum uzaylı. "Kim olduğumu bildiğinize göre, kiminle akraba olduğumu da biliyorsunuz demektir."

Ifruum'un ağzı acayip bir sırıtışla geriye doğru sıyrıldı. "Çok iyi, aslında. Bunu benim yaptığımı söyleyebilirsin.

onlara bir iyilik olarak."

Makl hoşnutsuzluk içinde dudaklarını büzdü. "Lütfen . Kendi borçlarımı kendim üstlenmeyi ve ödemeyi tercih ederim."

"Nasıl ." O rahatsız edici bakışlarda bir şeylerin parıltısı, belki kurnazlık ya da fesatlık parlıyordu

bir an için. Makl kaşlarını çatı.

"Ee Ifruum, plan nedir? Bize buradan bir uçuş ayarladın mı?" Olivia sordu, bir yandan da

Ayaklarının dibindeki çuvaldan temiz bir gömlek çıkardı ve üzerine geçirdi. Yazık olmuştu, çünkü göğüslerini ortaya çıkaran ve aradaki karanlık vadiyi ima eden dar bandeau ile şimdiki görünümünü tercih ediyordu.

"Yeni arkadaşımızın bizi buradan çıkarıp bir sonraki işimize götürecek bir gemisi varken neden bilet parası ödeyelim? Çünkü

bakarsanız, biz çoktan geldik. Umarım sakıncası yoktur.

uzay aracına el koymadan önce."

Makl kaşlarını çatmayı bırakıp tersledi. "Güvenliğimden nasıl geçtiniz? Bu konuda, nasıl

Gemimi buldun mu? Onu görünmez ve kilitli bırakmıştım."

"Bize uygun olduğunda nasıl olduğu gerçekten önemli mi?" Ifruum onları tanıdık bir yere götürürken sordu

İniş pisti, yaklaştıklarında açıldı.

Bu kadarı . Daha fazla bilmece yok. Makl ayağa fırladı, Ifruum da öyle. Ayak ayak üstüne atıp durdular.

Her ikisinin de kafası neredeyse arabanın tavanına sürtünse bile tüy yumağı Makl'ın üzerinde yükselecek kadar uzun değildi. "Yaşamak istiyorsan nasıl olduğu önemli."

"Oh, Tanrı aşkına. Testosteronu bırak ve etrafta dolanmayı bırak. Birlikte çalışmalısınız eğer

kaçacağız." Olivia oturduğu yerden kalktı ve tüm vücudunu onun önüne yerleştirdi. Olivia

göğsüne bastırdı.

"O başlattı," diye suçladı Makl.

"Çünkü bunu kaldıramazsınız. Bu işi bu kadar eğlenceli kılan da bu." Yakında yeni halısı

neşeli küçümsemesini

gizlemeye çalıştı. Makl

homurdandı.

Olivia avucunu onun göğsüne bastırdı ama arkadaşıyla konuştu. "Ifruum, dur. Sen

ve Makl tehdit ya da sıkıntı olarak algıladığı insanları öldürme eğilimindedir."

"Yerinde olsam onu dinlerdim."

"Bana zarar vermeyecek." Ifruum de endişeli görünmüyordu. Aptal. "O

kadar emin olma," diye hırladı Makl.

"On bir numaralı paralı asker kuralı."

Müttefiklerini öldürme. Ama kalçasındaki bu ağır bir müttefik miydi? Tekrar gözden geçirelim. Kaçmasına yardım etti.

Olivia'yı tanıyordu. Olivia ona güvenirdi. Asi diline rağmen yardım etmiş gibi görünüyordu. Lanet olsun. İşte

yeni tüylü halısı gitti. Müttefik olsun olmasın, paralı askerlik kuralının istisnaları vardı. Belki de Makl, Ifruum'un bunlardan birini bozmasını umabilirdi. İnsanların işini bilmesinden hoşlanmazdı. Ya da en azından özel kısımlarını. Ama özellikle insanların ya da diğer uzaylıların onun eşyalarına dokunmasından nefret ederdi. Makl tek çocuk olduğu için hiçbir zaman iyi bir paylaşımcı olmamıştı.

"Sen de paralı askerlik kurallarını biliyor musun?" Makl küçük gemiden inerken Olivia arkadaşına sordu

gemisinin iniş pistinde. Bir kontrol paneline doğru ilerlerken aldığı cevaba aldırış etmedi, gerekirse gemisinin kontrolünü kürklü davetsiz misafirden fiziksel olarak almaya hazırdı. Şaşırtıcı bir şekilde, uzay aracı komutlarına tereddüt etmeden yanıt verirken hiçbir şey yapmasına gerek kalmadı.

Ancak, yeni müttefikinin bir sürpriz yapmadığından emin olmak için, daha sonra bazı teşhisler yapacaktı.

Bölmenin kapısı , görünmezlik cihazı devreye girdi ama sadece bir . En kısa sürede

gezegeni koruyan atmosferin içinden geçmek , onu bırakmak zorunda kalacaktı. Lanet gemi aynı anda hem serbest kalmanın hem de görünmezliğin yaratacağı ısı ve yapısal stresi kaldıramazdı. *Belki de yeni bir gemi için alışverişe çıkmalıyım.* Kumar becerileri egzersiz yapabilirdi.

Yolcularını görmezden gelerek, koşuya yakın hızla köprüye doğru ilerledi.
Onların rahatlığı

Kaçış içini gıdıkladı. İçinden bir ses, Varolmayan Gezegen'in onlara fırlatabileceği son şeyi görmediklerini söylüyordu. Obsidian'ın en büyük pazarı ve en kötü şöhretli şehirleri

kimsenin onu küçümsemesine izin vererek.

İşlerin zorlaşması ihtimaline karşı kendini kumanda koltuğuna kilitleyen Makl, manuel kontrolü ele aldı.

çünkü işler ters giderse suçu ekipman arızasına atabileceği anlamına geliyordu - ve havladı

Komutlar. Olivia, hemen ikinci koltuğa oturan ve komutayı devralan Ifruum ile birlikte içeri girdi.

sensörler gelen gemileri ya da füzeleri arıyordu. İkisinin de havaya uçmamakta çıkarı olduğu için, Makl bulanık erkeğin sadece bir kısmıyla çalışmasına izin verdi.
dikkati onun üzerindeydi.

"Sırada ne var?" Olivia dar alanda dolaşırken sordu, bakışları elektronik cihazlardan

Panelden panele, hiçbir şeyi kaçırmadan, bahse

girerdi. "Buradan çıkar çıkmaz sana haber veririm."

"Seninle konuşmuyordum," diye cevap verdi

soğukkanlılıkla.

"Affedersiniz?" Makl ona dik dik baktı. "Artık benim gemimdeyiz, insan. Ben nereye dersem oraya gider.

gider."

"Şimdilik."

"İsyanla mı tehdit ediyorsun?" Ses tonundaki şaşkınlığa engel olamadı.

Omuz silkişini bir gülümseme takip etti. "Gittiğimiz yeri sevip sevmediğime bağlı."

"Söz verdiğiniz yere mi gidiyorsunuz, yoksa çoktan unuttunuz mu? Bir anlaşma yapmıştık. Sana yardım edeceğim.

Kaçtın ve bir konuda yardım etmek için benimle geldin." "Bu senin soğukkanlı bir katil olduğunu öğrenmeden önceydi."

"Bir ceset üzerinde tanıştık, bunu nasıl ? Sana suikastlar yaptığımı söylemiştim. yaşamak."

"Bu para için yapılan bir iş. O muhafızları öldürdün." "Ne fark eder ki?"

"Onları yalnız bırakabilirdin." Ifruum boğuldu.

Makl da öyle. "Bana da aynısını yapabilecek birini öldürdüm. Kim öldürürdü bir saniye bile düşünmeden."

"Sen bunu yaptığında onlardan biri baygındı! Nasıl tehlikeli olabilir ki?"

"Uyanabilirdi. Belki biz gizlice çıkarken. Belki de

Ya da biz geçerken bir şey duydular ve körlemesine ateş ederek bizi yaraladılar ya da öldürdüler. Düşmanlardan hiçbirini canlı bırakmamak akıllıca."

"Sapık."

Bu beklenmedik iltifat onu şaşırttı. "Öyle mi düşünüyorsun?" Makl kendini beğenmiş. "Sakıncası yoksa

Kuzenimle tanıştığınızda bunu ona tekrarlar mısınız?"

"Sen aklını kaçırmışsın. Kuzeninle buluşacağımı kim söyledi?" "Bana yardım edeceğine söz verdiğinde etmiştin."

"Ne yapıyorsun?" Kadın ona şüpheyle baktı.

"Vücut parçaları içermediği sürece umursamadığımı sanıyordum." Kızın dudaklarını büzüştürmesi hoşuna gitmişti.

onun hatırlatmasıyla. Onun için bir puan. Şimdi konsantre olması gerekiyordu. Motorlar nihayet tamamen çevrimiçi olunca dikkatini gezegenden uzaya atlamaya verdi.

Ama vazgeçmek niyetinde değildi. "O sözü baskı altında verdim.

kaç."

"Ne? Bana yalan mı söyledin?" Ne kadar da seksi.

"Tam olarak değil. O zaman tamamen ciddiydim. Ama bir kızın fikrini değiştirme hakkı vardır, özellikle de durum geliştiğinden beri."

" oldu. Artık bir hücrede sıkışıp kalmadık. Benim gemimdesiniz. Ben nereye dersem oraya gideceksin." İyi bir şey için

Bu tartışmaya ederse şaplak atacaktı.

"Ona sadece bilmek istediği şeyi söyleyin ve kendinizi kızgınlıktan kurtarın. Güven bana. O daha kötü.

kemiği olan bir köpekten daha iyi."

Ona neden ihtiyacı olduğunu söyleyecek miydi? Başka bir sebep olsaydı Makl tereddüt etmezdi ama dürüst olmak gerekirse -

nefret ettiği - Makl kelimeleri yüksek sesle söylemek istemedi. Alayları duymak istemiyordu. Yine de başka seçeneği yoktu. Eninde sonunda Olivia'ya ne için ihtiyacı olduğunu itiraf etmek zorunda kalacaktı. Isırma zamanı

utanç kurşunu. "Gerçekten bilmek istiyor musun? İyi o zaman. Kuzenim ve karısının bir dadiya ihtiyacı var."

Önce Ifruum güldü. "Onun bebek bakıcısı olmasını mı istiyorsun?"
Kelimenin tam anlamıyla köpek gibi uludu

Wulfgor'un ırkları. Umarım, o kokuşmuşlar gibi uyurken galaktik birimleri ulumamıştır.

Pişler. Ya da hafif bir yağmurdan sonra olduğu gibi küf kokuyorlardı. O pis kokuyu unutmak için birkaç tur atmak gerekti.

"Dadı mı? Şaka yapıyor olmalısın," diye mırıldandı.

Makl neredeyse utanç içinde başını eğecekti ama bir Aressotle savaşçısı asla

Utanç. "Şaka değil. Aile, Tren'in çocuğuna dadılık yapacak bir dişi insana ihtiyaç ."

"Neden bu şeyle kendisi ilgilenmiyor?"

"O ve eşi, diğerleriyle birlikte , ancak çocuk güçlü ciğörlere sahip.

ve onları kullanmayı bırakmasını sağlayamıyorlar."

"Çünkü bebekler ağlar."

"Aha. Onlara haber vermeliyim. Gördünüz mü? Şimdiden yardımcı oluyorsun."

Ona baktı ve nefesinin altında "deli" gibi bir şeşş mırıldandı. "Özür dilerim,

mor, ama benim bilgim bu kadar. Bebekler hakkında başka bir şey bilmiyorum."

"Görünüşe göre onlar da bilmiyor. Bununla birlikte, çeşitli seçenekleri denedikten sonra, bir

insan dışısı içgüdüsel olarak bir tanesiyle ne yapacağını

bilecektir." "İmkânı yok." Başını iki yana salladı.

"Seçme şansın olduğunu kim söyledi? Bir anlaşma yaptık."

"Yapma o zaman. Benden başka bir şey yapmamı iste. Paraya mı ihtiyacın var? Bende çok var. Peki ya ben

"Kurtarma için size ödeme yapacak mıyım?"

Eğer ona seks teklif etseydi, bunu düşünebilirdi. Ama krediler? Buna ek , o onun çapraz

kollar, meydan okuyan ve bükülmeyen.

Ha. Onu bu oyunda yenebilirdi. "Anlaşma yok. Bana bir insan

lazım." "O zaman başka bir tane bul."

"Hayır."

"Evet."

"Hayır."

"Çocuklar," diye araya girdi Ifruum, "şu anda didişmek zorunda

mıyız?" Makl'ın karanlık bakışları onun hırıltısına eşlik etti: "Sen

karışma."

"Oh, küçük dövüşünüzü durdurmayı planlamıyordum. bakarsanız, bunu dört gözle bekliyorum, ama ben

Ŗu anda Ŗzerimize gelen uęucu filosuyla baŖa ęıkmak ięin bunu ertelemek istedięinizi dūŖundūm. Ancak, silahlandıkları geręęini gōrmezden gelmeyi tercih ederseniz silahlarınızla kūęuk atıŖmanıza devam etmek istiyorsanız, sizi durdurmama izin vermeyin."

Gezegenden ve ęevresindeki uydulardan yūkselen minyatūr donanmaya karŖı tek gemisi mi? Hayır.

alacaęı ihtimaller. Makl'ın kūfūrleri yaratıcılık konusunda onunkilerle eŖleŖiyordu. "ęiftleŖtięinizde bōyle olur

barbarlarla."

"Bunun için beni suğlama, mor. Cesetlerin izini bırakıp uzaylıları kızdıran ben değilim."

"Sence haberlerde bundan bahsedecekler mi?" diye sordu ve gemiyi bir dizi dōngū ve girdaba gōnderdi

DūŖmanın fūze ateŖinden kaęmak ięin. Olivia tōkezleyerek bōŖ sandalyeye oturdu ve kemerini baęladı. Parmakları konsolu tıkırdattı.

Bilgisayarlı bir ses "Silah sistemi devreye giriyor," diye duyurdu.

"Ne yapıyorsunuz?" diye bağırarak onları ani bir dalıŖa geçirdi ve arkasında bir ateŖ topu bıraktı.

iki uğak birbirine ęarpıp patladı.

"Ne yapıyor gibi gōrūnuyorum? O pięleri vuracaęım, bōylece kaęabileceęiz."

ŖaŖırtıcı bir Ŗekilde, silah sistemini biliyor gibi gōrūnuyordu. O kalkanları

motoru ikna etti - dıŖa monte edilmiŖ silahları hazırladı. Sonra niŖan alıp ateŖ ederken kıkırdamaya baŖladı.

Ŗęūncū patlamadan sonra, onunla alay etmekten kendini alamadı. "Birini öldüreceęinden korkmuyor musun?

Bahse girerim o gemilerin hepsi bilgisayarlar tarafından yönetilmiyordur."

Ekranından başını kaldırmadı. "Uzay savaşları farklıdır." "Sadece

katliamı göremediğiniz için."

"Evet."

"İkiyüzlü."

"Galaktik Moron."

Onlar şakalaşırken Makl sırtımayı sürdürdü, özellikle de çocukça şakalaşmalarına rağmen

Silahları büyük bir verimlilikle çalıştırarak motorların döngülerini tamamlamaları için gereken süreyi sağladı. Gözündeki monokl, sıçrayabileceği yıldız sistemlerinin ve özelliklerini gösteriyordu. Onları yarı yola ve kendisini bekleyen kuzenine güvenli bir yol seçti. Motorlar istenen güce ulaştı

seviyesine çıktılar ve geniş galaksiye doğru fırlayacak kadar hızlandılar, ateşli takipçilerini kaybettiler.

Olivia bir inilti çıkardı. "Ah. Ve tam da son yüksek skorumu geçmek üzereyken."

Kaçışlarını bir video oyununa mı benzetti? Bu kadar lezzetli olmak zorunda mıydı? Eğer o

Onu daha önce de büyüleyici , fark etmemiş gibi görüldüğü öldürücü tuhaflığı onu tamamen tahrik etmişti.

Tehlike önlendikten sonra, bu konuda bir şeyler yapmanın tam zamanı olduğuna karar verdi. Kemerini çözdü ve

Silah konsolundan başını kaldıramadan masum insanı öldürdü.

"Hey! İndir beni."

"Hayır." Onu omzuna daha sıkı yerleştirdi ve kolunu kalçalarının üzerine sıkıştırdı.

Adamın sırtına vurdu. "Beni yere bırak dedim."

"Bu yine de bir hayır olurdu."

"Ifruum, beni yere bırakmasını sağla," diye yalvardı, onu eğlenerek izleyen arkadaşına.

"Hayır. Niyeti seni incitmek değil, sadece sözünü tutmanı sağlamak."

"Ama ben dadı olmak istemiyorum." Makl onun ses tonundaki somurtmayı duyabiliyordu. "Bunu daha önce düşünmeliydin."

"Ne demek istiyorsun?"

"Haklı olduğu bir nokta var. Söz sözdür."

"Ama o bir hırsız ve katil. Muhtemelen sürekli yalan söylüyordur."

"Evet. Öyle. Sen de öyle. Ama bazı şeylerde, mesela biri hayatınızı kurtarmaya yardım ettiğinde

sözünüzü tutmak zorundasınız. Üçkağıtçı ama tamamen onursuz değiliz."

Sonunda halı Makl'ın edebileceği bir şey söyledi. "Berbatsın."

Olivia'nın kullandığı ifade pek anlamlı değildi ama Makl ses tonunu anlamıştı. O da teslim oldu.

yüksek sesle iç çekti ve kendini onun omzuna bıraktı.

"Takip için göz kulak olacağım," diye yorumladı Ifruum onlar ayrılırken.

Makl da uzaktan kuzeninin yeni dadısıyla *konusurdu* - istese de istemese de.

*

Bir arkadaş. Ifruum onu otobüsün altına attı - gerçeği dışında zar zor hatırlayabildiği bir araç

turuncu/sarı renkteydi. Dünya ve orada sürdürdüğü yaşam muhtemelen en az on beş ya da daha fazla yıl önceydi. Uzaydaki zaman ölçüsü çok farklı olduğu için bunu söylemek zordu.

Farklı demişken, güzel gemi. Gemiye bindiklerinden beri ilk defa

Aceleyle, heyecanlı bir video oyununun kısa süren uzay savaşını kısa keserek, çevresini gerçekten fark etme şansı olmamıştı. Ama şimdi, kahretsin. Lüks hakkında konuşun. Krem rengi duvarlar, ayaklarını örten bej halılar ve yumuşak, gizli aydınlatma, seyahat ettiği her zamanki gemilerden ne kadar da farklıydı. Çoğu zaman o ve Ifruum, her küçük meteor çarpışında hayatlarını ellerine almalarına neden olan gemilerde sıkışıp kalıyorlardı.

Sohbeti ilerletmeye karar verdi. "Güzel kazılar."

"Kalçalarımın mı bahsediyorsunuz? Formumu korumak her gün jimnastik yapıyorum."

Bir kıkırdama duyuldu. değildi. Makl kendini çok seviyordu. Ve yine , bunu bir şekilde yaptı

sevimli olduğunu düşünmekten kendimi alamadım. "Senin kığın değil, aptal." O tungsten küreler sıcak olsa bile! "Gemini kastetmiştim. Gerçekten güzelmiş. Kimden çaldın?"

"Satın almadığımı nereden çıkardınız? Sizi temin ederim, param var."

"Öldürdüğünüzü ve çaldığınızı iddia ettiğiniz için bunu yaptığınızı düşünmüştüm. Ama bizim gibi insanlar şeyler için para ödemez." Adam onu göremese de elini salladı, onu hâlâ etli bir eşarp gibi taşıyordu. "Anlat bakalım."

"Belirli bir şans oyununda iyi olduğunu düşünen bir uzaylıyla tanıştım." "Bu inancı pekiştirmek için birkaç kez kazanmasına izin vermediniz mi?"

"Olabilir. Son kredime kadar düşmüştüm ve onun gibi bir varlığa bedava suikast sözü almıştım.

Şansım döndüğünde bir seçim yaptım. Ne biliyor musunuz, gemiyi kazandım." "Zarif bir kaybeden duymak ne güzel."

"Oh hayır. Bana vermek istemedi. Aldattığımı iddia etti. Ben de onu öldürdüm ve yine de aldım. I

Bana olan borcunu almamın oldukça cömertçe olduğunu düşündü, özellikle de bir iş için genellikle ne kadar ücret aldığım göz önüne alındığında. Gerçi mirasçıları bunu pek hoş karşılamadı."

"Gerçekten o kadar üşüyor musun?" Nedense onun gözlerini görmek için ayağa kalktı.

cevap verdi. Şaşırtıcı bir şekilde, adam onun aşağı kaymasına izin verdi.

"Soğuk derken işim söz konusu duygusal olarak kopuk olmayı kastediyorsanız, evet. Ben bir paralı askerim.

Her şey bizi etkilerse işimizi yapamayız."

"Ama bu geminin sahibi olan adam bir iş değildi. Onu sadece istediğin bir şey için öldürdün."

"Oh, başka de vardı ama bu en güzeli." Ona esrarengiz bir gülümseme fırlattı. "Şimdi,

Benim hakkımda yeterince konuştuk. Seninle ilgili bazı şeyleri açıklığa kavuşturmamızın zamanı geldi. Seni dadı olarak alıyorum. Bu pozisyonda ne kadar kalacağın açıkçası sana . Bunu sadece kuzenime ve teyzeme bir iyilik olarak yapıyorum."

"Kuzenin ve teyzen için bir iyilik mi? Bir katil için ailenin önemli olduğunu düşünmezdim."

"Bir savaşçının yaptığı her şey, adına şan ve ailesine şöhret getirmek içindir."

"O zaman neden ülken için onur ve görev yerine paralı askerlik yolunu seçtin?"

Makl kaşlarını çattı. "Ne istediğinizi anlamıyorum. Eğer ya da gezegenim saldırıya uğrasaydı

aceleyle geri dönecekti. Tüm Aressotle savaşçıları döner. Yine de kimse istila etmeye cesaret edemez. Bizim bir

acımasızlığıyla ün salmıştır. Biz de meydan okuyacak kadar aptal birini beklerken

diğer çabalar. Birkaç ekstra beceriyle paralı askerlik yolunu seçtim. İş ne kadar tehlikeli olursa, ben de o kadar onurlu olurum."

"Yalan söylemek ve çalmak onurlu değildir!"

Omuz silktili. "Sizin kültürünüzde belki. Benim , ben sadece babamın ayak izlerini takip ediyorum.

atalarımız. Ayrıca, sen onur hakkında ne bilirsin ki? Zengin bir patronun zor kazanılmış kredilerini dolandırmak için kendini bakire olarak göstermedin mi?"

"İkimiz de o ahtapot kollu uzaylının o parayı hak etmediğini biliyoruz. Ve ben asla onurlu olduğumu söylemedim.

Dürüstlük. Ben sadece sizinkini sorguluyordum. Ya da eksikliğini, daha spesifik olarak." Gülümsedi.

Kızmadı. O da fazlasıyla memnun bir şekilde gülümsedi. "Bir erkeğin duygularını okşamanın bir yolunu bulmuşsun.

ego."

Bunu nasıl yapmaya devam etti? Hakaretlerini iltifata mı çeviriyor? Onu nasıl kızdırabilirdi ki?

beklediği gibi tepki vermedi mi? Konuyu daha güvenli, daha can sıkıcı bir zemine çekmeye çalıştı. "Kuzenin aradı ve bir dadı istedi, sen de iyi bir çocuk gibi bir tane getirdin. Benim bundan çıkarım ne olacak? Yoksa hepiniz bunu bedavaya yapmamı mı bekliyordunuz? Bir kızın hayatta kalmak için bir şeylere ihtiyacı vardır."

"Hiçbir fikrim yok ama size iyi davranılacağını varsayıyorum."

"Varsaymak mı? Vay be. Sakın işe alım uzmanı olarak işe girme çünkü . Başka bir şey biliyor musun?

Çılgılık atan bir veledin bakımına yardım etmem gerektiği

gerçeğinden daha mı önemli?" "Hayır."

İç çekme sırası ondaydı. "Biliyor musun, en kısa zamanda istifa edeceğim ya da kaçacağım."

"Benim sorunum değil."

"Tamam. Şimdi, işimiz bittiyse. Gidip Ifruum'u bulmalıyım. Onun endişelenmesini istemem."

"Ne için endişeleniyor? Sana zarar vermeyeceğimi ya da seni öldürmeyeceğimi biliyor, gerçi evren bunu yapmak istediğimi biliyor

"Solgun boynuna gaz ver."

"Boğazını sıkmayı düşünen tek kişi sen değilsin," diye mırıldandı. Bakışlarının düşmesine engel olamadı

Belinin altındaki bir noktaya, ve eğer onu yakalamazsa lanet olsun. Bilen gözleri ona bunu yapması için adeta meydan okuyordu. Ellerini onun üzerine koyması ve...

"Bu yolculuk ne kadar sürecek?" diye tersledi.

"Yeterince uzun," diye cevap verdi, duvardaki bir noktaya dokundu ve bir kapı açıldı.

Ne için olduğunu yeterince uzun sormadı. Ondan koridora geri döndü -ve kendine lanet etti

Onu yakalayıp öpmek için kendine çekmediğinde hayal kırıklığına uğradı. Onu kaçırmıştı. Şimdiye kadar ırzına geçme kısmına gelmiş olması gerekmez miydi? Yoksa kitabında paralı askerliğe karşı bir kural mı vardı?

Kuzeninin yeni dadısını mı beceriyor?

"Lanet olası bir dadı!" Ifruum'un bulunduğu komuta odasına girerken bu kelimeyi oflaya puflaya söyledi,

ayaklarını konsola dayamış, horluyordu. ". Konuşmamız gerek, hain."

Kahverengi bir küre gür kaşlarının altından ona baktı. "Uyuyordum."

"Nöbette olman gerekiyordu."

"Radarda bir şey görünürse gemi bip sesi çıkaracak."

Parmaklarını oturduğu sandalyenin kolçağına vurdu. "O zorba bir pislik."

"Anladığım kadarıyla yeni arkadaşımızla konuşmanız iyi geçmiş."

"O adam benim arkadaşım değil. Ya da seninkini, bu konuda. Beni savunmadığına inanamıyorum.

Orada."

"Hırsızlar arasında bile bir miktar güvene ihtiyacımız var. Peki ya senden dadılık yapmanı bekliyorsa

kısa bir süre için? Güzel bir değişiklik olabilir. Bunu hayatınızın ileriki dönemleri için bir alıştırma olarak düşünün."

Çocuk sahibi olmak mı? Ürperdi. Hayır, teşekkür . Annesinin davranışları, çocuk sahibi olmanın

veletlerin buna değmeyeceğini söyledi. "Pratiğe ihtiyacım yok çünkü asla çocuk sahibi olmayacağım. Onlar çok fazla iş."

"Doğru kişiyle tanışırsanız belki fikrinizi değiştirirsiniz."

"Şüpheli. Seni bulmaya bebekler hakkında konuşmak için değil, planın ne olduğunu öğrenmek için geldim."

"Plan mı? Ne planı? Önümüzdeki kısa süre için bir işin var."

Orta parmak selamıyla birlikte ona pis bir bakış fırlattı.

Güldü. "Tamam. Beni çok iyi tanıyorsun. Belki burada küçük bir şey planladım ve

küçük yan işler, mor bir diktatöre verdiğiniz sözü tutmanıza engel olmamak için."

"Oh, o bir pislik."

"Biraz uyu. Rahatla. Bir duş al. Kendini yenilenmiş hissettiğinde her şey daha iyi görünecek."

Söylemesi yapmaktan kolaydı. Küçük bir mutfak ve banyosu olan oda bulmuş olsa da

basit temizlik, bulabildiği diğer odalarda ya gemi vardı araçlar ya da kasalar, yığın yığın kasalar. Keşfettiği mekânın hiçbirinde uyuyabileceği bir karyola ya da kanepe bile yoktu. Bu kadar lüks bir gemi

daha fazlası olmalıydı, bir dinlenme alanı, mürettebat kamarası? Ama bulamadı.

Yumuşak halı olsun ya da olmasın, bir zemine uzanmak aklına gelmedi. Hayır, olmuyor.

Nerede bir yatak gördüğünü bildiğinde. Rahat görünümlü bir yatak. Birini yataktan .

Ya da en azından Makl'ı bıraktığı odaya doğru kararlılıkla yürümesini sağlayan bahanesi buydu.

Kapıyı çalmaya ya da kendini duyurmaya zahmet etmedi, sadece içeri girdi ve sonra durdu. Gaped. Ağzından salyalar aktı.

biraz. Muhtemelen pantolonunu ıslattı. Sebebi ne? Bir sürü mor deri.

Arınmadan yeni çıkmış olan Makl çıplak ve utanmaz bir şekilde duruyordu. Kaslı, oh-so deliciously muscled

Ve bir insanın bile takdir edebileceği bir şekilde -ki etti- adamın sol göğüs kafesini delen bir halka, çekilmesi için yalvarıyordu. Aşağıya, adamın uzun ve kalın, baktıkça büyüyen sikine bakmaktan kendini alamadı... Dokunması için yalvarıyordu. Yala. Sürmek için.

Evet, ondan bir parça istiyordu. Ağzı sulanmak üzereyken bunu inkar etmenin bir faydası yoktu.

Elini uzatıp dokunma arzusuna yenik düşmemek için yumruklarını sıkarak zorunda kaldı. Al. Sıkarak.

Dudağı büküldü. "İnsan, tam zamanında geldin. Soyun."

"Buraya seks için gelmedim." Vücudu inkâr etse de ağzı bunu söylemeyi başarmıştı.

oldukça şiddetle.

"Seks mi?" Kaşlarını kaldırdı. "Önce duş almak istersin diye düşünmüştüm.

mutfak dışında bulunan yetersiz temizlik istasyonu hizmetlerinden memnunlar."

Kuşkuyla gözlerini kıstı. "Temizlenmek istediğimi biliyorsun. kadarıyla sende sadece

vücut temizleme ünitesi odanızda saklı."

"Şuradaki açıklıktan. Korkarım ki ikinci tuvalet ünitesine şu anda erişilemiyor. kargo."

"Peki duşun fiyatı nedir?"

"Hiç. Tabii bana bir şey vermen gerektiğini düşünmüyorsan. Seninle seks yapmaya karşı değilim.

bahsetmeye devam et."

"Sürekli bundan bahsetmiyorum. Ama bir yatak hakkında konuşmamız gerekiyor. Daha spesifik olarak, benim yatağım."

Her yerde, dik, hatta gerekirse baş aşağı uyuyabilen Ifruum'un canı cehenneme.

"Ah, evet, konaklama hakkında."

"İkinci bir yatak odası yok mu? Bulamadım."

"Oh, olduğunu söylemeye cüret edebilirim, ama kargoya yer açmak için onu soydum." Lanet korsan ve ganimeti. "Bu senin için berbat olacak."

"Uyku alanımı paylaşarak hayatta kalacağıma eminim. Fark ettiğin gibi büyük." Göz kırptı.

Gözlerini adamın yüzüne dikti ve çukurlu çenesinden daha aşağıya bakmamayı başardı. "Evet,

Bu işe yaramaz. Neden ben yıkanırken sen de eşyalarını almıyorsun? O zamandan beri

Bu sizin geminiz, eminim kendinize güzel ve rahat bir yer bulacak kadar iyi biliyorsunuzdur. Gemideki tek kız olarak, yatağın benim olduğunu ilan ediyorum." Kararını verdi, topuklarının üzerinde döndü ve nemli buharın izlerini taşıyan banyoya doğru fırladı.

Mümkün değil. Gerçek su mu? Kapıyı kapatıp kilitlemek için kumandalara vurdu.

Elbiselerini çıkarıp

Rekor bir süre sonra, pürüzsüz bir nehir yatağı gibi görünen kabine adım attı. Bir an için

kurcaladı ve ünite açıldı. Sıcak bir sıvı serpintisi, muhtemelen yüzde yüz su olmasa da, gözlerini kapatıp iç çekmesine neden olacak kadar yakın olan yüzüne çarptı. Oh, tatlı çöküş.

Uzayda ve kalabalık şehirlerde yaşamak, koruma yöntemlerine uyum sağlamak anlamına geliyordu.

Kaçırıldığı zaman Dünya'da konuşulanlar. Uzayda su kıttı, savaşlarda olduğu gibi

gölet büyüklüğünde bir alana sahip üzerinde. Çok fazla gezegenler zengindi. Hiç olmayanlar ise

bunun için çok pahalı.

Dünya, hiç anlayamadığı bir nedenden ötürü, bir tür koruma statüsüne sahipti. Kim

Kabul etse de etmese de bunu kimse bilmiyor gibiydi ama birkaç küçük çaplı dolandırıcı ve kaçakçı dışında kimse onun eski eviyle ve bereketli okyanuslarıyla ilgilenmiyordu.

Dünyayı düşünmek... Çok özlediği bir yer değildi. Orada pek de mükemmel bir hayat yaşamamıştı,

Ama bazı şeyler - örneğin duşlar... kar ve Snickers çikolataları gibi - asla unutamadığınız şeylerdi.

Tanrım, çikolatayı özlemişti. Eski hayatında bu kadar bol bir yiyeceğin uzayda kıt mı?

Yapışkan iyiliğin kaybına ağıt yakarken başını ıslattı ve adamın yaklaştığını hiç duymadı.

Adam konuştuğunda, kız irkildi ve adamın kendisini izlediğini görmek için gözlerini açtı.

"Daha kadınsı bir sabunu sevebileceğini düşündüm." Duvarın kenarına yaslanarak

opak açıklıkta, çınlıplak duran Makl, dudaklarında yarım bir gülümsemeyle yuvarlak, beyaz çubuğu uzattı.

"Kapıyı kilitledim."

"Banyo mı? Pfft. Bana biraz kredi ver."

Beyaz küreyi yakalamak için uzandı ve onun bu kadar yakınında olmasının kendisini etkilemediğini iddia etti. Ama etkilemişti. Tüm o deri ve kaslar... Çok cezbediciydi. Adamın kıyafeti yok muydu? Sonra tekrar, bu

Böyle bir mükemmelliği örtmek suç gibi görünüyordu. Gözleri hiç beklenmedik bir şekilde aşağıya kayarak adamın tamamen erekte olduğunu, penisinin uzun, kalın ve taşaksız bir şekilde hazır olda beklediğini gördü.

Sevgili Tanrı - Murphy'nin dilekçelerinde ne yazarsa yazsın, ziyaret ettiği hiçbir galakside var olmayan -

inanmamıştı ama gerçekten de kesesi yoktu. Ya da göbek deliği. Bu, ten rengi ve dişlerinden daha fazla, aralarındaki farkı fark etmesini sağladı.

"Nasıl hem insan gibi görünüp hem de öyle olmayabiliyorsun?" diye mırıldandı. Ancak, onun bu tuhaflığı

onun çekiciliğinden. Hiçbir şeyin bunu yapabileceğini sanmıyordu. Ya da vücudu ona öyle söylüyordu. Onun sallanan sikine hayranlıkla bakarken meme uçlarının dikleşmesini engelleyemiyordu. Elleri teninde yavaş daireler çiziyordu. Sabun güzelce köpürerek tenini kayganlaştırdı, bu da bakışlarını sürekli yükselen ve kalınlaşan aletten ayıramamasına yardımcı olmadı.

"Yeterince ödeme yapmadı," diye homurdandı.

"Affedersiniz?" Anlıyormuş gibi bile yapmadı. Elini uzattığında nasıl anlayabilirdi ki?

Bacaklarının arasında, kendini sabunlamak için tabii ki. İzleyicilerin canı cehenneme. Ya da zevk alsın.

"Tam bir baş belasısın."

"Kim, ben mi?" dedi sesi titreyerek ve parmaklarını cinsel organında .

İçten içe yanan bir parıltıyla kaplanmış gözleri kızın yüzünde sabit kaldı. Onun için bir nokta. "Görüyor musun

Beni delirtmeye niyetli başka bir insan mı?"

"O zaman bu konuda bir şeyler yap." Karşılaştığı zorluğun ne olduğunu anlamıştı. İzin ver

Baştan çıkarmak. Neden olmasın ki? Kız onu istiyordu. O da onu istiyordu. Bunu ne kadar çabuk sistemlerinden çıkarırlarsa, onu kadar çabuk terk etmek isteyecekti. Ve kadın da onu görmezden gelebilirdi. Kazanırdı. Kazandı.

Ancak, hareket etmedi, sadece izledi. Kıpırdandı. Elleri yavaşladı, ama durmadı

vücudunu şehvetli bir şekilde okşadı. Adamın sikine bir bakış atıp, onu baştan çıkararak yukarı kalktığını gördü. Onun dokunuşu için adeta yalvarıyordu. Vücudu için...

Ondan uzaklaştı ve yüzünü spreye doğru kaldırdı. Onu aklından çıkardı. Eğer o isterse

İzlesin, bırak izlesin. Tanrım, göğüslerini avuçlayıp spreyn içine doğru kaldırışını, sert, sivri uçlarının bir ağzın emmesi için mükemmel oluşunu izlemesine izin ver. Ellerini aşağı doğru kaydırarak, zayıf kalçalarının üzerinden uyluklarının birleştiği yere doğru okşadı. Aralarına daldı, parmakları klitorisini buldu, okşadı, ovdu. Onun izlediğini, baktığını ve dokunmadığını bilerek eğlenmek onu ateşledi ve hayal kırıklığına uğrattı.

Yalvarmayacağım. Hayır. Yapmaz. O-

Arkasında, aniden belirdi, sıcak ve sert, sırtına bastırdı, eli onunkini örttü

bacaklarının arasında. Dudakları kızın kulak memesini buldu. Kukusunu okşuyor, emin parmakları memesini okşuyordu. Kadın haykırarak adamın içine doğru eğildi ve adam inledi, bir kolu kadının beline dolandı, adamın gücü kadının her tarafını sarmıştı. Yine de onu korkutmamıştı. Yine de hislerini bastırdı mı?

Tamamen.

Yanağını düşün pürüzsüz taş duvarına yaslanmış buldu. Sıvı hala akıyordu

Ama adamın vücudu kadınınkine o kadar sıkı bastırılmıştı ki, kalçalarının arasındaki nokta sayılmazsa, kadın ıslanmadı.

Bacaklarının arasına sıkışmış siki, seksinin dudaklarına lezzetli bir şekilde sürtünüyordu. Ve hala onun

parmağıyla klitorisinin üzerinde yavaş daireler çizdi. Sikeyim. Nefes nefese kaldı. Kıpırdadı. Ama adam ona istediğini vermedi.

istediler. İkisinin de ihtiyacı olan şeyi.

"Neden istemiyorsun?" diye mırıldandı sonunda, dili kabuğun üzerinde gezinirken.

Kadın titredi. "Önce sen."

"Ah, ama birimler için devam edebilirim. Bu anı birçok kez hayal ettim. Tadını çıkarmak istiyorum

"diye fısıldadı. Kalçalarını ona doğru itti, alaycı bir şekilde sürtünen hızlı sarsıntılar. Parmakları aniden ağrıyan meme ucunu büktü. Avuçlarını duvara yaslayarak haykırdı. Bırak işkence etsin. Önce pes etmeyecekti ama devam ederse boşalacaktı.

Bunu hissetmiş olmalı. Klitorisine yaptığı zevkli sürtünmeyi durdurdu. O zaman ağlayabilirdi

elini . Kızın zonklaması şiddetliydi. Vücudunun etrafında, kendi vücudunu sardı, uyluk uyluğa, sırtı göğsüne, elleri göğüslerinin üzerinde. Onun dudakları boynuna yapıştı. Kahretsin, bir ürperti onu sarstı. Sonra bir tane daha. Onun içinde olmasına o kadar ihtiyacı vardı ki. Vücudu ihtiyaç içinde sıkıştı, kelimeleri söylemesini istedi.

Tam pes etmek zorunda kalacağını düşündüğü anda, adam uzun ve yüksek sesle hırladı. "Daha fazla bekleyemem."

Kalçalarını geriye çekerek, ayaklarını birbirinden ayırırken alt bedenine açtı verdi. Adam içine girdiğinde kendini toparlamak için yeterli zamanı vardı.

"Evet, siktir." En güzel ya da en hanımefendi sıfatlardan biri değil ama duruma en uygun olanı.

Daha önce hiç seks ya da bu konuda bir horoz tam olarak doğru hissetmemişti. Onu dolduruyor, esnetiyor ve girip çıkarken hoş şeyler yapıyordu. Onun Doruğa ulaştıkça parmak uçları kıvrılıp duvarı tırmaladı ve "Evet! Evet!" diye bağırmasına neden olan bir dalgayla patladı. Aman Tanrım, evet!" Ve hâlâ itiyor, onun mutluluğunu çekiyor.

Zevke ikinci adımına gelince? *Ne biliyorsun, bir cennet var.*

*

Başka bir zaman olsa, Makl bir dişi üzerindeki hakimiyetiyle övünmek için bir dakikasını ayırabilirdi, ama

Hayatında ilk kez kendini o anın içinde kaybetti. Kendini zevkin içinde kaybetti. Olivia'da kendini kaybetti.

İçgüdüsel düzeyde ne olduğunu anlayarak geri çekilmek yerine tohumunu kadının derinliklerine boşalttı

Yaptı, ama gerçekten umursamadı. bir şey, ilkel bir şey, onun kendisinin olarak işaretlenmesini istiyordu. *Benim olarak.*

Maden. Maden.

Vücudu titreyerek, kalçaları sarsıldı ve ona baskı yapmaya devam ederek ikisinin de doruğa ulaşmasını sağladı.

Nefes nefese, kalbi hızla çarparak duş duvarına yaslandı ve onu kendine doğru çekerek gevşek bedenini kollarının arasına aldı.

"Evet. Yani..." Sesi .

"Bu kesinlikle -" Durakladı, bir kez olsun kelimeleri bulamamıştı. "Hiç beklenmedik bir şekilde mi?"

"Çok."

"Muhtemelen sadece bastırılmış stres?" Sesi umutlu geliyordu.

Küçük tanrıça Karma adına, öyle olmasını umuyordu. Daha azı ve daha kalıcısı olamazdı.

eğlenmek. Makl ilişki kurmazdı. Sonunda istediğini elde . İnsanla seks. Hayal ettiğinden daha iyiydi. Hem de çok. Bu

Şimdiye kadarkilerin en iyisiydi. Bu da onu gülünç bir şekilde

Tehlikeli. Onu kuzeninin üzerine ne kadar çabuk atarsa o kadar iyiydi. "Beş numaralı paralı asker kuralı, alt bölüm , sikini boşaltma fırsatını asla kaçıрма."

"Ne kadar romantik." Yüzünde bir kızgınlık ifadesiyle onu itti.

Güzel, bu çok daha iyiydi. Bu Olivia, sinirlenmiş ve öfkeyle fırçalıyordu, böylece

yakın sınırlar, başa çıkabilirdi. Kollarına alıp özür dilemek, sonra da yatağa götürüp uzun ve yavaş bir şekilde içine girmek istediği kişi... Çok tehlikeliydi.

"Peki, şu yatakta uyuma meselesi..." Ona bakmak için döndü, bir damla nem sarkıyordu.

Meme uçlarının ucundan neredeyse dizlerinin üzerine çöküp yalvaracaktı. "İçinde uyuyorum."

"Ben de öyle."

"Başka bir yere gidemez misin?" diye homurdandı.

"Tek yatak bu. Ve eğer kendi gemimde yerde uyuduğumu düşünüyorsanız..."

"Tamam. Paylaşabiliriz ama sen kendi tarafında kal. Paralı askerlik kuralını göre

beni rahatsız etmen konusunda endişelenmeme gerek kalmasa iyi olur."

Hmm, tekrar bahsetmeli miydi...oh, şuna bak. Artık gitmeye hazırdı.

Yatağı önce bunu saklasa iyi olurdu. Şansına, dönüp eğildi ve ona baştan çıkarıcı bir görüntü verdi.

"Bir şey mi arıyorsun?" Çünkü eğer isterse, aletini onun seksine saklayabilir ve Onun bulmasını bekle.

"Kıyafetlerini nereye sakladın? Ve burası neden bu kadar temiz? Bu doğal değil. Erkekler

doğuştan pasaklılar."

"Slovenliğe müsamaha gösterilmez. Tabii kimliğimizi gizlemek için bir hile değilse," diye tekrarladı.

ezbere. Onun gibi biri için hareket etme ve varlığını silme yeteneği önemliydi. Ayrıca, dağınıklıktan nefret ederdi.

"Bil diye söylüyorum, ben pasaklı biriyim."

İyi olur. Bu onun çekiciliğinin bir kısmını yok etmeye yardımcı olurdu. Bir şeye ihtiyacı vardı, onu engelleyecek herhangi bir şeye.

Cinsel deneylerinin ilk aşamalarındaki bir savaşçı gibi onu arzulamaktan. Onu bu kadar karşı konulmaz kılan, insanlara özgü tür feromon mu salgılıyordu?

Yatağının üzerine uzandı ve sert halini gizleyerek kapüşonlu gözlerle onu izledi. Bir gömlek buldu,

dizlerine kadar sarkacak şekilde giydi ve içinde attı. Onu görmezden gelip uyuması ama büyülenmiş bir şekilde onu izlemeye devam etti.

"Şimdi seni tedirgin eden ne?" diye sordu sonunda.

"Hiçbir şey."

"O zaman ışıkları kapat ve yatağa gel. Uyku saatimde dağıtıyorsun."

"Mor katilimin güzellik dinlenmesine ihtiyacı var mı?"

"Evet. Huysuz, inatçı bir barbarla uğraşmak yorucu." Gözlerini onun şaşkın bakışları üzerine kapattı.

dudakları memnuniyetle kıvrıldı. "Yorulduğum mu?" diye hırslayarak göğsüne indiğinde, güçlü nefes verişiyile açıldılar.

Ona baktı, ıslak saçları diken diken, gözleri kızgınlıkla parlıyor, dudakları dolgun ve

Baştan çıkarıcı. Bir an sonra onu sırt yatırdı, ağzını onunkine yapıştırdı ve bir hamlede içine girdi.

"Bunun tek seferlik bir şey olduğu konusunda anlaştığımızı sanıyordum?" diye homurdandı parmakları onunkilere gömülürken

omuzlar.

"çalıştırmayalı uzun zaman oldu," diye , tutarlı konuşma eylemi neredeyse ötesindeydi.

kaygan kanalı onu emerken.

"Son bir kez o zaman. Bundan sonra yok," diye nefes nefese kaldı. "Senden hoşlanmıyorum bile."

"Ben de. Son kez. Yemin ederim." Yalan söyledi. Her nasılsa, onu yatıştırmaya yaklaşılabileceğinden şüpheliydi.

Ona duyduğu arzu, beynindeki tüm kan zihinsel berraklığı bulmada sikine yardımcı olmak için ayrılırken hemen unuttuğu bir şeydi.

İkisi de onu gevşek bırakan çılgınca, nefes nefese bir doruğa ulaştılar. Doymuştu ama nedense

Yuvarlanıp onu görmezden geldi - ya da yatağından fırlattı - ama sinsi bir şey yapmaya kalkışmasın diye onu yakınında tutma bahanesiyle kollarının beşiğine yerleştirdi ve ikisi de sarılıp uyudular.

Yedinci Bölüm

Önce Makl uyandı ve sımsıkı sarıldığı sıcak deri parçasının ne olduğunu anlayınca nefesini tuttu

Vücudunun ne anlama geldiğini.

Bir kadınla yattım! Sadece uyumadım, kaşıkladım ve yakınlaştım. Yatağını, yastığını ve battaniyesini başka biriyle paylaşmıştı. Bunun dehşeti onu harekete geçirdi. Olivia'nın kıpırdadığını hissetmediği kadar hızlı bir şekilde yataktan kaçtı ve Olivia'yı vücudunun geride bıraktığı sıcak noktada uyur halde bıraktı.

Kalbi hızla çarparak ona baktı ve kendisine ne olduğunu merak etti. Bir önceki gece

Onu baştan çıkaracak, uyutacak, sonra da duvara katlanmış palete yerleştirecekti. Bunun yerine, iki tura rağmen hala biraz azgın olsa da rahatlamış bir şekilde, insanın nefis vücudunu kucaklayarak uykuya daldı. ! Galaktik intikamcı, dişilerin baştan çıkarıcısı, coşkulu birlikteliklerin bozucusu sarılıp yatmazdı. Ya da gardını düşürmezdi - özellikle de geçmişte sinsi olduğunu kanıtlamış bir insanla birlikte uyumak için ve

ortağı şu anda gemiyi yönetiyor.

Gemisini başka biri mi kullanmış? Lanet olsun. Bu barbar onun aklını ne kadar karıştırmıştı? O

beyninde biraz kan tuttuğundan emin olmak için gelecekte daha dikkatli olmalıydı. Bunun gibi hatalar bir paralı askerin hayatına mal olabilir.

Kocanın işten eve erken geldiği zamandan daha hızlı giyinmek - sadece bir aptal bunu yapar

Jilet gibi keskin dişleri olan sekiz ayak uzunluğundaki bir Gorrolian'la yüzleşti - yatağındaki barbara son bir kez bakmadan odasından kaçtı ve kontrol odasına doğru yol aldı. Ne yaptığını bilmiyordu.

bulmayı umuyordu ama cevaptan korkuyordu. Aklına milyonlarca olasılık geldi, hepsi de bir sonraki aile toplantısında alay konusu olmasına neden olacaktı. Kontrolü yeniden ele geçirip gemideki herkesi öldürmezse. tanık yoktu ve sonra olağanüstü, tehlikeli bir eylem gerçekleştirdi. O hala olabilir

Olivia'nın konuşan evcil hayvanı hiç beklenmedik bir şey yapmadığı sürece durumu kurtaramazdı. Tüylü yüzü, tüylü kulakları ve genel olarak iyi huylu Görünüşü onu yanıltmadı. Tek bildiği, tüylü halının sandalyesinde oturduğu ve onları en yakın güneşe doğru sürerken havladığıydı. *Şimdi saçmalıyorsun tabii. Beni öldürmek ya da öldürtmek varken neden mükemmel bir gemiyi mahvetsin?* Belki de Olivia'nın odasına gelip onu baştan çıkarmasının nedeni buydu. Ama o, Olivia'yı öylesine baştan çıkarmıştı ki, Olivia'nın dinlenip kendine gelmesi gerekmişti. Galaktik Aşık tekrar saldırdı.

Ooh, bu cümleyi hatırlamak zorunda kalacaktı.

Ama önce gemisinin ve kendisinin kontrolünü yeniden ele geçirmeliydi. Ancak, bir kez daha, küçük bir şey

Murphy'nin Kanunu olarak bilinen ve paralı askerlik el kitabında bir bölüm ayrılan bu kanun, şunu kanıtlıyordu

Belki de işleri yoluna düşünürken, inanmayı reddettiği tanrı Murphy

Bir savaşçıyı ayakları üzerinde hızlı düşünmeye zorlayan, işleri karıştıracak bir şey. Onun durumunda, komuta merkezine girdi ve yürüyen bir halı değil, garip şekilli bir bardaktan yudumlayan çok insan bir erkek buldu.

fincan ve altında küçük bir tabak.

Uzun saçlı, beyaz keten gömleğinin üzerine bol lacivert bir ceket giymiş, efemine bir şekilde süslenmiş

Yabancı erkek Makl'ın görünüşü karşısında eğlenen bir kaş kaldırdı. "İyi dinlendin mi?" diye sordu davetsiz misafir.

"Sen de kimsin ?" diye hırladı Makl, parmakları büküldü ve sırtındaki bıçağa uzandı. Sanki

silahsız her yere giderdi.

"Oh, beni tanıyorsun, sadece genelde bu kılıkta değilim. Bazıları bana orospu der. Diğerleri, Tanrı. Bir

Bazı öğrencilerim Ifruum'u çok sever ama ben daha çok tapınılan Murphy ismini tercih ederim. Tanrı Murphy'de olduğu gibi."

"Tanrılar diye bir şey yoktur." Karma hariç tabii, ama onu ikna etmek için biraz uğraşmak gerekti.

Onu.

"Benim var olmadığımı söylüyorsun ama yine de buradayım."

Evet, işte . "Demek önceden gemiye saklandın. Lanet kaçak yolcu."
Makl kaçırmadı

Erkeğin dişleri birbirine sürtünüyor. Ah, kızgınlığın tatlı sesi.

"İkimiz de durumun böyle olmadığını biliyoruz. Gemide kimse yoktu. Gemiye bir gemi çalıştırttınız.

Sen kızla fitilini sakla oynarken teşhis koydum."

"Bunu nereden biliyorsun?" Makl bir açıklama çalışırken öfkeyle düşündü.
Hızlı bir

Etrafına baktığında geminin hala hiper modda olduğunu gördü ve çiftleşme sonrası şekerleme olsun ya da olmasın bir yavaşlama hissedecekti. "Sen gerçekte kimsin ve gemime nasıl girdin? Ve Olivia'ya ne yaptın?

Arkadaşın mı? Yürüyen halı mı?"

Makl'ın inanamayan gözleri önünde erkek parıldadı ve tüylü bir karmaşaya dönüştü. "Yani

İkinci kişiliğim Ifruum mu? O hala burada. Ama şeklini oldukça kısıtlayıcı ve pis kokulu buluyorum." Halı tekrar bir adama dönüştü. "Sanırım artık bana inanıyorsun?"

"İmkansız." Makl şekil değiştirenlerin sahte olduğunu düşünüyordu. Bir keresinde bu konuda bahse bile girmişti. Frukx her şey,

Şimdi lanet kuzenine o çok sevdiği pahalı şaraptan bir şişe borçluydu.

"Kendi gözlerinizle gördüğünüz halde nasıl imkansız diyebiliyorsunuz?"

"Lanet olsun sana. Az önce bana bir şişe pahalı şaraba mal oldun, planladığım şarap."

"Aş artık bunu."

"Olivia biliyor mu?" Makl koltuğuna rahat bir tavırla Olivia'ya yaklaşırken sordu

gemi okumalarına bak.

"Kız, Murphy amcasının aynı zamanda sevgili akıl hocası olduğunu biliyor mu? Hayır, bilmiyor. Onun yüzünden

en başta o aptal gezen köpek olmak için. Birkaç yanlış anlaşılma yaşayın, ergenlik yıllarını da ekleyin ve birdenbire çocuk onu kurtaran amcayı artık dinlemiyor. Amcayı değiştirmekten bıkmıştım. Bulaşıkları kafama fırlatmaya devam etti, ben de ayrıldım ama kendi başına hayatta kalmak için çok genç ve naifti.

Ben de iyiliksever bir tanrı olarak ona kocaman köpek gözleri olan bir köpek kostümü giydirdim, para vaadinde bulundum ve birdenbire Bayan Uzlaşmacı oluverdi."

Makl bu bilgi karşısında sarsıldı, onu nasıl etkilediğini düşündü. Söylemedi. "Öyleyse neden

Bana mı? Ona haber vermemden korkmuyor musun?" Makl şekil değiştireni sessiz kalması için neye ikna edebileceğini merak ediyordu. Yedi numaralı paralı asker kuralı: Eğer bir

Şantaj fırsatı ortaya çıkarsa, bunu biraz kredi kazanmak için kullanın.

"Ne yazık ki, korkarım ki maskaralığının zamanı . Yakında Olivia'nın onu korumak için bana ihtiyacı kalmayacak.

artık ona rehberlik et."

"O dişiyi kendi başının çaresine bakması için mi bıraktın?" Makl ona dokunduğu için kırılganlığına tanıklık edebilirdi.

Doğası. Onu koruyacak güçlü bir erkek olmadan tek başına hayatta kalamazdı. *Benim gibi bir erkek.* Gönüllü olmayı planladığından değil.

"Onu terk etmek mi? Tam olarak değil, ama ben bile kaderini durduramam, muhtemelen tekme ve çığlıklarla sürüklenmek zorunda kalacağı bir kader."

Makl, Murphy'yi ya da en azından Murphy gibi davranan şekil değiştiren sahtekarı sorgulayamadan önce

yaramaz varlık - Olivia, Makl'ın gömleklerinden birini ve paçaları birkaç kez kıvrılmış bir pantolonunu giyerek içeri girdi. Çok sevimli görünüyordu. Anında aleti doldu ama buna karşı tetikte olan Makl, şehvetinin beyninden daha fazla kan çalmasını engellemek için acıyı kullanarak kendini sertçe çimdikledi. Bundan sonra aklını başında tutmaya niyetliydi.

"Burada ne arıyorsun?" diye tersledi, gözleri kızgınlıkla parlıyordu.

Makl ilk başta ona bağırdığını düşündü, ancak bıçak gibi saplanan parmağı başka bir kaynağı işaret ediyordu.

"Olivia, sevgili yeğenim." Davetsiz misafir yatıştırıcı bir ton kullandı ve Makl başını salladı. O bile

öfkeli bir kadına bunu yapmaması gerektiğini çok

iyi biliyordu. "Bana *yeğenlik* yapma. Seni

evlatlıktan reddettim."

"Ama biz bir aileyiz."

"Sadece evlat edinme yoluyla. Tanrı'ya

şükür." "Bir şey değil."

"Sen değilsin. Sen bir tanrı değilsin. Daha çok içimde bir acı gibi-" Sonunda onların bir

izledi ve yanakları pembeleşti. Dün akşamki gibi pembeleşmemişti ama...

Pat. Yumruğunu yana doğru savurdu ve parmak eklemlerinin yerden tavana uzanan metal direğe izin verdi. Ani acı, kirli ellerini Düşünceleri uzaklaştı ve kafası berraklaştı. Makl diğer elinin parmaklarını ona doğru salladı. "Merhaba barbar."

"Mor. Bugün oldukça yıpranmış görünüyorsun." Onun dağınık görüntüsüne sırtıttı.

Onu kızdırma çabasını görmezden gelerek karşılık verdi, "En iyi halimle görünmek zor.

Birisi güçlü horlamasıyla dinlenme sürecimi böldü. Bir dişinin bu kadar gürültü çıkarabileceğini hiç düşünmemiştim."

"Bilmiyorum."

"Ah, öyle mi?" dedi ve Murphy tarafından yankılandı.

"Pislikler," diye mırıldandı. "Ifruum nerede? Bu sefer ona ne yaptın Murphy?"

"Ben mi? Neden hep beni suçluyorsun? Ben sadece her zaman senin iyiliğini düşünen bir adamım.

kalp. Seni kölelik hayatından kim kurtardı ve -"

"Blah. Blah. Blah. Falan filan. Evet, sen sadece bir kahramansın. Biliyorum. Sen ve Makl uzaylılar için bir kulüp kurmalısınız.

büyük egoları olan ve takdir edilmediklerini düşünen insanlar."

"Hey, beni takdir etmeyen kim?" Makl itiraz etti. "Peki neden kulübü paylaşmak zorundayım? Bu

tamamen benimle ilgili olmalı."

"Ben de tam aynı şeyi söyleyecektim," diye haykırdı Murphy.

"Aman Tanrım, tıpkı ikizler gibisiniz. Kusmuk. Artık birbiriniz için mükemmel olduğunuzu tespit ettiğimize göre

Diğerleri, biri bana neler olduğunu söyleyebilir mi? Murphy, burada ne yapıyorsun? Mor, nerede benim

Kahvaltı? Ve biri Ifruum'a neredeyse uyuklamayı bırakıp tüylü kışını buraya getirmesini söyleyebilir mi?"

Makl yana doğru eğildi ve fısıldadı, "Her zaman böyle talepkâr mıdır?" "Evet."

"Bunu duydum. Ve hala bekliyorum."

O da öyleydi - ayaklarını yere vuruyor, kollarını kavuşturuyordu. Aslında onların itaat etmesini bekliyordu. Makl kıs kıs güldü.

"O bir deli."

Murphy iç çekerek, "Evet, ama buna rağmen ona düşkünüm," dedi.

"İkiniz de bilgi pınarı olduğunuza göre, ben gidiyorum. Hoşça kalın, Murph. Umarım

"Yine o kuyruklu yıldıza takıl ve gezintiye çık."

İnsan dışarı fırladı ve Makl'ın ağzını açık bıraktı. "Onun ağırbaşlı bir bakire olduğuna nasıl inandım?"

"Bu kız doğuştan oyuncu. Bu yüzden yaptığı işte bu kadar iyi." "Onunla nasıl karşılaştınız?"

"Onu kazara kurtardığımı söyleyebilirsiniz. Ama bu benim anlatacağım bir hikâye değil. Şunu söylemek yeterli, onu tutmakla hata ettim ve o zamandan beri bunun bedelini bana ödetiyor." Murphy bunu sanki

Onu kızdırmıştı ama ses tonu ve ifadesi farklı bir hikâye anlatıyordu. Şekil değiştiren dişiyi önemsiyordu.

Makl amcasını öldürmemeye karar verdi - henüz. "Amcasını bulamayınca şüphelenmeyecek mi?

tüylü arkadaşı mı?" "

olmadığını kim

söyledi?"

"Önümde oturuyorsun, yani aynı anda iki yerde birden olamazsan, Eminim fark edecektir."

Murphy'nin gülümsemesi genişledi.

"Aynı anda iki yerde birden olabileceğinizi mi ima ediyorsunuz?" Olasılıklar aklını başından almıştı.

"Ve siz sormadan söyleyeyim, bu Tanrı vergisi bir armağan, bir alet değil."

Lanet olsun. Makl bıçağını tekrar kınına soktu. "Peki planın nedir?" "Ne planı? Olivia'yı dadı olması için bırakacağımızı sanıyordum." "Bırakıyoruz.

Ama bu plana sen dahil değilsin."

"Benim için endişelenmeyin. Kızım güvende ve sağlam olduğunda, yeni bir yere .

eğlenceli. Her zaman bana dua eden insanlar vardır. Bu sadece benim ilahi gücümü kimin alacağını seçme meselesi.

dikkat."

Bir homurtu duyuldu. "Çılgınlığın nereden geldiğini anlıyorum."

"Ben olsam konuşmazdım. Aileniz pek de akli başında kararlarıyla tanınmıyor."

"Teşekkür . Kendimizi diğerlerinden ayırmaktan büyük gurur duyuyoruz."

"Bu açıdan iyi iş çıkardınız. Ama..." "Ama ne?"

Murphy arkasına yaslanıp aniden pelüş bir koltukta otururken fincanı ve tabağı havada kayboldu,

altın kumaş kaplı koltuk. Parmaklarını dikleştirdi. "Kuzeninizin evinden hala birkaç gün uzaktayız ve paranızın bir kısmı geçici olarak dondurulmuş durumda -"

"Donmuş!"

"Evet, Obsidian Galaxy resmi bir şikayette bulundu ve kredinize ihtiyati tedbir koydurdu.

hesaplar. Merak etmeyin, ailenizdeki şu meclis üyesinin adı neydi?"

"Tren," dedi Makl dişlerini sıkarak.

Murphy parmaklarını şıklattı. "Ah evet, Tren, ihtiyati tedbir kararının kaldırılması için gerekli düzenlemeleri yapmaya başladı bile,

Ama bu arada biraz macera ve likit para hoşunuza gider diye düşündüm."

"Ne tür bir macera?"

"Bir kuyumcu soygunu. sahibi güvenliğiyle övünmeye başlayınca planladım.

kusursuz."

Ah, o büyü, meydan okuyan kelimeler. Makl öne doğru eğildi, itiraf etmek istediğinden daha istekliydi.

"Bana daha fazlasını anlat."

"Görünüşe göre kameralar, tarayıcılar ve korumalardan oluşan son teknoloji bir sistem kurmuş. O

Ayrıca tüm müşterilerinin geçmişini araştırıyor." "Kulağa

sıkı geliyor. Karşılığında ne alacaksın?"

"Paha biçilmez bir taşı olan bir yüzük."

"Güzel ama plan yapmak için harcayacağım zamana değmez. Ailem beni bekliyor. Belki de

Olivia'yı bırakıp dönüyorum."

"Ne planlaması? Ben zaten her şeyi planladım. Başlangıçta sevgi dolu nişanlı rolünü kendim oynamayı planlamıştım ama Olivia'nın benimle değil sadece o aptal köpekle çalışacağını düşünürsek, ne kadar inandırıcı oluruz bilmiyorum. Ama evlenme teklif eden sevgi dolu aptal rolünü oynarsan, bence işe yarar.

mükemmel."

"Ortağım olarak onunla birlikte çalmamı mı istiyorsun? Aklını mı kaçırdın sen? Ben yalnız çalışırım."

Yine de, aynı zamanda, bir soygun gerçekleştirirken onun yanında olmasının entrikasını inkar edemezdi.

"hayal edebiliyor musunuz? *Galaktik İntikamcı ve sevimli asistanı paha biçilmez bir yüzük çaldı.*"

Makl bunu görebilirdi. Hoşuna gitmediyse de lanet olsun. Bir dakika sonra kabul etti ve

detayları öğren.

*

Olivia yiyecek ve suç ortağını aramaya koyuldu. Murphy amcasını tekrar gördükten sonra

Bunca zaman onu bir döngüye soktu, ama onun altına girmiş olan adamlarla yüzleşmek kadar değil.

bir gece önceki savunmaları. Mor, kendini beğenmiş salak onu baştan çıkarmakla kalmamış, bir şekilde kollarında uyuyakalmasını da sağlamıştı.

Büyük bir şekilde gardını düşürmekten bahsediyoruz. Ama kendini bıraktığını bilmekten daha kötüsü

Çok az tanıdığı bir erkeğe karşı savunmasızdı - düşüncesizce de olsa zevkle seks yaptığı bir erkek - tek başına uyandığında ilk hissettiği şeyin hayal kırıklığı olmasından nefret ediyordu.

Üçüncü raunda kalkışmadığı için sevinmesi gerekirdi

reddedildi - muhtemelen. Kaşıntısını gidermişti, bu da onu hayatının önümüzdeki birkaç yılı boyunca idare edecekti.

Olivia bakire değildi ama yüksek bir cinsel dürtüsü de yoktu. Nadiren cinsel dürtü hissederdi.

cinsel bir şey. , ya uyumlu bir varlıkla ya da kendi eliyle kaşıdı. Kaşıntı geçti ve hayatına devam etti.

Peki neden Makl'ı tekrar görmek aynı duyguları ve çekimi geri getirmişti? Ve

Sadece geri değil, yüz kere. Şimdi, güçlü ve becerikli ellerine baktığında, vücudunda nasıl bir his uyandıracaklarını hayal etmekle kalmıyor, biliyordu. Onları arzuluyordu. O elleri istiyordu

vücuduna dokunuyor ve dudakları tenini kemiriyordu. Ona gösterdiği coşkuyu tatmak istiyordu. Mor ateşli vücuduna lanet olsun, onu istiyordu - yine.

Ne kadar sinir bozucu. Kafası karışmış, sinirlenmiş ve hoşlandığından daha azgın bir halde Makl'ın yanından ayrıldı.

Murphy -ki bu kesinlikle hayra alamet değildi- karnını doyuracak bir şeyler aramaya koyuldu.

Küçük yemek hazırlama alanına girdiğinde Ifruum'u dolapları karıştırırken buldu. Onun

Tanıdık köpek yavrusu gözleri ona döndü.

"Neden kaşlarını çatıyorsun?"

"Murphy'nin burada olduğunu biliyor muydun?"

"Evet. Senin için endişeleniyordu. Görünüşe göre, yeni yayınlarda senin resmini görmüş ve

Endişelendim. Tebrik ederim. Görünüşe göre aranan bir ."

"Öyle miyim?"

"Evet, öyle. Geçici hapisane hücrenizden mor paralı askerle yaptığınız maskaralıkların bir kaseti.

dolaşıyor. Tam ve düzenlenmemiş bir film için yapılan parasal tekliflere inanamazsınız.

versiyonu."

Kelimeler kendiliğinden ağzından çıktı. "Ne kadar? Bir saniye bekle."
Onu tokatladı.

Alnına. "Ne ben? Seks kaseti yapmayacağım." "Neden? Paralı
askerle seks yapmadın mı?"

"Evet. Ve? Bir anlamı yokmuş gibi. Sadece bir çift uyumlu bedenin doğal bir
ihtiyacım var."

"Tüm yolculuk boyunca egzersiz yapmaya devam edecek misin?"

"Tabii ki hayır." Belki bir kez daha, sadece sisteminden çıkarmak için. Aptal,
pasaklı-

görünümlü adam. Hiç kimse saçları diken diken, gömleği yarım yamalak
ve çenesi tıraşsızken bu kadar lezzetli görünmemeliydi. Makl öyle
görünüyordu ve birdenbire, sadece bir kez -hatta iki kez- yeterli gelmedi.

"Aklında olsun, yapıp yapmaman umurunda değil, sadece görebileceğim bir
yerde yapma yoksa

kusmuğu temizlemek." Ifruum ürperdi.

"Sanırım kendimi tutabilirim," diye cevap verdi kuru bir sesle, hiç de
eğlenmemişti. "Güzel, çünkü bir sonraki işimize konsantre olmanı
istiyorum."

Ah evet, suç ortağı ve onun *işleri*. Fikirlerini nereden bulduğunu Olivia
bilmiyordu ama Ifruum'un her zaman bir dolandırıcılığa dair bir ipucu vardı.
Çoğu zaman, genellikle mücadele etmek zorunda kaldıkları çeşitli felaketler
olsa bile, kârla sonuçlanırdı. Paylarına düşenden fazlasını almışlardı,
muhtemelen onun evlatlığı

Murphy'nin soyundan geliyordu. Makl ve Murphy'nin ne merak ederek son
teklifini dinlerken, Ifruum'un konuşmasının sonunda söyleyecek tek bir şeyi
vardı.

"Bundan hoşlanmadım."

"Planın hangi kısmını beğenmedin?" Ifruum sordu, gür kaşları çatılmış bir şekilde ona bir

Uzayda kahve yerine geçen bir şeyden dumanı tüten bir fincan. Gerçek şeylerle ilgili bir deneyimi olduğundan değil. Kaçırıldığında genç ve fakirdi, sudan başka bir şey içebildiği için şanslıydı.

Evde iç.

"Planı gayet beğendim. Makl'ın kendini beğenmiş bir aptal olduğunu düşünsem de

senden daha iyi bir nişanlı olurdu. Hoşuma gitmeyen şey Murphy'nin ziyarete gelmiş olması."

"Ona karşı bu kadar sert olma. Seni kendi tarzında sevdiğini biliyorsun."

Evet, ama modası etrafındaki şeylerin kendi kendini yok etmesine neden oluyordu, bu da şu anlama geliyordu

O da ortaya karar verdiğinde etrafı cehenneme döndü. "Öyle olduğunu biliyorum. Ve ben çok

Yaptıkları için ona minnettarız, ama ama, siz bile kabul etmelisiniz ki, onun etrafınızda olması

ters gidebilecek her şey ters . Onun etkisinden kaçmak için yeterince zor bir zamanım var.

Ziyaret. Artık geldiğine göre neler olacağını tahmin

edebiliyorum." "Ama en azından işleri daha heyecanlı hale

getiriyor."

"Ve tehlikeli. Bu kısmı unuttun mu?" "Biz her

zaman hayatta kalırız."

"Ne kadar süre için?" diye homurdandı.

Ifruum ona bir tabak yemek uzattı - topaklar hatırladığı hiçbir yemeğe benzemiyordu

çocukken. Bir gün eline bir çizburger, hem de McDonald's çizburgeri ve patates kızartması almak için neler vermezdi. Bu, inatla sarıldığı tek anıydı, dünyada lezzetli olan her şeyin toplamı olarak hatırlayabildiği tek şeydi - ta ki Makl'a kadar. Kahretsin, adam ağzının suyunu akıtıyordu ve burada onun aşık nişanlısı rolünü oynamayı planlıyordu.

"Onu öpmem falan gerekmeyecek, değil mi?" *Lütfen evet de.*

"Dükkan sahibinin şüphelenip şüphelenmemesine

bağlı." "Yeni işe ulaşmamız ne kadar sürer?"

"Bir dünya günü, aşağı yukarı birkaç saat."

Çok fazla zaman. İç çekti. "Sanırım gidip Murphy Amca'nın gidip gitmediğine ve Makl'ın hayatta kalıp kalmadığına bakmalıyım.

sorgusu."

Ifruum sevindi. "Murphy'nin onu sorguya çektiğini sana düşündüren nedir?"

"Makl en sevdiği *yeğeniyle* yattı." Havadan alıntı yaptı. "gün hayatta kalırsa şanslı olacak

bir aksilik olmadan."

Ifruum komuta odasına giderken temizlenmek için geride kaldı. Makl nasıl davranırdı? Cehennemde,

nasıl ? Daha önce hiç bir erkekle uykuya dalmamıştı. Ayrıca daha önce hiç bir erkekle

bırakın üçüncü raundu. Hiçbir şey olmamış ya da değişmemiş gibi mi davranacaktı? Ya da bekleyecek miydi?

ondan daha fazla bir şey? Birdenbire yapışkan biri haline gelmezdi, değil mi? Yapışkan bir erkeğe tahammül edebileceğini sanmıyordu.

Odaya girdiğinde, amcasının odayı boşalttığını fark edince neredeyse rahat bir nefes alacaktı.

tesisler. En azından bu sorun geçici olarak ortadan kalkmış, onu yine koltuğunda uzanmış lezzetli görünümlü bir baş başa bırakmıştı... ne yapıyordu?

Onun dikkatini çeken ekrana bakmak için döndü ve nefesi kesildi. "Bunun biz olmamız mı gerekiyor?"

"Evet. Biz ünlüyüz." Grenli olsa da - hapishane bütçesi daha pahalı kameralara izin

- görüntü kesinlikle yalan söylemiyordu. Orada, canlı renklerde, Makl'ı öpüyor ve saçma sapan konuşuyordu.

"Bu bizim hapisten kaçışımızın videosu."

"Evet. Görünüşe göre oldukça sansasyonel."

"Sansasyonel bir saçmalık." Burnunu kırıstırdı. ", insanların bu kadar bu saçmalığı dinlemek."

"Dinliyor, seviyor ve bir tekrar için yalvarıyor, ama bu sefer daha az kıyafetle."

"Olmaz."

"Neden olmasın?" Makl sırttı ve elini salladı. "Ünlü olmak istemiyor musun?"

"Porno yapmakla ünlü mü? Hayır, teşekkür ."

"Bunun nedeni gerçekten önemli mi?"

"Evet, öyle." "Dişiler.

Çok mantıksızlar."

"Erkekler, her zaman penisleriyle düşünürler," diye küstahça karşılık verdi.

Başını arkaya attı ve güldü. "Çok komiksin, barbar."

"Ve senin çarpık bir mizah anlayışın var. Şu boku kapatabilir misin artık? Dinleyemiyorum.

artık." Çünkü o yaşamak isterken kim dinlemek isterdi ki? "Amcamın kendisi için söyleyecek neyi vardı?"

"Fazla bir şey değil. Sadece kendini tanıtmak istedi."

"Peki beni lekellersen seni kendi lanetiyle tehdit etti mi? Bana iyi davranmanı talep

ediyorum, yoksa?"

"Hayır. Öyle mi olması gerekiyordu? Aslında adamdan , itiraf etmeliyim ki bu beni şaşırttı.

Onun hakkında ne biliyorsam."

Murphy, Makl'a uzak duracağına dair söz verdirmemiş miydi? Bu iyiye işaret değildi. Murphy rol yapıyor

Dolambaçlı demek her türlü bela demektir. Makl'ın istemeden de olsa onu evlat edinmeyi seçen tanrının boğucu korumasına yenik düşmemesi için gözlerini açık tutması gerekiyordu.

"Kendini fazla kaptırma. Murphy hiçbir şeyi yere yapmaz."

"Ya da benden hoşlanıyor." Mor paralı askeri göz kırptı.

Allah korusun. "Kimsenin başına böyle bir şey gelmesini dileme," dedi ürpererek. "Bunu yaşamış biri olarak konuşuyorum.

bilir."

"Kendini tanrı sanan varlık tarafından evlat edinildiğini bana neden söylemedin?"

"Çünkü unutmaya çalışıyordum," diye mırıldandı.

"Büyürken hayatı ilginç hale getirmiş olmalı?"

"Etrafınızda sürekli bir kaosun patlak vermesini sorun etmiyorsanız ilginç. Erken yaşta öğrendim

Beklenmedik şeyleri bekleme yaşı. Yankesicilik Loncası'ndan mezuniyetimde olduğu gibi, normal bir amca

havai fişekleri ayarlardı. Görünüşe göre bu yeterince iyi değilmiş. Yıldız sistemindeki üçüncü güneş binlerce meteor parçasına dönüşerek patladı ve gezegen çapında ani bir tahliyeye neden oldu. Ve öptüğüm ilk çocuğa ne olduğunu bilmek bile istemezsin."

Makl hiç istifini öne doğru eğildi. "Aslında bilmek istiyorum. İçini mi boşalttı? Kesti mi?

kafasını mı koparacaksın?"

"Kana susamış bir şey değil. Hayır, zavallı adam insan tükürüğüne karşı nadir bir alerji geliştirmiş.

neredeyse boğularak ölüyordum. Ama bu beni terk eden ilk çocukla kıyaslanamaz bile." Hatırladıkça ürperdi. "Şöyle diyelim, dondurma işe yaramadığında Karma o sorunun icabına baktı."

"Tanrıçadaki gibi karma mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Tek ve eşsiz. Onu duydun mu?"

"Benim talihsizliğim. Ben de onun takipçilerinden biriyim."

Elinde olmadan kıkırdadı. "Enayi! Bu kadar teyzem ve amcam yeter
Duyduğuma göre

Ifruum ve benim bir soygun yapmamıza yardım etmek için. Daha önce bu tür
bir dolandırıcılık yaptın mı?"

"Çocuk . Kendini benim ellerime bırak, ki hatırladığın gibi bu eller oldukça
yetenekli ve birlikte,

her türlü yükün üstesinden gelebiliriz."

Ben de bundan .

OceanofPDF.com

Sekizinci Bölüm

Günün büyük bölümünü soygun planlarını gözden geçirerek geçirdiler. Bir ekiple çalışmak

İlginç. Makl genellikle tek başına oynardı ama teyzesinin işinin gecikmesine rağmen bunu yapmak istediğini inkâr edemezdi. Olivia'yla daha fazla zaman geçirme fikri uyarı alarmlarını çalıştırmalıydı; bunun , onun kendisine attığı her şakadan, her sırtışından, dikkatini vermediğini düşündüğü her ateşli bakışından keyif aldı.

Görünüşe göre bir önceki günün patlayıcı seksini unutamayan tek kişi o değildi. O

Ayrıca tekrar yenilmemek için savaşı tek kişi de o değildi; bu savaşı kaybedeceklerini havanın etraflarında cızırdamasından anlıyordu.

Günün sonunda, yorgunluk onu ele geçirdiğinde, ya da esnemelerinden öyle anladığında, konuyu açtı. "Bu

aklıma geliyor -"

"Baskıyı durdurun, Mor'un bir fikri var."

"Biliyor musun, eğer dilin egzersiz yapmaya bu kadar ihtiyaç duyuyorsa, bende onu kullanabileceğin bir şey var."

Kasıklarını tuttu ve ona doğru salladı. Kız

yüzünü buruşturdu. "Eew! Oh, ne kadar

iğrenç."

Kırgın bir şekilde aklına gelen ilk şeyi ağzından kaçırdı. "Dün böyle düşünmemiştin."

"O zaman öyleydi. Bu da şimdi. Dürtülerim vardı, sen de işe yarıyordun. Artık iyiyim, bu yüzden denemeyi bırakabilirsin.

pantolonuma girmek için. Bir daha olmayacak."

"Gerçekten mi?"

"Evet, gerçekten. Düşündüğünün aksine, karşı konulmaz değilsin. Kaşını kaşıdın. Kaşıdım.

Benim. İyiydi. Gerçeği söylemek gerekirse biraz hızlıydı. Şimdi izin verirsiniz biraz uyumak istiyorum. Yalnız başıma."

Arkasına bile bakmadan, kalçalarını oynatarak onun odasına doğru yürüdü. Ama o bir tane yapmıştı.

Ölümcül bir hata. Ona hakaret etmiş ve meydan okumuştı, böylece iki paralı askerlik kuralını çiğnemişti. Bunun cevapsız kalmasına izin veremezdi. Onun peşinden yürüdü ve birkaç dakika sonra odasına girdi. Onunla yüzleşmek için döndü ve bir elini kaldırdı.

"Orada dur, mor. Yalnız uyumak konusunda söylediklerimde ciddiydim."

"Bu benim yatağım. Beğenmediysen başka bir yer bulabilirsin." "Ben senin misafirinim, yani benim hakkım var."

"Hayır, şu anda ortağız, bu da benim olanın benim olduğu anlamına geliyor." "Bu hiç mantıklı değil."

"yok. Bu yatakta uyuyorum. Şu anda. Bana katılmayı seçsen de seçmesen de sana kalmış."

"Yani beni yere mi atacaksın? Bu pek centilmence değil." "Benim nazik olduğumu kim söyledi?"

Kaşlarını çattı. "Tamam. Paylaşacağız. Ama komik işler yapmak yok."

"En son *işle* uğraşırken güldüğünü duymadım. Hatırladığım kadarıyla o zamanı nefes almaya çalışarak ve beni ilah statüsüne geçirmiştin, ya da o zamanki bağırışların öyle gösteriyordu."

"İnanılmaz derecede kibirlisin."

"Dürüst olmak küstahlık değildir. Size büyük bir zevk verdim."

"Ne yani, ben katkıda bulunmadım mı?"

Çenesine vurarak düşünüyormuş gibi . "Aslında, kalçalarını açmak ve

Çılgılık atarak, pek sayılmaz. Bütün işi ben yaptım."

Ağzı bir karış açık kaldı. "Seni orospu çocuğu. Az önce bana kötü bir dedin. Seni öldürmeliyim."

"Lütfen dene. Tekrar seks yapmadan önce biraz ön sevişme hoşuma giderdi." Alaycı bir tavırla kaşlarını kaldırdı.

"Seks yapmıyoruz."

"Bunun üzerine bahse girmek isterim. Kesin kazanmaya bayılırım." Gülümsemesi muhtemelen biraz fazla kendini beğenmişti, bu da

Karnına yumruğu hak etmişti ama kasığına diz mi? Tamamen yersiz.

"Senden nefret ediyorum."

Evet, erkeklik organlarından yayılan acıya bakılırsa bunu anlamıştı. Sanki onu ödüllendirecekmiş gibi.

Şimdi de cinsel uzmanlığıyla. Bırak acı çeksin. "Güzel. Yollarımız ayrıldığında benim kaybıma üzülmeyi istemem. Beni istediğin kadar küçümse. Hatta yapabiliyorsan benden nefret et. Öfkeli seksin en iyisi olduğunu duydum."

"Umarım sen ve elin iyi vakit geçirirsiniz," diye şımarıdı. Onu görmezden gelmeye devam etti,

topuklarının üzerinde dönerek uzaklaştı. Tuvalete gitti.

Arsız barbar. Daveti fark etti. Soyunarak kapıya yaklaştı.

kilitli olduğunu görünce şaşırdı. O kadar kolay teslim olamazdı. Açmak için kodu girdi. İşe yaramadı.

Geçersiz kılma yetkisini

kullandı. Erişim

reddedildi.

? Belki de yanlış girmiştir. Makl gemideki tüm kapıların kilidini açan ana geçersiz kılma kodunu tuşladı.

Erişim reddedildi.

Bilgisayar kayıtlarını sorguladı ve kadının yaptığı hainliğin izlerini görünce nefesinin altından küfretti.

yaratılmıştı. İnsan onu alt etmişti. Bir şekilde, yeni bir ana anahtar yaratmayı başarmış ve

onunkini ikinci plana attı.

Onu öldüreceğim. Tabancam nerede? Kapının kilidini vuracak ve onun solgun boynunu boğacaktı. Hayır, onun çıplak, ıslak bedenine dokunursa kendini unutabilirdi ve aleti o zamanı ele geçirmek için kullanırdı. Onu hemen öldürse daha iyi olurdu. Vurup öldürse. Ama o zaman da duşu kirletirdi. Tek duşu. Hayır, parıldayan ıslak teni göğüslemek ve onun tatlı bedenini uzaya fırlatmak zorunda kalacaktı.

Ya da...

.... Ona olan ilgisini inkar etmek istedi. Onu istemiyormuş gibi davranmak.

Ha. O biliyordu

Daha iyi. Ve bunu kanıtlayacaktı. Oyun oynayabilen tek kişi o değildi.

"İyi oynadın, barbar. Çok iyi oynadın," diye mırıldandı. "Ama bu iş daha bitmedi. Uzun bir süre değil

gerin." şu anda ondan bir adım önde olduğunu düşünebilirdi ama Makl sonunda galip gelecek ve ona yalvaracaktı.

Bir süre sonra, nemli tenli ve temiz bir şekilde, havluya sarınmış olsa da çoktan çıplak olarak ortaya çıktığında

Çırılçıplak ve yıkanmaya hazır bir halde yanından geçerken kalçalarını okşamayı ve ağzını kapatmak için çenesini kaldırmayı ihmal etmedi. Buharın dışarı çıkabilmesi için kapıyı açık bıraktı.

Sıcak spreyin altındaki harika çıplak bedenleri, birbirine kavuşan vücutlarının verdiği hissi hatırladı.

önceki gün ılık sıvı formlarının üzerinden akarken.

Bunu unutamayacağını biliyordu. Kendini temizlerken onunla geçirdiğı o harika anı tekrarladı.

Ama rahatsızlığını hafifletmek için hiçbir şey yapmadı. Henüz değil. Omuzlarına sadece bir havlu sarmış ve başka hiçbir şey yapmamıştı, aleti saklanamayacak kadar şişmişti, onun hevesle beklediğini, dokunması için yalvarmaya hazır olduğunu görmeyi bekliyordu.

Onun yerine yumuşak horultular

onu karşıladı. Uyumaya

gitmişti!

Uyuyan kızın başında dikilirken yüzündeki ifadeye şaşkınlık damgasını vurmuş olmalıydı. Nasıl

bir zamanda uyuyabilir miydi? Adam azmıştı. O da . Öyle olduğunu biliyordu. Tabii...

cesaret edemezdi.

Eğildi ve ellerini kokladı. Kadının seksinin belirgin kokusu parmaklarını kapladı. Elleri

Barbar onu kullanmak yerine kendini tatmin etmişti! Ne cüretle kendi uyarılmışlığını

Onu beklemek mi? *Hile yaptı.* Bu savaş demektir.

Makl, mantıklı olsun ya da olmasın, ona duyduğu şehvete yenik sağlayacak planlar yapmaktan kendini alamıyordu,

Çünkü emrinde mükemmel bir dili ve siki varken azgın bir kadının gemisinde kendini tatmin etmesine izin verirse lanetlenirdi. Bu yolculuk sona ermeden önce, ona yalvarmasını sağlayacaktı.

Galaktik Fatih değildi. *İşte* şimdi başarıyı haykıran bir isim vardı.

*

Oh, evet. Bu iyi hissettirdi. Olivia'nın nefesi kesildi ve sarmal ısı arttı. Zevki artmıştı. Onun

Kalçaları klitorisine kilitlenmiş ağza doğru itildi. Ağzından bir inilti çıktı. Aminin iyice dillenmesiyle uyandığında gözleri fal taşı gibi açıldı.

Makl'ın kızlık organlarına yaptığı saldırıyı protesto etmesi gerektiği aklına geldi. Ve edecekti, hemen sonra

dilinin üzerine boşaldı. Cidden, adam oralarda ne yapacağını biliyordu. İleri geri yaladı

şişmiş memesinin üzerinde. Bir gece önce parmaklarıyla yaptığı egzersizi unutmuştu. Onu duşta hayal ederken ulaştığı küçük orgazm, yaşadığı doruğa yaklaşamazdı bile.

Keçe bina.

"Tanrım, evet," diye inledi. "Sakın durma. Boşalacağım." Aşağı uzandı ve onunkini kavradı

saçları sadece onun kayıp gittiğini hissetmek için. Zavallı amcığı bu rezaleti ilk fark eden oldu, adamın nefesi ve ağzı onu sıcak tutmadan soğumuştı. Kalçalarını oynattı ama zevk geri gelmedi. Makl kalçalarının arasından yatağa tırmandı ve leylak rengi sıcaklığın tüm altı ayak artı çıplak inçlerini gerdi. Bir sıcaklık dalgası onun uyarılmışlığını yüksek tuttu. Tanrım, o gerçekten bir sanat eseriydi. Ona bakmak başlı başına bir çöküş olduğunu kanıtlıyordu. Kıcı bile ateşliydi, süper ateşliydi ve uzaklaşıyor muydu?

Ne. Ne. Siktir. "Nereye gidiyorsun?" diye mırıldanmayı başardı, klitorisi zonklamaya devam ederken,

büyük finali beklerken.

"Uyanmışsın."

"Bunun yaptığınız işi bırakmanızla ne ilgisi var?"

"Neredeyse varış noktamıza geldik. Uyuduğundan ve seni nasıl uyandıracağımı

Bunu kişisel olarak hoşuma gideceğini bir şekilde yaptı. Bu yüzden ileride başvurmak üzere not alın."

Güzel. Kız ipucunu anladı. "Bir şey unutmuyor musun?" diye sordu, kalçalarını oynatarak

Hatırlatma.

Gergin kalçaları esneyerek bir kez daha uzaklaşıırken durdu ve parmaklarını şıklattı. "Evet.

Aslına bakarsanız, öyleyim."

Olivia yerleşti ve onun çalar saatin oral versiyonuna devam etmesini bekledi.

"Ifruum, senin tembel kıçın ne zaman gelirse gelsin kahvaltının hazır söylüyor." Ve bununla birlikte, Makl kapandı

banyoda kendini.

Öylece gitmedi.

O yaptı. İnandırıcı gibi değil. Önce kapıya, sonra da çıplak, kızarmış ve çok tahrik olmuş haline baktı.

Vücut. Lanet olası pislik. Bu sefer hangi oyunu oynadığını bilmiyordu ama her zamanki gibi değildi. Umurunda zamanı da yoktu çünkü hoparlörden bir ses geldi.

"Olivia! Hala uyuyor olamayacağını biliyorum. Acele et kızım. Neredeyse geldik."

Evet, neredeyse . Belki o...

Makl hâlâ çıplaktı ve yüz yatağa uzandı. Yatağın içine doğru inledi.

yastık. Sonra da gizlice yanına yaklaşp kulağına mırıldandı: "Benden kibarca iste, belki sana ihtiyacın olmayan bir şey veririm."

"Cehennem donduğunda."

"Galaksinin buzlarının hiç çözülmediğini düşünürsek, bu hiç

mantıklı değil." "Sadece git buradan."

"Kalıp izlemeyi tercih ederim. Beni düşünerek kendine dokunduğunu biliyorum, barbar. Bunu buldum

inanılmaz derecede tahrik edici. Bunu şahsen yapmanı görmek için sabırsızlanıyorum. Belki ben de kendime dokunurum. Birlikte mastürbasyon yapabiliriz."

Bir an için, sözleri neredeyse onu bunu yapmaya teşvik etti. Vücudu şiddetle zonkluyordu. Fakat

o zaman, bu onun kazanacağı anlamına geliyordu. Üstünlüğünü kaybedecekti. O...

Siktir . Adamın kafasını aşağıya çekmeden önce sırt üstü yuvarlandı ve ağzını onunkine karşı. "kapa ve beni becer, olur mu? soğuyor."

İkinci kez söylenmesine gerek yoktu. Öpüşmeyi kesti, ama kız itiraz , ağır vücudu onunkinin üstüne yerleşti, baş aşağı. Sert bir sikişi unutun. İkincisi için geri dönüyordu.

Adamın dili klitorisini bulduğunda nefesi kesildi; ucu, tıkanmış ve tadına bakarken sesi kesildi.

tatlı, ağzına girdi. Bu tür cinsel oyunlarda çok deneyimli olmaması, konsepti kavramadığı anlamına gelmiyordu. Boyunu aşağı yukarı yaladı, dilini ipeksi derinin üzerinde kaydırды. Onun ucunu dilledi. Onu ağzına aldı ve emdi. Daha önce hiç oral seks yapmamış olmasına rağmen çabuk kavradı. Onun sikine aklına ne gelirse yapıyordu ve lanet olsun ki siki kalınlaşmıyor, hareketleri daha çılgınca olmuyordu.

Adamın ağzı kadının amına cinsel tahribat yaparken konsantre olmak ve nefes almak zorlaştı.

Birkaç kez kalçaları yatağa doğru eğildi ve her seferinde adam onu kenarda bıraktı,

Nefes nefese. Diliyle klitorisini okşarken birkaç parmağını içine soktuğunda?

Onun sikinin etrafında çığlık attı ve olabildiğince sert emerek, kalçalarını sallayarak kenetlendi. Onun

Parmakları ve ağzı dışında tüm vücudu hareketsiz kaldı. Aleti titredi, sonra tekrar zonklamaya başladı.

sıcak bir fışkırmayla geliyordu. Sıkı mandalını kaybetti ve onun zevkini almak için elinden gelenin en iyisini yaptı, tıpkı onunkini oldukça hıçkırana kadar çekmeye devam ettiği gibi.

Tükenmiş ve nefes nefese, adam kendini dikkatlice yataktan çıkardığında gözlerini bile açamadı.

Yatakta. Ama adam kendini beğenmiş bir tavırla, "Seni bilmem ama ben kendimi çok daha iyi hissediyorum," dediğinde ona kaba bir jest yapmak için gereken enerjiden yoksun değildi. Şimdi kafam daha net."

OceanofPDF.com

Dokuzuncu Bölüm

Makl, siparişini verdiği lüks uçakla yola çıktıklarında onun gergin bir şekilde yanında oturduğunu hissedebiliyordu.

Küçük ticaret gezegenine vardıklarında hedeflerine doğru yol aldılar.
"Rahatla."

"Öyleyim." Olivia'nın cevabı da saçı gibi kaskatı kesilmişti, bir şekilde yaptığı peruklu bir karışımı.

birçok saklama kasasından çıkarılmış. "Hayır,
değilsin."

"İyi o zaman. . Bana izin ver. Aklımdaki planın üzerinden geçiyorum, emin olmaya çalışıyorum

hiçbir şey kaçırmadım."

Ona bakarken - dik sırtı ve ilkelce katlanmış elleriyle soğukkanlı ve asil, dışa dönük tek

Sinirlerinin göstergesi dişlerinin arasına sıkıştırılmış tatlı bir alt dudaktı - Makl başını salladı. "Oh, sen

bir şeyleri kaçırdım."

Onun bakışlarını sorgulayan bir bakışla karşıladı. "Ben mi? Ne?"

Adam ona dokunmak için uzandı ve kadın otomatik olarak geri çekildi. "Yanlış olan da bu. Biz

birbirlerine aşık bir çift olmamız gerekiyordu. Sana bu kadar değerli bir yüzük vermek isteyecek kadar deli öyle olmamız gerekirdi, ama sen burada soğuk bir bakire gibi davranıyorsun, ki öyle olmadığını ikimiz de biliyoruz."

"Bunu yaşamama asla izin vermeyeceksin, değil mi?"

"Hayır."

"Tamam, yani biz aşk dolu bir çift değiliz. Çok . Yüzük alan herkes birbirini sevmiyor.

diğer öpüşmeler ve elleşmeler."

"Belli ki öğrenecek çok şeyi olan bir kadın söylüyor bunu. İnan bana, hiç benzemediğimizi söylediğimde

romantik bir şeyler almak için alışveriş yapan bir çift. Bunu için, bunu yapmamız gerekiyor.

inandırıcı."

"Ne öneriyorsunuz?" diye sordu.

"Bana, beni soyup yalamak istiyormuş gibi bakmanı istiyorum."
Cidden, o yaptı. Ve

Sonra, eğer düşüncelerine göre hareket etmek isterse, hayır

demeyecekti. "Bu çok sapıkça."

"Bu sabah böyle düşünmemiştin."

Solgun yanaklarını pembe bir leke boyadı. "Anlık bir sapma." Adam

homurdandı. "Çok kötü bir yalancısın."

"İyiymi. Hoşuma gitmişti. Yine de bazı tüccarları düşündürmek için o anı tekrar yaşamama gerek yok.

biz aşığız."

" fikirde değilim. Aşk, şehvetin diğer adı değil de nedir? Daha fazlasını bir şehvet.

Sıcak bir şey. Tutkulu." Ah, işte istediği sıcaklık titreşimi. Olivia dudaklarını yaladı, dilinin yavaş ve şehvetli hareketleri onu yarı ereksiyon halinden taş gibi sert bir hale getirdi. "Aşkın sahtesini yapamayacağımızın ama şehvet hakkında her şeyi biliyoruz." Aşk zayıflar içindi. Kuzenlerinin aksine, Makl

asla kanma. Bir kadının dikte etmesine asla izin verme -

İşte istediği bakış buydu. *Hepsi benim için.* Sahiplenme düşüncesi, Olivia'nın bakışlarını istila eden, artık çok iyi bildiği ve arzuladığı baygın sıcaklık karşısında dikkatini dağıtmadı.

Gözleri kilitlendi. Keskin bir nefes aldı. Adam öne eğildi, kadın hareket etmedi ama kirpikleri

Büyüleyici gözlerini kapatarak çırpındı.

En içteki düşüncelerine açılan kapıyı gizleyebilirdi, ama vücudunun sertliğini gizleyemezdi.

Göğüs uçları üstündeki sıkı ipeğin arasından çıkıyordu. "Şehvetimle sanıyordum? Yoksa boşaldığımı unuttun mu? Korkarım şehvetim tamamen bitti. Üzgünüm."

Onun yapmaktan hoşlandığını fark ettiği bir şey olan meydan okumayı bekliyordu, ama cevap vermek yerine

Olivia'yı kucağına çekti. Çalıntı mal sandıklarından birinden alınmış süslü elbisesi onu yumuşak, yumuşak botlarla kaplı zarif ayak bileklerine kadar örtüyor olabilirdi ama kumaşın kalçalarının altına bastıran ereksiyonu gizlemek için hiçbir şey yapmadığını biliyordu. Nefes alış veriş sığılaştı ve düzensizleşti, da uyarıldığının bir işaretiydi ya da daha önceki durumlarda fark etmişti. Kız bir iç çekişle dudağını üstten ayırana kadar alt dudağını okşadı. Onun küçük zevk seslerinden nasıl da hoşlanıyordu. Öne doğru eğildi ve ağzının çizgisini izledi, sıcak nefesini içine çekti, dudaklarını parlatan makyaj tatlılığını tattı. Kadın geri çekilmedi, aksine daha da yaklaştı, aç ağzı onunkini arıyordu.

Eteğinin gevşek kumaşını çekiştirerek ellerini kalçalarına doğru kaydırđı ve ipeksi kumaşın tadını çıkardı.

Teninin yumuşaklığı, onun için ısınması ve kalp atışlarının . Kaburgalarına ulaşana kadar yükselişini durdurmadı. Serbest kalan göğüsleri avuçlarının içinde hoş bir ağırlık oluştıruyordu.

meme uçları, ağzının tadı için salyaları akıyordu. Ama yeterince tutmayı başardı

Bunun için zamanı olmadığını anlamıştı. Onun yerine alt dudağını ısırdı, emdi ve sonra üst dudağına geçti, ta ki kadın ona sarılana kadar, parmakları ensesinde kıvrılan saçlarını çekiştirene kadar. Yanlamasına onun kucağına döndü, elbisesinin eteğı kalçalarının üzerinden yukarı kalkarken, göbeğini onun pantolonundaki şişkinliğe doğru salladı ve ikisini de ihtiyaçtan çılgına çevirdi.

Kızın şık saçlarını bozmamaya özen göstererek ensesinden kavradı ve ona doğru bir açı verdi.

Öpücük için ağzını açtı, artık itiraz etmiyordu, daha ziyade nefes nefese kalmış ve inliyordu, önceki tartışmaları yükselen tutkusunun ortasında kaybolmuştu.

Adam içeri kaydı

Dilini onunkiyle düelloya soktu, şehvetli bir süzölüşle ondan bir inilti çıkardı. Kadın adamın kucağında kıvrandı. Ne işkenceydi ama, özellikle de arabanın kapısı o anda açıldığından beri. Onu yanına çekmesi, gizli silahını çıkarması ve içeriden bakan yüze doğrultması sadece bir nanosaniyesini aldı. Bir düzine yüzölü göz, üç ağız gibi göz kırptı,

turuncu, mavi ve yeşile boyanmış, şaşkın bir O'ya dönüştü. "Ahem.

Böldüğüm için özür dilerim," diye kekeledi uzaylı.

Benim kadar üzgün değil. Manzaralı yoldan gitmeyi istemeliydi. Makl Olivia'nın gövdesini , planlarını uygulamaya hazırlanırken kasları yeniden kaskatı kesilmişti.

Gösterinin başlama zamanı.

"Kendini iyi hissettiğim için şanslı , yoksa ölmüş olurdun." Makl acele etmedi.

Silahını indiriyor.

Olivia kırpiklerini kırıştırdı ve nefesi . "Öyle demek istemedi."

Evet, . Bir işte çalışsın ya da çalışmasın, Makl kabalıktan hoşlanmazdı ve şimdi Olivia ile sözünü kesmek

yapılmaması gerekenler listesinde üst sıralarda yer alıyordu.

Olivia devam etti. "Sadece... o çok sahiplenici ve tutkulu. Bu iyi bir şey.

"Evlen benimle, çünkü kendimi daha ne tutabilirim bilmiyorum."

Elini göğsüne bastırdı ve göz

kapaklarını kırıştırdı.

Biraz abartılı ama Makl onun tarzını sevdi. *Bu eğlenceli olacak.*

"Özür dilerim efendim. Hanımefendi." Başını itaatkâr bir şekilde eğildi.

"Şoförünüz bana güvence verdi

boş olduğunu söyledi."

Tüylü şoförleri uzaylı karşılayıcının hemen arkasında duruyordu. Makl, Ifruum'a pis bir bakış fırlattı.

Parlak kenarlı, tuhaf şekilli siyah bir şapka takan tüylü uzaylı, selam vererek onunla alay etti. Onu sonra geri getirecekti. Makl dikkatini tekrar arabanın kapısındaki gergin varlığa çevirdi. "Bu seferlik seni affedeceğim."

"Peki ya sen?" diye sordu uzaylı.

Çenesini havaya kaldırarak kırılgan bir ifade takındı. "Sanki beni tanımadın. I

Ben büyük ve harika Makline'uum Su'perdio'yum. Yedi gezegenin yüce hükümdarı -"

"En zengin, en müreffeh," diye bağırdı Olivia.

"-altmış dokuzuncu galakside. Korkunun seni kör etmesine izin verme. Bana senin gibi hitap edebilirsin.

Majesteleri. Beni bekliyorlar."

"Gerçekten de öylesiniz, majesteleri. Siz ve dişi beni takip eder misiniz?"

"Nişanlımın bir adı var," diye homurdandı Makl, hava aracından kayarken, kolu beline dolanmıştı

Onu da kendisiyle birlikte sürükleyerek. Erkek bir şey söyleyemeden ekledi, "Ancak, bunu kullanmanı ya da ona atıfta bulunmanı yasaklıyorum. Bacaklarını görmen yeterince kötü zaten. Ben kıskanç biriyim ve yanlış bir fikre kapılmamı istemezsin. Onun gözlerine bakan son erkeği öldürdüm."

"Her türlü temastan kaçınmak için elimden geleni yapacağım majesteleri." Cılız kolları olan yaratık

Bacaklar geri çekildi, baş eğildi. "Beni takip ederseniz, sergi salonuna girmeden önce yapmamız gereken birkaç şey var. Önemsiz güvenlik Eminim sizin gibi yüksek rütbeli bir imparatorun anlayacağı konulardır."

Kendini beğenmiş lider rolünden daha zevkli bir rol var mıydı gerçekten? Makl yüksek sesle burnunu çekti. "Ben

protokolleriniz hakkında bilgilendirildim." Kelimenin kulağa kirli gelmesini sağladı. "Ve buraya kişisel korumalarım ya da bir silahtan başka bir şey olmadan gelmeye zorlandığım için mutlu olmadığımı kayıtlara geçiriyorum."

"Diğer silahlarla birlikte sizden vazgeçmenizi isteyecekler majesteleri. Bu da güvenlik prosedürümüz."

"Bu bir rezalet," diye tükürdü Makl. "Bana sıradan bir hırsızmışım gibi davranıyor. Eğer benim tatlı, narin güneşim

Bu biblo için bana yalvarsaydı, buna asla katlanmazdım."

"Ah, snookums, o kaba adamın fikrini değiştirmesine izin verme." "Buna değse iyi olur," diye homurdandı Makl.

"Ustam türünün tek örneği olan hazineler yapar."

"Çok ," diye haykırdı Olivia. "Ve ben de bir tane istiyorum. Lütfen, kraliyet zevkim, her zaman

Bana bir tane getirirsen çok *minnettar* olurum," dedi parmağını kolunda gezdirerek. "Ne kadar minnettar?" diye sordu eğilerek.

"Çok. Çok. Minnettarım." Sesi boğuk bir fısıltıya dönüştü ve adam aradaki mesafeyi kapatarak onu öptü.

Onu. Yalan söyleyip bunu rol icabı yaptığını söyleyebilirdi ama bir erkek ancak bu kadar direnebilirdi. Evren adına, kızın tadı çok . Çok tatlı. Bütün gün orada durup dilini emerken, siki yarığını tahterevallı gibi sallarken ve ondan rekor sayıda orgazm çıkarırkenki kadar tatlıydı.

Frukk. Yeter. Ne kadar zevkli olursa olsun dikkati dağılamazdı. Bitirmesi gereken bir görevi vardı,

ve getirecek güzel bir biblo.

Kucaklaşmayı keserek başparmağıyla kızın dolgun alt dudağını okşadı. Neredeyse

başka bir tat. Çok nefis görünüyordu. Her erkeğin sahip olmak isteyeceği bir kadın. Başka bir deyişle, rol için mükemmeldi. *Benim için mükemmel.*

"Benim için alır mısın?" Ellerini göğüslerinde kavuşturdu ve yumuşak gözlerle ona .

Lanet olsun, bu kadar basit bir şeyi nasıl bu kadar şehvetli gösterebildi? *Sana her şeyi veririm.*

Öksürdü. "Benim, yani nişanlığımın güvenliğinden nasıl emin olabilirim?"

"Bu gezegende, hatta evrende, ustamın dükkânı kadar güvenli bir yer yok. Gelin ve

Bakın. Biz tamamen zaptedilemeziz. Kimse davetsiz gelemmez, ne hırsız, ne suikastçı, hatta ne de

Müşteri. Personel de dahil olmak üzere herkes titiz bir elemenden geçiyor."

Makl bunu zaten biliyordu. Kuyumcu, kendisini dinleyen herkese övünmek gibi bir hata yaptı.

hırsız geçirmez. Murphy bu meydan okumaya karşı koyamadı ve Makl hemen gönüllü oldu çünkü

bir şey onun ününü daha da artıracaktır.

"Eğer bir şey olursa..." Makl, sivri dişleriyle soğuk bir gülümsemenin cümleyi izin verdi. Üç ağız

kapattı. Tabancasını ve birkaç bıçağı göstermelik olarak tezgâhın üzerine fırlattı. Üstünü arayan güvenlik görevlisi botundaki gizli stilettoyu bulunca istemeye istemeye verdi ve ardından karmaşık metaller için bir dedektörden geçti. Olivia kıkırdarak ve kadınlara özel yerlerini taradıkları için onları azarlayarak problemler

Her neyse. Tam da planladıkları gibi.

İlk kontrol noktasını sonra, kolunu bir kez daha onun koluna doladı.

bacaklı uzaylı, Makl'ın pelerini botlarının etrafında dönüyordu.

İkinci kontrol noktası, nanobotları kontrol etmek için tükürmek ve bir damla kan bağışlamakla ilgiliydi.

Toksinler. Kolayca geçtiler. İstasyondan ayrılırken Makl kolunu Olivia'nın beline doladı.

Sıçrayan uzaylıyı binanın içine kadar takip etti. Kolunu adamın pelerininin kumaşından geçirerek sırtının alt kısmına doladı. Ona doğru eğildi ve yüzünü yukarı kaldırdı. "Güzelleri görmemize daha ne kadar var? Sıkılmaya başladım."

Oh, o iyiydi. "Fazla uzun sürmez, kıymetlim. Sana ellerindeki en büyük yüzüğü bulacağız."

"Büyük olanı boş ver, en pahalısını istiyorum. Tabii buna değmeyeceğimi düşünüyorsan o başka." Alt dudağı

dudaklarını büktü ve bunu çok çekici bulduğu için neredeyse tökezleyecekti. Kızın kalkık burnunun ucunu öptü ve gözleri şaşş olduğunda hafifçe güldü.

"Bu evrenin sunduğu her krediye değer. Ve eğer yeterli değilse, o zaman tekrar savaşa gideceğim

ve sana yeni bir galaksi

fethedeceğim." "Sadece benim için

mi?" Kirpiklerini kırıştırdı.

"Sadece senin için. Sana evreni vereceğimi biliyorsun. Tüm yıldızlar ve aylar. İçindeki her mücevheri

varoluş. Sırf seni mutlu etmek için her şeyimi verebilirim."

Titredi. "Oh, mor pookums, ben sadece seni ve o yüzüğü istiyorum. Oh, ve belki biraz da küpe. I

Aşağıda kasamı süslememden ne kadar hoşlandığını biliyorum." Göz kırptı ve bu sefer eskortları

Tökezledi.

Kendilerini kaptırmış zengin yabancı ve ona düşkün kadın rollerine bürünerek şakalaştıkça

Makl daha çok . Daha önce hiç bir partnerle çalışma fırsatı olmamıştı, bir rolü, özellikle de aşık rolünü oynarken alabileceği keyfi hayal bile edememişti. Onu korkutması gereken şey, bu rolün onun için fazla oyunculuk gerektirmemesiydi. Yaptığı ve söylediği her şey doğal ve içten geliyordu. Elbette, gerçekte kullanacağından daha süslü terimlerle ifade edilmişti, ancak görkemli iddialar ve gülünç takma adlar dışında, karaktere girerken dokunma ve öpüşme şekilleri, bu inanması çok kolaydı.

Yine de, kendini ona odaklanırken bulduğu kadar, etrafında olup bitenlere de dikkat

Onları. Yapmak zorundaydı. Ölümcül bir şans oyunu oynuyorlardı. Bir yanlış adım son adımları olabilir. Bir yanlış

Olivia yaralanabilir ya da ölebilirdi. Makl bunun olmasına izin vermezdi. Olivia'nın zarar göreceği düşüncesinin neden içini soğuk bir öfkeyle doldurduğunu bilemiyordu ama yine de bu düşünceyi benimsedi.

Güvenlik noktalarını kolaylıkla - bir tanesindeki arıza eteğinin bir kısmının tarayıcının içine çekilerek sıkışmasına ve bacaklarının açığa çıkmasına neden oldu - bu da adamın kriz geçirmesine ve sonraki iki kontrol noktasından hızlıca, belki de çok hızlı bir şekilde geçmelerine neden oldu - mühürlendi

kuyumcunun kaderi.

İçerideydiler. Ve şimdi ikinci

perde geldi.

*

Olivia bir soygundan daha fazla zevk aldığını hatırlamıyordu. Elbette, o ve Ifruum düzinelerce soygun yapmışlardı.

Geçmişte. Büyük hırsızlıklar, küçük hırsızlıklar. Bazıları oyunculuk gerektiriyordu, diğerleri ise sadece çevik parmaklar. Ama hepsinden en çok hatırladığı şey gerginlik, yakalanma korkusu ve konsantre olmaktı

sürekli rolünü unutmamaya çalışıyor.

Makl için bunların hiçbirisi sorun olmadı. Nedense, büyük paralı askerin onun yanında olması,

Kulağa aptalca gelse de, aşık -ve aşık rolünü oynamak ona tam olarak anlamadığı bir güven veriyordu.

Neden onu bu kadar güvende hissettiriyordu? Bu kadar korunaklı mı? Neden ilk tehlike işaretinde bunu biliyordu,

harekete geçip ikisini de kurtarabilir miydi? Ona zaten o kadar güvenmiyor muydu? Güven ya da güvenme, o her şeyin engelsiz bir esinti gibi akmasını sağlıyordu.

Yollarına çıkan engelleri doğal bir şekilde aştı.

İçgüdü. Ölümcül vücutlu mor katil doğuştan bir aktördü. Hatta onu kendisine deliler gibi aşık olduğuna bile inandırmıştı. Oyun oynadıklarını bilmesi iyi bir şeydi, yoksa onun sahte yanan bakışlarına, sevgi dolu dokunuşlarına ve ateşli kucaklamalarına kanabilirdi.

Geriye dönüp baktığında, adamın daha önceki cinsel gerilimini hafifletmiş olmasına sevinmişti, yoksa bu haliyle

Onun masum okşamalarıyla yaratılan kadın, dükkânda dizlerinin üzerine çöküp sağ elini kavradığı ve gözlerinin içine baktığı zamanki gibi uygunsuz bir anda gelebilirdi.

Son aşamaya gelmişlerdi. Kuyumcunun iç mabedi, çirkin ve şişman bir varlık.

büyük bir kutuyu incelemesi için Makl'a vermek üzere soluk soluğa ilerledi. İçinden ısıltılı bir canavar çıkardı, çirkin demek istemişti. Altın bir şerit, ona göz kırpan değerli taşın gölgesi altında kayboldu. Vay anasını. Bu şey birkaç kilo ağırlığında olmalıydı.

Makl elini sıktı ve canavarca mücevheri elinin üzerinde tuttu. "Sevgilim. Kalbimin tanrıçası.

Her çok değer verdiğim kişi. Bu yüzüğün senin güzelliğini ya da sana karşı hissettiklerimin zenginliğini asla geçemeyeceğinin farkındayım, ama bunu kabul eder misin ve

Hiç bitmeyen aşkımızın sembolü olarak evrene gösterdiğin bir simge olsun mu?"

"Oh, snookums, elbette yapacağım." Makl'ın parmakları yüzüğü ustalıkla kaydırđı.

parmak eklemi, taşın ağırlığı elini aşağı doğru sürüklüyordu. Kaya çok büyüktü ve onu cüceleştiriyordu.

Parmaklar. "Bu yüzüğe ve sana sonsuza dek değer vereceğim."

Makl ışınladı. "Mükemmel. Beni yaşıyan en mutlu erkek yaptın. Diğer erkeğim için sabırsızlanıyorum.

eşleri sizinle tanışacak. Eminim sizi çok sevecekler."

Ve şimdi işin eğlenceli kısmı gelmişti. Olivia geri çekildi, elini adamın avuçlarından çekti, yüz hatları buruştu

kızgın bir ifadeye büründü. "Diğer eşler mi? ? Ne demek istediğinizi açıklayabilir ?

Bu mu?"

"Oldukça açık olduğunu söyleyebilirim. Diğer eşlerimle tanışman için sabırsızlanıyorum dedim. Diğer

evrenimde parlayan yıldızlar."

"Haremin mi var?"

"Elbette. Benim gibi bir erkek kendini sadece bir kadınla sınırlayamaz, hele ki bu kadar çok

vermeyi seviyorum. Ama merak etme, programımda senin için bolca yer var. Ben yokken de büyüyen yavrularımla ilgilenmek seni meşgul edecek ve beni düşünmeni sağlayacak."

Kadın ayağa fırladı, yüzük parmağı göğsünü dürtecek şekilde onunla burun buruna durdu. "Hiç sanmıyorum. Ya o kadınlardan boşanırsın ya da ben giderim."

"On bir karımı boşayıp otuz altı çocuğumu babasız mı bırakayım?" Gözleri fal taşı gibi açıldı.

Başını savururken dilini ısırđı. "Eğer beni seviyorsan, bunu yaparsın."

Adam onu kollarının üst kısmından kavradı. "Bana bundan başka bir şey sorma."

Adamın göğsünü yumrukluyor, minik yumrukları pelerinine takılıyor, yüzük kumaşa takılıyordu.

"Seni pislik. Beni sevdiğini sanıyordum. Bir tek ben varım sanıyordum."

Dükkân sahibi şaşkınlık içinde ellerini ovuşturarak baktı. "Belki de düşünmek için zamana ihtiyacınız vardır.

bu konuda?"

"Bu işe karışma," diye bağırdı ikisi de.

Olivia yüzüğü çekip çıkardı ve kuyumcuya doğru itti. "Görünüşe göre sende kalacak. Artık ona ihtiyacım yok. Nişan atıldı." Başını dik tutarak uzaklaştı.

"Ama sevgilim, beni sonsuza dek sevmeye ne oldu?" Makl peşinden koşarken seslendi.

Öfkeli adımlarını durdurmadı.

Tüm kontrol noktalarından tartışarak ve yumruk sallayarak . Hatta bir noktada ağladı,

Onu kontrol noktasından yeterince hızlı geçiremeyen bir gardiyana çarparak yere yığıldı. İçeri girmelerinden daha kısa bir süre içinde hava aracına binmişler ve gemiye geri dönmüşlerdi. Bunu sessizce yaptılar, takip edilmeyi dinliyorlardı, adrenalin kalbini hızlandırıyordu.

Ancak bölme kapıları kapandıktan sonra Makl sessizliği bozdu. "Bunu sen mi yaptın?"

"Tabii ki yaptım." Olivia kulaktan kulağa sırtarak öne doğru eğildi ve yüzüğü ustalıkla çekti

pelerininin cebinden çıkardı. "Hiç bu kadar kolay bir değişim yaşamamıştım."

"Acaba o kadar elleme işe yaradı mı? Benim için kesinlikle işe yaradı." Gözlerini dikti ve ellerini salladı.

kaşlar.

Kıkırdadı, neredeyse titreyene kadar büyüyen ve büyüyen bir neşe. Makl görünmedi.

Gücenmişti; daha ziyade, onun hoşuna gitmiş gibi genişçe gülümsedi. Daha tuhaf bir erkek

hiç tanışmamıştı. Çoğu erkek oflayıp puflar, kadının neden güldüğünü öğrenmek isterdi. Onun egosu,

Yine de sınır tanımıyordu. Ona hakaret edin ve o bunu şekilde iltifat olarak görsün. Ona psikopat ya da

Katil ve tanıştığı herkese bunu tekrarlaması için yalvardı. Cinsel tekliflerini geri çevirdiğinde bunu ön sevişme gibi kabul ediyordu. Kadının onu istemeyeceği hiç aklına gelmemişti. Daha da kötüsü, haklıydı.

Görüşleri ne kadar çarpık olursa olsun, fikrini söylemekten bu kadar korkmayan bir erkek tanımamıştı. Asla

Bu kadar güven ve hayat dolu biriyle karşılaşmamıştı. Onun gibi biriyle hiç karşılaşmamıştı ve bu onu mantiken olması gerekenden daha fazla cezbetti.

Yine de, başka zamanlarda onun tamamen aklını kaçırıp kaçırmadığını merak etmek zorunda kalıyordu - ve bir savaş

onu öldürme dürtüsü. Örneğin, on dakika bile , Ifruum onları oradan çıkarırken odasında dinleniyorlardı. Makl, odasındaki az önce soydukları gezegenin haber kanallarında hırsızlığın duyurulmasını bekliyorlardı. Galaksiden tek bir haber bülteni olmadan çıktılar. Olivia sessizce alkışladı.

Dolandırıcılığı hiç aksamadan ve tantana yapmadan gerçekleştirmişlerdi. Bu durum Makl'ı nedense çok kızdırmıştı.

"Suç işlediğimi kimse bilmezse nasıl ünlü olabilirim?" homurdandı.

paylaştıkları oda. Yatağında bağdaş kurarak oturan Olivia, yüzüğe ve getireceği paraya duyduğu hayranlıkla durakladı ve ona kuşku dolu bir bakış fırlattı.

"Sen ciddi misin? Neden insanların senin yaptığını bilmesini istiyorsun? Bütün mesele

kusursuz bir suç planlayarak temiz bir şekilde kaçmak mı?"

"Evet, ama onları yenenin olduğumu kimse bilmezse nasıl ün kazanabilirim ki?"

"Senin yaptığını bilmelerini mi istiyorsun?"

"Tabii ki. Başka türlü nasıl şöhrete ulaşabilirim ki?"

Birkaç dakika boyunca şaşkınlıkla gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Kadın cevap vermeyince, adam döndü.

geri döndü ve saçma sapan şeyler mırıldanarak öfkeyle tekrar kanallar arasında gezindi. Onun büyük mor katili

bir iz bıraktı. Bu ona dünyada okuduğu çizgi romanları hatırlattı. Elbette Makl, Kaptan Amerika'dan çok siyah taytıyla dünyayı ele geçirmeye çalışan bir adamdı ama daha ateşliydi. "İnsanların seni fark etmesini istiyorsan, bir kartvizit bırakmaya başlamalısın. Toz duman dağıldıktan ve temiz bir kaçış yaptıktan sonra bulabilecekleri bir şey."

"mi?" Düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu. "Sanırım bu işe yarayabilir. Bunun için

Yine de yanmaz ve su geçirmez, çünkü sahneleri her zaman sağlam bırakmıyorum."

Adam onu kelimesi kelimesine anladığında kendini tokatlamak istedi. "Gerçek bir kart değil, aptal, kendine özgü bir şey

Sen. Kesik zeee'siyle Zorro gibi. Ya da maskesi ve oyuncaklarıyla Batman gibi." "Kimden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Tabii ki yapmadı. Bunlar Dünya kültürüne göndermelerdi. Açıklamak için elinden geleni yaptı.

sonunda kaşları kırıışmıştı ama gözlerinde düşünceli bir ifade vardı. "Öyleyse bulmalıyım

tanınacağım ikonik bir şey." "Kesinlikle."

"Kaçışlarımda beni öne çıkaracak ve büyüklüğümü sergileyecek benzersiz bir faktör."

Gözlerini devirdi ama başını salladı.

"Peki bu neden el kitabında yok?" diye sordu yüksek sesle, ama bahse girerim kimseye söylememiştir.

Odasının kapısı aniden açıldı ve Makl dönerek anında rahat bir poz verdi

harekete geçmeye hazır bir savaşçı tarafından batırıldı. Arkadaşı daha iki adım atmadan silahını çıkarmış ve Ifruum'a doğrultmuştu.

"Kapıyı çalmalısın," diye Makl, az önceki şakacı hali yerini çelik bakışlı bir ifadeye bırakmıştı.

Katil. Çoğu zaman onun bu yönünü unutabilmesi komikti, ama ne zaman sert paralı asker

ortaya çıktı... seksi hakkında konuş.

Ifruum sivri uçlu silahı görmezden geldi ve içeri yürüdü. "Kapıyı çalmak kibarlar içindir, paralı askerler

kural numarası -"

"Bana kurallardan alıntı yapmanıza gerek yok. Bunların farkındayım. kadarıyla bir nedeniniz var.

içeri daldım. Pek de bakire olmayan ortağınızı ayartıyor olabileceğimi düşününce cesurca davrandınız."

Ifruum kaşlarını çattı. "Bana yle geliyor , onun bir tür koruyucusu olarak, belki de

ona karşı niyetler."

"Onursuz." Makl sırtarak cevap verdi.

ne doğru eğilen Olivia, yanakları kızarmış bir halde ona vurdu.

Ifruum başını salladı. "Bildiğim iyi oldu. Onu öldürmeyi planlamadığını varsayıyorum?" Ifruum sordu.

"Hayır. Hala onu kuzenime bırakıp dadılık yapmam gerekiyor."

"Belki," diye araya girdi.

"Oh, kesinlikle. Muna Teyzeme elimde bir insan olduğunu ve onu kaybettiğimi söylemeyeceğim.

onu."

"Sözünü tutacaktır," dedi Ifruum pençesini sallayarak. "Birkaç ukur daha atıktan hemen sonra

Duraklar, ha? Sakıncası kuzenine giderken bize eğlenceli bir güzergah planladım."

"kadar işe yaramaz olacaklarsa sorun değil." Makl dudak büktü, ki bu

Yetişkin bir adamda aptalca görünüyordu ama onda çıkık alt dudağı öpme isteği uyandırıyordu.

"Görevimizin faydasız olduğunu nasıl söylersin?" Yüzüğü havaya kaldırdı ve ışıktaki parlamasına izin verdi. "Bu

tam bir başarıydı. Yani, aldığımız şeye bir bakın. Paha biçilemez."

Etkilenmeyen Makl omuz silkti. "Başka bir mücevher parçası. Kimin umurunda? Kasalar dolusu var. I

Şan ve meydan okuma için nadir eşyaları çalın. Zafer yoksa, bir anlamı da yoktur."

"Demek fark edilmek istiyorsun?" Ifruum bulanık çenesini okşadı ve Olivia bu kurnaz adama güvenmedi.

Gözlerindeki bakış. Hiç de bile.

"Elbette fark edilmek istiyorum. Ben Galaktik Fatih'im." "Ben

İntikamcı olduğunu sanıyordum," dedi gözlerini devirerek.

"Fikrimi değiştirdim."

"Bunun sadece bir kadının ayrıcalığı olduğunu sanıyordum."

"çılgınca bir şeyi nereden öğrendin?" diye sordu. "En inatçı olanlar kadınlardır ve fikir değiştirmeye en meyilli olan biz . Siz insanlar çok

geriye doğru." Başını iki yana salladı.

Bir kez daha, onun düşünce sürecinin hangi düzensiz yollardan geçtiğini anlamamıştı ama lanet olsun ki

onu eğlendirmediydi.

"Senin bir lakabın varsa benim de var," diye araya girdi Ifruum.

"Kan Emici Dişli Wulfen'e ne dersiniz?" Makl görkemli bir şekilde fırlattı.

Ifruum çenesini ovuşturdu. "Fena değil, ama ben daha çok kısa ve güzel bir şey düşünüyordum.

Basit. Fluffy ya da Spot gibi."

"Vahşi Benek o ." Makl gülümsedi ve Ifruum'un dili çözöldü. Olivia bir kez daha

alınına bir şaplak atacaktı. Yine de... Onu yenemiyorsa, ona katılabilirdi.
"Benim adım ne olmalı?

olabilir mi?"

"Galaktik Cariyeye ne dersiniz?"

"Um, hayır, sanırım pas geçeceğim. Lissome Vixen'e ne dersin?"

"Hepimizin anlayabileceği bir dilde bir şeyler seçmeye ne dersiniz?"
Makl alay etti, onun

Muhtemelen uzaylıların steroid kullanımından dolayı kelime dağarcığı sınırlı.
"Hayır, bence biz

Mutluluğa Açılan Galaktik Pembe Geçit." Makl göz kırptı.

Neredeyse boğuluyordu. "Galaktik Kaltak'a ne dersin? O senin kışını tek.

dakika?"

Makl gülümsedi ve parmağıyla denemesi için işaret etti.

Ifruum içini çekti. "Dövuşe geri mi dönüyoruz? Gerçekten mi? Ben de sonunda bir anlaşmaya vardığınızı düşünmüştüm.

anlayış."

Olivia ellerini kalçalarına koydu ve buz mavisi gözleriyle kendisine meydan okuyan Makl'a dik dik baktı. "Yaptık.

Onun bir aptal olduğunu anlıyorum."

"Ve yine azgın. İşaretleri bildikten sonra fark etmek kolaydır," dedi Makl ciddi bir ses tonuyla,

bakışlarını ayırmadan. "Söylenmeye ve karşı çıkmaya başlıyor. Gerçekten çok sevimli. Ben de ona sorununu nasıl çözeceğini anlatıyorum. Şansına, yatak odasındaki çevikliğim her derde deva. Bunu ona . Benden nefret etmekte ısrar ediyor. Yanıldığını kanıtliyorum ve her şeye yeniden başlıyoruz."

Tükürürken yanaklarına sıcaklık hücum etti. "Ben böyle bir şey yapmam. Seni -seni -sapık! Senden nefret ediyorum!"

"Tabii ki biliyorsun." Her zaman kendini beğenmiş mor götün gönlünü almak.

Kadın adamın karnına bir yumruk attı ya da atmak istedi ama adam kadının elini tuttu ve onu kendine doğru çekti. "Bak ben ne

Ne demek istiyorsun? Bana vurmayı gerçekten umamayacağını biliyorsun. Bunu sadece seni tutayım diye . Ama biliyorsun barbar, elini tutmamı isteyebilirdin. *Yakınlaşmaktan* çok mutlu olurum. " Göz kırptı.

"Sana yakınlaşmaya çalışmıyorum," diye yalan söyledi dişlerini sıkarak. Evet, bu sözler onun ağzından çıkmıştı.

Ağzına aldı ama uzaklaşmadı. Vücudu onun cazibesine karşı koyuyormuş gibi bile yapmadı ve olduğu yerde, ona doğru bastırılmış halde kaldı.

"Bu bir meydan okuma mı? Meydan okumayı sevdiğimi biliyorsun."

Bundan sonra ne söyleyeceğini ya da ne yapacağını bilmiyordu çünkü Ifruum sözlerini kesti.

"Hey, siz ikiniz, bir saniye susun ve şuna . Haberlere çıktınız! İkiniz de yaptınız."

"Yaptık mı?" Bu anons Olivia'yı Makl ile yaptığı yarı güreş maçından ürküttü.

Makl düpedüz neşelendi. "Bu mükemmel. Hangi kanallar yayınlıyor?"

"Galaksinin bu bölümü için olanların çoğu. Kendiniz görün."

Birkaç haber kanalı arasında gezinen Makl, manşetler çıktıkça gülümsüyordu.

Boyun Eğen İkili tekrar saldırıyor.

Mor ve Fildişi, aşkın yeni renkleri - yoksa gerçekten mı? Siz karar verin.

Galaktik Aşk Kuşları artık bir düzene gibi görünen bir şekilde ünlü kuyumcuyu soydular...

Kanallar arasında gezinirken Makl çılgın iddialar karşısında yüksek sesle kıkırdadı ve

güvenlik kameralarının korkunç lens açısı hakkında haykırdı. Haberler ve manşetler büyüdü

Vahşi.

Olivia oturdu ve inledi. "Aman Tanrım, biz Thelma ve Louise'iz." "Kim?"

"Bonnie ve Clyde'ı kastediyor," diye ekledi Ifruum.

Kadın kaşlarını çatdı. "Kim?"

Makl, kesinlikle hayra alamet olmayan bir tavırla sırtarak, "Kimin umurunda? Biz ünlüyüz."

"Ama bize Galaktik Muhabbet Kuşları diyorlar."

Makl'ın dudaklarında bir kızgınlık ifadesi belirdi. "Evet, benimle daha çok ilgilenmelerini tercih ederdim.

ama eminim medya ilişkileri temsilcim bunu kavuşturabilir." "Medya

ilişkilerinde çalışan bir adamınız mı var?"

"Tabii ki. Ve bir işletme müdürü. Bütün iyi paralı askerler yapar. Başka türlü nasıl

Sözleşmeler mi? Pazarlama uzmanımın daha sonra dünyaya duyurduğu eylemlerle ünlü oluyorum, böylece

hizmetlerimin fiyatını yükseltiyor. Belli bir şöhret ve akışkan para birimine ulaştığınızda, işlerinizi ve paranızı yöneten birine sahip olmak sadece iyi bir iş mantığıdır."

Hay Allah. Makl bir işadamıydı, suikastçi işadamı, pazarlamacı bir pezevenk ve

Muhasebeci. İnsanın aklını başından alıyordu. "Paranızdan sorumlu adamın sizi mahvedeceğinden endişelenmiyor musunuz?

Bitti mi?"

Makl'ın ona karanlık, tehditkâr ve neşeli bir şekilde gülümsemesi tüylerini diken diken .

ne de olsa şiddetten nefret ederdi - ama bu onu memnun ettiği gibi, amcığının karıncalanmasına da yol açmıştı. Adam çok karanlık, tehlikeli ve baştan çıkarıcı görünüyordu,

Hangi kadın karşı koyabilirdi ki? Direndi. Zar zor, ama sadece odayı terk ettiği için.

Ifruum ve Makl buldukları beklenmedik şöhret üzerine - ve bunun yollarını tartışırken

paraya çevirmek için - ağır postişini çıkarıp duş almak için can atarak banyoya girdi. Sıcak suyun altında dururken, hayatının son birkaç gün içinde aldığı garip yönü düşündü. Kendisini cezbeden ve ona saçma sapan zevkler veren bir adamla tanışmış ve

Kalbinin çarpmasına neden olan macera, aynı zamanda hatırlayabileceğinden fazla güldüğünü gördü. Düşüncelerindeki tuhaflığa rağmen, Makl'la birlikte ağabey ya da amca gibi olmayan, konuşabileceği birini bulmuştu. Tüylü Ifruum'un bazı yönlerden ona amcası Murphy'yi hatırlattığı yıllar boyunca gözünden kaçmamıştı, bunu ona söyleyeceğinden değil. Murphy kendini bu kadar kaygan ve zarif görürken onu kıllı bir Chewy ile karşılaştırmak muhtemelen

iyi gitmezdi.

Murphy'nin Makl hakkında ne düşündüğünü merak etti. Sonra neden umursadığını merak etti. Keşke konuşabilseydi.

Kafasında dönüp duran garip şeyler hakkında birileriyle konuşmak istiyordu. Çılgınlık faktörüne rağmen, tuhaf teyzesi Karma'nın ziyarete gelmesini bile diledi, ama o maceralarından birine gitmişti ve telefonlarına cevap vermiyordu. Bu durumda Olivia'nın Makl'ın kafasını nasıl hakkında konuşması için geriye kim kalıyordu?

Reddetmesi ve direnmesi kolay olması gereken bir erkeğin bunun yerine neden sürekli olarak tüm savunmalarını erittiğini kim açıklayabilirdi?

Üzerindeki etkisi sonsuza dek sürmez miydi? . Onu bir yere bırakmaya niyetliydi.

kuzenini işaret etti. Öyle ya da böyle, bu çılgın yolculuk eninde sonunda sona . Keşke bu düşüncenin neden onu depresyona soktuğunu anlayabilseydi.

Onu. *Çünkü onunla ilgilenemem.* Onu çok az tanıyordu ve onu daha iyi tanımaya niyeti yoktu. Yani, zaten tanıdığından daha iyi, ama bu sadece seksti. Seks kolaydı. Bir kızın uzak durması gereken duygusal şeylerdi. Olivia şefkatin nasıl acıya yol açtığını biliyordu.

Güvenin nasıl ihanete yol . Bu hatayı bir daha yapmayacaktı.

Banyodan çıktığında, paralı asker hakkında ne hissettiğini hâlâ netleştirememişti.

otomatik olarak onu aradı. Boş oda ağzı açık kaldı ve omuzları çöktü. Nedense onu yatağın üzerinde uzanmış, dudaklarında alaycı bir gülümsemeyle görmeyi bekliyordu, çünkü daha önce doğru tahmin etmişti. Onu bilerek kıışkırtmıştı. Kararı kendi elinden alıp ona istediği ama isteyemediği şeyi vermesi umuduyla ona meydan okumuştı. O işaret edene kadar oynadığının farkında bile olmadığı ince oyununun farkına varmış olması onu sinirlendirmişti.

Onu kendisinden daha iyi tanımaya nasıl cüret ederdi? Nadir görülen bir algı sergilediğinde, onun soytarı olduğu imajına tutunmak zordu.

Havluyu bırakarak çıplak bir şekilde duvara doğru yürüdü ve temiz bir gömlek aradı. Başaramadı.

Kollar onu arkadan sardı ve ciyakladı, uzuvları hemen çırpınmaya başladı.

Makl onun kulağına fısıldadı. "Merhaba barbar. Güzel kokuyorsun."

"Ve az önce ödümü . Nerede saklanıyordun?" "Pelerininin altında."

"Neden?"

"Seni şaşırtmak için."

Başarmıştı. Ayrıca daha önemli bir gerçeği de not etti. "Çıplak mısın?"

"Hem de çok. G6rmek ister misin?"

Aslında o yaptı. Adam pelerininin geriye doğru iterken kız adamın kollarında d6nd6.

g6r6nmezlik cazibesi ve kendini, t6m kaslı, çıplak benliğini g6steriyor. Adamın elleri kadının kalçalarını kavramak için geri d6nd6. Kadın uzaklaşmadı. Ellerini pelerinin ipeksi kumaşının altından geçirerek g6ęs6nde gezdirdi ve g6ę6s kaslarını delen halkayı okşadı. "Ve neden onu şaşırtmak istedin?"

Ben mi?"

"İlk başta, yalnız olduğunu d6ş6nd6ę6nde kendine dokunup dokunmayacağını g6rmek istedim."

"Ve sen de izlemeyi mi

planladın?" Başıını salladı.

Tanrım, bu d6ş6nce onu neden bu heyecanlandırmıştı? "Fikrini ne değiştirdi?" "Sadece bir seyirci olmak istemedim."

"Yine bulanık mı hissediyorsun?" Onun paralı askerlik yasasına, kuralına ya da her ne boksı ona atıfta bulundu.

alıntı yapmaktan hoşlanırdı. Bu ona paylaştıkları şeyin sadece seks olduğunu hatırlatıyordu. Başka bir şey değil. Sadece fiziksel bir ihtiyaç.

"Biraz açıklığa ihtiyacım var, evet."

"Neden birinize sormuyorsunuz - kaç karım var demiştiniz?" Dudakları

kıvrıldı. "Bir erkeğin aklı başında kalamayacağı kadar çok."

"Yani gerçek hayatta evli değilsin ya da bir s6r6 kadınla ıkmıyorsun?" Onun y6z6ne bakmadı.

sorduğunda gözlerini kaçırdı çünkü verdiği cevabın kendisini ne kadar ilgilendirdiğini bilmesini istemiyordu.

Ürperdi, titreme hâlâ göğsünde tuttuğu ellerinden okunuyordu. "Evren adına, Hayır. Ben ilişkilere inanmam." "Hiç mi?"

"Onlar bir paralı askerin göze alamayacağı bir dikkat dağıtıcıdır. Ve düşmanlarımızın istismar edebileceği bir zayıflık."

"Dur tahmin , kurallardan biri." Şu sözde paralı askerlik el kitabının bir kopyasını gerçekten ele geçirmesi gerekiyordu.

"Pek sayılmaz. Kitap kadınları ve ilişkileri kapsamıyor, ancak yeterince etrafta bulundum

uyarıya kulak verir. Bazıları bunu görmezden gelmeyi ve çiftleşmeyi seçiyor. Ancak benim böyle bir eğilimim yok."

"Yani, kadınlar sadece seks için mi?"

"Esasen."

"Sürekli soyunuyoruz diye beni bağlamaya çalışmayacaksın değil mi? Ya da kıskançlık krizine girip

bir adam benimle konuştuğu için mi?"

Bir an için gözlerindeki ifade soğuk ve bir hal aldı. "Tabii ki hayır. Bir dişi bir

kadın, hatta senin gibi egzotik olanlar bile."

"Bildiğim iyi oldu. Ayrılmak zorunda kaldığımızda ağlamamı istemem."

Yine bakışlarında bir şey parıldadı, bir saniye oradaydı, sonra kayboldu. "Ben bile yapmayacağım

"Seni bıraktığımda el sallla."

"Mükemmel. O zaman sanırım seks yapmamak için bir neden yok, bilirsin, zihnimizi açık tutmak ve

hepsi."

"Başarı için kurallara uymak zorundayız."

Bir an için birbirlerine baktılar, söylemeye hazır olmadığı kelimeler dilinde ağır ağır oturuyordu.

Adamın gözleri, kızın fark edemeyeceği kadar hızlı bir şekilde ona duygularla parladı. Hiçbir şey söylenmedi, ama o an

patladı.

üzerine atladılar, dudaklar ve dişler, dillerin, nefes nefese kalmanın ve

çıplak teni çılgınca elliyordu. Kendilerini yatakta buldular, Olivia Makl'ın üstündeydi, ıslak amı Makl'ın zonklayan sikine baskı yapıyordu.

"Görüyorum ki umutsuzca netliğe ihtiyacın var," diye nefes nefese meme uçlarını yalamaya devam etti.

Omuzlarını pençeledi. "Hem de çok. Ve ne kadar görebiliyorum. İzin ver bunu düzelteyim.

Sen." Kendini önce oturur pozisyona, sonra da biraz daha yukarı kaldırarak adamın ucunda durdu. Elleri beline ve kalçalarına yayılmıştı, leylak rengi teniyle onunkinin koyu kontrastı çarpıcıydı. Seksi. Ve sıcak. Çok ateşli. Yavaş bir duygusallıkla, kadın kendini onun boyuna indirirken tenini okşadı. Parmak uçlarını adamın göğsünün etine batırırken, santim santim kalınlığında, kendini adamın sikinin üzerine oturtuyor ve buna bayılıyordu. Sadece bir kez

Gözlerini açtığında yüzündeki ifade nefesini kesmişti.

İçten içe yanan, yarı kapalı gözleri onu yakaladı. Açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi baktı ona. Gözlerini ona dikti.

eğer ruhunu damgalamaya niyetliyse. Adamın onu aşık bir adam gibi izlediğini hayal etmek onun için çok kolaydı. Bir adam ki...

Bir çığlık atarak bakışlarını ayırdı ve başını geriye atarak adamın şaftının üzerinde sallanmaya başladı.

Dairesel hareketlerle, gıcırdatarak. Tısladı, parmakları kadının belini sıkıyordu ama acıtmıyordu.

Asla incitmezdi. Ölümcül gücünü her zaman yumuşattı - ona kırılgan ve değerliymiş gibi davrandı.

Daha hızlı ve daha hızlı dönerken neredeyse zevkten hıçkırıyordu. Göğsü eforla kabardı,

Göğüsleri onun hareketiyle aynı anda zıplıyordu. Görüldüğü kadarıyla imkansızdı, daha da kalınlaştı, kanalının duvarlarını gerdi, içinde oluşan kıvrımlı coşkuyu artırdı.

"Tanrım, mor."

"Ver onu bana, benim güzel barbarım. Kendini tutma. Sakın -"

Bir böğürmeyle, öfkeli bir şekilde yukarı doğru itti ve onun savrulan bedenine binerken, haykırdı, kendi

Ezici bir zevk. Mutluluk dalgası dalga dalga kadının üzerine çöktü, sonra adam kendi orgazmıyla onu kremlerken, sıcak, titreşen ısı amını uyarırken tekrar zirveye ulaştı. Üstesinden gelen kadın, gevşek ve zor nefes alarak onun üzerine çöktü. Kalp kalbe atıyor, çılgınca atışları bir şekilde ritim tutuyordu. Daha önce hiç kimseye bu kadar yakın hissetmemişti. Daha uyumlu. Lanet olsun.

Sadece seksmiş, kışımın kenarı.

OceanofPDF.com

Onuncu Bölüm

Birkaç başarılı soygundan sonra...

Kötü hisler, kirli bir sıçan üzerinde yürüttükleri yarısında başladı -

Boyu bir metreyi biraz geçiyordu ve keçeleşmiş kürküne bakılırsa birkaç yıldır yıkanmamıştı - sanki bir şey tünel açmış gibi dalgalandığına yemin edebilirdi. Olivia'nın burnu seğirdi, midesi bulandı ve bunun sebebi sadece kötü koku değildi.

Bir şeyler ters gidiyor. Yıllar geçtikçe içgüdülerine güvenmeye başlamıştı. Bu Kuyruğunu her zaman korumuştur, önündeki kemirgen benzeri suçluda eksik olan bir şey. Kuyruğunun güdük ucundaki yaralı dokuya bakılırsa bir süre önce birisi onun gurur ve neşe kaynağını tıraş etmişti.

En yeni konserlerine hoş geldiniz. Şu anda tek gözlü, çok yamalı, topal bacaklı,

alaycı, dişsiz korsan - ve onun aşırı yorgun, saçları dökülmüş, çürük dişli fahişesi olarak Makl, görmeye geldikleri kemirgenle pazarlık etti. Kaçakçıdan çaldığı için vicdan azabı duymuyordu, hele ki o aşağılık korsanın yaptığı şeyler. Bu görev için kazandıkları küçük ücret

kanıt yerleştirmek, seyahatlerinin parasını ödemeye yaklaşılamazdı, ama Bu iğrenç uzaylıyı yaptıklarından dolayı cezalandırırken yaşayacakları meydan okuma ve tatmin duygusu bunu fazlasıyla telafi edecekti. Eğer onu becerecekse O zaman bu galaksinin pisliği olsun.

bunun tek bir büyük kusuru vardı. Pislikler en paranoyak ve şiddet yanlısı olanlardı.

Makl'ın da aynı gelgiti hissettiğine bahse girerdi, çünkü aniden her zamankinden daha az incelikle işleri toparlamaya çalıştı.

"Yola çıkma vaktimiz geldi. Debauching yapmak ve tüm bunlar. Belki de buna devam ederiz

"Bir dahaki sefere yıldız sisteminin bu bölümüne geldiğimde konuşuruz." Girdikleri kapıya doğru ilerlemeye başlamak için Makl'ın ince parmak hareketine ihtiyacı yoktu. Kemirgenle karşılaştıkları kaba yaşam alanı, bu gezegenin yüzeyindeki binlercesinden sadece biriydi. Manevra yapmak için fazla yeri ya da fazladan çıkışı yoktu, bunun gerçekten kötü bir tasarım hatası olduğuna karar verdi, hızla geri çekilirken. Görünüşe göre

Büyük silahlarla donanmış iki iri kertenkele adamın içeri girip tek çıkış yolunu kapattıkları düşünülürse, bu çok ihtiyatlı bir hareketti.

Yine de yuvarlak kılıçları, sarı kesik bakışları ve uzun yeşil ağızlıklarıyla bu çift değildi.

Yeryüzünden gelen bir timsaha çok benziyordu - bu onu bir çizgi halinde lanetlemesine neden oldu, ama odanın gizli girişlerinden, duvarlara kesilmiş ve kaçırdıkları hologramlarla kaplı bir çift kapıdan arkasına ve yanına fırlayan diğer altı kişi. Onların varlığını tahmin edemediğine inanamıyordu.

Etrafımız sarıldı. Hay sikeyim.

"Bizi pusuya düşürdüler."

"Pek sayılmaz," diye yanıtladı Makl. "Bunu deneyeceğini biliyordum."

"Biliyordun ve yine geldin mi? Sen deli misin?" diye tısladı, tam ışıklar titrerken, bir

yakında gelecek olan karartmanın uyarı işareti.

"Her göreve çıktığımızda bu soruyu yanıtlamak zorunda mıyım?"

"Sormaya devam ediyorum çünkü cevap vermiyorsunuz, sadece bizi uyarmadan daha fazla tehlikeye sürüklüyorsunuz."

"Seni neden endişelendireyim ki? Şimdiye kadar yara almadan kurtulmadık mı?"

"Evet. Ama bunun ne kadar düşünüyorsunuz?"

"Bugün bitiyor!" diye bağırdı kemirgen ev sahipleri, onu görmezden gelmelerine biraz sinirlenmiş gibi görünürken.

küçük bir tartışmanın tadını çıkardılar. Doğrusu, hemen hemen her görevde tehlikeyle karşı karşıya kalıyorlardı. Bunların hiçbiri Makl'ı . Adam en azından soygunlar sırasında terlemezdi. Yatakta ise...

Makl onun son düşüncesini okumuş gibi elini kaldırdı ve öptü. "Bana bir dakika ver de

Bunu hallettikten sonra daha *keyifli* konulara geçebiliriz."

Stumpy yine araya girdi. "Bu kadar erken mi ayrılıyorsunuz, ey Galaktik Aşk Kuşları? Ve henüz, eylem henüz

bitti. Henüz ödülünüzü almadınız."

"Görüyorum ki başarılarımızın haberi düşündüğümde daha çabuk yayılmış. Bu harika bir haber." Makl

şöhretlerinin bilgisiyle ışıldadılar.

Olivia inlemesini tuttu. Kahretsin. Eğer bu fare onların kim biliyorsa, tehlike seviyesi az önce

stratosfere doğru. Makl'ın görünmediği gerçeği olmasaydı biraz panikleyebilirdi.

En ufak bir rahatsızlık duymadı. Aksine, her zamankinden daha rahat bir şekilde oturdu - mekandaki temizlik seviyeleri göz önüne alındığında cesaret puanı - ve parmaklarını ona doğru seğirtti. Durumun onu ürküttüğünü itiraf etmekten utanmayan Olivia - aleyhlerine olan ihtimaller her zamankinden çok daha yüksekti - onun yanına koştu ve onu kucağına çektiğinde itiraz etmedi. Mor paralı askerinin onları dışarı çıkarmak için bir planı olacaktı. Her zaman öyle yapardı, genellikle arkasında talihsiz bir uzaylı cesedi izi bırakırdı. Ölümçül becerisine bir de Ifruum'un

durumu izledi - peki ya olasılıklar büyük ölçüde aleyhine yığılmışsa
Onlar mı? Hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığını biliyordu. Bazı durumlarda
daha da kötüleşiyordu.

"Sanırım beni ziyaret etmeyi seçtiğin için gurur duymalıyım. Kim olduğunu
anladığımdaki sevincimi hayal et.

vardı. Başınıza ödül kondu," diye kıkırdadı kemirgen, çürümüş dişlerini .
"Yakalanmanız için kanlı bir servet ödüyorlar, ölü ya da diri
canlı."

"Gerçekten mi? Ne kadar? Biliyorsun kuzenim Tren'in kafasında bir tane vardı.

Paha biçilemez. Keşfedilen on yedinci yıldız çeyreğindeki bir gezegen için
imparatorluk unvanı ve mülkiyeti teklif ettikleri söyleniyordu," diye Olivia'ya
sırrını açtı.

Onun sözlerinde gizli bir anlam aradı, ancak anlam gerçekten çok inceydi
çünkü

Anla bunu.

"Ödülün ne kadar olduğu önemli değil. Ödül benim. Kadın da öyle. Videoları
gördüm." Güdük

dudaklarını yaladı. "Bahse girerim kendi videomu çekerek bir servet
kazanabilirim. Özellikle de çılgılık atan bir kızsaa."

"Kadınım dokunmayacaksın," dedi Makl hafif bir ses tonuyla, avucunun
içinde aniden bir bıçak dönmeye başladı.

Olivia onu savunmak için bir şeyler söylemek istedi ama açıkçası, şiddet
uzmanının konuşmasına izin vermek onun yararına görünüyordu. Bu ve onun
karanlık, sahiplenici söyleyiş tarzı hoşuna gitmişti.

Aptal fare ne uyarıyı dikkate aldı ne de ikinci bıçağın ilk bıçağa katılarak
dönmeye başlamasını

Makl'ın avuç içi. Küçük ya da değil, onları başında görmüştü. Makl'ın fırlattığında hiç ıskalamaması esrarengizdi.

keskin hançerler.

"Oh, ona dokunacağım. Ve ısıracağım. Ve ona her türlü şeyi yapacağım, renkli, hepsi kayıtlı. İstersen ben yaparken bile izin vereceğim. Sonra da evrene göstereceğim."

Ne, şeytani kakhaha yok mu? Olivia, Makl'ın bunun tekrarını izlediğinde eksiklikten yakınacağını biliyordu.

bir an sonra. Dramayı çok sevdi.

Makl ağır bir i çekti. "Gördün mü, benim tatlı barbarım. Bunu bana onlar yaptırıyor. Ona basit bir şey söyledim

şey. Sadece bir tane. Kadınıma dokunma ve o tartışıyor. Aslında, sadece tartışmıyor, tehdit ediyor. Kaç tane paralı asker mantrası var biliyor musun? geçti mi? Bana onun ölmek için yalvarmadığını söyleyemezsin."

Makl hl onun ölümden rkmesiyle dalga geçmeyi severdi. Görevlerine rağmen, o hala

onun soğukkanlı değildi. henüz. Ama haklı olduğunu düşündüğünde onun yöntemlerine de karşı . şimdi olduğu gibi. Sesini buldu. "Oh, o bunu istiyor, tamam. Sanırım bu seferlik sorun yok."

"yle mi?" Makl'ın ifadesi aydınlandı ve kılık değiştirme katmanlarının altında bile onun

Glee. Gln derecede çekiciydi.

"Affedersiniz, Galaktik Muhabbet Kuşları, sizi vakti geldi. Muhafızlar, ben paralı askeri yakalarken

Kıza iyi bak."

"Soldakini mi istiyorsun?" Makl ayağa kalkıp onu yanına oturturken sordu

Ona bir silah verdiği gerçeğini gizleyerek.

"Hangisi bu?" diye sordu, alt dudağını kemirerek etrafına bakarken.

Makl parmak eklemlerini kırdı ve boynunu büktü. "Bir daha düşündüm de, onu da ben hallederim. Benim işim bitti.

tek odaklı bir yakın dövüş söz konusu olduğunda pratik yapın."

Antrenmansız mı? İma ettiği şeyin gerçekliği onu baygın hissettirdi. "Makl, bir daha

Hepsini. Sekiz falan var, iki zamanlı arkadaşımız fareyi de sayarsan dokuz."

"Biliyorum, adil olmayan . Sence bir kolumu arkadan bağlamalı mıyım? "Ben değilim" denmesini istemiyorum.

çaba gösteriyorum."

Baygınlık geri döndü, ancak kaba saba bir uşak araya girince adrenalin hızla onu alt etti

Baş başa. Makl döndü ve saldırıyı karşıladı; daha önce çektiği küçük bıçaklar havada parladı ve bir kertenkeleye çarptı - *güm, güm*. Yere düştü ve Olivia irkildi. Kahretsin, çok hızlıydı. O kadar hızlıydı ki Makl'ın elinde aniden yeni bir çift bıçak belirmişti bile. Karanlık bıçaklar, onları ele verecek bir parlaklık olmadan, dönerek kesmeye başladı. Ve böylece iki muhafız daha yere yığıldı.

"Hey, kamerada olduğumuzu biliyor muydun? Arkanda ve solunda. Sunucumuz her şeyi kaydetti.

toplantı. Umarım iyi tarafımı yakalamıştır," diye düşündü Makl.

Sadece mor sevgilisi bu kadar önemsiz bir şeyi düşünmek için zaman ayırabilirdi. Gerçekten yapmak zorundaydı.

Zihninin olayları nasıl işlediğini merak ediyorum, çünkü en iyi şekilde görünmek için daha çok endişeleniyordu.

Ratman "Öldürün onları!" diye bağırırken muhafızların geri kalanı

hücuma geçti. O hiç değişmedi. Olivia başını salladı. "Arkanda, mor."

Makl arkasını bile dönmedi. Arkaya uzandı, öne doğru çekti. Yarık. Twist. Ve başka bir vücut darbesi

yere. "Keşke farklı bir şey giyseydim. Bu benim en iyi görünüşüm değil."

Daha sonra, ölüm lakayt tavrı yüzünden onu öldürecekti. Eğer hayatta kalırlarsa.

Bekle. Eğer hayatta kalırlarsa... mordan pembeye dönene kadar onu becerecekti. Evet, çünkü onları buradan canlı ve tüm vücut parçaları sağlam olarak çıkarırsa bunu hak ederdi.

Tam da dikkat etmezse kalp krizi geçirebileceğini düşündüğü anda, Makl sonunda döndü

Olivia geç de olsa bakmayı hatırladı. Görünüşe göre Stumpy'nin adamları onu pek tehdit olarak görmüyordu çünkü arkasındaki çift Makl'ı hazırlıksız yakalamak için etrafından dolaşmaya daha niyetli görünüyordu.

Ah, lanet olsun. Ölümcül şiddetten nefret etmesine rağmen, o bile bunun zamanı olmadığını biliyordu.

Tereddüt. Makl iyiydi ama ortağı olarak ona yardım etmeliydi. Rol yapmak Gerçekçi bir video oyununun parçasıydı, derin bir nefes aldı ve Makl'ın ona verdiği tabancayı kaldırdı. Kertenkele adamı bacak ekleminden vurdu. Adam durmak bilmeyen bir çılgınlıkla yere yığıldı ve kadın dehşet içinde kıvranan yaratığa baktı.

Makl bir dönüş ve sıçrayışla gürültünün icabına baktı ve sonra onu azarlamak için zaman ayırdı.

"Burada çalışmaya çalışıyorum, barbar. Savaş sırasında avımızla oynamayız. Bunu işkence için zamanımız olduğunda yaparız."

Oyun mu? İşkence mi? Ciddi miydi lan bu?

Evet, . Kalan muhafızların hamlesinden kaçınmak için yana dalmadan önce göz kırptı.

Gülümseyerek ve koşarak bir aşağı bir yukarı gidip gelmesini, kıvrılmasını, sallanmasını, dilimlemesini ve zar atmasını izlemek

Olivia, Makl olarak bilinen muammayı kendi kendine özetlemekten kendini alamadı. Birincisi, Makl

Lanet olsun. Lanet olsun, adam dövüşebiliyor ve bunu zahmetsizce yapabiliyordu. Bir dansçı gibi hareket ediyordu, vücudu esnek ve akıcıydı, her zaman hareket halindeydi. Tıpkı ağzı gibi. Hiç susmuyordu. Hayatında hiç böyle bir alay duymamıştı.

O anın ciddiyeti olmasaydı, adamın bazı çılgın iddialarına kıkırdayabilirdi. Ama en berbat şey onun eğlendiğini fark etmesiydi. Sadece eğlence değil, tam bir patlama. Oranlar karşı yığılmış Kanlar içinde ve olası bir ölümle karşı karşıyayken Makl ihtişamını sergiliyordu. Onları oyalarken kaçmalı mıydı, ona yardım mı etmeliydi yoksa alkışlamalı mıydı bilemiyordu. Belli ki Makl'ın yardımına ihtiyacı yoktu.

Sadece bir gardiyan ve üstesinden gelinmesi gereken bir fare varken olmaz.

İçgüdüğü onu eğilmeye zorladı, hem de tam zamanında. Başının üzerinde bir kılıç ıslık çaldı. O sırada

Yün toplandı, takviye kuvvetler gelmişti. Dönerken yere . Cesetler kapıya yığılmıştı, kısa boylular lazer tabancaları sallıyordu. Saçmalık.

Olivia hızlıca nişan alıp ateş etti, silahlarını etkisiz getirme umuduyla bileklerine nişan aldı.

Ancak, bu yeni gelenler vücut zırhı giyiyordu ve bu zırh atışları emiyordu.
Uh-oh.

Saldırdılar ve o da kaçmaya çalıştı ama yerdeki ölü bir kertenkelenin kanında .
Zar zor

Bir haydut saçını tutup çekmeden önce ciyaklamayı başardı. "Ow!" Yeni gelen
uçuşunu durdurdu

ve onu dizlerinin üzerine çöktürdü.

Makl o anda döndü, vücudunun eğilmesiyle Güdük'ün cam gibi gözlerle
bakan çehresi ortaya çıktı.

öldü, pusuya düşürme planı korkunç bir şekilde ters gitti. Tıpkı onların planı
gibi. Yeni gelenler daha önce düşündükleri ya da karşılaştıkları hiçbir
denkleme dahil edilmemişti. Hay sikeyim. Şöhretin onları alaşağı edeceğini
hesaba katmamışlardı. Lanet olası ödül ne kadar yüksekti?

"Kızdan uzak dur." Makl kılıcını bir cesede silerken kibarca sordu.

"Teslim ol yoksa dişiye zarar veririz," diye buyurdu tok bir ses.

Olivia saçındaki yumruğun bükülmesiyle irkilmesine engel olamadı. Makl'ın
buz gibi bakışları daraldı. Büyük

Hata. Birisi onun paralı askerine meydan okumuştı. Artık asla geri adım
atmazdı.

"Benim farklı bir planım var." Makl ellerini gevşek bir şekilde yanına bıraktı,
bıçaklar

Aşağı.

Onun yöntemlerine alışkın olan Olivia, rahat duruşunun kendisini kandırmasına
izin gerektiğini çok iyi biliyordu. O hazırды.

savaşmak için. Onun için. Ne kadar ateşli. "Kadınımın gitmesine izin ver, ben de senin izin vereyim. Canlı olarak. Bu iyi bir anlaşma. Ben olsam kabul ederdim."

Daha önce benzer sözler söylediği anın aksine, bu sefer neşe yoktu. A

Ciddi tavırları Makl'ın gözlerini buz parçalarına çevirdi. Hiç bu kadar çekici görünmemişti.

Onu tutan uzaylı tutuşunu sıkılaştırdı ve sarstı. Acı dolu bir çığlık atmasına engel olamadı.

patladı. "Bizimle oyun oynama, paralı asker." Olivia dudağını ısırды ama başını geriye doğru çekip boynunu kılıcın ucuna maruz bıraktıklarında gözlerinden acı dolu yaşlar aktı.

"Bunu gerçekten yapmamalıydın."

Buz gibi sakın. Ölümcül ciddiyet. Uğursuz. Hem de çok . Olivia Makl'ın ses tonundan ürperdi. Birisi

ölmek üzereydi. *Umarım ben değilimdir.*

Mekândaki ışıklar titredi. Onu tutan eller gevşedi ama sadece bir anlığına.

Eskisinden daha hızlı ve daha acı verici bir şekilde tekrar gerildiler.

"Karanlıktan kim korkar?" Makl alay etti.

Ve sonra ışıklar söndü, ama geri gelmedi.

On Birinci Bölüm

Makl, Olivia'nın tehdit altında olduğunu gördüğünde öfke, vahşi, şiddetli bir gazap fırtınası onu ele geçirdi. O görebiliyordu

gözlerindeki korkuyu ve dudaklarındaki titremeyi fark etti ve bundan hiç hoşlanmadı.

Onun içinde bulunduğu durum için kendini suçladı. Kendini göstermeye ve onunla eğlenmeye odaklanmıştı.

Kemirgen'in yordakçıları yüzünden arkasında olanlara yeterince dikkat edemedi. Olivia şu anda bu hatasının bedelini ödüyor.

Ama en kabul edilemez , kadının ağzını ve gözlerini çevreleyen acı çizgileriyle başa çıkamıyordu.

onu rehin tutanlar onun narin barbarını incitti. *Ona dokunmaya nasıl cüret ederler!*

Işıklar söndüğünde Makl herkesin odadaki konumunu not aldı, böylece oda

tamamen ve tamamen karanlığa gömüldüğünde, bunlarla ünlü bir gezegende bir başka kesinti daha yaşandığında, o hazırды.

Kimse tepki veremeden içeri daldı. Hedefine ulaşmak için hızını ve umarım sürpriz unsurunu kullandı.

Kuzenleri onu karanlıkta bırakmanın komik olduğunu düşündükleri için birçok kez karanlıkta antrenman yaptı.

Makl, babasının arazisini çevreleyen örümcek istilasına uğramış madenlerde kendisine rehberlik etmesi için keskin duyularına güveniyordu.

Kılıçlarını sallayarak Olivia için tereddüt etmesine ya da endişelenmesine izin vermedi. Yapamazdı, en ufak bir duraksama onun sonunu getirebilirdi.

Soluna doğru nefes aldı. Yumruğunu savurdu ve hançerinin keskin ucuyla buluştu. Sağında bir sürtünme oldu ve ayağını savurdu, gürültüyle çıkan gümbürtü ona bıçağını saplayabileceği bir pozisyon verdi. Bir kumaş hışırtısıyla sallanmaya başladı ama tanıdık bir kokuyla burnu seğirince yarı yolda durakladı. Onun Yarım kalan salınım tersine döndü ve elinin üzerinden ılık bir sıvı fışkırdı.

Sonsuza kadar devam etti. Bir kalp atışından daha kısa bir süre.

Işıklar tekrar , cesetler etrafa saçılırken silahları ıslak bir şekilde duruyordu.

etrafındaki boşluk. Bir an için, en çok istediği kişiyi göremeyince göğsünde bir panik çırpındı. Muhtemelen onun üzerine bindiği içindi. Makl aşağı baktı ve sırttı. Ancak Olivia ona sırtarak karşılık vermedi. Üzerini kaplayan kir ve bağırsak tabakasıyla ilgili olabilirdi bu. "Sanırım elimi arkadan bağlamadığımı iyi olmuş," şaka yaparak onu kendine getirmeyi umdu.

İşe yaradı. Ayağa fırladı. "Seni çılgın, aptal uzaylı. Bu çılgıncaydı."

Genelde ona bağırdığında, sessizce uzaklaşır ya da ona birkaç kelime daha söylerdi. O da

takip et. Bağırırlardı. Kavga ederlerdi. Öpüşürler ve öfkeyle çiftleşirlerdi. Bu sefer kalıbı bozdu. Kendini onun kollarına attı ve ona sıkıca sarıldı. dudaklarını onunkilere değdirdi. Ne yazık ki ikisini de kaplayan kan hızla ayrılmalarına neden oldu. Öğürdü ve ağzını sildi.

"Siktir, bu iğrenç."

"Ve senin için de pek sağlıklı değil. Buradan çıkıp bir duş almaya ne dersin?"

"Peki ya bir kartvizit bırakmaya ne dersiniz? Basına konuşmak için kimseyi canlı bırakmadınız ya da

yetkilileri."

"Biri biliyorsa kimin umurunda? Gel." Makl bunu söylerken neredeyse kendini tokatlıyordu. Of

Elbette övgü alıp almaması umurundaydı ama Olivia'nın kanla kaplanmış haline bakarken, dikkatinin dağılmasının görsel bir hatırlatıcısı olarak, aklına tek bir şey geliyordu... belki de birkaç tane. Ancak hepsi de Olivia'nın sıcak bir duşta çırılçıplak olduğu ve ona çarpmadan önce her santiminde yara olup olmadığını incelediği, çoğunlukla yara almadan çıktığı için tanrıçasına şükrettiği sahnelerdi.

Bir an için, onu ölüme bu kadar yakın gördüğünde, daha önce hiç yaşamadığı ürperti hissetti.

kalbini durduracak kadar sıkıca kavradı. Bu onu hâlâ sarsıyordu ve bu tuhaf spazmı giderecek bir şeye ihtiyacı vardı.

Ama önce kaçmaları gerekiyordu. Kiralık kulübeden çıkan Makl, bir çeteyi gördüğünde lanetledi.

kabadayılar bir yığılır. Daha fazla mı? Cidden mi? Eğer onlar gözetim mi? Bir sonraki görevlerinden önce bunun üzerinde çalışması gerekecekti. Şöhret onu tembelleştirmişti. Artık değil. Olivia'yı gemisine ve güvenliğine doğru itti, sonra da savaşa hazırlandı. "Ben bu kabadayılardan icabına bakarken sen de koş ve Ifruum'u bul."

"Benimle gel." Kadın onu çekiştirdi, ses tonundaki endişe gerçektir.

Başını çevirdi ve eğildi. Kadın onun niyetini gördü ve aradaki mesafeyi kapattı. Onu sertçe öptü. "Sıcak

Benim için duşu hazırla. Birkaç dakika içinde yanınızda olacağım ve iyi bir *temizliğe* ihtiyacım olacak." Birkaç uzaylı öldürdükten hemen sonra.

*

Makl Olivia'yı yüzünü ona dönecek şekilde çevirdi ve küçük bir itme hareketi yaptı. Olivia bir adım sendeledi ama

Mor paralı askerinin vahşi bir bağırışla yaklaşan silahlı çeteye doğru atıldığını görmek için tam zamanında döndü.

"İlk kim ölmek ister?"

Deli piç. Bir şeyi öldürme fırsatını kaçıramazdı.

kuzeninin öldürme sayısını geçecekti. Ve muhtemelen bu gruba karşı başarılı olurdu.

İki yanındaki kapılardan aniden takviye birlikler çıkmadı.

Pusu! Kısa boylarına rağmen, yeni gelen uzaylıların gri dalgası Makl'ın etrafını sardı ve o da

bir ceset denizinin altında kaldı. Ona yardım etmek için ileri atıldı, ama tanıdık tüylü bir kol

ortasına sarıldı ve uçuşunu durdurdu. "Ifruum, ne

yapıyorsun?"

"Büyük mor adamı duydunuz. Bizi buradan çıkarıyor."

"Peki ya Makl?"

"Kendi başının çaresine bakabilir."

Evet, . Ama bu zorunda olduğu anlamına , hele de onun kışını kurtarmak için oraya atlamışken.

"Bırakın gideyim. Ona yardım etmeliyim."

Talebini görmezden Ifruum, onu güvenliğin beklediği ters yöne doğru sürükledi. Bir parçası

Olivia bu tür karşı Makl'a yardım edemeyeceğini anlamıştı. Ateş edebilirdi ama Makl'a zarar verme ihtimali olmadan o kaynaklı ceset kalabalığının içine ateş edemezdi. Denemenin bile delilik olduğunu biliyordu ama bu onu durdurmadı. Arkadaşından kurtuldu ve hızla geri döndü.

Savaş, silahını kaldırıp dış mahallelere ateş etmek, kafa ve vücudun üst kısmına ateş etmek, Makl'a duyduğu korkuyla öldürmekten duyduğu tiksintiyi unutmak. Mor sevgilisini göremiyordu ama onu duyabiliyordu. Gülüyor ve alay ediyordu. Aptal hâlâ hayattaydı.

Savaştı, bu da hâlâ bir şansları olduğu anlamına geliyordu.

Ya da en azından Makl öyle yaptı. Ancak Olivia'nın yaşam beklentisi birkaç puan düştü.

silahlar bir anda ortaya çıkıp kafasına doğrultulduğunda.

Ancak koluna bir şırınga uygulanması onu hiç bilmediği bir kara deliğe soktu.

kaçıp kaçamayacağını bilmiyordu.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Makl ısıklık çalarak gemisine döndü, güne başladığından otuz altı öldürme daha yüksekti. Biraz yara bere içindeydi. Biraz yanmış. Ve kana bulandı. Ama kazanmıştı. Şimdi tek yapması gereken

Yanlışlıkla havaya uçurduğu mahallenin bölümünü fark ettiklerinde belediye ona hasar faturası kesmeye çalıştı.

Gemisine bindikten sonra Olivia'yı görmek için neredeyse koşarak komuta merkezine gitti. İçeri girdiğinde

Ifruum'un her zamanki yerinde, insansız olduğunu fark etti. "Barbar nerede?" Odasında çıplak bir şekilde onu beklediğini umuyordu.

"Ne demek nerede? O seninle değil mi?" Ifruum koltuğunda döndü ve şu şekle büründü

Murphy, tedirginliği açıkça görülüyordu.

Buzbir ürperti Makl'ın tıkırdayan parmaklarını fırlatma ortasında durdurdu. "Hayır. Son gördüğümde

ve gemiye geri dönüyordunuz."

"Geri dönüp sana yardım etmeye karar verene kadar öyleydik."

"Ne yapmasına izin verdin?" Makl'ın alçak ses tonu öfkesini yansıtmıyordu, ama içindekileri sakladığını umuyordu.

vücudunu saran uyumsuz titreme

"Hiçbir şey yapmasına izin vermedim. Fark etmediysen söyleyeyim, o kız ne isterse onu yapar.

ve görünüşe göre, senin değersiz mor leşine yardım ettiğini düşünmek onu memnun etti."

"Ama onu dövüŖte gördüğümü hatırlamıyorum. Seni de öyle."

"Hepimiz kan ve kargaŖadan hoŖlanmayız. Galip geleceğini biliyordum, bu yüzden plana sadık kalacağımı düşündüm ve

gemi gitmeye hazır olsun."

Ve gitmeliler de. Makl bunu bir dereceye kadar anlıyordu. Tehlikeli bölgeden kaçmıştı - ya da

En azından yakın olan kısmı. Gezegenin yüzeyinden ayrıldıktan sonra, uzaya doğru yol alan bir başka gemi olarak, bir sonraki görevi planlamaya geri dönecekti. İnsana hiçbir Ŗey borçlu değildi.

Geri dönmek aptalcaydı. İntihara meyilliydi. Ŗansı varken gitmeliydi. Ve yine de, birkaç

Galaktik birimlerden sonra, karanlığın örtüsü altında, işte oradaydı, insanını çalan haydutun evine sızıyordu. Bunun suçunu egosuna, Olivia'yı kaçırان hırsız alt etme ihtiyacına atabilirdi. Ama derinlerde bir yerde Makl gerçek nedeni biliyordu. Gerçek nedeni.

Olivia'yı kurtarmak için yaptı. Onu bu kadar sinirlendiren bir kadınla daha önce hiç karşılaşmamış olmasını boş verin. Kim?

duyularını hiç hayal etmediği seviyelerde meşgul etti. Öğrendiği her kuralı sorgulamasına neden olan kişi. O

onun için geri döndüğü gerçeğini görmezden gelemezdi. Ona yardım etmek için ölümlle yüzleşmekten duyduğu tiksintiyle yüzleşti. Makl onu geride bırakamazdı, özellikle de Murphy'nin onu kurtarmak için bir yerlere girip çıkma özel yeteneğini kullanmayacağını öğrendiğinde.

"Onu yakalayamayacağım da ne demek?" Makl, bilgi ağı onu ortaya çıkardığında

birkaç sivri bıçağın uygulanmasından sonra.

Konuşmaları için insan şekline bürünen Murphy omuz silkti. "Ben bir tanrıyım, sihirbaz değil. Yapamam

Hoşuma kaderin akışını değiştirebiliyorum. Ya da aynı anda birden fazla kişiyi ıslayabilirim."

isteksizce kabul etti.

"O zaman onu kurtarmak için planın nedir?"

"Benim yok. Ama Olivia bunun bir olasılık olduğunu biliyordu. Yakalama her zaman . Heyecanın bir parçasıdır.

Bunu bilmen gerekirdi. Gerçi onu kaybedince kuzeninin yerine bir insan eksilmiş oldu. Ne yazık."

"Utanç mı? Tren kimin umurunda? Olivia'yı o ahlaksız uzaylının eline bırakamayız."

Bağlantıları sayesinde Makl'ın, insanını kimin kaçırdığını bulması uzun sürmedi. Yerel bir çete

Lord, büyük bir dolandırıcı değildi, ama Makl'ın Olivia'yı geri vermesini talep edemeyeceğini bilecek kadar para merdiveninin tepesindeydi.

"Neden olmasın? O da senden kötü değil elbette."

"Tam olarak demek istediğim bu." Başka biri Olivia'ya dokunmaya mı çalıştı? Ölü ve soğumuş bedeninin üzerinden.

İntikam , tercih ettiğinden daha az plan yaparak, Makl kendini yüksek bir yapının duvarına tırmanırken buldu, siyah camdan yapılmış bir apartman binası, uyum sağlamak için en iyi renk.

Zayıflatıcı da. Makl'ayak tabanlarındaki ve avuç içlerindeki emici tutamaklar tırmanmasına yardımcı oldu.

Yapının hemen dışındaki E.M.P. yakıtlı güç alanı, dış duvara tırmanmaya yönelik herhangi bir elektronik girişimi işe yaramaz hale getiriyordu. Çok yorucu ve yıpratıcı bir işti.

Onun kadar güçlü olmayan herkes.

Makl hızla binanın en üst katına ve balkon girişine doğru . Ağır ağır

Korkulukların üzerinden kendini soğuk taşa bastırdı ve dinledi. Hiçbir alarm çalmadı ve kimsenin onu fark ettiğine dair bir belirti duymadı. İlerleyerek balkonun cam kapılarının üzerine çekilmiş perdeden sızan küçük ışık aralığına baktı. Hiçbir şey göremiyor ya da duyamıyordu ama içeride çalan müziğin hafif bas sesi dışında bir şey duymuyordu; muhtemelen o kötü niyetli kişi insanına kim bilir neler yaparken çıkan dehşet seslerini gizleyen bir bu.

Seni kurtarmaya geliyorum, barbar.

Bir sonraki düşünüyordu.

ya da fark edilmeden içeri sızmak - Olivia'nın ciyaklamasını duyduğu anda kararını vermişti.

Camı kırmak için bir el ateş etti ve yuvarlandı, silahlarını doğrultarak ayağa fırladı, ancak gözleriyle karşılaştığı manzara karşısında durdu.

İpeksi kırmızı bir elbise giymiş, temiz ve elinde bir bardak köpüklü sıvı tutuyor,
Olivia çok görünmüyordu

dehşete düştüm. "Makl, burada ne yapıyorsun?" Olivia nefes nefese kaldı.

"Görünüşe göre, seni ölümden daha kötü bir kaderden kurtaramıyorum," diye kuru bir cevap verdi. Şöyle bir baktı

Loş ışık, açık büfe yemek ve köşede bir yatak... Topuklarının üzerinde döndü ve serin gece havasına doğru geri yürüdü - öfkeden kuduruyordu - göğsü garip bir şekilde ağrıyordu.

*

Olivia kanepeden fırladı, Makl'ı görünce hem şaşırdı hem de aptalca bir memnuniyet duydu. Kajib, eski bir

Geçmişte bir ya da iki kez birlikte çalıştığı arkadaşı, en son macerasını anlatırken durakladı - onu sadece güldüren bir macera önce ona, sonra da kırık avlu kapısına baktı. "Sanırım onu

tanıyorsun?"

"Evet. İzin verirsiniz, onunla konuşmam gerekiyor." Kırık camın yanından geçti ve

Makl'ı gece gökyüzüne bakarken bulmak için dalgalanan perdeler.

Tereddüt etti, ne söyleyeceğinden emin değildi. An uzadı, gerildi ama nedenini söyleyemedi.

Mor paralı askerine dokunmak istedi. Onunla yüzleşmesini. Bir şey söyle. Ellerini sıkıştırdı

arkasına geçti ve önce konuştu. "Seni burada gördüğüme

şaşırdım." "Müttefiklerimi arkamda bırakmam."

Hah. Garip, paralı asker el kitabı yakalanan müttefikleri kesmeyi tavsiye ediyordu çünkü

seni tehlikeye atarlardı. Onun eline geçen ilk fırsatta çekip gitmesini ve asla arkasına bakmamasını bekliyordu.

"Benim için geri döndüğüne inanamıyorum, mor."

"Kurtarılmaya ihtiyacın olmadığını bilseydim kurtarmazdım," acı bir cevap verdi.

Eğer daha iyi bilmeseydi, adamın sesinin incinmiş ve biraz da kıskanç olduğunu söylerdi. Makl? Onun.

Şakacı mı? "Ama sen bunu bilmiyordun ve de geldin." Elini onun koluna koydu. Kasları

altında gerildi. Bunun onu yaklaştırmaktan alıkoymasına izin vermedi. "Neden geldin? Gidebilirdin."

Ağır bir iç çekiş onu terk etti. "Yapamadım. Tıpkı senin fırsatın varken yapmadığın gibi."

Omuz silkti. "Evet, şey. Şöhretin nasıl bir şey olduğunu bilirsin. Onu çalmana izin veremezdim."

"Peki şimdi ne

olacak?" "Ne demek

istiyorsun?"

"Seni kaçıran kişiyle oldukça samimi görünüyordun."

Adamın korkulukları ne kadar sıkı kavradığını fark etti ve nedenini merak etti. Kıskanmamıştı herhalde?

"Yıldız olma biletini kaybetmekten mi korkuyorsun?"

Çenesinin yan tarafında bir kas sıçradı. Bir an için cevap vermedi. "Öyle de denebilir. Evet, öyle,

Ne , barbar? Kalıyor musun, geliyor musun?"

Ona bir seçenek mi sunuyordu? Bu onu sessizce terk etme yolu muydu? Eğer öyleyse, neden geri geldi?

gururdan başka bir şey için mi?

"Beni hala bir dadıya dönüştürmeyi mi planlıyorsun?"

"Sen mi? Dadı mı?" Kajok kahkahasını iki sandığından çıkardı ve diğerleriyle birlikte kıs kıs güldü

balkonda onlara katılırken. "Bunu hayal bile edemiyorum."

"Kimse seninle konuşmuyordu," diye hırladı Makl.

"Testy dostum, değil mi? Muhafızlarım seninle işlerini bitirdikten sonra ne kadar geveze olduğunu göreceğiz."

Makl'ın göğsüne doğrultulmuş büyük bir silah çıktı.

" geçmeyi bırak, Kajib." Olivia kaçakçıya kaşlarını çattı.

"Kim alay ediyor? Şu anda bile korumalarım sarmış durumda. Kaçması imkansız."

"Onu yakalayamazsınız. Ben olmasaydım burada bile olmazdı."

"Biliyorum. Bu yüzden bulduğumda seni kaptım. Diğer yarısını tuzağa düşürmek için mükemmel bir yem.

Galaktik Muhabbet Kuşları." Kajib alay etti.

"Tuzak mı? Yani tüm bunlar bir planın parçası mıydı? Arkadaş olduğumuzu sanıyordum."

"Yakalanmanız için teklif edilen para için tüm ailemi satardım."

"Neden şaşırmadım ki?" Makl hiç de endişeli görünmeden mırıldandı.

Kajib'a sırtını döndü. "Özür dilerim, mor. Bunu planladığını bilmiyordum."

"Öyle olacağını tahmin etmiştim, o yüzden yanımda bunu getirdim."

Kız çığlık atmaya ya da açıklamasını istemeye bulamadan Makl onu belinden kavradı ve

İkisi de balkondan aşağı düştü. Aşağıya daldılar, hava kulaklarının yanından ılık çalarak geçti, ağzı sessiz bir çığlıkla açıldı.

Çılgın mor sevgilisi elbette hayatının en güzel anlarını yaşadı.

"Wheeee!"

Aptal adrenalin bağımlısı. Ama eğer korkmuyorsa bu şu anlama geliyordu.

Ani bir sarsıntı ve yerle buluşmaları yavaşladı. Yanında bir paraşüt getirmişti.

Nedense bu ona delicesine komik geldi ve güldü.

Aslında kıkırdadı, bir

histeri notasıyla.

"Bunu eğlenceli bulmana sevindim," diye homurdandı onları alçak bir çatıya yönlendirirken.

"Ne zaman boku yediğimizi düşünsem, kışından bir tavşan çıkarıp bizi kurtarıyorsun."

"Sizi temin ederim, kışında bir şey yoktu." Sesi gücenmiş gibiydi.

Daha yüksek sesle güldü. "Gerçek anlamda söylemedim. Ne demek istediğimi unuttum. Teşekkür ederim.

bizi tekrar kurtarıyor." Ayakları yere sağlam basıyordu ve şu an için kimse onları vurmuyordu, ona bir öpücük kondurdu; ne kadar uygunsuz bir anda olursa olsun, heyecanlandırmaktan asla geri kalmayan bir tutkuyla yuttuğu bir öpücük.

*

"Dillerinizi düğümlemeye daha sonra çalışabilir misiniz?" diye yukarıdan öfkeli bir Ifruum havladı

daha ellemeye başlamadan. "Henüz ormandan çıkmadık, çocuklar."

Hayır, kesinlikle değillerdi. Makl Olivia'dan ayrıldı ve elini tutarak onu

Ifruum'un *el* koyduğu hava aracı, en son ev sahibi Kajob'dan başkası değildi.

Olivia'yı kucağına alarak iki koltuklu araca binen süper hızlı hava aracı

onları gemisine geri götürüyor, kılığına giriyor. Dışarı , kaçtılar

mafyanın etkisi. Şimdi, keşke Makl kafasındaki karmaşayı atlatabilseydi.

Son zamanlarda nesi vardı? Hata yapmak. Her zaman paralı askerlik yasalarına karşı

ona rehberlik etti.

Olivia onun müttefiki ve sevgilisiydi. Ama ona ihtiyacı yoktu. Ona biraz değer katıyordu ama

Hayatını riske atacak kadar akıllıca olan şeyi neden görmezden geldi ve hiçbir karşılık almadan onu kurtardı?

Ve neden o kirli izbede, bir kılıcın ucunun

kırılgan boynunun derisini deldi. Bir kesik, hızlı bir bıçak darbesi ve gözlerinin önünde kan kaybından ölebilirdi.

Öldü ve o bunu durduramadı. Elbette, sonunda onu kurtarmıştı ama yine de o anın ürpertisinden kaçamamıştı.

Duştayken bile sıcaklık artmış, aleti kabzasına kadar gömülmüş, vücudu kıvrılmıştı.

onunkine karşı, soğuktan kurtulamadı. Korkudan.

Neredeyse ölüyordu. Kimin umurunda? Benim, öyle görünüyor. Ama neden? Adam bunu daha uzun süre düşünebilirdi ama kadın o anı seçerek adını haykırdı: "Makl!" ve tatlı, dalgalı dalgalar halinde adamın aletinin etrafına boşaldı

Ondan ısı ve çok daha fazlasını almak.

Sonrasına gelince... ısı üretmenin daha birçok yolunu keşfettiler ve o da bu duyguyu

uzakta. Unuttu, ama aynı zamanda hatasını asla tekrarlamadı. Kimden O zamandan beri, görevlerini ertelemek zorunda kalsa bile, önce gelip birkaç potansiyel sorunu halledebilmek için onu zarar görmekten korudu. *Bir daha ona zarar gelmesine izin vermeyeceğim.* Kalbi bunu kaldıramazdı.

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Yaşadığı korku, seks arasında daha hafif işler yaptıkça azaldı. Makl

olağan tehlikeler olmasa bile hala eğlendiğini keşfetti. Olivia yanındayken yaptığı her şey onu gülümsetiyordu.

Üstünde nefes nefese kalmış insanıyla yatan Makl, kendini hiç bu kadar bütün hissetmemişti. Ya da açık-

başlı. Nadir görülen bir netlikle, sonunda hayatında sürekli bir kadın olmasının cazibesini kavradı. Onu olduğu gibi anlayan ve kabul eden bir kadın. Her fırsatta ona meydan okumaktan korkmayan bir kadın.

Ona para ödediği için yatakta sahte zevkler yaşamayan biri. Her şeyi paylaşabileceği bir ortak. Bir sevgiliden daha fazlası... dostum diyebileceği biri.

Argh!

Panik içinde ayağa fırladı, Olivia elinden uçup gittiğinde duyduğu vicdan azabı onu neredeyse irkiltecekti.

"Ne oluyor lan?" diye bağırarak halı kaplı zemine çarptı.

Ancak, bir sancı onu uykunun diğer tarafına atlamaktan alıkoymaya yetmedi.

palet. Birkaç pantolon ve "Bir şeyi kontrol etmem gerek" diye mırıldanarak yalınayak ve gömleksiz bir şekilde odadan çıktı.

Boşluk! Az önce fark ettiği şeyi düşünmek için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.
İnsanımı korumak istiyorum,

kalıcı olarak. Bu ne rezalet. Dehşet!

Makl, bunun olmasına nasıl izin verdiğini düşünerek gemisini boydan boya dolaştı.

Nasıl oldu da

bir insan için? Onu eş olarak tutmayı düşünecek kadar kendi yolundan sapmasına nasıl izin vermişti?

İyi ki sorununu fark etmişti. Artık bununla başa çıkabilirdi. *Sadece onunla ilgilenmeyeceğim.*

Tama
mdır.

Ya da
değil.

Başiboş düşünceler bunu nasıl başaracağını sorguluyordu. Barbar için hissettiklerini nasıl durdurabilirdi?

Mesafe. Fiziksel mesafeye ihtiyacı vardı. Bu da *artık seks yok* demekti.

Hmm, belki biraz fazla aceleliydi. Zihnini açık tutmak için sekse ihtiyacı vardı. Ne yapabilirdi ki?

onun yerine? Artık sarılmak yok. Evet, sorunun bir parçası da buydu, birbirimize sarılmak,

sarılıp konuşma olayının bitmesi gerekiyordu. Bunu daha önce hiç yapmazdı. Peki ya bundan hoşlanıyorsa? İyi bir dinlenme döneminden ve tatlıdan da hoşlanıyordu; bu onsuz yapamayacağı anlamına gelmiyordu. Cinsel birleşmeden sonra yatağın kendi tarafında kaldı.

Ama bu yeterli miydi? Tüm volta atışlarının onu odaya geri getirip durduğuna bakılırsa

paylaştılar, tam olarak değil. Biraz daha sert bir şeye ihtiyacı vardı. Olivia'dan ve onun uyuşturucu etkisinden uzaklaşması gerekiyordu.

Belki de daha fazla göreve çıkmayı unutmalı? Ne de olsa, kaç kere

Başarılı bir soygundan sonra birbirlerini parçalamadan ve vahşi hayvanlar gibi çiftleşmeden önce gemiye zar zor ulaşmayı mı? Kahretsin, bunu özleyecekti. Ayrıca

Görevler eğlenceliydi ve itibarı için iyiydi. Bu planı çöpe at. Suç çılgınlıklarına devam edeceklerdi; sadece aşık bir çift gibi davranmayı bırakmaları gerekiyordu.

Artık el ele tutuşmak ya da daha sonra gerçek öpücüklerle yol açan sahte - ateşli - öpücükler yok. Artık ellemek yok.

İşin bir parçası ya da zevk için. Vücudunu sergilemeyi bırakması gerekiyordu, böylece kadın bundan faydalanacaktı - yazık, çünkü bunu çok iyi yapıyordu. Şu andan itibaren onu sıradan bir erkek olarak görecekti. Ifruum gibi bir müttefik.

Ağır adımlarla köprüye doğru yürüdü ve sandalyesine yığıldı.

Murphy'nin pürüzsüz tenli yüzü, siyah beyaz büyük bir tomarın üstünden ona bakıyordu

kağıt. "Ayakkabısız bir adama göre çok gürültü yapıyorsun." "Bana

ne yaptı böyle?" diye homurdandı.

"Bitti mi? Sanırım yeğenim Olivia'dan

bahsediyorsunuz." "Evet. Başka kim olacak?"

"Seni yaraladı mı?"

"Tam olarak değil."

"Çifte haç mı?"

"Henüz değil."

"Sana başka bir adamdan hamile olduğunu ve bebeğin babası olmanı istediğini mi söyledi?"

"Ne? Ona başka kim el kaldırdı?" Makl oturduğu yerden sıçrarken neredeyse kükrüyordu.

Murphy yatıştırıcı bir hareketle ellerini uzattı. "Sakin ol, koca adam. Ben sadece ne olduğunu anlamaya çalışıyordum.

sorununuzun doğası."

Makl inleyerek yüzünü ellerinin arasına aldı. "Sorun şu ki ondan hoşlanıyorum."

"Umarım öyledir, zira bu amcanın düşünmek istemediği şeyleri yaptığınızı görüyorum."

Makl başını kaldırdı ve kaşlarını çattı. "Evet, onunla yapmak şeyler

daha önce hiç yapmak istemediğim şeyler beni endişelendiriyor."

Murphy'nin kaşları havaya kalktı. "Bu konuda için doğru kişi ben miyim bilmiyorum. Eğer sen

sapıkça bir şey , onunla konuşman gerekecek. Ya da konuşmam. Bir daha düşündüm de, bu tartışmayı hava durumuna çevirelim. Üçüncü kadradaki galaktik toz bulutunu gördün mü?"

"Seksle ilgili şeylerden bahsetmiyordum. Demek istediğim -" Makl kelimeleri söylemek için mücadele ederken durakladı. El salladı

ellerini dolaştırdı ve hayal kırıklığı içinde inledi. "Ben duygusal şeylerden bahsediyordum."

"Oh, aşık olduğunuz gerçeğini kastediyorsunuz."

"Ben ." Makl hiç düşünmeden silahını Murphy'nin kafasına doğrulttu. "Sözünü geri al."

"Senin önemsiz silahının bana zarar veremeyeceğinin farkında mısın? Ben bir tanrıyım."

"Bir tanrı olabilirsiniz ve yine de geri çekiliyorsunuz, bu da hayatta kalsanız bile, yine de

"Canım yanıyor, eminim."

"Ve sana aptal diyorlar." "Kim diyor?"

"Hiç kimse. Şimdi, biz ne hakkında konuşuyorduk? Ah, evet, senin -"

Konsolundaki ısrarlı vızıltı göz ardı edilemezdi. Makl iç çekerek koltuğunda arkasına yaslandı.

ve çağrışı kabul etti.

"Neden ?"

Harika. Kötü bir gün daha da kötüleşti. Başını koltuğunun başlığına çarptı.
"Merhaba sana

Muna Teyze."

"Bana *merhaba* deme. Dadı ile birlikte gelmenizi bekliyoruz."

"Sana Dünya'ya yakın bir yerde olmadığımı söylemiştim. Bu işler zaman alır," diye ustaca yalan söyledi.

Bir saniye bile inanmadı. "Gerçekten mi? Daha dün başka bir video izlemiştik.

Galaktik Muhabbet Kuşları'nın en yeni cüretkâr macerası ve ne garip bir tesadüf ama onlar size ve bir insana benziyorlar. Dişi bir insan."

Frukx. Şöhret arayışında bariz bir unutmuştu. "Bunu gördün, değil mi? Nasıl oldu da

Bakıyor muyum? İyi tarafımı gördüler mi? Tren gördü mü? Jaro?"

"Hepimiz gördük. Buraya geldiğinde Tren derini canlı canlı şanslısın.

Çabuk olsan iyi olur çünkü şu an kötü bir ruh hali içinde. Sanırım tüm o bastırılmış öfke yüzünden. Bütün bu sessiz kal-bebeğini uyandırma olayı onu patlamaya hazır bir bomba haline getirdi."

"Bir günden az ." Ya da olacaktı, oyalanmayı ve ek işler yapmayı bıraktığında

Ifruum ona yol göstermeye devam etti. Gerçeklerle yüzleşmesi gerekiyordu. Olivia'yı kuzenine teslim etmeyi, onunla daha fazla vakit geçirebilmek için ertelemişti. Çok yakınlaştığı gerçeğine onu uyandırması gereken bir başka lanet ipucu.

Daha fazla dolanmak yok. Doğrudan Tren'in evine gidecek ve epifanisini çözecekti.

İnsanı bırak

ve giderdi. Gözlerden uzakta, bir eş ve sürekli bir arkadaş gibi istemediği ya da ihtiyaç duymadığı şeyleri arzulamayı bırakacaktı. Aynı zamanda günlük beş parmaklı boşalmasına da geri dönmek zorunda kalacaktı ama belki de son zamanlarda zevk aldığı çiftleşmenin onu zihni açık bırakmadığı düşünüldüğünde bu iyi bir şeydi. Aksine, hiç bu kadar sinirli hissetmemişti. "Aileyi benim için hazırla varış."

"Kuzeninizi tutmak için elimden geleni yapacağım, ama kısa bir ziyaret yapmak isteyebilirsiniz. O biraz

her zamankinden daha testier." İletişim cihazı kapandı ve Makl düşünmeye başladı.

Belki de gezegene vardığında gemisinden hiç inmeyecekti. Kalmanın gerçekten bir anlamı yoktu. Hızla ayrılırsa, barbarla dağınık bir vedalaşmadan kaçınacaktı - ki barbarın

doğuştan gelen büyüklüğü nedeniyle onu çok özleyecek, bu da onu ağlatacak ve kalması için yalvarmasına neden olacaktı -

ve kuzeninden ve kuzeninin güçlü yumruğundan kaçacaktı. Mükemmel bir plan. Kusursuz.

Murphy kâğıdı katlarken . "Yani, Olivia'nın hala

Dadı?"

Ah, lanet olası cehennem. Murphy onun son düşüncesini duymuş muydu? Umarım değildir. Uzaklaşmaya ihtiyacı vardı.

büyükölge giden yolda tek başına devam edecek. "Ne yazık ki, Galaktik Muhabbet kuşları son oyunlarını oynadılar. Ailemin ona ihtiyacı var, bu yüzden onu bırakma vakti geldi."

"Onu dünkü haber gibi bir kenara mı atacaksın?" Murphy kaşlarını kaldırdı ve Makl da

Yanaklarını tehdit eden sıcaklık.

"söz vermiş falan değiliz. İkimiz de bunun kalıcı olmadığını biliyorduk. Ben bir

Paralı asker. Benim bir katil olduğum gerçeğinden nefret ediyor. Ve Tren'in ona ihtiyacı var. Sürdüğü sürece eğlenceliydi."

"Evet, öyleydi ve eminim ki sen onu bir an bile düşünmeden kovduğunda o da bunu böyle görecektir.

el salla. Peki sonra ne yapacaksın? Hilenin yarısını kaybettin. Galaktik'te ne yattıyor?

Loner'ın

geleceğı mi?"

Yalnız mı?

Bu kelime uyumsuz bir notaya çarptı. Cevap vermemiş olsa da Makl'ın ağzında ekşi bir tat bıraktı.

Nedenini söyleyemezdi. Yalnız kelimesi onu mükemmel bir şekilde tanımlıyordu. Ona atfedilen hayat buydu. Paralı askerlik el kitabında belirtilen hayat. Bir hayat

alıştığı kakhaha ve adrenalın olmadan kasvetli bir şekilde uzanıyordu.

Murphy sessizce, "Ona ihtiyaçın olduğunu kabul etmek bir zayıflık değil," dedi.

Ona ihtiyaç var mıydı? Makl ona ihtiyaç olmadığını söylemek için ağzını açtı. Kimseye ihtiyaç yoktu. Ancak,

kelimeler diline yapıştı. Yalan, söylenmesine izin vermiyordu.

"İnatçı aptal. Acı çek o zaman. Parmağımı soktuğum birkaç turtayı kontrol etmeye gidiyorum." Murphy

ortadan kayboldu, Makl ona aldırış etmedi. Artık öyle değil. Sinir bozucu tanrı her zaman bir yerlerdeydi.

Görünüşe bakılırsa, bu günlerde şu ya da bu kılıkta ayak altında dolaşıyordu. Ayrıca, insanıyla çok az zamanı kaldığını fark ettiğinde dikkatini meşgul edecek daha önemli bir şey keşfetti. Onun bedeninin ve tadını çıkarmak için çok az zamanı kalmıştı. Son bir kez onun içine gömülmenin ne zararı olabilirdi ki?

Kısa bir süre sonra onu terk edeceği için, şehvetini yatıştırmayı ona borçluydu, böylece yeni hayatına başlamayacaktı.

akli dengesi yerinde değildi. Bazen cömertliği onu bile şaşırtıyordu.

Aceleyle odasına döndüğünde, Olivia'nın öpücüğünü neden reddettiğini anlayabiliyordu.

ona tamamen hak etmediği bir azarlama ver.

"Ne , Makl? Beni yataktan atıp kaçamazsın, sonra da geri gelip seks."

"Bir şeyi kontrol etmem gerekiyordu."

"Tanrım, fark etmemiştim. Yine de kalkman gerekiyorsa bunu söyleyebilirdin."

şikayet etti. "Beni kıcıımın üstüne atmana gerek yok." Alnında bir çizgi belirdi. "Bir sorun mu var?"

Bilmem gereken bir şey var mı?"

"Önemli bir şey değil. Ama bence düşün sıcaklık seviyesini tekrar kontrol etmeliyiz."

"Gerçekten mi?" Dudakları kıvrıldı. "Son seferden beri çalışmayı bıraktı mı?"

"Sessiz ol barbar ve sana söyleneni yap." Karşı koyamayarak kızın poposuna bir tokat attı, ama onun yerine

Olivia küçük bir zevk iniltisi çıkardı ve ellerinin ve dizlerinin üzerine doğru itti. Omzunun üzerinden ona utangaç bir bakış fırlattı.

"Sanırım o zaman beni cezalandırmanız gerekecek, çünkü dinlemiyorum." Kalçalarını sallayarak

Onu.

Arsız barbar. Tüm yıldızlar adına, onu özleyecekti. Eli parladı ve yuvarlak bir

Yanak. Gürültülü bir şaplakla vurdu. Bedeni sarsıldı ve üst bedenini yatağa bıraktı, aslında arkasını daha yükseğe çıkararak kendini onun görüşüne açtı.

Makl, onun nemli ve davetkar pembeliğini gözyaşlarını tutamadı. pantolonunu yeterince hızlı çıkardı. Yanaklarının yumuşak etini yoğurdu ve arkasında yatağa diz çökerek ağzını kızın seksinin kabuk gibi çekirdeğine bastırdı.

tadı, şimdiye kadar tattığı her şeyden daha lezzetli bir nektar, diline çarptı ve

zevkle gözlerini kapattı. İnledi de. Geçen kısa süre içinde onun vücudunu oldukça yakından tanımıştı. Onun her santiminin tadını çıkarmıştı - birden fazla kez - ve yine de hiçbir şeyden, ne tadından, ne tepkisinden, ne de teninin verdiği histen bıkmamıştı.

Uyuşturucu gibi, hep daha fazlasını istiyordu. Ve daha fazlası. Ve...

Klitorisine yapıştı, dudakları ve diliyle okşadı, pantolonunun kısılalığında doruğa yaklaştığını, inlemelerinin alçak ve çaresiz bir şekilde ortaya çıktığını duydu. Ağzını çekti ve kızın ağlamaklı bir itirazda bulunduğunu duydu. Yatağın üzerine, kadının açılmış kalçalarının arasına süründü. Kolu kadının beline dolanırken, siki kadının sıcaklığına çarptı. Onu acilen pompaladı, vücudunu geriye doğru kıvrırdı.

Böylece birbirleriyle aynı hizadaydılar, parmakları oynarken aleti hareket ediyordu. Bir eli yarığının üzerinde klitorisini okşarken, diğeri dikleşmiş meme uçlarını titretiyordu. Dudakları boynunun hassas derisini, o solgun, lekesiz baştan çıkarıcı genişliği emdi.

Bir çığlıkla boşaldı, cinsel organı onun şaftını sağarak orgazmını ileri çekti. Ama bağırmadı.

mutluluk. Onun yerine dişlerini sıktı, çok sert değildi ama terleyen bedenlerini ayırıp yatağa uzandıklarında, kadının teninde bir iz vardı. Onun izi.

Ona çok yakıştı.

Ve gidiyordu. Yakında.

Onu tekrar almak için duşa taşıdı, onu mümkün olan her şekilde damgalamaya ihtiyaç duyuyordu.

Eğer onun okşamalarında, bedenine tapınma ve onu ele geçirme biçiminde bir çaresizlik sezdiyse

söylemedi. Ancak Makl, saatin geri sayımının farkındaydı.

Ayrılık. Uykuyu bir kenara bırakın, zihni uyanık kaldı, ona odaklandı, onun her ifadesini, her soluk alışını, kıvrımını, bakışını ezberledi.

Yatağında bitkin ve sarmaş dolaş bir halde ona sarıldı, uyuyamıyordu. O zamanı yeniden yaşamaktan kendini alamadı.

birlikte geçirdikleri zamanları, konuşmalarını ve maceralarını. Onun hakkında, bugünün ve şimdinin Olivia'sı hakkında çok şey biliyordu ama geçmiş hakkında çok az şey biliyordu. Hiç bahsetmediği bir geçmiş.

Birdenbire canı sıkıldı. Ailesinin bağına bastığı bu kadın kimdi?

Uzayda bulunduğu yere nasıl gelmişti? Ve bir tanrı olan Murphy tarafından mı evlat edinildi? En çok

O anda önemli olan şey - kız kollarında yatarken, başı göğsüne yaslanmışken. Bilmek zorundaydı, onun hikâyesini duymak zorundaydı. "Murphy'nin koğuşı olarak uzaya nasıl düştün?"

Acı bir kıkırdama vücudunun titremesine neden oldu. "Oh, işte şimdi cinsel birleşme sonrası yatma zamanı hikayesi. Neden

Bu acıklı hikayeyi duymak ister misin?"

"Merak." Açıklayamadığı onu anlama ihtiyacı. Ve böylece ona hikayesini anlattı - ve o da

Öldürülecek varlıkların, ortadan kaldırmaya öncelik verdiği yeni düşmanların bir listesini yaptı - ücretsiz olarak.

Bölüm On Dört

"Bak, anne. Gökyüzünde ışıklar var." Çok daha genç olan Olivia boynunu bükmüş, büyülenmişti.

Yıldızlarla dolu karanlık bir galaksinin fonunda asılı duran beyaz ışık patlamalarından oluşan mükemmel bir halkanın görüntüsüyle. Şehirde yıldızlar nadiren bu kadar net parlardı ve parlayan daire gibi bir şeyi daha önce hiç görmemişti.

"Muhtemelen sadece bir uçaktır."

Uçakların kırmızı arka lambaları vardı ve hızla hareket ediyorlardı. Bu anomalinin sabit olduğu kanıtlandı. "Ama bu

hareket ediyor. Aslında, ışıklar yaklaşıyor." Kesinlikle tipik bir havacılık davranışı değildi, on yaşındaki Olivia bile bunu biliyordu.

Annesi arabalarının bagajını karıştırırken, "Elbette öyle," diye mırıldandı,

Şu anda yolun kenarına park edilmiş durumda. Aslında buna araba demek yoldaki araçlara hakarettir.

Uzun zaman önce emekliye ayrılmış olması gereken, kapıların alt kenarları boyunca pas, tıkırdayan bir susturucu ve sinir bozucu olduğunu kanıtlamak için tam doğru yükseklikte ön cam boyunca bir çatlak bulunan bir hurda parçasını deneyin.

Başı hâlâ öne eğik olan Olivia gökyüzüne baktı, annesinin dikkatsizliğinden hiç de rahatsız olmamıştı.

Bazen fark edilmemek umabileceği en iyi şeydi. Annesi domuz ahır hakkında bir şeyler mırıldanmaya devam ederken Olivia ışiksiz yola baktı. Hiçbir şey ayırt edici değildi ve Olivia neden özellikle bu kısımda durduklarını söyleyemezdi. Annesi birden direksiyonu çakıllı bankete kırdı. "Neden durduk?" diye sordu. "Kayıp mı olduk?"

ve "Benzinimiz mi bitti?" sorularına "çünkü", "hayır" ve "hayır" yanıtlarını aldım.

O da nedenini sormak istedi

Teyzesiyle paylaştığı daireden neredeyse bir saat yol gitmeleri gerekiyordu ama bir şekilde

cevabı bildiğini düşündü. Her gibi. Her zamanki gibi, sevgili annem istediği zaman geldi, bir *dizi özür diledi* ve parlak bir gülümsemeyle yokluğunu telafi edeceğine söz verdi.

Her neyse. Olivia, sevgili annesinin söylediklerine inanmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Düzinelerce

Verilen sözlerin tutulmamasından sonra, annesinin ağzından çıkan hiçbir şeye inanmaması gerektiğini biliyordu. Yine de, kartlarını doğru oynarsa, sonunda bir şey elde edebilirdi - yeni bir kazak, bir CD, akşam yemeği

McDonald's. Suçluluk hediyeleri, onun deyimiyle.

Bir arkadaşından ödünç aldığı, annesinin kullandığı sedanın kaputuna ,

İçinin durumuna bakılırsa muhtemelen bir domuzla ilgiliydi - Olivia arkasına yaslandı ve gökyüzünde asılı duran ışık halkasına baktı.

Belki de uzaylılardır, bizi kaçırmaya gelmişlerdir. Çok şanslı olmalıydı. Bu cehennemden kaçabilmesi için bir mucize ya da on altı yaşına girmesi gerekecekti.

şu anki hayatı olarak bilinen varoluş. Teyzesiyle yaşamak o kadar da korkunç değildi. En azından düzenli yemek yiyordu ama iki genç kızla aynı odayı paylaşıyordu.

Kuzenler, babalarından çok daha fazla bakıcılık yaptığı kuzenler, onun eğlence anlayışı değildi. Ama arabada uyumaktan iyidir. Annesinin Bu durumda horlamalardan kaçmak imkansızdı. Grup evleri ise daha da kötüydü.

Annesi muzaffer bir "Aha!" sesiyle sandıktan çıktı, elinde sopa şeklinde bir şey tutuyordu.

Birkaç dakika sonra kehribar rengi bir işaret fişegi parladı. Bir ikincisi yeşil bir ışık patlamasıyla yandı. Annesi onları garip bir parlayan böcek dansıyla sallayarak arabanın yanındaki alanda zıpladı. Tuhaftı ama annesinin yaptığını gördüğü en tuhaf şey değildi. Olivia annesinin bu tür düzensiz davranışlarına alışkındı. Aslında, parlayan çubuk dansı, annesinin kafası güzel bir şekilde eve sendeleyerek döndüğü zamana kıyasla daha uysaldı.

bir şeydi ve sarhoştı. Apartman kompleksinin ön bahçesinde çıplak ve fıstık ezmesine bulanmış halde görünmez kelebekleri yakalamaya çalışarak koştururdu. Çocuk koruma servisi bunu komşular kadar eğlenceli bulmadı.

Sanırım ayılana kadar arabanın anahtarlarını yine saklasam iyi olacak. Olivia iç çekti. Yine kandırıldım. Olivia sarhoşluk belirtilerini nasıl gözden kaçırdığını merak ediyordu. Genellikle annesi alem yaptığında bunu fark ederdi. Yine de, komik dansına rağmen, annesi çok uçmuş ya da sarhoş görünmüyordu. Şarkı söylemiyor ya da kıkırdamıyordu. Sallanmak ya da düşmek. Aslında annesi Olivia'nın daha önce gördüğünü hatırlamadığı bir zarafetle dans ediyordu. "Ne yapıyorsun?"

"Seni ilgilendirmez."

Hmm, muhtemelen ayık, ama hala o her zamanki keyifli hali. Sakızını çıtlattıyor,
Olivia almadı

Suç. Neden enerjisini boşa harcasın ki? Tekrar yaslandı ve sabit halkaya baktı.

tepelerinde bir gariplik vardı. Bakarken, tek bir parlaklık ışını büyük kütleden ayrılıp onlara doğru hızla inerken nefesi kesildi. Sadece onlara doğru değil, tam tepelerinde, sıcak bir

Rüzgâr saçlarının gevşek tellerini çekiştirdi. Teyzesi tahmin edip ağzını sabunla yıkamasın diye yüksek sesle söylemeye cesaret edemediği kutsal kelime. Tekrar.

Süper-üstü işitsel güçlere sahip olan Olivia

ama Olivia kötü bir şey yaptığında ya da söylediğinde bunu her zaman biliyordu. Ve eski usul yöntemlerle cezalandırırdı. Blech.

Bir , uçup giden şey ağaçların arkasına kondu. Sevgili annem parlayan çubukları fırlattı

çakılların üzerinde. Çantasını kaparak sabırsızca eliyle işaret etti. "Hadi gidelim." "Nereye?"

"Soru sormayı keser misin?" diye tersledi annesi. Olivia'yı kolundan yakaladı ve onu kaputtan çekti. Olivia metalden kaydı ve ayakları bir sürtünmeyle yere çarptı.

Annesinin tutuşundan sıyrılıp kaşlarını çatı. "Geliyorum. Sadece nereye diye soruyordum."

"Görmek için, um -"

"Çalılıklara inen UFO şeyi mi?" "Evet. Ve tartışmayın."

"Neden ki? Ben de ne olduğunu görmek istiyorum. Belki de süper gizli bir hükümet işidir. Ya da

Uzaylılar. Uzaylılar harika olurdu."

"Bu çok ," diye mırıldandı annesi. "Uzaylı diye bir şey . Muhtemelen sadece bir helikopterdir."

Evet. Tamam. Olivia buna bir an bile inanmadı ve annesinin de inanmadığını söyleyebilirdi ama

Neyin indiğini bilmek istediği göz alındığında, kim bilir neyle karşılaşmak için karanlık bir orman parçasına gitmeyi tam olarak tartışmadı.

Evinin bulunduğu mahallede yaşayan uyuşturucu bağımlıları ve pisliklerden daha kötü olamazdı. Yıllar sonra Olivia, o gece sergilediği saflık yüzünden hâlâ kendini tokatlamak istiyordu.

Önden atlayan Olivia, topuklu ayakkabılarla sallana sallana ebeveyninden daha iyi zaman geçirdi.

orman gezileri. On yaşındaki normal bir çocuk gölgeli ormanda maceraya korkabilirdi. Olivia

Yaşıtı olan diğer çocuklardan daha cesur ve daha dünyevi olduğu gerçeğiyle gurur duyuyordu. Buna sokak zekası diyordu. Annesinin ona bıraktığı tek mirastı bu.

Zeki olsun ya da olmasın, hiçbir şey onu açık bir alana girdiğinde gözleriyle karşılaşacağı manzaraya hazırlayamazdı.

Yama. Sanki önceden hazırlanmış gibi, ormanın içine doğru bir açıklık vardı, çalı çırpı dış kenarlara yığılmıştı ve onu doğaçlama bariyerin üzerinden tırmanmaya zorluyordu. Bir patika aramak için zaman ayırabilirdi ama beyaz bir ipucu yakaladı. Bir parıltı. Bir parıltı. gizemli bir cisim uçtu.

Hava balonu mu? Helyum balonlarıyla uçan bir çim sandalyedeki moron mu? Olasılıklar heyecanlandırırdı

onu. Daha önce bu konuda şaka yapmış olsa da, gerçekten görmeyi beklediği son şey bir uzay aracıydı.

anasını. *Üzgünüm, Ginny Teyze*. Fildişinin hayali tadını görmezden geldi ve bir adım attı, sonra

Bir diğeri de yerden birkaç metre yukarıda asılı duran küreye doğru. Mentos gibi yuvarlak ama devasa büyüklükte olan bu küre yerin üzerinde hafifçe uğulduyordu! Olivia ona baktı. Harika. Altına bakmak için eğildi ama onu tutacak bir şey göremedi. Bu

kütükler ve enkazlar onu rahatsız etmiyor gibi , hafif bir aydınlatma

kabuğundan yayılıyor.

"Bu çok havalı," diye mırıldandı.

"Onu ben getirdim." Annesinin ani sözleri Olivia'yı ürkütmüştü. Yalnız olmadığını unutmuştu.

Sonra kelimeler içine işledi. Dönüp annesine baktı ve onun yüzünde hiç şaşkınlık görmedi. Annesi bir UFO beklediğini nereden biliyordu? Tabii uzaylı gemisi değilse. Yazık. Bir an için çok heyecanlanmıştı. Olivia tekrar baktı ve muhtemelen pek de şeker olmayan kabuğa giden rampayı fark edince bir ciyaklama sesi çıkardı. Rampanın üzerinde kambur, belli belirsiz insansı bir yaratık duruyordu. Olivia domuz benzeri varlığa bakarken sertçe yutkundu, kesinlikle detaylı bir kostümdü, kokusuna kadar.

"Onu istediğin gibi getirdim. Şimdi param nerede?"

Olivia döndü. "Senin paran mı?" On yaşında olsun ya da olmasın, işin özünü anlamıştı.

gidiyor. "Beni satıyor musun? Buna mı?"

"Daha büyük bir amaç için."

"Kafayı bulmak daha büyük bir amaç değil," diye şımardı Olivia, korku dallarını ona doğru gönderiyordu.

"Sana kendimi açıklamak zorunda

değilim." "Ama polislere

açıklayacaksın."

"Onlara söylersem olmaz." "Ama ben

kaçmadım."

"Evet, öyle. Ve onlar da bana inanacak."

"Ama neden?" Olivia sorarken ağlamadı ya da yıkılmadı ama yıllarca süren merakına engel olamadı

sorusunu içselleştirmekten alıkoydu. "Benden neden bu nefret ediyorsun? Ben sana ne yaptım ki?"

"Aynen öyle." Annesi tükürdü. "Benim için ne yaptın, seni nankör velet? Seni ben doğurdum ve

Ne alacağım? Devletten ayda birkaç kuruş fazladan para. Verdiğim rahatsızlık için yeterli değil.

seni taşıyarak. Ve lanet olası baban. Yardım edeceğine söz vermişti. Yalancı. Sen geldikten sonra şehri yeterince hızlı terk edemedi. Yalnız olmam senin suçun."

Olivia, acıyı hissedemeyecek kadar sersemlemiş bir halde gözlerini kırptırdı. Daha sonra gelecekti. "Öyleyse neden

geri geliyor musun?"

"Çünkü sen benim çocuğumsun. Belki bir gün bir işe yararsın diye düşünmüştüm. İşte o gün geldi."

"Ciddi olamazsın. Beni satamazsın. Özellikle de buna. O insan bile değil."

"Ve? Seni uzaya götürecek. Bunu bir macera olarak düşün." "Hayır. Bunu yapamazsın."

"Öyleyim."

"Bundan kurtulamayacaksın. Polisler bunu anlayacak ve hapse gireceksin."

"Polisler bir bok yapmaz. Zaten iki kez paçayı kurtardım. Üçüncüsünde uğur vardır." Onun

Annemin kuru rujla çatlamış kırmızı dudakları hastalıklı bir gülümsemeyle .

Annesinin Joey ve ardından Lisa hakkında söylediği yalanlar aklına gelince Olivia'nın zihni dondu,

koruyucu aileden kaçmak. Olivia sık sık büyük kızının Kardeşler yeni hayatlar buldular, küçük bir kız kardeşin her şeyi istemeyen ya da buna ihtiyaç duymayan daha mutlu hayatlar. Ama hayır. Kardeşleri asla özgür kalamadı. Annesi onları sattı. *Tıpkı beni satmaya niyetlendiği gibi.*

"Gitmiyorum," diye inatla tekrarladı. Olivia koşmak için döndü, ama soğuk bir şey onu

ve uzuvları kelimenin tam anlamıyla olduğı yerde dondu. Olivia sadece, kemerini kıllı göbeğinin üzerine bağlayan, kısa pantolonu ne ayaklarını ne de kıllı bileklerini örtmeyen domuzumsu Marslı yaklaşırken onu dinleyip izleyebildi. Olivia'nın tüylerini diken diken edecek şekilde ona bakan çirkin adam, Olivia'nın felçli bedeninin etrafında volta atıyordu.

vücut. "Biraz genç ama iş görür." Yaratık yana doğru tükürdü. "Tabii ki yapacak. Şimdi parasını öde yoksa onu teyzesine geri götürürüm."

"Satacak başka yavrunuz var mı?"

"Hayır. Bu . Şimdi çatalla, domuz adam. Görmem gereken insanlar ve yapmam gereken şeyler var." Onun

Anne talepkâr bir el uzattı.

"Sizi artık işe yarar bulmamamız sizin için ne büyük talihsizlik. Lütfen son ödemenizin keyfini çıkarın."

Silahını kaldıran Olivia, uzaylı annesini vurup hafif esintiyle dağılan bir toz yığınınna dönüştürdüğünde çığlık bile atamadı. Sonra, gardiyanına verdiği isim olan Kokuşmuş, onu önümüzdeki birkaç hafta boyunca yeni evine götürürken daha az umursayamadı. Hiçbir şekilde hayatının en kötü dönemi değildi ama kesinlikle en korkutucu dönemlerinden biriydi, özellikle de bir arada tutulan yetimlerin ne olacağını bilmediğı için.

O ve uzaylıların topladığı diğerk uyumsuzlar bir tür garip statüde bir arada yaşıyorlardı.

Peter Pan'ın kayıp çocukları - ve kızları - ile teyzesinin ona izlettiğı Sinek Lordu'nun olduğı adadaki vahş çocuklar arasında. Bazı açılardan, Olivia yeni hayatından eskisinden çok daha fazla keyif alıyordu, özellikle de en üst ranzalardan birine sahip olduğı için. Onları besledikleri lapa arzulanan çok şey bıraksa bile hayat rahat bir rutine oturmuştu.

Ve sonra ikinci bir korsan grubu gemilerine saldırdı. Kana susamış böcekler, hiç gizlemediler

İnsanları ne için istiyorlardı - bir akşam yemeğinin ana malzemesi.

Sote soslu kızarmış Olivia pek de lezzetli bulduğu bir şey değildi, o yüzden sakladı.

Bulduğu ilk fırsatta yeni istilacılardan kaçtı, gemideki uzaylı kanalları genişti ve kendisi gibi minyon biri için tam doğru boyuttaydı. O kadar iyi saklanmıştı ki

Korsanlar tüm yetim arkadaşlarıyla birlikte gemiyi boşalttı ve onu yalnız bıraktı. Yapayalnız. Olivia, o genç yaşında bile yavaş da olsa bir ölüm cezasını gördüğünde anlıyordu.

Sonra sabah uyandı, karnı açlıktan gerilmişti, nefesi kesilmişti, enerjisi azalmıştı.

Kendisi için yaptığı paletin kenarında oturan, tarih kitabından fırlamış bir şeyler komik görünümlü bir adam gördü. Zayıf ya da değil, çöpleri karıştırırken bulduğu paslı bıçağı sallayarak ayağa fırladı.

Korku genç kızın kalbinin çarpmasına neden oldu ama yine de cesurca gülümseyen adamla yüzleşti ve titrek bir sesle "Kimsin sen?" diye sordu.

"Ben sadece tüm tanrıların en büyüğüyüm. Tanrıların en iyisi ve en sonuncusu. Kimin tanrı olacağına karar veren

yaşayacak ya da -"

Işıl ışıl bir kadın arkasından yaklaştı ve kafasının arkasına şaplak attı. "Bu Murphy.

Ben de Karma. *Bizler* tanrıyız, ama kader seni evlat söylediğine göre, bize ailen diyebilirsin."

Evrenin muhtemelen gördüğü en tuhaf ama aynı zamanda en sevgi dolu aile. Bu aile

Olivia yeni koruyucularıyla seyahat ederken çocukluğunun geri kalanı hızlı bir bulanıklık içinde geçti, ışık hızından daha hızlı bir şekilde yepyeni kültürler ve fikirler öğrendi - Karma kıkırdayarak bunun çok retro bir hız olduğunu söyledi.

Amcası çok boğucu ve sihir markası çok tehlikeli hale geldiğinde, Olivia, daha sonra

Bir hapishane hücresinde tanıştıktan sonra Ifruum ile takıldı. Gerisi, dedikleri gibi, tarih oldu.

*

Olivia hüzünlü hikâyesini bitirirken nefesini tuttu. Makl bir süredir sessizdi. O

Annesinin onu duygusuzca dışladığı kısma geldiğinde öfke nöbetini atlatmıştı. Nedense ona yapılan kötü muameleyi duyunca, Olivia ona annesinin zaten ölmüş olduğunu hatırlatana kadar onu öldürmekle tehdit etti. Olivia onun tepkisini aşırı ama aynı zamanda iç ısıtıcı bulmuştu.

zaman. Tuhaflıklarına rağmen, ona bir şekilde değer verdiğini gösteriyordu.

Umursadığından değil . Aptal değildi. Bir şeyler olduğunu anladı. Süper

Tutkulu Makl görevdeki bir adam gibi davranıyordu ve nedenini bildiğine dair sinsi bir şüphesi vardı. Yine de, kuzeninin gezegenine yanaştıkları haberi otomatik bilgisayar anonsuyla geldiğinde, içinin acımasına engel olamadı.

Beni gerçekten .

Bazı nedenlerden dolayı, gerçekten de onların soygunlarına devam bekliyordu,

Otoriteye burun kıvrıyor, gittikçe daha da rezil oluyordu. Hatta öyle bir noktaya gelmişti ki

Görevleri dört bekliyordu çünkü bu işi sevdiğini inkar edemezdi. İyi düşünülmüş bir soygunu başarmanın adrenalini ve ihtimalleri yenerken Makl'ın gözlerindeki vahşi neşeyi görmek. Ve seks... Vay canına.

Mor sevgilisini daha iyi anlamak için *A Mercenary's'i* incelemeye bile başlamıştı.

Refah Rehberi. Bazı kurallar ve alt maddeler onu kahkaha krizlerine soktu.

Yine de bir suçlunun hayatını yaşamayı unutun. Görünüşe göre Galaksi'nin yarısı olduğu günler

Aşk Kuşları bitmişti. Makl, onu kuzenine dadı olarak bırakma planını uygulamaya niyetliydi.

Ne kadar iç karartıcı, ama yine de ondan ne yapmasını bekliyordu ki? Takım olarak çalışmaya devam etmesini ve

birkaç yıldız sistemi pembe gezegendeki sarkık kulaklı tavşanlar gibi sevişiyorlardı? Ne olmuş yani eğlenmişlerse, harika seks yapmışlarsa ve harika konuşmuşlarsa?

Lanet olsun.

Onu yana doğru itti, yere çarpmasına yetecek kadar sertti ama farkına varması sert değildi.

gözlerinin arasına vurarak.

Moru severim.

. Bunun olmasına ne zaman izin vermişti? Neden? Büyürken dersini miydi?

Birini sevmek, birine güvenmek, ona kendisini incitme gücü veriyordu.

Ve ben bunun olmasına izin verdiğim için en kötü aptalım, özellikle de kendini beğenmiş, katil bir

Beni sadece seks için istediği gerçeğini hiç gizlemeyen bir paralı asker.

Neyse ki ona en başta neden onunla birlikte olmak istemediğini hatırlattı.

Yataktan fırlayarak hızla giyindi ve daha da hızlı toparlandı. Makl'ı kapmak için kenara iterken

en sevdiği sütyenini yerden alıp bavuluna yerleştirirken, sonunda onun şaşkın bakışlarını yakaladı. Ona olan aşkının açığa çıkması hâlâ bu kadar tazeyken bunu tutamazdı. Uzaklara baktı.

Böylece gözlerindeki tehditkâr yaşları silmek için biraz zaman bulabildi.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

"Ne yapıyor gibi görünüyorum? Toplanıyorum tabii ki. Bu dadılık işi için kıyafete ihtiyacım olacak,

değil ?" Cevabına sinirli bir not ekledi.

"Muhtemelen akıllıca bir şey. Megan muhtemelen çıplak dolaşmayı düşünen her dişi öldürürdü.

eşinin önünde. Ama geldiğimizi nereden biliyordun? Ifruum mu söyledi?"

O hain biliyor muydu? Misilleme olarak onu daha sonra tıraş edecekti.

"Hayır, bilmiyordu, ama bu çok açık.

Bir görev planlamadık ya da durmadık ama yine de gemi indi. *Kafanı boşalttığından emin oldun,*" diye hava attı, "normalden birkaç kez daha fazla. Buna bir de kadının sezgileri eklenince, hiç de zor olmadı."

"Üzgün görünmüyorsun değil mi?" Makl takip ederken sorgularcasına söyledi, hızlı adımları takırdıyordu

yerde.

"Neden üzüleyim ki?" Yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi. "Her şeye rağmen söz verdim

bu dadı yapmak için. Ifruum'un bana hatırlattığı gibi, hırsızların bile bir tür onura ihtiyacı vardır.

kendileri."

"Yani artık sözünüzden dönmeye niyetiniz yok mu?"

"Hayır." Kenetlenme kapısının ekranını dürterek acele etmesini diledi.

"Lütfen kalmama izin ver." gibi aptalca bir şey söylemeden önce basınç

uygulayın. "Ama çok eğleniyorduk."

Omuz silkti. "Evet. Ve? Sen bile her güzel şeyin bir sonu olduğunu biliyor olmalısın.

Çok yapışkan olmadan önce bunu şimdi yapmak en iyisi. Yapışkan bir erkeğe tahammül edemem." Ürpermiş gibi yaptı ama adamın yüzündeki şaşkınlık karşısında neredeyse soğukkanlılığını kaybedip kıkırdamaya başlayacaktı.

"Eğlenceliydi, mor. Görüşmek üzere. evren."

Geminin kapısı tozlu bir düzlüğe açıldığında, havadaki ince parçacıkları

Gözlerindeki nem. *Ağlamıyorum.* Onun için ağlamıyorum. Hiç kimse için, artık değil.

Onu hatırladığından daha mutlu eden tek şeyden, tek adamdan uzaklaşırken

Kalbinin etrafına diktiği kalkanı aşmayı başaran bu adam onu gerçekten incitmeden önce kendi şartlarında bunu yaptığı için şanslı yıldızlarına şükretti.

Şimdi, keşke kalbindeki ağrı için biraz antiasit ve nem için bir mendil bulabilseydi

yanaklarından aşağı yuvarlanıyor. Kışına uyumlu bir atmosfer. Aptal uzaylı gezegeni, onu şimdiden hasta ediyordu.

OceanofPDF.com

On Beşinci Bölüm

Gidiyor. Gerçekten beni terk ediyor.

Makl, Olivia'nın uzaklaşmasını izledi, her adımda göğsünün etrafındaki görünmez bir bant sıkılaşıyordu.

boğulacağını düşündü. Sırtına inen bir yumrukla derin bir nefes aldı.

"Seni tanımak güzeldi Makl." Ifruum sürünerek geçti, bir spor çantası kılıklı bir adamın üzerine atılmıştı.

Omuz.

"O gitti." Makl bunu yumuşak bir sesle, inanmayarak, beklenmedik acısını gizleyemeyerek söyledi.

Ifruum durdu ve cevap vermek için döndü. Tüylü kaşları kalktı. "Ne bekliyordun ki? Tam olarak

kalmasını , değil mi? Ne de olsa istediğiniz buydu, en başta onu kaçırmaya çalışmanızın nedeni buydu ve biz de bu yüzden buradayız."

Ama aslında bunun hiç beklemiyordu. Makl'ın bir parçası bu sahneyi hayal etmişti.

farklı bir senaryo. Kuzeninin gezegenine vardıklarını duyuracak ve Olivia'ya yeni işine başlama zamanının geldiğini söyleyecekti. Ağlar ve onu tutması için yalvarırdı çünkü o çok muhteşemdi. Yüce gönüllü olmak,

Yakışıklı, korkutucu ve mükemmel bir aşık olmasının yanı sıra, önümüzdeki birkaç gezegen döngüsü boyunca günlük oral uyandırma çağrısı için pazarlık yaptıktan sonra isteksizce teslim olmadan önce, dizlerinin üzerinde ve sırtında davasını savunmasına izin verirdi.

Yolculuklarına devam edecekler, muhtemelen hala bir dadı isteyen öfkeli bir kuzenin füze ateşinden kaçacaklar ve sonsuza dek mutlu yaşayacaklardı.

Bunların hiçbirisi olmadı. Olivia onun varlığından yeterince hızlı kaçamadı. Hatta

ona son bir öpücük ya da bakış vermedi. Tek bir damla gözyaşı bile.

Soyduğu onca gezegenin yanında, bu onu rahatsız etti. Onu incitti. Kızdırdı. Onu ezdi.

Nefesinin altında mırıldanarak gemisinin ana komuta alanına geri döndü.

Neden onu istediğini itiraf edemiyorsun?

Çünkü yapmadı.

Lütfen, onunla ne kadar eğlendiğine bir bak.

Hayatının ne kadar sıkıcı olduğunu aldırmadan, onsuz da bulacağı zevki tanışmadan önceydi.

Onu sevdiğini ne zaman itiraf edeceksin?

Asla. Yapamazdı. Yapmadı. Yapmamalıydı. O bir paralı askerdi. Paralı askerler sevmezdi. Onlar

öldürüldü. Paha biçilmez şeylerin peşine düştüler. Zengin ve ünlü oldular. *Ta ki çiftleşip yuva kurana kadar.*

Makl, kuzeni Jaro'dan önce Tren ile kardeşi arasında geçen bir konuşmayı hatırladı

Aylia ile takıldı. Jaro, "Aylia'dan daha değerli bir şey buldum da ne demek?" diye sordu.

Hazine mi?"

Ve Tren cevap verdi, "Eğer bunu tekrarlıyorsan, inkar eder ve seni öldürürüm, ama gerçekte, sahip olduğum en büyük hazine, en paha biçilmez şey, eşimin sevgisidir. O olmadan ben bir . O benim evrenimin toplamı. Komplo kurmamın ve öldürmemin sebebi. O, sahip olmayı umabileceğim en değerli şey ve hayatıma ya da ilgime değecek tek şey."

Makl, o zamanlar Jaro gibi, bunu anlamamış ve kuzeninin kafasına biraz dokunduğunu düşünmüştü. Birkaç sarsıntıdan sonra bu en iyilerinin bile başına gelirdi. Ama şimdi... şimdi Makl'ın merak etmesi gerekiyordu.

Eğer paylaşacak kimsesi yoksa şöhret ve servetin ne anlamı vardı? Olivia yanında olmadan, kim

onun büyüklüğünü tekrar anlatır mıydı? Kim ellerini çırpardı onun harikulade kahramanlıkları? Onun kana susamış, katil yanını dehşet içinde mi izleyeceksiniz? Bir aşık olarak mükemmel hünerleri karşısında zevkle inlemek mi?

Sevecek biri olmadan kim ve neydi? Hiç kimse. *Ben yalnızım.* Ve bu olmazdı.

Ama arkasını dönüp bunu ona söyleyemezdi. Bir erkek bir kadına boyun eğmezdi, sevdiği biri bile olsa. En iyisi onun bir süre dadı rolünü oynamasına izin vermektir. Onu ve maceralarını özlemesine izin versin, sonra onu kaçırmaya geldiğinde, paralı asker tarzı - çünkü hiçbir şekilde ondan izin istemiyordu - öyle olurdu ki

Onu sefalet bir hayattan kurtardığı için minnettar, ona seve seve aşık olacaktı.

Ve ilk başta itiraz ederse, zaman çekip denemek kelepçe seti vardı ama

hiç . Yatak odasındaki mükemmel yeteneklerinin aklını çelmesine izin vermişti.

Harika bir plan. Mükemmel bir plan. Bir ses duyduğuna yemin edebileceği için sırtından aşağı bir ürperti indi.

hayalet kıkırdaması.

*

Olivia, Makl'dan uzaklaşıp bilinmeyene doğru yürürken yuttu. Ifruum için bir kez olsun tek kelime . Murphy Amca, yine de, onu tutmaya gerek görmedi.

Dilini. Bir elinde bastonuyla onun yanında beliriverdi, Havaalanını yöneten asker droidlerin durması ve kendini tanıtmaları yönündeki bağırışlarından habersizdi.

"Ne yapıyorsun sen?" Murphy sopasını döndürerek ve bir şekilde mermileri engelleyerek sordu

onun yolunda uçuyor.

Ellerini havaya kaldırarak durdu, Olivia içini çekti. "Ne yapıyor gibi ? Almamaya çalışıyorum

Vurulmak mı? Yoksa bir adamın güvenlikle dolu gezegeninde aniden ortaya çıkmanın bir alarmı harekete geçirebileceği aklınıza gelmedi mi?"

"Bah. Bana zarar veremezler. Ben bir

tanrırım." "Ama ben değilim. Hatırladın

mı?"

"Tabii ki biliyorum. Ben senin amcanım." Öfkeyle göğsünü kabarttı. "Ne yazık ki," diye mırıldandı.

"Bana hâlâ cevap vermedin. Ne yapıyorsun? Neden o adamla değil de buradasın?

Seni iyi bir evlilik şansından mahrum bırakan mor aptal mı?"

"Milyonuncu kez söylüyorum Murphy Amca, asla evlenmeyi düşünmüyorum. Ve bilgin olsun diye söylüyorum,

Ayrıldım çünkü o mor aptal beni istemedi."

Amcasının nefesi kesildi. "Öyle olmadığını mı söylüyorsun? Ve burada bütün evliliği planlamıştım. Metrelerce dantel

ve düğün planlamacıları bu şans için yarışmak üzere sıraya girdiler. Benim yüzlerce

Murphy elini göğsüne götürerek, "Kalpler, neden

yapmıyorsun?" diye yakındı. "Eminim bunun üstesinden

geleceksin."

"Tabii ki yapacağım," diye alay etti Murphy. "soru, sen yapacak

mısın?" "Ne demek istediğinizi anlamıyorum."

"Mor paralı askerden hoşlanıyorsun."

Olivia omuz silkti, Makl'ın reddinden duyduğu yeni acı dalgasını durduramadı. "Sanırım. Demek istediğim

sürdüğü sürece eğlenceli bir işti." Bakışlarını amcasına dikti. "Neden umursadığını anlamıyorum. Ondan hoşlanmadığını sanıyordum."

"Elbette ondan hoşlanmıyorum. Gardiyan olarak benim sana yaklaşan tüm erkeklerden nefret etmek. Ama, benim

Ablam beni Kippij Galaksisi'nde güneşin etrafında kovalarken, önemli olanın benim ne düşündüğüm değil, senin ne düşündüğün olduğunu söylemişti. Ondan hoşlanıyorsun."

"Yapma."

"Sen de sev. Hatta onu sevdiğini söyleyecek kadar ileri gidebilirim."

Olivia, Murphy'nin kravatını yakaladı ve sallamadan önce yumruğunu kravata sardı. "İstemiyorum. Al şunu.

geri."

", çünkü gerçek bu."

Öfkesini, ifadenin doğruluğuna öfkeyi tutamayarak onu serbest bıraktı. "Peki.

Belki de onu seviyorumdur. Aman ne güzel. Beni sevmediği apaçık ortadayken bu bana çok iyi geliyor.

Geri dön," diye bağırdı, sıcak gözyaşları sonunda kontrolsüz bir şekilde dökülürken, acısının öfkeli bir patlamayla ortaya çıkmasına izin verdi. "O beni istemedi, tıpkı annemin beni istemediği gibi. Artık bana ihtiyacı kalmayana kadar beni kullandı."

"Ama sana ihtiyacım var."

Sessizce söylenen bu şok edici itiraf, kadının topuklarının üzerinde dönmesine neden oldu.

Makl, tüyleri diken diken

end, tabancasının dumanı tüterken, daha önce hiç görmediği bir ifadeyle onu izliyordu. Çaresiz görünüyordu. Onun yanından geçerken etrafa saçılmış droid cesetlerine dikkatle . Onun yanına gelmek için savaşmış mıydı?

Ne için? *Ve ne kadarını duydu? Tanrım, lütfen bana onu sevdiğimi söylediğimi duyduğunu söyleme.*

"Mor mu? Burada ne işin var? Gittiğini sanıyordum." Nemli yanaklarını ovuşturarak

Kanıtları silmek için çok geç.

Sanki fark etmeyecekmiş gibi. Yanağını avuçlamadan önce kızın nemli teninde gezindi.

büyük eliyle. "Yapmak istedim. Muhtemelen yapmalıydım. Ama yapamam."

Onun açıkça sahte olan üzüntüsüne kapılmasına izin vermedi. "Neden olmasın? Toplanmayı unuttun

Beni teslim ettiğın için ödeme mi?"

"Hayır, daha önemli bir şeyi unuttum." "Uzay

gemisi için benzin mi?"

"Hayır."

"Yeni bir yardımcı mı

arıyorsun?" "Benim zaten bir

tane var."

"Çabuk oldu," diye mırıldandı, arkasını döndü ve duygusuz bakışlar karşısında gözyaşlarını tutmaya çalıştı.

onun yerine geçtiğini duyurdu.

"Seni aptal! Bir de bana aptal diyorlar." Makl onu kendine doğru çekti. O da

Onu salladı, çok sert değil ama dişlerini takırdatacak kadar. "Görmüyor musun? Sen gidene kadar fark etmemiştim. Sana ihtiyacım var."

"Ünlü olmak için."

"Hayır, sana ihtiyacım var çünkü..." Makl ağzını kapattı, yüzünde acı dolu bir ifade vardı. Morali bozuldu.

Omurgasını dikleştirdi ve derin bir nefes aldı. "Seni sevdiğim için gidemem. Mutlu musun? Lanet kuzenim için bir insan kaçırmak üzere yola çıktım ama onun yerine aşık oldum. Sana aşık oldum. Sensiz yaşamayı düşünmek bile öldürücü bir saldırıya geçme isteği uyandırıyor bende. Benim şöhret olmadan değersizdir

paylaşman için. Sen renk katmak için yanımda olmazsan hayatımın bir anlamı kalmaz."

"Gerçekten mi?" Bir an için umut moralini yükseltti. Ama.. "Şimdi böyle söylüyorsun ama işler sarpa sardığında

zor, beni bırakacaksın."

"Hayır. Asla yapmayacağım. Ben seni doğuran cadı değilim. Sana söz

Kim olursa olsun, onu saklarım. Benden korkmanı gerektirecek bir şey yok. Seni seviyorum Olivia, barbar bir insan olsan bile.

Seni son nefesime kadar seveceğim ve bu tanrının huzurunda yemin ederim ki, sahip olduğumuz şeyi tehdit eden bir şey olursa, onu öldüreceğim."

Dudakları seğirdi. "Her şeye cevabın onu öldürmek." Omuz

sıltı. "Şimdiye kadar benim için işe yaradı."

"Benden hayatımı aranan bir katille geçirmemi mi istiyorsun?"

"Hey, ben de hayatımı bir hırsızla geçirmeye hazırım."

"Satın alma uzmanı."

"Lanet olası kalbimi çalan hırsız için süslü bir kelime. Şimdi, nazikçe teslim mi , yoksa

Sana işkence etmek zorunda mıyım? Kelepçelerim var." Umutlu bir kaş kaldırdı.

Hmm, belki biraz işkence fena olmazdı. Yine de... "Bir ilişki sadece bir ilişkiden daha fazlasıdır.

seks."

Murphy boğazını temizledi. "Sözünüzü kesebilir

miyim?" "Hayır, kesemezsiniz!" diye bağıldılar.

Makl onun ellerini kendi ellerinin arasında kenetledi. "Bu sadece seksle ilgili değil, harika bile. Senden hoşlanıyorum. I

Seninle konuşmak gibi. Ve seninle kucak kucağa uyumayı, ki sorulursa bunu inkar ederim. Gülme şeklini ve zihninin işleyişini seviyorum. Hatta bir şeyleri öldürdüğümde hâlâ irkilmeni bile çok sevimli buluyorum. Seni ne kadar sevdiğimi, güvenine layık olduğumu kanıtlamama izin ver. Sevgine layık olduğumu."

Kalbi eridi ama korku onu hâlâ geride tutuyordu. "Seni sevdiğimi kim söyledi?" Murphy yine araya girmeden duramadı. "Daha bir dakika önce söyledin."

Ifruum kıs kıs gülerken Olivia amcasının kaval kemiğine bir tekme attı. "Boş verin. İkiniz de." Tüm dikkatini büyük mor paralı askere odakladı. Onun gözlerindeki yumuşak yalvarışa nasıl karşı koyabilirdi ki?

Nasıl çekip gidebilirdi ki? Onun gibi gururlu bir paralı askerin ruhunu sık sık açığa vurmadığını biliyordu.

Onu gerçekten reddedebilir miydi, her ikisini de yürütüp yürütemeyeceklerini görmek için bu şansı reddedebilir miydi? *Kendimi aşk şansından mahrum edebilir miyim?*

Yapamazdı. Yapmazdı. Hayatının geri kalanını ne olabileceğini merak ederek geçirmek istemedi.

olabilirdi. Hayatında bir risk daha almanın ne anlamı vardı? "Beni sonsuza dek seveceğine söz veriyor musun?"

"Ebediyen. Lütfen beni terk etme. Yanımda sen olmadan büyüklüğüm bir hiç."

Derin bir nefes alarak, değişimi işaret eden sarkaç sanki görünmez bir şekilde başının üzerinde asılı duruyordu.

Tüm evren onun cevabını bekledi. "Seni seviyorum, mor."

Makl bir çılgılık attı ve onu kollarında sallayarak baş döndürücü bir kavis çizdirdi. Ona doğru çullandı.

Bir öpücük. Daha fazlasına dönüşebilirdi ama zamanki gibi Kader - Murphy'nin konuşmayı reddettiği kuzeni

- araya girdi.

Gizli hoparlörlerle güçlendirilmiş bir ses ovada gürledi. "Eğer işiniz bittiyse

Aşk festivali, kışını kaldırıp eve gelebilir misin artık? Oğlum yeni uyandı ve çığlık atıyor. Tekrar söylüyorum. Beni gelip seni almak zorunda bırakma." Alçak hırıltılı tehdit daha fazla kanıtlayabilirdi

bir bebeğin tiz feryadı olmadan etkili.

Makl parmaklarını onunkilere dolayarak sıkıca kavradı. "Sadece senin için kuzenimle yüzleşip

onun yavrusu. Cenazemde bunu hatırlayın."

Birlikte, Olivia'nın hayal bile edemeyeceği büyüklükte bir malikânenin bulunduğu yerleşkeye doğru ilerlediler,

ama hemen . "Buradan bir servet kazanabiliriz," diye mırıldandı Makl'a.

"Biliyorum, ama önce ailemi aşmamız gerekecek ve güven bana, onlar istemeyeceğin insanlar değiller.

kışkırtmak."

Olivia zorlu kuzeni Tren'le tanıştığında - kan çanağı gözleri olan korkunç görünümlü mor bir adam

ve tüyleri diken diken olmuştu - nedenini anlayabiliyordu. Tren'in karısının insan olduğu gerçeği Olivia'yı şaşırtmıştı.

Her nasılsa, tüm tartışmalarında, Makl onun şu gerçeğinden bahsetmeyi unuttu Kuzenler insanlarla evlendi. Ama bağrıışmalar başladığında ve insanlar dağıldığında kimin sohbet edecek zamanı vardı?

Kırmızı yüzlü bir öfke demeti ona doğru itildi ve insanlar o kadar hızlı geri çekildi ki Olivia

yeni hızlı yürüme rekorları kırarlardı. Terk edilmişlerdi, Makl hariç, o da utanmadan ellerini

Olivia ılık atan bebeği kol mesafesinde tuttu.

Yüzü kıpkırmızı olan ocuk, sıkılı yumruklarını sallayarak avazı çıktığı kadar bağırdı. Oh,

bu hiç de iyi olmazdı. Olivia, sakinleşen çocuğun hıçkırıklarından duyabildiği bağırma seslerini takip ederek kaçan anne babasının peşinden yürüdü. Tren ve Megan'ı alt katta karşı karşıya buldu.

Ancak, her ne tartışıyorlarsa o odaya girmeden önce kesildi.
Junior sessizlikte tekrar

böğürmeye başladı.

Yüzü acı içinde olan Tren, kısık bir sesle de olsa, "Bebek neden hala ağlıyor?" diye sordu.

"ünkü ben onun annesi ya da babası değilim." Olivia ses ıkarıcıyı onlara doğru sallayarak belirtti.

"Şşşt. Yapma bunu." Megan'ın gözleri büyüdü. "O çok kırılgan. Onun büyüklüğünü gördün mü? O

Çok sert sallarsan kırılabilir."

"O bir bebek, porselen parçası değil," diye homurdandı Olivia onu tekrar sallayarak.
Herkesin

Sürpriz bir şekilde çığlıklar kesildi. Tüm gözler çocuğa çevrildi ve Olivia hareketin ortasında dondu kaldı. ılık tekrar başladı. Olivia onu hafifçe salladı. Bir değişiklik olmadı. Daha sert. ocuk ağzını kapadı ve ona baktı.

"Gördün mü? Sana bulduğum insan dadı şimdiden işe yarıyor," diye zaferle karısına duyurdu Tren.

"Tamam, bu bir başlangıç, ama bu bebeği sürekli sallamamız gerekeceği anlamına mı geliyor?" Megan

kaşlarını çattı. "Bunun onlar için iyi olmadığına yemin edebilirim."

"Çünkü öyle değil," diye bağırdı Olivia neredeyse. "İkiniz de bebekler hakkında hiç kitap okumadınız mı?

bir tane almadan önce?"

"Tabii ki hayır." Tren öfkeyle cevap verirken omuzlarını dikleştirdi. "Çocuk yetiştirmek bir

kadının işi. Disipline etme ve eğitime başlama zamanı geldiğinde ben devreye giriyorum."

"Kadın işi mi?" Megan'ın omurgası dikleşti. "Bu benim işimi yapmadığımı ima etme şeklin mi?

iş mi?"

Bağrıışmalar bir ileri bir geri gitti; başparmağını ağzına sokmuş olan bebek memnuniyetle izledi.

Olivia başlangıçta bunu fark etmedi ama fark ettiğinde de dikkatlerini çekti. "Çocuklar. Bebeğin önünde ne sıklıkla tartışıyorsunuz?"

Konuşmaları yarıda kesildi, durdular, Megan gözlerinin önünde kontrolünü kaybetmiş olmanın verdiği üzüntüyle dudağını ısırdı.

Çocuğunu. Bebeğin yüzü bullak oldu. Olivia ona "cesaret edemezsin" der gibi bakarak hafifçe salladı. O da

durdu.

"Çocuğun önünde tartışmayız. Bunun sağlıklı olmadığını ben bile biliyorum." Megan gözlerini devirdi.

"Oğlumu rahatsız etmesin diye her türlü yüksek sese izin vermiyoruz."

Olivia . "Ve bu senin sorunun. Bahse girerim hamilelik boyunca tartışmışsınızdır."

Megan, "Belki," dedi çekingen bir tavırla.

"Her zaman," diye itiraf etti Tren utanmadan. "Harika bir ön sevişme." Megan onun koluna bir tokat attı, kocası fark etmemişti.

"Peki ya bebek doğduğunda?" Olivia sordu.

"Uyuyabilsin diye durduk."

"Yani bebeği sıcak yerinden dünyaya ittiniz ve sahip olduğu tek şeyi elinden aldınız.

muhtemelen hatırlamıştır, ikiniz bağıırıyordunuz. Ve, um, güreşmuhtemelen onu salladı

biraz."

Başlarıyla

onayladılar.

Olivia iç çekti. "Aptallar. Kargaşaya alışkın. O olmadan kendini kaybolmuş hissediyor." Sözleri karşılık buldu

Tren ve karısı birbirlerine bakarken ağır bir sessizlik oldu. Sonra bebek onlara orada olduğunu hatırlatmak için yüksek sesle bağırdı.

Alt dudağı titrerken Megan oğlunu Olivia'nın elinden aldı. Annesi onu sarstı. O canlandı

kalktı. Onu tekrar zıplattı. Dudaklarında bir gülümseme belirdi. Megan'ın nefesi kesildi ve onu yere bıraktı.

Tren yere atladı ve kıkırdayarak düşen bebeği yakaladı. Şaşkın sessizlik dondu

Herkes. Tüm gözler bebeğe çevrildi. Tüm bakışlar altında kıpırdandı ve sonra güçlü bir çığlık attı.

Tren bebeği havaya fırlattı. Megan'ın nefesi kesildi. Tren onu yakaladı.
Kıkırdama. Surat as.
Fırlat. Gülümseyin. Olivia

İki ebeveynin yüzlerinde aptalca sırtışlarla ne kadar süre düşen bebeği yakalama oyunu oynadıklarını biliyordu, Olivia bu oyunun bir kafa darbesiyle biteceğinden emindi. Ama baba hiçbir yakalamayı kaçırmadı ve oğluyla o kadar uzun süre oynadı ki, bir noktada ağlama yeniden başladığında Olivia yüksek sesle onlara çocuğun muhtemelen

beslenmeye ve uyumaya ihtiyacı vardı.

Aslında herkes kestirdi. Onunki çok az uyku içeriyordu, ama çıplak bir yatağı vardı.

İçinde paralı asker var.

Onun için geri dönmesi hâlâ aklını başından alıyordu, hem de ayrıldıktan birkaç dakika sonra. Onu önemsedliğini iddia etmesi onu daha da şaşırtmıştı. *O beni seviyor.*

Mor paralı askerinin üzerine çıktı ve göğüs ucu halkasını çekti. "Tekrar söyle."

"Ne diyeyim? Beni daha sert mi emeceksin? Kendime gelmek için biraz zamanım yok mu, seni doyumsuz barbar?"

Olivia güldü. "Hayır, mor. Diğer şey."

Bir gülümseme dudaklarını yumuşattı. "Yani seni sevdiğimi mi söylüyorsun? Benim var. Sen yürüyene kadar fark etmemiştim.

ama tüm güçlü varlığım istiyorum. Ama bunun her istediğinizi elde edeceğiniz anlamına geldiğini düşünmeyin. Hâlâ yetki bende."

Onun üzerinde kıpırdandı. "Bundan o kadar emin misin?"

Bir göz kırpma kadar hızlı bir şekilde altına yuvarlanan adam, sonraki kısa süreyi kimin giydiği konusunda onunla tartışarak geçirdi.

ta ki yatak odasında ikisinin de bir şey giymediğine dikkat çekene kadar... Bu da kadınların pantolon giymesine izin verilip verilmemesi gerektiği konusunda bir tartışma başlattı ve bu da yeni bir tartışmaya yol açtı. Ve dedikleri gibi, gerisi tarih oldu, ama en azından onun hikayesi Şimdi sonsuza dek mutlu bir hayat var.

Ve muhteşem yeni bir takma isim. Sevgili. Ama bu kameralar için değildi.

Makl'ın pazarlama müdürü sayesinde gerçek nikâhlar haber oldu.

Galaktik Aşk Kuşları düğümü atıyor. Bu onların suç çılgınlığı günlerinin sona erdiği anlamına mı geliyor?

Pfft. Sanki.

OceanofPDF.com

Sonsöz

Makl zamanını beklerken ıslık çaldı. Üzerinde gezinen koyu renkli pelerinli uzaylı

bir parça takdir ediyorum.

"Bu kadar neşeli davranmayı keser misin? Ölmek üzere olduğun , bu hiç yakışık almıyor."

"Hayır, değilim."

Cellat silahını kaldırdı. "Baltam öyle olduğunu söylüyor."

"Ama eşimin bana duyduğu aşk aksini söylüyor," diye böbürlendi Makl Olivia odaya girerken

bir an bile kaybetmeden. Paha biçilmez bir vazoyu savurdu - Hayır! - ve en yakındaki muhafızın kafasına vurarak kırılğan çömlekleri parçaladı ve hedefini bayılttı. Korkunç insan ahlakı hâlâ cezasız bir şekilde öldürmesine izin vermiyordu. Yine de onu seviyordu - evet, onu - onu kurtarmaya gelecek kadar,

"Özgürlük!" yemin edebileceği bir çığlık attı.

yüzüne vahşi bir sırtma yerleştirmiş gibiydi.

ne bağırdıysa, celladın dikkatini yeterince dağıttı ve celladı vurmayı başardı.

kapüşonlu uzaylıyı omzundan vurdu. Ölümcül bir darbe olmamasına rağmen işe yaradı. Balta yere düştü. Makl üzerine yuvarlandı ve bileklerinin etrafındaki bağları düzgünce kesti, bu sırada sadece biraz kan kaybetti.

Kör silahı ele geçirdikten sonra, kısa bir mücadelenin ardından tabii ki kazandı, celladın kafasını kısa sürede kesti ve ardından iplere saldırdı

ayak bileklerini bağladı. Serbest kalınca ayağa fırladı.

"Benim için geri döndün," diye haykırdı. "Önemsediğini biliyordum."

Burnunu kırıştırdı. "Ah. Beni şimdiden pişman etme, tamam mı? Hadi ama. Hadi şunu patlatalım.

Dışarı çıkmak için gerçekten savaşmak zorunda

kalmadan önce birleşelim." Bir avuç muhafız koşarak

odaya girdi. "Oops, çok geç."

Olivia gözlerini devirerek bir duvara yaslandı ve Makl öldürme sayısını artırırken bekledi.

İnsanını sevdiğini keşfettiğinden beri cinayetleri ve suikastları çok yavaşlattı.

onsuz yaşayamazdı. Nedense, kuzeninden daha fazla ölüm yaşamış olması artık o kadar önemli görünmüyordu. Aslında, tüm ödülleri ve nimetleri, bulduğu hazinenin yanında solda sıfır kalırdı. Aşk.

Ama aşık olması emekli olduğu anlamına gelmiyordu. Galaktik Aşk Kuşları hâlâ güçlüydü,

Gittikleri her yerde hırsızlık izleri ve tutkularının videolarını bırakıyorlardı. Ve yakında, Venüs yıldız sistemindeki bereket tanrıçasına bıraktığı rüşvetin işe yaradığı kanıtlanırsa, onların izinden gidecek küçük bir paralı askeri olacaktı. *Bir Paralı Askerin Refah Rehberinin yıpranmış kopyasını verebileceği bir oğlu.*

Ya da belki de bir babanın ölümcül yeteneklerine ihtiyaç duyan bir kızı olurdu.

onun gibi paralı askerler. Çünkü kızının da tıpkı bulduğu eşi gibi güzel, cesur ve harika olacağını biliyordu. Ne de olsa Karma'ya tapıyordu ve yıllarca yaptığı işlerin

sefahat geri gelmeyecekti. Ancak, yanında onu destekleyen sevgili barbarıyla birlikte, mücadeleyi ve geleceği dört gözle bekliyordu.

*

Murphy kozmik tembel koltuğunda arkasına yaslanıp ayaklarını uzatarak gelişmekte olan sahneyi izlerken iç çekti.

Yeğeni Olivia ile yaşadığı maceraları şimdiden özlemişti, ama en azından onu yetenekli - ama ukala

- onu el üstünde tutacak bir savaşcının ellerine bıraktı. Mor aptalın aklının başına gelmesinin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyordu. Tek gerçek eşini bulma bölümünü atlamış mıydı?

"Hiç sahip olmadığı için atlamadı," diye açıkladı Karma, patlatırken onun düşüncelerini okuyordu

pembe ve siyah tüylerden oluşan göz alıcı bir kıyafet giyerek onunla birlikte var oldu.

"Nasıl olmaz? Her el kitabının bir parçası."

Karma, bir cebe uzanarak - ki bu cebi giysisinin içinde olmaması gerekirdi - cebi çekti.

bir tomar kâğıt çıkardı ve sırtarak salladı. "Onun el kitabı değil. Bu bölümü bir süre önce çıkardım."

"Çünkü mü?"

"Çünkü benim varlığımdan şüphe ediyordu." Alt dudağı

çıkıktı. "Ama o şimdi senin takipçilerinden biri değil mi?"

"şimdi öyle. Ama ben yaptığımda değildi."

"Peki geri koymayı ya da en azından ona söylemeyi hiç düşünmedin mi? İşimi yeğenim çok daha kolay yerleşti."

". Ancak..." Kız kardeşi göz kırptı. "Herkes Karma'nın bir sürtük olduğunu bilir."

Makl'in paralı asker el kitabındaki kayıp bölümün bir kısmı.

Özetle, tek gerçek eşinizi bulduğunuzda, seçebileceğiniz gerçekten sadece birkaç seçenek vardır.

Duygusal bir bağ kurmadan önce onu öldürün. Korkakların yolu, ama savaşçı için etkili

özgür kalmak konusunda kararlı ve yalnız yaşamak istiyor.

Koşun - tüm yıkım tohumlarınızı ekene kadar kadar uzağa ve hızlı koşun.

ve olabildiğince çok verimli tarla sürün. Sonra dişiyi bulun, varsa bir eşinden boşanmasını sağlayın - kalıcı, ölümcül bir eş öneririz - ve kendi paralı asker soyunuzu kurmak için yerleşin.

Ama bizim tavsiyemiz onunla evlenmeniz. Ve onunla *sadece* evlenmeyin, onu her şeyinizle sevin çünkü mutluluk için gerçekten tek bir şansınız var. Gerçek aşk için tek bir şans ve bir paralı asker için doğru kadınla paylaşabileceğiniz bağdan daha değerli, daha kıymetli, daha korunmaya değer hiçbir şey yoktur.

Ve unutmayın, eğer aşkınızı tehdit eden bir şey olursa, tereddüt etmeyin. Öldürün onu. Ne de olsa paralı askerlik böyle bir şey.

Son

Alien Abduction serisinin önceki kitaplarından bazılarını kaçırdınız mı? O zaman neden arayı kapatmıyor ve

[Kazara Kaçırma](#), [Kasıtlı Kaçırma](#), ve [İkili Kaçırma](#) ile gelen kıkırdamalar

Yazar Biyografisi

Merhaba ve zaman ayırıp yazdığım bir şeyi okuduğunuz için teşekkürler. Umarım eğlendirmeyi başarmışımdır.

ve sizi bir ya da iki kez kıkırdatabilirim. Bu notu okuduğunuza göre, sanırım beni merak ediyorsunuz demektir, işte size .

Ben kırkına merdiven dayamış üç çocuk annesiyim. Beni delirtmediği sürece taptığım bir adamla evliyim (on üç yılı aşkın). Gerçek bir romantik olarak, ilk görüşte aşka tamamen inanıyorum.

Ama yine de, orada 'dışarıda' bir yaşam olduğunu da düşünüyorum - umarım zihnimde yarattığım uzaylılar seksidir. Lol.

Kanadalıyım ama asker çocuğu olduğum için kıyıdan kıyıya gezdim. Doğru. Şimdi Ottawa bölgesinde yaşıyorum - hokey, poutine ve beavertails, yaşasın - ve aile hayatının kaosunun tadını çıkarıyorum.

daha fazla bilgi edinmek istiyorsanız, beni şu adresten ziyaret edebileceğinizi belirtmeliyim

<http://www.EveLanglais.com>

Kapaklar, alıntılar, blogum ve ilginizi çekebilecek diğer öğeler sizi bekliyor. Benim için kaydolduğunuzdan emin olun

Bir sonraki hikayemin ne zaman okuma keyfiniz için hazır bilmek istiyorsanız, yeni sürüm posta listesi.

Bir kitabın sayfalarında yeniden buluşana kadar, size tonlarca harika okuma ve gülümseme diliyorum,

Eve

Eve Langlais Yazarına Ait Diğer Kitaplar

Amira Press tarafından yayımlanmıştır:

[Alien Mate](#), [Alien Mate Alien Mate 3 2](#),

[Süpürge Sopası Dağılımı](#)

[Flört Tanrısı](#)

Sürü Serisi: [Sürü Yasasına Karşı Gelmek](#), [Sürüye İhanet Etmek](#), [Sürünün Kurtuluşunu Aramak](#)

[Evcilleştirmek](#)

[Örümcekten](#)

[Korkan Oyuncak](#)

[Ayısı](#)

[Avcı](#) (Realm serisi) *Liquid Silver Books* tarafından yayımlanmıştır:

Cehennem Prensesi serisi: [Lucifer'in Kızı](#), [Cehennemde Kartopları](#), [Cehennemin İntikamı](#)

[Çılgın](#)

[Ölümle Randevu](#)

[Hibrit Uyumsuz](#)

[Ayakta Kalan Son](#)

[Minyon Zehirli](#)

[En Kötü Cadı](#) *Eve Langlais*

tarafından yayınlandı [The](#)

[Geek Job](#)

Tüylü Birleşik Koalisyonu: [Tavşan ve](#), [AyıKuğu](#) ve [Ayı](#), Timsah ve Tilki

[Freakn' Shifters: Narin Çılgın Çiçek](#), [Kıskanç Çılgın](#), [Çoktan Çılgınca](#)
[Çiftleşmiş](#), [ve İnsan ve](#)

[Freakn'](#), [Jungle Freakn' Bride](#)

Uzaylı Kaçırma: [Kazara Kaçırma](#), [Kasıtlı Kaçırma](#), [İkili Kaçırma](#)

Cyborglar: Makinelerden Daha Fazlası: [C791](#), [F814](#)

Cehenneme Hoş Geldiniz: [Bir İblis ve Cadısı](#), [Bir İblis ve Sapığı](#)

Sinsi Bakış

Tavşan ve Ayı - F.U.C #1

Hipnotize etmekten ve sikini sertleştirmekten bahsediyorum. Neredeyse çarpacağı zıplayan küçük kış-

tam doğru yükseklikte- apartman kapısının hemen önünde bir yana bir bu yana sallanıyordu. Evin sahibi

Gözlerden uzakta eğilmiş nefis poposu, dönerken mırıldanıyordu. Müstehcen şortu kremsi kalçalarını örtüyordu.

ama zar zor. Yırtık pırtık etek uçlarından görünen yanaklarına bakılırsa giysisi en azından bir beden küçük görünüyordu. Kahretsin, şu anki pozisyonunda, tıraş olduğu bile anlaşılıyordu, bu da sikinin onayladığı bir gerçektir, tabii ki bu onu sonsuza kadar rahatsız etti.

Chase, kadının dikkatini çekmek için yuvarlak kalçalara tokat mı gerektiğini, yoksa

Yoldan çekilmesi için ona homurdandı. Tercihen çıplak olan davetkâr poposuna sürtünmesini içeren üçüncü dürtüsünü frenleyerek boğazını temizledi. "Ahem."

Kadın doğrulurken, ipeksi platin, neredeyse beyaz saçlar yüzüne tokat atmak için havalandı. Kadın

Bir tutam saç çenesinin kıllarına takıldı ve ağzına kaçan tutamı tükürürken homurdanarak başını salladı. Kadının şampuanından aldığı bir koku, sarhoş edici ahududu aroması, karnının guruldamasına neden oldu ama açlıktan değil, tabii cinselliği saymazsak.

Esnek kadın bir dönüşle, fazlasıyla neşeli görünen dolgun dudaklı bir gülümsemeyle ona baktı

Sabahın bu saatinde. "Şey, merhaba komşu," diye cıvıldadı, parlaklığı o kadar tatlıydı ki diş fırçası için can atıyordu. "Kusura bakmayın, yolunuza çıktım. Sabah koşusu için ısıniyordum. Tanıştığımızı sanmıyorum.

Dokuz C numaralı daireye yeni taşındım." Elini uzattı ve ışıldamaya devam ederken ona doğru burnunu seğırtti.

Chase kızın uzattığı eli görmezden gelirken kaşlarını çattı. Bir kez kokladı ve ona ait olmadığını anladı.

İnsan genomuna. Lanet tavşanlar ve onların güneşli doğaları. Onu nasıl düzgün bir şekilde azarlayabilirdi ki?

Dünyanın en şirin ahmağı gibi sırtmasını mı? Erkek bir tavşanın kafasına kelepçe vurabilirdi ama kız olanı... Nedense onu cezalandırmanın yolunun sikiyle ağzını tıkamak olmadığını düşündü. "Yani cumartesi günü uyuyamamamın sebebi sen miydin? Hareket eden adamlarınız daha gürültülü olabilir miydi?"

Canlı yeşil gözleri kırıştı, dudaklarının kıvrımı kayboldu ve burnunun kenarındaki çilleri fark etti. "Ama saat sabahın on biriydi. Ev sahibi bana olmayacağını söyledi. Geç mi yattınız?"

Ona ters ters baktı ve bir ses tonuyla cevap verdi: "En azından on altı saat boyunca

hafta sonu, hatta bazen on sekiz. Ama senin yüzünden sadece on dört günüm var." Kış yavaş yavaş şehir üzerindeki etkisini kaybederken, yatağında kış uykusuna yatma dürtüsünü bastırmak zordu.

"Hmm, en son yatakta bu kadar uzun süre geçirdiğimde, uyuduğum için değildi," diye şımardı.

Göz kırp.

Bu imayı kaçırmak imkansızdı ve onu yatak odasına sürüklemek için delice bir istek duyarken

yatağının yaylarını test etmek aklından geçtiyse de, bunun yerine bilmiyormuş gibi davranıp kaşlarını çatı. "O zaman daha iyi bir yatak almalısın. Uyku asla ihmal ." Sert bir bakışla onu sabitledi. "Ya da yarıda kesilmemeli."

Bir sırtış dudaklarını kıvırdı ve parıldayan beyaz dişlerini gösterdi. "Aww, ne kadar da sevimli

Huysuz ayı," diye şımarıkça göz kırptı. "Bak ne diyeceğim. Bunu edeceğim. Sana bir şeyler hazırlayayım.

akşam yemeği."

Hmm, tabakta çıplak ıslak tavşan mı? "Hayır," diye

homurdandı. "Taze pişmiş çikolata parçacıklı kurabiye?"

Hayır, ama tatmak isteyeceği tatlı bir hamur biliyordu. *Lanet olsun.* Aklı bu sabah çukurdan çıkmayı reddediyordu. "Hayır."

Burnu seğirdi. "Masaj mı?"

Yağlı eller vücudunun her yerinde ve üzerinde kayıyordu. Evet, bu bir plan gibi geldi. *Hunh,*

Bir saniye bekle. "Hayır." Chase'in, pantolonundaki ereksiyon kumaşı yırtıp küçük tavşanın turtasının peşine düşmeden önce gitmesi gerekiyordu ama kadın tam karşısında duruyordu, çok lezzetli görünüyor ve kokuyordu.

Onun olumsuz cevaplarından hiç de rahatsız olmayan tatlı dişi tavşan, çenesine vurarak

Düşüncelerle kısılmış gözleri onun bakışlarını tutarken parmağını kaldırdı. Vahşi görünmeye çalışarak o da baktı.

Fark etmemiş gibi görünüyordu. Başını yana eğerek onu bir aşağı bir yukarı süzdü. Kendine rağmen midelerini içine çekerek zaten iri olan göğsünü daha da şişirdi. Ne de olsa bir ayının da gururu vardı.

"Sanırım sana sürpriz yapacağım," dedi göz kırparak ve dudaklarını yalayarak.

Chase çıplak halde neler yapabileceğini düşününce neredeyse şaşı olacakken siki sarsıldı.

"Lütfen yapma," diye . Ama artık çok geçti. Adını asla öğrenemediği tavşan koşarak uzaklaştı, ipeksi saçları sırtından aşağıya dökülüyor, dikkatleri kıcının açıkta kalan yuvarlak yanaklarına, tokatla beni, ısır beni, sür beni, mükemmel kıcına çekiyordu.

Uzun süre acı çeken bir iç . *Eğer küçük, ormanlık bir yerde bile yaratıklar beni ediyor.*

Her şeyi başlatan F.U.C hikayesini okuyun, [Tavşan ve Ayı](#). Tüm büyük online satış sitelerinde

Mağazalar.

C791 - Cyborglar: Makinelerden Daha Fazlası #1

Yakından bakınca, sayborg korkunç görünüyordu. Belini saran bir kumaş şeridi dışında çıplaktı, kasları

kalçalarından çok daha kalın olan şişkin kollarından vücudunun her parçasını tasvir ediyordu.

Aşırı gelişmiş göğsünden kilometrelerce koşabilecekmiş gibi görünen bacaklarına kadar. Egzersiz yapan bir erkeğin nasıl görünebileceğinin en iyi örneği idi.

ve steroid takviyesi alıyordu. İri cüssesine rağmen çekiciliğini inkâr edemiyordu. Sadece taştan yapılmış bir kadın kendini

önünde sergilenen belirgin erkeklikten etkilendi. Önündeki *şeyden* korkmasına ve hoşlanmamasına rağmen vücudunun, karnında tamamen korkuya borçlu olmadığı bir titremeye karşılık vermesi onu utandırdı.

Onu daha yakından inceledi, bir kusur arıyordu. Zihnine yardımcı olacak şey bir insana değil, bir makineye baktığını fark etti.

Neredeyse kafa derisine kadar tıraş edilmiş platin saçları kıllar halinde havaya , ama bakmak için başını kaldırdığında

ona bakarken, açık renk kaşları ve tuhaf bir şekilde koyu renk kirpikleri dışında yüzünde hiç kıl olmadığını fark etti. Göğsü bile çıplak görünüyordu. Gözlerinin daha aşağıya bakmasına izin vermedi, foliküler eksikliğin özel bölgelerine kadar devam edip etmediğini merak eden bir merakla savaştı. Daha da ilginç, hiç metalik parça olmadığını fark etti. Geçmişte gördüğü cyborg resimlerinde genellikle mekanik uzantılar ya da ürperti uyandıran bilgisayarlı gözler görülürdü.

Adımlarını gölgeleyen muhafız konuşunca yerinden sıçradı. "O kötü bir hayvan. Emin olun

elinizi onun ağzından uzak tutun. kötü dişleri var ve onları kullanmaktan çekinmiyor. Ayrıca, peştamalının seğirdiğini görürseniz, kımıldayın. Son gelen hemşirenin üzerine işedi.

burada."

Şok içinde, sadece orada asılı duran adama, hayır, etle kaplı robota bakabildi.

Alaycı bir gülümseme cyborg'un dudaklarını eğerken, mavi gözleri - neredeyse içten yanıyor gibi görünen berrak bir açık mavi - ona istemsiz bir adım geri atmasına neden bir soğuklukla baktı.

"Bir örnek istedi. Ben de ona verdim," dedi cyborg, çakıllı sesi kadının teninde kayarak

ve tüylerini diken diken etti. "Merak etme, dişi. Seni basit bir erkekten çok daha çekici buluyorum.

Daha önce gönderdikleri salak. Eğer ihtiyacınız olan bir numuneyse, o zaman o küçük ellerinizle beni kavrayabilirsiniz. Tabii ki, bunu yaparsanız sonunda ne çıkacağını garanti etmiyorum."

Bu imalı söz nüfuz ettikçe yanaklarına sıcaklık yayıldı. Sayborg kendi kaba şakasına güldü.

"Pislik herif," diye tersledi gardiyan. "Bir bayana böyle davranılmaz."

Sayborg başını eğip onlara soğuk soğuk bakınca kahkahalar kısa kesildi. "O bir insan. Siz de

İnsan. İnsanların iyi olduğu tek bir şey var, bilmiyor musun? Parçalar." Sayborg tekrar güldü,

ve korkusu daha da derinleşti.

Bunu yapacak kadar krediye gerçekten ihtiyacı var mıydı? Canavarla birlikte o kafese girmek için?

Dünyadaki küçücük düşündü, aslında bir dolaptan başka bir şey değildi.

Maaş. *Acaba tabutum daha mı büyük olacak?* Bütün o Kazadan sonra ordu tarafından işe alınmasından bu yana geçen birkaç yıl boyunca aldığı görevler. İnsanların yüzleri ve yerleri zihninde bulanıklaşıyordu ve uğradığı bazı kötü muameleler üzerinde durmamaya da

Mevcut yaşam tarzından duyduğu genel mutsuzluk. Uzaklaşmak ve yeni bir başlangıç yapmak istiyorsa - sarkıntılık eden yorumlardan, uygunsuz dokunuşlardan ve daha da kötüsünden kaçmak istiyorsa - o zaman paraya ihtiyacı vardı.

"İçeri girmek istediğinizden emin misiniz hanımefendi?"

Başını sallamadan önce derin bir nefes aldı. Onun yanında kalarak kafesi açmak yerine,

Muhafız kontrol noktasına döndü ve önce kalkanı kaldırarak onları ayırdı. Ne kadar güven verici. Derin bir bip sesi duyuldu ve ardından robotik bir ses şöyle dedi: "Elektrik akımı devre dışı bırakıldı. Kilitler açılıyor."

Gürültülü bir tıkırtıyla kafesin kapısı açıldı. Kendini dik durmaya zorladı ve

Chloe makineyle birlikte kafese girdi ve canlı çıkmak için dua etti -

tüm vücut parçaları sağlam.

*

Joe, özgürlüğüne kavuştuğunda kendisine verdiği isimle, kadınları analiz etmekten kendini

kim onun hapisanesine girmeye cesaret edebilirdi. Kendisinden daha kısa boylu, görsel hesaplamasına göre 1.80'lik boyuyla çok daha kısa olan bu kadın korkudan titriyordu. Ama en azından daha önce gönderdikleri moron erkeklere kıyasla çekici bir dikkat dağıtıcı olduğunu kanıtladı.

Kız alt dudağını kemirirken bakışlarını onun üzerinde tuttu. Yeşil gözleri kocaman açılmıştı,

korku derinliklerinde belirgindi. Görünüşe göre ünü ondan önce gelmişti. Bakışlarını onun göğsüne indirdi ve orada tuttu. Nedense, onun bakışları altında adam şişmişti ve sadece üst gövde bölgesinde değil. Aleti de ilgi gösteriyordu. Sinir ağı çekilmesi için bir komut gönderdi. Onun için

Sürpriz, aleti isyan etmeye kararlı görünüyordu. *Bu dişi insanla ilgili içgüdülerimi harekete geçiren şey ne?*

Dolgun vücutlu, çoğu insan dışısından daha dolgun, onun tam zıttıydı

Solgun, lekesiz cildi, koyu renk saçları ve kas tonusundan tamamen yoksun olması. Fiziksel sağlığının bir önemi yoktu. O ve yeniden doğan cyborg'u kardeşler keşfetmişti, insan dişilerinin ihtiyaç duyduğu tek bir kas vardı, am ve bir dişinin genel şekli ne olursa olsun, her zaman Egzersiz yap.

Ancak, onun antrenman için geleceğinden şüpheliydi. Ne yazık.

Elindeki çantaya bakılırsa, birkaç örnek almaya niyetliydi.
O insan umuyordu

Ordu ve bilim adamları aptal testlerini bitirmişlerdi. Onlara zamanlarını boşa harcadıklarını söyleyebilirdi.

Ona işkence etmek için yapabilecekleri hiçbir şey onu siborg sığınağının yerini söylemeye zorlayamazdı.

Geliştirebilecekleri hiçbir ilaç, vücudunu son hücresine kadar düzenleyen sinirsel arayüzleri kandıramazdı.

Joe, kendisini yaratan, sonra da yok etmeye çalışan piçlere bir santim bile vermemek için ölürdü.

En yeni hemşire titreyen elleriyle test kitini yere koyarken, onun çok uzağında

zincirlenmiş ayaklarıyla, en yeni taktiklerini merak etti. Geçtiğimiz iki hafta içinde sadece en iri yarı hastabakıcıları göndermişlerdi; hayvanlardan bir adım üstün olan ve kendilerini zincirlenmişlerle alay edecek kadar cesur sanan insanlar.

makine. Gevşeyip elini makinenin etrafına doladığında zalim şakalar nasıl da aniden kesiliyordu.

Kolayca kırılabilen boyunlar ya da biraz fazla yaklaştıklarında vücut parçalarını ısırıp koparıyorlardı. Bu küçük zaferler her ne kadar tatmin edici olsa da, özgürlüğünün özlemini çekiyordu; özgürlük, uğruna geldiği şeyi, yani yaratılışlarının sırrını bulabilirse, hemen köşede duruyordu.

Ama ne yazık ki, aradığı sır gizli kalmıştı. Bir süre daha beklemesi

Artık neden kurbanlık koyun gibi gönderilen insanlarla eğlenmesin ? Joe insan tarihlerini ve masallarını iyi biliyordu. Kaçışından sonra düşmanı anlamak için onları incelemişti.

- ve kendisini. Uysal hemşirenin, içini dökmesini sağlamak için yapılan bir oyunun parçası olduğundan şüpheleniyordu. Göğsünü gere gere konuşan bu kadınla birdenbire konuşkan olacağını mı düşünmüşlerdi?

Aptallar. Cyborglar insanlar gibi çükleriyle . En azından çoğu zaman. Görünüşe göre

kasık bölgesinin bir tazeleme notuna ihtiyacı vardı.

Elimizdeki duruma geri dönelim. Düşmanı tanımak, düşmanı alt etmek demektir.

Kökenlerini unutun. Doğdu

bir rahme ve orduya satılmasına izin veren ebeveynlere sahipti - ya da birkaç önemsiz kayıt

insanlığından vazgeçtiğini ve geçmişinden, hatırladığı kadarıyla, vazgeçtiğini belirtti. O

Cyborg'du ve sadece kendisine ve türünün diğer üyelerine bağlılık borcu vardı. Bu yüzden, dişi ne kadar masum görünürse görünsün, sikiindeki sınırları nasıl uyandırırsa ya da ağzını nasıl sulandırırsa sulandırın

onun bariz cazibesine direnmek ve gerçek amacını keşfetmek - ki amacın onu yatıştırmak olduğundan şüpheliydi

asi hıyar.

Kitinden bir çubuk çıkardı ve tatlı dişlerini kemirerek belirsizlikle ona baktı.

Alt dudağını. Derin bir nefes tulumunun göğüs bölgesinin şişmesine neden oldu ve sonunda bakışlarını onun yüzüne kaldırdı. Gözlerinin ilk doğrudan teması göğsünde garip bir his yarattı, sanki mekanik olarak geliştirilmiş kalbi tekliyordu. Daha sonra analiz edeceği hatalı bir tepki. Şu anda rahatsız etmesi gereken bir insan vardı.

"Kapıyı açıp bir örnek almama izin vermezsiniz ?" diye sordu, sesi çoktan teslim olmuştu.

"Daha iyi bir fikrim var. Sen beni öp, ben de sana istediğin kadar tükürük vereyim."
Joe bunu yapamazdı.

neden onu korkutmak için planladığı konuşma yerine bunu ağzından kaçırdığını söyledi. Onun gibiler asla konuşmazdı.

Kendiliğinden, BCI'ları harekete geçmeden önce her şeyi hesaplıyordu. Ancak, bir kez söyledikten sonra geri dönüşü yoktu ve ortaya çıktığı üzere, önerisine verilen tepkiden oldukça hoşlanmıştı. Kıvrımlı hemşire pembenin güzel bir tonuna dönüştü ve görsel sensörlerine göre, çekirdek Vücudunun sıcaklığı yarım derece arttı. Ne kadar ilginç. Bu bilginin kendisine nasıl yardımcı olduğundan emin değildi ama ileride kullanmak üzere sakladı.

"Seni öpmeyeceğim."

"Neden olmasın? Numune için geldiğinizi sanıyordum?"

"Ama öyle değil! Ben aptal değilim," diye kekeledi, ve yine de bakışlarını onunkilerden ayırmadı

çok şaşırdı. "Bana sana yaklaşmamamı söylediler. Tehlikeliymişsin."

Ağzı eğlenerek kıvrıldı. "Cinsel istismarlarımla ilgili söylentilerin bu kadar yayıldığını fark etmemiştim.

Çok uzak. Sanırım dilimle ve dudaklarımla bu kadar tahribat yaratabileceğimi düşündüğün için gurur duymalıyım. Yine de, tam etki için beni yüzündeki dudaklarla öpmemelisin." Kabaca konuştu ve ödüllendirildi.

Yanaklarındaki kızarıklık derinleşti. "Bunu kastetmediğimi biliyorsun. Seni tanıımıyordum bile.

seks yaptık. Sözlerimi bilerek çarpıtıyorsun." "Başka

şeyleri çarpıtmayı tercih ederim."

"Boynum gibi mi? Seni görmeye gelen başkalarını yaraladığını biliyorum. Bunu yapmana izin vermeye niyetim yok.

bana."

"Gerçekten mi, küçük insan? Çünkü seni incitmeyi seçersem, yapabileceğin hiçbir şey olmadığının farkındasın değil mi?

beni durdurmak için." Her zamanki şiddetinden uzak bir tehditti bu. Aradaki farkı bildiğinden değil.

Ona bakarken nefes alış verişi kesildi, gözleri korkudan irileşmişti. Mantıksız bir şekilde

nanosaniye içinde suçluluk duygusu sinaptik duyularına hücum etti ve özür dilememek için dudaklarını sıkıca kenetledi. Küçük bir insanın korkmuş olması neden umurundaydı ki?

"Ama . Hareket edemezsin," diye cesurca karşılık verdi, ancak adam başını eğdiğinde geri çekildi.

Uzanabildiği kadar ileri.

"Beni bir cyborg Houdini olarak düşünün. Şu ünlü insan sihirbazını hatırlıyorsunuz, değil mi? Mesela

hiçbir şey beni sonsuza dek tutsak edemez. Kaçacağım ve belki de seni aramaya gelirim."

[C791](#) ve *Eve Langlais* yazarının diğ er harika öykülerini tüm büyük online mağazalarda bulabilirsiniz.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.